

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Jakab István és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Ikotity István, Mirkóczki Ádám*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	19807
Napirend előtti felszólalók:	
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP)	19807
<i>Dr. Bitay Márton Őrs</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár	19809
<i>Bangóné Borbély Ildikó</i> (MSZP)	19810
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	19812
<i>Dr. Hoffmann Rózsa</i> (KDNP)	19814
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	19816
<i>Volner János</i> (Jobbik).....	19818
<i>Dr. Völner Pál</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	19820
<i>Kovács Sándor</i> (Fidesz).....	19821
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	19823
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése	19825
Kérdések	
<i>Dr. Szakács László</i> (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Fontos-e a munkahelyteremtés a baranyai Ormánságban a 25 Mrd-os Ős-Dráva Programon belül?” címmel	19825
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	19826
<i>Szilágyi György</i> (Jobbik) - a legfőbb ügyészhez - „A törvénynél fontosabb az ügyészség ízlése?” címmel	19827
<i>Dr. Belavics Ervin</i> a legfőbb ügyész helyettesének válasza	19828
<i>Ikotity István</i> (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mi a logika a felsőoktatási szakok újabb megszüntetése mögött?” címmel	19829
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	19829
<i>Dr. Salacz László</i> (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Hogyan segíti elő a vidéken élő lakosság közbiztonságának megteremtését a járőrgépkocsik beszerzése?” címmel.....	19830
<i>Csepreghy Nándor</i> , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	19831
<i>Gógös Zoltán</i> (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Káosz a támogatás előlegek kifizetésénél?” címmel.....	19832
<i>Czerván György</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	19833
<i>Hegedűs Lorántné</i> (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Lesz-e átfogó vizsgálat egyes EU-s pályázatokkal kapcsolatban?” címmel	19833
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	19834
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Ki kapja meg a soproni kaszinót?” címmel	19835
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	19836
<i>Kovács József</i> (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Tovább csökkennek a várólisták?” címmel	19836
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	19837
<i>Kiss László</i> (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Meddig kell még elviselniük a közlekedési káoszt a III. kerületieknek?” címmel.....	19838
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	19839
<i>Dúró Dóra</i> (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor lesz végre béremelés a kulturális ágazatban?” címmel	19840
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	19841

Szél Bernadett és Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Magyarország jobban teljesít, miközben a magyar ápolók fizetésében sereghajtók vagyunk?” címmel	19842
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	19843
Dr. Legény Zsolt (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Káosz az MVH-ban?” címmel	19843
Czerván György földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	19844
Magyar Zoltán (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Szándékosan fedezi a kínai ipari importmészet a kormány, vagy a méhészt szervezetek hatékonyabban ellenőriznek, mint maguk a hatóságok?” címmel	19845
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	19846
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Csódben a KLIK, nem jutnak pénzükhöz a pedagógusok - mikor lép a kormány?” címmel	19847
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	19847
Tukacs István (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mikor látogatható a tiszadobi Andrassy-kastély?” címmel	19848
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	19849
Farkas Gergely (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor lép végre érdemben a kormány az albérléptiacon tapasztalható példátlan árrobbanás leküzdése érdekében?” címmel	19850
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	19851
Ikotity István (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mi az állami földárverések eddigi egyenlege?” címmel	19852
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	19853
Szávay István (Jobbik) - az igazságügyi miniszterhez - „Miért nehezítik a civil szervezetek működését újabb és újabb adminisztratív akadályok sokaságával és hivatali mulasztások sorával?” címmel	19854
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	19854
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Több esemény miatt forr a levegő a rezidensek körül?” címmel	19855
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	19856
Novák Előd (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Az internetről szóló nemzeti konzultációért felelős miniszterelnöki biztos miért nem hajlandó konzultálni a Jobbikkal az ingyenes internet bevezetésének lehetőségeiről?” címmel	19858
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza	19858

Azonnali kérdések és válaszok órája

Kiss László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor teszi végre a dolgát az EMMI?” címmel	19859
Balog Zoltán , az emberi erőforrások miniszterének válasza	19860
Viszonzválasz:	
Kiss László (MSZP)	19861
Balog Zoltán emberi erőforrások miniszter	19862
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	19862
Magyar Zoltán (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Újra hazugságba keveredett a kormányzat!” címmel	19862
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	19863
Viszonzválasz:	
Magyar Zoltán (Jobbik)	19864
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	19865

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	19865
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Miért költ a kormány százmilliárdokat egy kétes megvalósíthatóságú atomerőmű-beruházásra?” címmel	19866
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	19866
Viszónvázat:	
Dr. Szél Bernadett (LMP)	19867
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	19868
Dr. Galambos Dénes (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mit tesz a magyar kormány azért, hogy hazánk Közép-Európa vezető országa legyen az elektromos közlekedés fejlesztése és elterjesztése terén?” címmel	19869
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	19869
Viszónvázat:	
Dr. Galambos Dénes (Fidesz)	19870
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	19870
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	19871
Gógös Zoltán (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mintagazdaság Mezőhegyesen, de hogyan?” címmel	19871
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	19872
Viszónvázat:	
Gógös Zoltán (MSZP).....	19873
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	19873
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Mikor lép fel a kormány kellő eréllyel az idegenek betelepítésével szemben?” címmel	19874
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	19875
Viszónvázat:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	19876
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	19877
Hollik István (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Családbarát ország” címmel	19877
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	19878
Viszónvázat:	
Hollik István (KDNP).....	19879
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	19879
Schmuck Erzsébet (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Ki a felelős a brókerkárosultak átveréséért?” címmel	19880
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	19881
Viszónvázat:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	19881
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	19882
Pócs János (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „Elindultak a földárverések. Mik a földértékesítési program első tapasztalatai?” címmel	19882
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	19883
Viszónvázat:	
Pócs János (Fidesz).....	19884
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	19884
A növekvő mértékű korrupció visszaszorításáról és a korrumpálódott politikusok elszámoltatásáról szóló politikai vita	19885
Földi László jegyző, a vita menetének ismertetése	19885
Mirkóczki Ádám jegyző, a vita időkeretének ismertetése	19885
Dr. Konrád Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	19886
Felszólalók:	
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	19890
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	19893
Németh Szilárd István a Fidesz képviselőcsoportja részéről	19897

Tóbiás József , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	19902
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	19904
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	19907
Vona Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	19909
Dr. Szél Bernadett , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	19914
Volner János (Jobbik).....	19920
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	19920
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	19921
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár.....	19922
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára.....	19923
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	19924
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	19925
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	19925
Balla György (Fidesz).....	19926
Sallai R. Benedek (LMP).....	19926
Dr. Bárándy Gergely (MSZP).....	19927
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.....	19928
Dr. Gyulyás Gergely (Fidesz).....	19931
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	19934
Balla György (Fidesz).....	19938
Volner János (Jobbik).....	19942
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	19945
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	19946
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár.....	19947
Dr. Szűcs Lajos (Fidesz).....	19949
Sallai R. Benedek (LMP).....	19951
Varju László (független).....	19957
Harangozó Gábor István (MSZP).....	19958
Novák Előd (Jobbik).....	19959
Bánki Erik (Fidesz).....	19960
Burány Sándor (MSZP).....	19963
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	19965
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz).....	19966
Hegedűs Lorántné (Jobbik).....	19969
Balla Mihály (Fidesz).....	19972
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	19975
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	19976
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	19978
Sallai R. Benedek (LMP).....	19979
Kész Zoltán (független).....	19984
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	19985
Bánki Erik (Fidesz).....	19986
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	19986
Varju László (független).....	19987
Sallai R. Benedek (LMP).....	19988
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	19988
Font Sándor (Fidesz).....	19989
Gógös Zoltán (MSZP).....	19993
Törő Gábor (Fidesz).....	19997
Szilágyi György (Jobbik).....	19999
Volner János (Jobbik).....	20001
Dr. Szakács László (MSZP).....	20002
Varju László (független).....	20002
Pósán László (Fidesz).....	20003
Teleki László (MSZP).....	20005
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	20008
Dunai Mónika (Fidesz).....	20009
Magyar Zoltán (Jobbik).....	20011
Kepli Lajos (Jobbik).....	20013
Mesterházy Attila (MSZP).....	20013
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	20014
Harangozó Gábor István (MSZP).....	20015

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	20018
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	20019
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	20021
Novák Előd (Jobbik)	20021
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	20024
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár	20025
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	20025
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	20026
Gógös Zoltán (MSZP)	20027
Ander Balázs (Jobbik)	20028
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	20030
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	20031
Mesterházy Attila (MSZP)	20032
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	20034
Rig Lajos (Jobbik)	20034
Mesterházy Attila (MSZP)	20036
Bana Tibor (Jobbik)	20037
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	20038
Dr. Lukács László György (Jobbik)	20039
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	20040
Volner János (Jobbik)	20041
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	20042
Sallai R. Benedek (LMP)	20044
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának előterjesztői válasza	20045
Napirend utáni felszólalók:	
Varju László (független)	20047
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	20048
Witzmann Mihály (Fidesz)	20049
Dr. Lukács László György (Jobbik)	20051
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	20053
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	20055
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	20056
Sallai R. Benedek (LMP)	20058
Ikotity István (LMP)	20060
Kész Zoltán (független)	20061
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	20064
Az ülés bezárása	20064

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR, államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár, CZERVÁN GYÖRGY államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, KARA ÁKOS államtitkár, SZABÓ ZSOLT államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
23. ülésnapja
2015. november 23-án, hétfőn
(11.01 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: Földi László és Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 23. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Mirkóczki Ádám jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai **napon napirend előtti felszólalásokkal** kezdjük munkánkat. Ezt követően déltől fél 2-ig a kérdésekre, majd körülbelül fél 2-től fél 3-ig az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor, ezután fél 3-tól politikai vitával folytatjuk munkánkat, amelynek címe: „A növekvő mértékű korrupció visszaszorításáról és a korrumpálódott politikusok elszámoltatásáról”. Végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülését.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „Ezt gondoljuk mi” címmel. Megadom a szót, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ebben a pillanatban is országszerte zajlanak a licitálások az állami termőföldekre. Jelenleg, amíg mi itt ülünk, több vidéki városban a Fidesz akaratára privatizálják ki közös vagyonunkat, a magyar földet. Pedig a termőföld olyan közös vagyontárgyunk, melynek nem kevesek profitszerzési vágyát kell kielégítenie, hanem a nemzeti közösség egészét és a jövő nemzedékek fennmaradását kell szolgálnia.

A kormány most ezt a vagyont égeti fel alig 60 nap alatt, és még azt sem hajlandóak elárulni, hogy mire kell nekik a pénz. A földrablás, más szóval: földzsákmányolás nem elszigetelt hazai jelenség, hanem egy globális problémakör része. A termőföld, az ivóvíz megőrzése és az élelmiszer-termelő képesség fenntartása az erőforrások szűkössé válásával ma már nemzetbiztonsági ügy, egyre inkább stratégiai fontosságúvá válik. Miközben a kormány szükségesnek tartja, hogy az energiaszektorban jelentős legyen az állami tulajdon, addig a földnél nem érzi így, márpedig élelmiszer nélkül ugyanúgy nincs biztonságban Magyarország, mint energia nélkül.

A földprivatizáció azért is nagyon veszélyes, mert az elhibázott területalapú támogatási rendszer miatt a föld mindenhol spekulációs célú befektetések célpontja. Az országszerte zajló földárveréseken éppen ezért vélhetőleg fideszes és külföldi spekulánsok

vásárolják föl a földeket, hogy eladják majd 20 év múlva, ki tudja, hányszoros áron. A földrablás persze a Fidesz kormányzása alatt nem új jelenség, csak a formája változott. Már az állami földbérletekkel sem a valóban gazdálkodásból élő gazdálkodókat, állattartókat segítette a Fidesz 2011 óta, hanem a klientúráját. Ezt láttuk Kajászón, Bábormegyeren, Babócsán és még számtalan más helyen.

Termőföldet korábban csak filmen vagy utazás közben látó műkörmösök, gázszerelők kaptak meg százhektáros földeket, legelőket. A kormány attól sem riadt vissza, hogy a földbérletek újraosztása révén több száz embert foglalkoztató cégeket verjen szét, és a politikai bandaháború megvívására használják az állami földet, a vidékfejlesztési célok helyett.

A földzsákmányolás azért is ellentétes a nemzeti érdekekkel, mert tovább erősíti a vidék elnéptelenedését és a helyi közösségek ellehetetlenítését. A földrablással ugyanis a legtöbb vidéki gazdálkodónak esélye sem lesz az önálló egzisztenciára, marad a közmunka vagy a legyőzhetetlen adósságcsapda, ha meg akarják tartani a földet, amin gazdálkodtak. Nem is olyan lassan pedig mindennek az lesz a következménye, hogy a földbárók ott állnak majd vidéken hatalmas földekkel, munkások nélkül, mert a kistelepülésekről mindenki a fővárosba vagy még inkább Londonba, Berlinbe vándorol. Ez a folyamat már akkor elkezdődött, az elmúlt öt évben, és csak gyorsulni fog. A gazdálkodók átlagéletkora egyre nő, a birtokkoncentrációval pedig a vidék népessége gyorsan csökken. Amíg önök a bandaháborúikat vívják, hét magyarországi régióból hatnak a népsűrűsége folyamatosan csökken. A politikai korrupció és a rövidlátás 25 éve mérgezi az ágazatot, újabb és újabb csapásokat okozva a benne működő vállalkozásoknak, magánszemélyeknek, végső soron pedig az egész országnak.

Önök pedig most talán a végső csapást mérik a vidékre és a magyar emberekre. A XXI. század az élelmiszerről és az ivóvízről fog szólni, ezek az alapvető cikkek már most is stratégiai jelentőséggel bírnak. És ha ez így van, márpedig ezt tények bizonyítják, az államoknak közvetlenül indokolt a beavatkozás lehetőségét fenntartani maguknak az élelmiszertermelésben annak érdekében, hogy mindakkor biztosítani lehessen a lakosság számára feltétlenül szükséges élelmiszer-mennyiség előállítását, valamint a minél magasabb foglalkoztatást a hátrányos helyzetű régiókban. Az állam a saját földjein olyan feltételrendszert alakíthatna ki, amelyekkel mindezt biztosíthatná.

Önök rövidlátóan gondolkodnak. Mindent alárendelnek rövid távú érdekeiknek, az országot szétszakították kevés gazdagra és egyre több szegény, kiszolgáltatott emberre, és hűbéri sorsba taszítják a teljes magyar vidéket. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Bitay

Márton Örs államtitkár úr kíván válaszolni. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Először is engedje meg, hogy talán még benne vagyok a névnap-i köszöntésben, hogy névnapja alkalomával köszöntsem önt. Isten éltesse sokáig!

Jó néhány dolgot elmondott a képviselő asszony, ami, azt gondolom, egyáltalán nem állja meg a helyét, vagy legalábbis jó, hogy beszélgetünk róla talán sokadjára is. Az egyik állítása, ha jól figyeltem az elmondottakra, az volt, hogy az egész földprivatizáció a Fidesz akarata. Először is szeretnék vitatkozni önnel, mert ez nem privatizáció, ez árverés, az árverést pedig semmiképpen sem tartanám privatizációs tevékenységnek. Vannak feltételek, vannak törvényi feltételek, nem egyedi feltételek. Törvényi feltételek vannak, és egy árverés van, ahol egyébként a törvényi feltételeknek megfelelő és a legjobb árat adó személy nyer, a privatizációnak ehhez semmi köze.

A másik, hogy kinek az akarata? Sokat vitatkozunk erről, meg valószínűleg fogunk is erről vitatkozni. Azért azt szeretném, ha ön is világosan látná, hogy a Magosz, illetőleg a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara összefogott egy eléggé nyilvánvalóan tapintható igényt. Ha azt mondom önnek, hogy most már majdnem 8 ezer igénynél tartunk, amit a gazdák megfogalmaztak, nem néhány hónap alatt, 2014. január 1-je óta különféle földvásárlási igények kisebb-nagyobb területekre, akkor nem nevezném annak, hogy ez valamilyen politikai igény, sokkal inkább egy alulról jövő igény. A gazdák szeretnék földet vásárolni. Mindennél jobban szeretnék földet vásárolni. Ezt látjuk pontosan az eddigi értékesítési programokban is, és látjuk pontosan a „Földet a gazdáknak” programban is.

Szintén tett néhány megjegyzést a „Földet a gazdáknak” programhoz. Csak annyit szeretnék önnek a figyelmébe ajánlani, hogy ebben a programban a korábbi földhasználók számát úgy szoktuk mondani, megtízszereztük, de ha megengedi, ennél egy kicsit egzaktabban fogalmaznék.

(11.10)

600 földhasználó volt, és most már majdnem 8 ezer földhasználó van. Én azt szeretném öntől kérni, hogy ezt azért legyen kedves, respektálja, hogy mégiscsak annak a kevés földnek, ami állami tulajdonban van, lényegesen több használója lett.

És akkor itt térnék át arra, amit felvetett, hogy vidéki elnéptelenedés, illetőleg tulajdonképpen kinek jó ez az egész „Földet a gazdáknak” program. Szeretném önt meggyőzni arról, hogy ha kevesek használtak nagy földet, és most sokan használnak kisebb földterületeket, akkor ez mégiscsak abba az irányba kell hasson, hogy a vidéki munkahelyek számát vagy

egyáltalán a megélhetési lehetőséget vidéken támogatja. Azzal, hogy a kormány földet biztosít, földhasználati jogosultságot biztosított 2010 és '14 között olyanoknak, akik egyébként korábban nem tudtak földet bérelni, legalábbis sokan vannak ilyenek is ezek között, szerintem az mindenképpen abban az irányban hat, hogy a vidék megtartóképesége nőjön, és egyre többen megtalálják a számításukat vidéken. Ha azt a számot emelem ki - csak egy számot szeretnék kiemelni -, hogy a fiatal gazdák, majdnem 1200 fiatal gazda nyert most már a „Földet a gazdáknak” programban, és most már több mint 70 ezer hektárnál tartunk, amit kifejezetten fiatal gazdák nyertek, azt gondolom, akkor ez is kiválóan bizonyítja azt, hogy amit ön elmondott, abban nem biztos, hogy úgy igaz van, mert pont a vidék megtartóképeségét erősíti az, ha fiatal gazdák tudnak földhöz jutni.

Egyébként pedig kifejezetten furcsállom, hogy önök, az ellenzék egy elég komoly gazdaellenes ligába tömörültek. Ha megnézzük azt az alkotmánybírósági beadványt is, amit ön személy szerint is aláírt, tulajdonképpen az arról szól, hogy ne tudjanak a gazdák földet vásárolni, az állam azt az igényt, ami a gazdák felől érkezik, ne elégítse ki, ne adja oda a gazdáknak ezeket a termőföldeket, ahogy már hangsúlyoztam is, egy nyilvános árverés során.

Szeretném kérdezni, hogy akkor mit csináljon vele az állam, miután egyébként a föld, a magyarországi termőföldtulajdonnak nagyjából 10 százaléka az, ami állami. Ennek része a szántóföldek, itt most kifejezetten szántóföldek értékesítéséről beszélünk. Ha ne a gazdáknak adjuk, akkor kinek adjuk? Szerintem nagyon helyes az a kormányzati törekvés, hogy a gazdákat, a vidéken élő családi gazdaságokat próbáltuk 2010 és '14 között haszonbérleti lehetőségekkel támogatni, és most pedig az ő kérésükre a gazdák elemi érdekeit kielégítve szeretnénk felajánlani és lehetőséget biztosítani arra, hogy egy törvényes, tisztességes eljárásban megvásárolhassák ezeket a földeket.

Ez mind a vidék megtartóképeségét növeli, mind a magyar agrártermelést, a családi, gazdasági modellt erősíti. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport: „Éhezők Magyarországon” címmel. Megadom a szót, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Nem lehet eleget beszélni a gyermekszegénységről azért, mert a gyermekéhezés felszámolása az egyik legfontosabb közös nemzeti ügyünk. Felhívjuk a kormány figyelmét, hogy már egy hónap sincs a téli szünet megkezdéséig, és megint nem oldja meg a kormány a rászoruló gyermekek téli szüneti étkeztetését. Ha legalább annak a 140 ezer gyermeknek, aki

nyáron részt vett a szociális étkeztetésben, ha legalább nekik biztosítanak a most következő 16 napos téli szünetben az étkezést, az csupán 985 millió 600 ezer forintba kerülne. Ha az összes gyermekvédelmi kedvezményre jogosult félmillió gyereknek a téli szünetben megoldaná a kormány a napi egyszeri meleg étkezést, az 3,5 milliárd forintba kerülne. Ehhez képest Lázár János legutóbbi tanácsadói pályázata 5 milliárd forintba kerül az adófizetőknek.

Nagyon kérem államtitkár urat, ne jöjjön az elmúlt nyolc évvel, ne hozza fel megint, hogy mennyit költöttek eddig gyermekétkeztetésre, ez engem már nem érdekel. Meg kell oldani a problémát a kormánynak, ugyanis az éhség sok mindent meghatároz: a gyerekek figyelmét, koncentrációképességét, és hatással van mindennapi tevékenységeik szervezésére is. Egy kistéleplési polgármester elmondta, hogy hétfőnként szünetek után jobban fogy a tízórai, és többen repetáznak az ebédből. Vajon miért? - feltehetjük a kérdést.

Hadd idézzem a Magyar Máltai Szeretetszolgálat alelnökét, Vecsei Miklóst, aki egy lapnak a következőket nyilatkozta: „A gyermekéhezés olyan, mint egy járvány, és úgy is kellene rá reagálnunk.” Elmondta, hogy az ingyenes étkezés tüneti kezelésnek jó, de a problémát nem oldja meg. Egyetértek vele abban is, hogy az éhező gyerekek helyzetén csak akkor lehet érdemben segíteni, ha a szülők is kikerülnek a nyomorból. Sokan vitatkoznak arról, hogy a gyermekek megfelelő ellátása kinek a felelőssége. Mennyiben okolható például a szülő a gyermek alultápláltságáért? Okolható-e kizárólag a szülő, amikor a legszegényebbek juttatásai jövőre már nyolc éve nem emelkednek? Miből vegyenek több ételt, ha még így sem futja megfelelő fűtésre, elegendő élelmiszerre? Okolható-e minden munkanélküliségben élő szülő akkor is, ha közel s távol nincs más, csak az 51 ezer forintos időszakos közmunka?

Egy szakember szerint a mélyszegénységben élők helyzete sokszor az adósságspirál miatt teljesen kilátástalan. Nincs hosszú távú céljuk, nincs is miből félretenni. Egy friss felmérés szerint már a háztartások 76 százaléka, háromnegyede nem tud egy váratlan kiadást megfinanszírozni. Ha Magyarország jobban teljesít, akkor miért nem emelkedik jövőre sem a családi pótlék? Miért nem emelik a rászoruló gyermekek évi kétszeri 5800 forintos juttatását? Ha Magyarország jobban teljesít, akkor a több százezer forintot kereső szülőknek miért adnak havi több tízezer forintos adókedvezményeket? Majd nagy kegyesen bejelentik, hogy: de lemondhatnak a családi pótlékról. Ez milyen cinikus már! Ezzel is elismerik a 16 százalékos adó torz támogatási rendszerét.

Az elmúlt hetek megmutatták, hogy a kormánypártok, ha kell, a gyermekekért érzett felelősséget is elárulják. Bebizonyosodott, hogy a kormány nem akar foglalkozni a gyermekéhezéssel, mert az szerintük csak baloldali kampánytéma, és csak ott maradnak éhesek a gyerekek, ahol felelőtlenek a szülők. Ahhoz képest az Európai Unió Parlamentje a mai

napon plenáris ülésen napirendre veszi a gyermekszegénység kérdését.

Szerintük ez az egyik legsúlyosabb probléma Európa országaiban. Bár az arányok nagyon eltérőek, minden tagállamban élnek gyerekek nehéz körülmények között. Magyarországon ez az arány 41,4 százalék. Ezzel az ország a harmadik az uniós tagállamok között, csak Romániában és Bulgáriában rosszabb a helyzet. Ez azt jelenti, hogy majdnem minden második gyermek érintett valamilyen módon a szegénységben ma Magyarországon.

Az Európa-képviselők ma arról a jelentésről vitáznak, amely felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek konkrét lépéseket a gyermekszegénység csökkentéséért, ugyanis Európában 26 millió, vagyis minden negyedik gyermeket fenyeget a szegénység. A szakemberek szerint a gyermekéhezés problémájának megnyugtató megoldása nem csak pénzkérdés, szükséges hozzá a döntéshozók szemléletének megváltoztatása is. Ez az, ami sajnos hatodik éve nem sikerült Magyarországon annak ellenére, hogy meglehetősen széles körű egyetértés van erről.

Felszólítjuk a kormányt, hogy hat év kormányzás után hagyják abba az elmúltnyolc éveztést (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), oldják meg a most következő téli szünetben a rászoruló gyermekek étkeztetését. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Nagyon érdekes félmondatot mondott képviselő asszony a felszólalásának az elején, amikor azt mondta, hogy önt nem érdekli az, hogy a szocialista kormányok mit tettek vagy mit mulasztottak el megtenni ebben a kérdéskörben. (*Moraj az MSZP soraiból - Demeter Márta: Hogy a kormány mit hazudott! - Bangóné Borbély Ildikó: Az elmúltnyolc éveztés nem érdekli!*) Az sem érdekli, hogy a Fidesz-KDNP mit tett ebben a kérdéskörben. (*Moraj az MSZP soraiból.*) Érdekes módja a politikai hozzáállásnak vagy az elmúlt időszaknak. A szavakat, a mondatokat, az ígéreteket vagy a vállalásokat hitelesítő tettei önt nem érdeklik, önnek az nem fontos, hogy hogyan nőtt a munkanélküliség és a szegénység az MSZP időszakában, amikor negyedmillióval növelték önök a munkanélküliek számát, míg a Fidesz-KDNP csak az elmúlt egy évben, az elmúlt 12 hónapban 134 ezerrel növelte azoknak a számát, akiknek van munkája. Ez a 134 ezer ember már messzebb van attól a helyzettől, amikor a szegénységnek vagy a társadalmi kirekesztődésnek lenne kitéve.

Amikor az önök idején 11 százalék volt a munkanélküliség, most pedig 6,7 százalék, ez azt jelenti,

hogy közel a felére csökkent azoknak a családoknak a száma, ahol a munkanélküliség miatt áll fenn a szegénység veszélye, és ez annak köszönhető, hogy a magyar reformok Magyarországon működnek (*Zaj. - Az elnök csenget.*), és egyre több embernek van munkája. Vagy ha azt nézzük, hogy a bruttó átlagkereset hogyan alakult, az is most már 243 400 forintos értéken van. Ön is nagyon jól tudja, hogy akiknek gyermekük van, tehát a gyermekek étkezéséről gondoskodniuk kell, azok esetében nemcsak családi adókedvezmény van, hanem a tavalyi év január 1-jétől családi járulékkedvezmény is van.

(11.20)

Tehát sok esetben ez nemcsak a bruttó, de a nettó keresetük is, éppen ezért tudnak gondoskodni gyermekeiknek az ellátásáról. S ez talán az egyik legfontosabb, amit mondhatunk, hogy a szülőknek legyen annyi keresetük, hogy ezt megtegyék.

De ezt szolgálja az a célkitűzésünk is, tisztelt képviselő asszony, amit a Magyar Szocialista Párt soha nem támogatott itt a parlamentben, hogy felmenő rendszerben ingyenesen adjuk a gyermekes családoknak az iskolás gyerekek esetében a tankönyvet, ami már nem szociális juttatás, mint az önök idejében, hanem a családtámogatás része, pontosan azért, hogy kompenzáljuk azt az anyagi hátrányt, amiben valaki a gyermek vállalása miatt van. Miért nem támogatták ezt akkor, amikor a parlamentnek beterjesztettük ezt a javaslatot?

Azzal egyértelműen vitatkoznék, amit mondott, hogy közép-európai viszonylatban rosszul állnánk ebben a körben. Sokkal jobbak a számok, mint amit ön mondott, tisztelt képviselő asszony. (*Zaj az MSZP soraiban.*)

Vagy a gyes időtartamát visszánöveltük két évről három évre. Ez volt három év, csak a szocialista időszakban két évre csökkent. Ez másfélszeresére növelte a gyesnek azt az összegét, amit egy család megkaphat. Ez az 50 százalékos növekedés - hiszen három évig jár és nem két évig - pontosan azokat a gyermekétkezési célokat is szolgálhatja, hogy a családnál magánál van ez az összeg biztosítva. Miért nem tették meg önök ezt korábban, miért nem hagyták önök is három éven a gyeset?

Azt hiszem, arra sem OECD-, sem Európa tanácsi, sem európai uniós példát nem fog találni, hogy van-e még egy olyan ország, ahol a kisgyerekek esetében, akik bölcsődébe és óvodába járnak, 90 százalékos lenne azok aránya - 90 százalékos -, akik ingyenesen kapnak napi többszöri étkezést. (*Moraj az MSZP soraiban.*) Mondjon még egy országot Európában... (*Zaj. - Az elnök csenget.*) Köszönöm, elnök úr. Mondjon még egy országot Európában, képviselő asszony, ahol ezt a kisgyerekek esetében 90 százalékosnak biztosítják. (*Bangóné Borbély Ildikó: Finnország!*) Ez az idén szeptember 1-jétől 318 ezer gyermeket jelent. Melyik országot mondta, képviselő asszony? (*Demeter Márta: Statisztikai adatokból*

nem laknak jól a gyerekek.) Úgy látom, szeret bekiabálni, akkor válaszoljon, melyik országban van ezt megközelítő. (*Bangóné Borbély Ildikó: Finnországban. - Korózs Lajos: De nincs annyi szegény gyerek, mint Magyarországon.*) Nem nagyon tudnak, tisztelt képviselő asszonyok és képviselő urak olyan országot mondani.

ELNÖK: Bocsásson meg, államtitkár úr, ne ragudjon, de kénytelen vagyok megszakítani. Képviselőtársaim, nem párbeszéd folyik. Államtitkár úr végighallgatta önöket, szíveskedjenek önök is végighallgatni őt. Köszönöm. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Ha még mindig szocialista kormány lenne, akkor még mindig csak 92 ezer kisgyermek kapna ingyenesen enni, a Fidesz-KDNP teremtette meg annak a lehetőségét, hogy 225 ezerrel több gyermek kapjon ingyenesen enni. Önök ezt a problémát sem oldották meg. A szünidei étkezés esetében a Fidesz-KDNP időszakában idén volt először olyan év, hogy minden önkormányzat, minden egyes magyar önkormányzat, amely támogatást kért a nyári gyermekétkeztetéshez, kapott is. Ez azért volt lehetséges, mert minden korábbinál magasabb összegű, 3 milliárd forint volt a nyári szociális étkezésre fordított összeg. Mint ahogy magasabb, kétszerese volt az idén a szociális étkeztetés általános összege, mint 2010-ben a szocialista kormány idején, 29 milliárd forint helyett 58 milliárd. És ön is nagyon jól tudja, mert ellene szavazott itt a parlamentben, hogy a jövő évben 71 milliárd forint fog jární ezeknek a gyermekeknek. Nyilvánvalóan ez is növelni fogja azoknak a gyermekeknek a számát, akikhez eljut ez.

Vagy ha azt nézzük, hogy 50 óra hiányzás után a családi pótlék, az iskoláztatási támogatás összege megvonható, ez 20 ezer gyermeket vonzott vissza az iskolába, és ezzel a 20 ezerrel is kevesebb gyermek van kitéve az éhezés kockázatának. És még sokáig tudnám sorolni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hoffmann Rózsa képviselő asszony, KDNP-képviselőcsoport: „A magyarság gyarapodása érdekében” címmel. Megadom a szót, képviselő asszony.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem tudom megállni, hogy egy mondatot ne szenteljek annak, hogy hosszú képviselői múltam után is még mindig elképedve hallgatom azt, hogy az ellenzék időről időre nem áttolja és nem röstelli ugyanazokat a témákat idehozni, amelyekre már huszonötöszer választ kapott.

Én nem ezt a csetepatét folytatnám, hanem egy olyan témáról szeretnék szólni, amely beleilleszkedik

a megelőző hetek eseménysorozatába, amely mind-mind arról szólt, hogy a magyarságunk fejlődik, gyarapszik, erősödik, és hogy ezért mi mindent kell megtenni. Ilyen eseménysorozat volt a magyar szórvány napja és a magyar nyelv ünnepe, és az, amiről most szólni szeretnék, a Rákóczi Szövetség által a kisiskolásoknak szervezett ösztöndíjprogram.

A Rákóczi Szövetség évek óta oroszánrészt vállal a külhoni magyar kisiskolások beiratkozási programjának szervezésében. Azok a gyerekek, illetve szüleik, akik magyar óvodába vagy iskolába íratják be gyermekeiket, illyentájt, a tanév elején jelképes ösztöndíjat kapnak. Sok egyéb sikeres intézkedés mellett ezzel az aktussal ismerjük el a nemzet iránti hűségüket. Ebben az évben mintegy 5800 kisdíák vehette, illetve veszi át az ösztöndíjat az elszakított területeken, hiszen a program még folytatódik.

A finanszírozásban élen jár a civil szféra és számos közéleti ember. Magyarországi önkormányzatok százai és mások mellett a Kereszténydemokrata Néppárt országgyűlési képviselői önként segítik pénzbeli adományokkal, példát mutatva arra az egyszerű igazságra, hogy testvérek, azaz - a népszerű dal refrénjét idézve - egy vérből valók vagyunk, és hogy erkölcsi kötelességünk segíteni nálunk nehezebb sorsú testvéreinken.

Magam, mint a KDNP képviselője, három ilyen alkalmon lehettem jelen: Szenczi Molnár Albert szülővárosában, Szencen, a bencés hagyományokat ápoló, Jedlik Ányost és Czuczor Gergelyt sajátjának tekintő Érsekújváron, és A föl-földobott kő költőóriásának, Ady Endrének a nevét viselő iskolában, Párkányban. Ez utóbbi helyszínen jelen volt köztársasági elnök urunk felesége, Herczeg Anita is, aki szép lelkesítő beszédben köszöntötte a jelenlévőket.

A mindenütt ünnepséggel kísért ösztöndíjátadások az érintett iskolák tanárainak, szülői közösségének és nem utolsósorban a kitűnő szervezőmunkát végző Rákóczi Szövetségnek köszönhetően mindenütt valódi örömnappé, magyarságunk melletti tanúságtétellel váltak. A kis elsősök magyar versekkel, magyar néptáncal, tréfás jelenetekkel örvendeztették meg a közönséget. Az iskolaigazgatók és a tanítók, köztük számos tanító férfi is, elismerésre méltó pedagógiai munkát végeztek, hiszen az alig több mint két hónapja iskolába járó gyerekek hiba nélkül szerepeltek, mosolyt csalva mindannyiunk ajkára. És szólnom kell a szülőkről is, mert ők döntöttek úgy, hogy minden ellenpropaganda ellenére magyar iskolába íratják a gyermeküket. És nyilvánvaló, hogy döntésükben nem a jelképesnek mondható ösztöndíj játszott hangsúlyos szerepet, hanem magyarságtudatuk, nemzeti elhivatottságuk és az a tény, hogy egyre inkább belátják, magyarnak megmaradni érdemes, mert a nyelvünk olyan kincs, amely csiszolja az agyat, és mert Magyarország minden tekintetben gyarapszik, amelyhez tartozni komoly előnyöket hozhat majd a gyermeküknek.

Megható pillanatoknak lehetünk tanúi az ösztöndíjátadást követő kézfogások közben, egymás

szavába vágva mondtunk köszönetet egymásnak, mi, az átadók azért, mert jól döntöttek, hogy őrzik a magyarságukat, ők pedig, akik az ösztöndíjat átvették, azért, hogy a magyar kormány annyi segítséget nyújt nekik, és azért is, hogy ott voltunk, részt vettünk az ünnepségen.

Kedves Képviselőtársaim! Tiszta szívvel javaslom, hogy mindenki támogassa önkéntes hozzájárulással a Rákóczi Szövetséget. Jó helyre mennek a forintok, nagy szükség van rá a Felvidéken, Kárpátalján különösen, a Vajdaságban, Erdélyben és a szórványban.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Valóban, ha az oktatás területén is Kárpát-medencei térségben gondolkozunk - márpedig abban gondolkozunk mind a köznevelés, mind a felsőoktatás tekintetében -, akkor fontos, hogy a határon túli magyar oktatásban-nevelésben is ugyanúgy segítsük az ottani magyarokat, mint ahogy itthon tesszük. Sok esetben, főleg a Felvidéken az elmúlt évtizedekben is voltak olyan korszakok, amikor ez nagyon bátor kiállást jelentett, nem egyfajta előny, hanem sokszor hátrány vállalását jelentette az, ha valaki meri magyar iskolába íratni a gyerekeit.

Amikor a kormányzat erre különösebben nem figyelt, mert olyan színezetű volt Magyarországon, akkor is fenntartotta a Rákóczi Szövetség ezt a programját, ami azért példamutató és példaértékű szerintem, mert nem állami támogatásokra épül, hanem olyan magyar emberek, magánszemélyek és cégek adományaira, tízezer forintjaira, amiből a határon túli magyarok beiskolázását tudják segíteni.

(11.30)

Nyilvánvalóan nem emiatt fognak beiratkozni magyar iskolába, ahogy ezt ön is mondta, de segítünk nekik abban, hogy az iskolához szükséges könyveket vagy más felszerelést megvegyenek. Ez teljes mértékben magyar és felvidéki családok közötti, nem nevesített kapcsolatot hoz létre, de mindenki tudhatja, aki erre egyszer egy évben 10 ezer forintot ad, hogy egy felvidéki magyar családot tudott segíteni.

A kormányzat is a határon túli és határon inneni oktatás összekapcsolása, támogatása terén szisztematikusan ment végig az elmúlt öt évben, hiszen kezdődött a külhoni magyar óvodák évével ez a fajta program, kormányzati koordinált program, utána jöttek a kisiskolások, iskolások, és a szakképzés éve

is eljött 2015-ben, amikor a határon túli szakképzésre figyeltünk különösen oda.

Többek között ez megnyilvánul a Határtalanul-ösztöndíj tervezésével kapcsolatban, hogy mikor mire tud nagyobb összeget fordítani. Nagyon fontos kapocs akár a Felvidékkel, Erdéllyel és a többi elszakított nemzetrésszel a Határtalanul-program, hiszen ebben most leginkább szakiskolások tudtak együttműködni.

Talán nem mindenki tudja, hogy a Határtalanul-programnak is kétfajta szegmense van. Az egyik a klasszikus, többek által jobban ismert hetedik oszta-lykirándulások területe, amikor egymást látogatják meg ezek az osztályok.

A másik pedig az, amikor akár idősebbek, tehát 14-15-16-17 évesek egy közös célt tűznek ki maguk elé, egy közös képzésben vesznek részt, egymással megosztják a tapasztalataikat, amit talán még szakmainak nem nevezhetnénk, de mindenképpen az adott szakképzés területén egymással már érdemben tudják megvitatni a számukra éppen akkor, tízegynéhány évesen legfontosabb kérdéseket. Fontos, hogy a kormány évről évre szisztematikusan ment végig a határon túli oktatási rendszeren.

Képviselő asszony is említette a diaszpóra napját, amit mind itt a parlamentben, mind a közmédiában ki-ki láthatta, hogy tematikus nappal és korábbi országgyűlési határozattal erősítettünk meg. Nagyon fontos a diaszpóra szerepe és valamelyest a velük való külön törődés, másféleképpen való törődés. Hiszen a 2010 utáni időszakban vált lehetségessé, hogy a hosszú évek után újra összehívtott Magyar Állandó Értekezlet, a Máért mellett, azt megelőzőleg, az idén decemberben is így lesz, a Máért-ülés előtti napon lesz a Diaszpóra Tanács ülése, a diaszpóra képviselői külön üljenek össze. Hiszen nem tömbmagyarságként élve másfajta támogatásra számítnak, másfajta koordinációra számítnak a magyar kormány részéről. Ezért fontos, hogy először a diaszpóra képviselői ülnek össze, utána a teljes Magyar Állandó Értekezlet.

A Diaszpóra Tanács tehát ennek a különféle, magyarságért való kiállásnak, közösségi munkának a jegyében jött létre, és azt hiszem, az elmúlt évek igazolják létjogosultságát, hiszen évről évre egyre bővülő számban vannak itt a Diaszpóra Tanács és a külhoni magyarság, a szórvány képviselői. Bízunk benne, hogy ezzel is tudjuk segíteni az ő kiállásukat.

Fontos, ahogy mondtam, hogy mind az oktatásban, mind a felsőoktatásban a Kárpát-medencei térségben gondolkozzunk. Egyrészt ez a beiratkozási program is segít ebben, de ezen túlmenően a költségvetésben évről évre elfogadjuk azokat a sorokat, amelyek több százmillió forintos pedagógiai szakmai támogatást nyújtanak a határon túli magyar pedagógusszervezetek számára is. Bízunk benne, hogy ez nekik érezhető segítséget jelent.

Az elmúlt héten a felsőoktatás képviselői jártak itt közösen Budapesten, ahol igyekeztünk koordináltan a Kárpát-medence felsőoktatását jobban tervezve

áttekinteni, pontosan azért, hogy a képzési kínálat sokszínű legyen, ne legyen egymástól 3 vagy 20 kilométerre ugyanaz a magyar nyelvű képzés határon túl, miután akár országrészekeken keresztül pedig hiányozzon adott esetben, pedig magyarok ott élnének. Fontos, hogy ebben is segítsük a határon túli magyarokat okosan, célzottan, hogy minél több fiatalhoz jusson el a magyar óvodától kezdve az iskolán, középiskolán át egészen a magyar nyelvű egyetemi képzésig a magyar nyelv és a magyar tudás.

Éppen ezért fontos, hogy erre Budapest mindig nagy figyelmet és magas összegeket fordítson.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Volner János képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Elbukott az Alkotmánybíróság előtt a Quaestor-törvény. Mi vezetett idáig és hogyan tovább?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Mögöttünk van az évtized egy nagy botránya, a brókerbotrány, ami 300 milliárd forintot meghaladó károkozással ért véget. 2010 novemberében jómagam 24 darab módosító javaslatot nyújtottam be a pénzügyi felügyeletről szóló törvényhez, amelyben fontos változásokat kezdeményeztem annak érdekében, hogy a következő bankés brókerbotrányt, a pénzügyi korrupciós bűncselekmény-sorozatát meg lehessen előzni. Magasabb összegű bírságokat, keményebb felelősségre vonást, a szakmai szabályok szigorítását javasoltam. Ezeket akkor a Fidesz és a szocialisták képviselői itt az Országgyűlésben együtt szavazták le, együtt védtek meg a fideszes országgyűlési képviselők a szocialistákkal a csaló brókereket és a csaló bankárokat azért, mert nem járultak hozzá ahhoz, hogy ez a javaslat el legyen itt, a Házon belül fogadva.

Érdekes, hogy amikor a Gazdasági bizottságba bejött Windisch László, a Magyar Nemzeti Bank pénzügyi felügyeletért felelős alelnöke, maga is, már a brókerbotrány után, elkezdte ugyanazokat a javaslatokat megtenni, amiket én magam évekkorábban, négy évvel korábban beterveztettem, amivel megelőzhető lett volna a Magyarországot ért, több mint 300 milliárd forintos károkozás.

Mi is történt itt? A Fidesz vezető politikusaival jó kapcsolatot ápoló Quaestornál 150 milliárd forintban fiktív kötvénykibocsátás történt. Ráadásul erre úgy került sor, hogy ebből a pénzügyi felügyelet semmit nem érzékelt. 15 éven keresztül folyt Rogán Antal elmondása szerint egy pénzügyi korrupciós bűncselekmény-sorozat a Quaestornál, és ebből a pénzügyi felügyelet az égvilágon semmit nem érzékelt. Hogyan is folytatódott ez a történet? Az idén március 15-én a pénzügyi felügyelet élén végzett kimagasló munkájáért a Fidesz a saját káderét, Szász Károlyt, aki éveken keresztül volt a pénzügyi felügye-

let korábbi elnöke, kitüntette. Ennyire elégedettek voltak az ő szakmai teljesítményével.

Az más kérdés, hogy közben egy gigantikus botrány bontakozott ki, amiből az égvilágon semmit nem vett észre senki. Azt is fontos leszögezni, hogy miközben összesen 24 darab független bróker cég van Magyarországon, a Magyar Nemzeti Bank 1300 alkalmazottja éveken keresztül egyetlen alkalommal nem volt képes arra, hogy leellenőrizze a 24 független bróker cég működését. Ugyanez volt igaz a PSZÁF-ra, amely korábban töltötte be a pénzügyi felügyelet szerepét Magyarországon.

Az Alkotmánybíróság november 17-én született határozatában mit is mondott? Hölgyeim és Uraim! Pont azt, amit én mondtam, hogy a Fidesz úgy rendelkezett a törvényről, a Quaestor-törvényről, hogy diszkriminatív módon határozta meg a károsultak és a kárrendezésre jogosultak körét azért, mert csak egyetlenegy céget érintett a kormány által nyújtott kártérítés. Milyen érdekes, pont azt a Quaestort, ahol kormánypárti politikusok rendszeresen megfordultak, pont azt az üzletembert, akinél jó kormányzati kapcsolatokat fedezhetünk fel.

És érdekes az is, hogy miközben a kormány arról beszél, hogy a hitelintézeti szektornak meg a bróker cégeknek maguknak kell fizetniük a saját károkozásukat, ezzel szemben mi is történik ténylegesen? A kormány ismét hazudik, ismét átveri az embereket. Teljesen egyértelmű, a bankok a társasági adóból, a bankadóból és a tranzakciós adóból levonhatják a Quaestor-törvény miatti befizetéseiket. Magyarul, az állam az eddig beérkező adóforintokról lemond annak érdekében, hogy a bankok eleget tessenek a befizetési kötelezettségüknek. Azaz végül is a bankok adókönyvitést kapnak, és a magyar állampolgárok lesznek ennek az intézkedésnek a végső teheresítői.

Mi magunk, jobbkios képviselők felszólítottunk minden országgyűlési képviselőt arra, hogy a Jobbik képviselőihez hasonlóan nyilatkozzanak arról büntetőjogi felelősségük tudatában, hogy nem menekítettek ki az utolsó pillanatokban, bennfentes információk alapján pénzt a Quaestorból, mert voltak ilyen hírek. De a kormány úgy titkolta el a bűnösök kiletét, hogy banktitok mögé bújta az erről szóló adatokat. Érdekes módon, az Országgyűlés más képviselői követték a jobbkios képviselők példáját, nyilatkozatot tettek, erre csak a Fidesz képviselői nem voltak hajlandóak mind a mai napig, hogy Orbán Viktor szavaival éljek, sajnos sunyi politikát folytattak.

Meg szeretném kérdezni, hogy mikor nyilatkoznak a fideszes képviselők (*Az elnök csenget.*), és miért az adófizetőkkel fizettetik meg a bűnös bankárok és brókerek károkozását. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

(11.40)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Völner Pál állam-

titkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A Quaestor-törvényt az Országgyűlés 2015. április 14-én fogadta el. A törvényjavaslat benyújtásakor a többi jogellenes tevékenységet folytató bróker cég által elkövetett visszaélések még nem voltak teljeskörűen ismertek, tehát érdekes lenne, ha a törvény mégis vonatkozott volna rájuk. A Quaestor-károsultak vonatkozásában a jogalkotó azt a körülményt emelte ki, hogy a Quaestor Financial Hírújság Kft. által kibocsátott kötvények forgalomba hozatalára kizárólag a céges csoport javára, annak finanszírozása érdekében került sor. A céges csoport másik tagja, a Quaestor Értékkereskedelmi és Befektetési Zrt. pedig egy szabályozott piaci szereplő volt, aki a brókerjellegével visszaélve követte el a visszaéléseket.

Ezeknek a kötvényeknek egy jelentős részéről kiderült, hogy fiktív, vagyis ténylegesen értékpapír kibocsátására nem is került sor. Tehát ezeket a visszaéléseket külön kellett kezelni, mert a korábbi jogi szabályozás erre nem nyújtott lehetőséget. A Quaestor-törvény értelmében a befektetők dönthetnek úgy, hogy nem a felszámolási eljárásban és egyéb igényérvényesítési eljárásokban próbálják meg követeléseiket érvényesíteni, hanem a törvény szerint a kérelmük alapján, ellenérték fejében a károsultak kárrendezési alapjára száll át a követelés. Az alapfeladat, hogy a rá átszállt követelésekre vonatkozó igényeket az igénybe vehető valamennyi eszközt felhasználva érvényesítse. A kártalanítással összefüggésben a Befektetővédelmi Alap igazgatósága a 15/2015. számú határozatában a Quaestor Befektetési Zrt. jogellenes tevékenységével kapcsolatosan úgy döntött, hogy fiktív, nem létező kötvény, azaz pénzkövetelés a tőkepiacról szóló törvény 213. § (2) bekezdésében meghatározott biztosított követelésnek minősül, amelyre a Beva kártalanítási kötelezettsége kiterjed. Az Alkotmánybírósághoz több alkotmányjogi panasz benyújtására is sor került, melyekben az indítványozók a törvény egészének, illetve egyes rendelkezéseinek megsemmisítését kérték az Alkotmánybíróságtól. Az Alkotmánybíróság 2015. október 20-án kezdte meg az indítványok tárgyalását, és november 17-én hozta meg döntését.

Az Alkotmánybíróság nem semmisítette meg a Quaestor-törvényt, hanem felhívta a figyelmet a törvény egyes szakaszai tekintetében az újraszabályozás szükségességére. A kárrendezésre jogosultak körének módosítására is sor került, mivel a döntés nyomán szükséges pontosítani a jogosultak körét. Nem lehet tételesen meghatározni, hogy mely társaság által kibocsátott, illetve értékesített kötvények tulajdonosai jogosultak kárrendezésre, hanem a törvény tárgyi hatályának megállapítása keretében azt kell rögzíteni, hogy az állam olyan kötvénytulajdonosok esetén végez követelésvásárlási tevékenysé-

get, ahol a kötvények forgalomba hozatalára kizárólag egy vállalatcsoporton belül került sor. Indokolt tehát a törvény hatályát úgy meghatározni, hogy a jogosultság azokra az esetekre terjedjen ki, amikor ez a vállalatcsoporton belüli károkozás történt úgy, hogy a vállalatcsoporthoz tartozó társaság által kibocsátott kötvényekkel a befektetési, szolgáltatási tevékenységet felhasználva került sor a befektetők megkárosítására.

Az alap működésének biztosítását a törvény hitelevél felvétellel, kötvénykibocsátással és a Beva-tagok által fizetendő kölcsönfelvétel igénylésével biztosítja elsődlegesen. Annak érdekében, hogy a kárrendezési alap minél előbb forráshoz juthasson, szükséges rögzíteni az alap vonatkozásában az állam készfizető kezességét a kölcsön felvétele, valamint a kötvény kibocsátása során. A kárrendezéssel érintett követelések összegének meghatározása tekintetében is előírásokat tett az Alkotmánybíróság, amely szerint a káronszerzés tilalmát érvényesíteni kell, tehát a különböző hozamokkal csökkenteni kell a kártérítési összegeket. A kormány feltett szándéka, hogy az Alkotmánybíróság döntése alapján valósítsa meg a jogszabálynak a módosítását, és a törvényjavaslat előkészítése folyamatban van.

Képviselő úr felvetette az MNB felelősségét, viszont nem tanulmányozta, hogy az MNB csak nemrég került abba a helyzetbe, hogy pénzügyi felügyeleti tevékenységet láthasson el. Ehhez képest nagyon eredményesen tárta fel a piacon működő visszaélő cégeket. A képviselőkkel kapcsolatos megállapítására pedig azt tudom közölni, hogy a képviselőtársaink vagyonnyilatkozata nyilvános. A korábbi évek nyilatkozatait tanulmányozzák, amennyiben valóban érdekli önöket ez a kérdés, hátha jutnak ismeretekhez.

Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kovács Sándor képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Csillebérc, a szocialista kárdertemető” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

KOVÁCS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Tizenöt évre volt szükség a jogerős ítéletig, amely kimondja: a csillebérci úttörőtábor a magyar állam tulajdona. Ezzel a döntéssel a rendszerváltás idején ellopott vagyonnak csak egy csekély, de mind forgalmi, mind szimbolikus értékét tekintve jelentős darabja került vissza a köztulajdonba. A magyar kormány 1948-ban hozta létre a csillebérci tábort, amely kezdetben az úttörő-köztársaság, majd csillebérci úttörőtábor nevet viselte. A 4,6 hektáros területen egyidejűleg 1200-1500 gyermek elszállásolására volt lehetőség. A rendszerváltozáskor gyanús körülmények között került az úttörőszövetséghez.

Az 1990-94 között hivatalban lévő Antall-Boross-kormány megpróbált ugyan világos elszámó-

lási rendszert kidolgozni, születtek parlamenti döntések is, de úgy tűnik, a kormányzó politikusok nem törekedtek kellő erővel az elszámoltatásra. Kiskapukat hagytak a vagyonátmentésben részt vevőknek, így próbálkozásuk végül alkalmatlannak bizonyult az ügyek tisztására. Az 1994-98 között regnáló baloldalnak az elszámoltatás egyáltalán nem állt érdekében, hiszen tagjai között voltak a vagyonátmentési ügyek haszonélvezői. Az úttörőszövetség is kihasználta minden kiskaput, az eltelt 15 év története tele van kacifántos jogi megoldásokkal, halogatásokkal, bírócserevel, párhuzamos perek indításával, törvénytelenül átjárt szott tulajdonjogokkal, jelzálogokkal és meghíúsított eladási kísérletekkel, továbbá gyanús sietséggel bejegyzett tulajdoni széljegyzetekkel, amelyeket aztán évekig vizsgáltak a bíróságok, hogy lehet-e törölni.

Vélhetőleg további ítéletek szükségesek ahhoz, hogy az állam Csillebérc-birtokon belülré kerülhessen, bár a bíróság már 2004-ben kimondta: érvénytelen az ajándékozási szerződés, amellyel az ingatlan az úttörők tulajdonába került. A korábbi vagyonkezelő, a Kommunista Ifjúsági Szövetség ugyanis 1989. április 22-i kongresszusán oszlatta fel magát, és csak megszűnése után két hónappal, 1989. június 27-én ajándékozta a csillebérci tábort az úttörőszövetségnek. Az ajándékozó fél képviselői között megtaláljuk Gyurcsány Ferencet, hiszen az egykori kormányfő 1989-ben a KISZ KB egyetemi és főiskolai tanácsának vezetője, majd a Demisz alelnöke volt.

Az egykori úttörőtábor 4,6 hektáros, csodálatos budai ingatlanján évek óta nem zajlik gyermeküdtetés. Pénzért kínálják a szolgáltatást céges bulik, konferenciák, leány- és legénybúcsúk szervezésére. A terület tulajdonosa a Magyar Úttörők Szövetsége. A neve: Csillebérci Szabadidő- és Ifjúsági Központ. Üzemeltetője a Csillebérci Szabadidő Kft., ügyvezetője Nagy Nóra, az egykori MSZP-s képviselő, akkor vált híressé, amikor kiderült, hogy volt férjével, a szintén képviselő Nyakó Istvánnal ketten négy év alatt 36 millió forint költségtérítést vettek fel. A MÚSZ jelenlegi elnöke, Rácz Péter is volt MSZP-színeken országgyűlési képviselő. A MÚSZ nevében eljárva ugyanis, arról ellenőrző bizottságot sem értesítve 1999-ben 14,2 millió forintért eladta a Bau-bérc Kft.-nek a tábor területén álló 95 millió forintot érő 200 négyzetméteres vadászházat. 2000-ben az egész területet eladta egy amerikai, liechtensteini bejegyzésű offshore hátterű cégnek. A vadászház 1999-es értékesítése nyomán az állam a 2000-ban kezdeményezett perben arra hivatkozott, hogy a KISZ megszűnése és az ajándékozási szerződés megszületése között két hónap eltelt.

Vagyis az ajándékozási szerződés aláírásakor a KISZ már nem létezett. Így érvényesen nem rendelkezhetett a csillebérci ingatlan átruházásáról sem. A hivatkozás sikeres volt, a Fővárosi Ítéltábla 2004 szeptemberében jogerősen kimondta, majd a Legfelsőbb Bíróság is megerősítette, hogy az ajándékozási szerződés érvénytelen.

(11.50)

A tulajdonviszonyok tényleges rendezése kapcsán ugyanakkor az eljárás ismételt lefolytatására utasította az elsőfokú bíróságot. Azonban csak e döntés után tíz esztendővel, 2010-ben született meg a Fővárosi Törvényszék elsőfokú ítélete, hogy a csillebérci ingatlant, pontosabban, annak a MÚSZ tulajdonát képező hányadát térítésmentesen vissza kell írni a magyar állam nevére. Az elsőfokú bíróság akkor a Bau-bérc tulajdonjogát a vadászházra fenntartotta. Ezt az állam megfellebbezte, a most megszületett jogerős ítélet szerint sikerrel. A másodfokú bíróság ezt a döntést azzal indokolta, hogy senki nem adhat tovább olyan jogot, amivel nem rendelkezik. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

A 15 év után megszületett jogerős ítélet azonban bizonyítja, hogy határozottabb fellépéssel, erősebb elszántsággal menthető az elrabolt, magánzsebekbe átjárt állami vagyon.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A csillebérci ügy ismételtelen egy olyan ügy, amelyben nagyon-nagyon lassan, 25 év alatt derült ki az igazság, és 25 év után állhat vissza a rendes állapot, a jogtisztta, a jogszabályoknak megfelelő állapot. Ugyanakkor volt 25 év, egy nagyon hosszúra nyúlt, rendszerváltás utáni időszak, amelyben számtalan szocialista politikusról, országgyűlési képviselőkről, pártigazgatókról, különböző más tisztséget betöltő és ma vagy az MSZP padsoraiban, vagy az MSZP taglistáján szereplőkről, vagy a függetlenek között, a Demokratikus Koalíció sorában ülő politikusokról van szó, akik ennek az időszaknak a mozgatói, részben haszonélvezői is voltak. Ez ismételtelen egy ilyen gyanús ügy, amelyben az állam javára kedvező, de az ebben részt vevő emberek számára elmarasztaló ítélet született mind polgári ügyben, mind pedig, ahogy arra a képviselő úr is utalt, egy büntetőügyben is. Ebben bizony elmarasztaló ítélet született az elmúlt évek során.

Maga a Kommunista Ifjúsági Szövetség kívánta ezt a vagyonelemet valamilyen módon kijátszani. Arról van szó itt, hogy volt egy olyan köztulajdon, a csillebérci tábor, amelynek elvileg az összes magyar gyermek üdülését kellett volna szolgálnia. Nagyon sokat hallottunk most már a padsorokban nem lévő szocialista képviselőktől pár felszólalással ezelőtt, hogy a gyermekek számára mindent meg kell adni, de ez valahogy itt, akkor a rendszerváltáskor és az-

után sem volt szükséges. Az ezzel kapcsolatos eljárást indította el az első Orbán-kormány, hiszen vitattuk, hogy a Kommunista Ifjúsági Szövetség - amelynek főtitkára vagy azt hiszem, a Központi Bizottság titkára volt Gyurcsány Ferenc - a XII. kongresszusán jogszerűen játszotta volna át ezt az ingatlant a Magyar Úttörők Szövetségének, bár az ingatlan-nyilvántartásban '89. június 30-án bejegyezték a földhivatalban az ő tulajdonjogát. Ugyanakkor a magyar állam vitatta az első Orbán-kormány idején, hogy ezek a szerződések, amelyek alapján a földhivatal bejegyezte a tulajdonjogot, érvényesek lettek volna.

Egy nagyon hosszú jogi procedúra kezdődött ezzel kapcsolatban. Azt lehetett látni, hogy amikor jobboldali színezetű kormány volt, ezek az ügyek gyorsultak, amikor baloldali színezetű kormányok voltak, ezeket az ügyeket nemcsak alperesi oldalon, tehát az úttörőszövetség oldaláról, hanem mintha kormányzati oldalról is inkább blokkolták volna. Jól láthatóan az első időszakban, a '90-es években az elévülésre játszott az akkori baloldali kormány. Nem lépett fel, mert úgy gondolta, hogy ezek az állapotok így maradhatnak, és évüljenek el azok a különböző igények, amelyekkel kapcsolatban fel lehetne lépni. Utána, 2002 után pedig perjogi trükköket alkalmaztak, például külső tényekhez igazították a per menetét és felfüggesztették, amíg más, nem a per érdemében való kérdéseket el nem bírálunk, a széljegyek földhivatali elbírálásáig kérték az ügy felfüggesztését. Ezek olyan trükkök voltak, amelyekkel akár éveig el tudták húzni a döntést, öt-hat évig ezekkel a külső okokkal tudták magyarázni a per megállítást. 2010. szeptember 15-e kellett ahhoz, hogy újra el tudjon indulni ez az eljárás, és újra tárgyaláson tudják igazolni a magyar állam tulajdonjogát. Nagyon hosszú jogi hercehurca, nagyon hosszú jogi eljárás volt, közben egy büntetőeljárás is lezajlott Rácz Péter főúttörő ellen, ugyanakkor - azt kell mondanom - a magyar állam számára, a magyar gyermekek, a magyar fiatalok számára teljes sikerrel zárult. Megérte 15 évvel ezelőtt elindítani az addig 10 éve már nyugvó ügyet, hiszen így sikerült ezt a nagyon értékes gyermektáborot visszaszerezni, és bízunk benne, hogy a későbbiekben valóban a magyar fiatalok érdekét fogja szolgálni.

Hozzá kell tennem, hogy ezzel természetesen az ügy még nincs lezárva, hiszen 25 éven keresztül a Magyar Úttörő Szövetség használta ezt az ingatlant, annak a kft.-nek, amit létrehozott, 170-200 millió forintos éves bevételei voltak, amelyek a magyar fiatalokat illették volna, nem pedig az úttörőszövetség tisztségviselőit. Azt is látjuk, hogy vezetőségi tagként, ahogy ön is említette, képviselő úr, különböző szocialista politikusok jelennek meg ebben az ügyben. Egyrésztől Nagy Nóra, az MSZP korábbi elnökségi tagja, aki szintén felbukkant Csillebérc környékén, ugyanígy felbukkant Nyakó István is, az akkori férje, de más neveket is lehet mondani. Varju László képviselő úrnak bizonyára lennének információi akár a vadászházzal, akár a vadászház-tulaj-

donos kft.-vel, vagy az egyik kínai tulajdonos kézbesítési megbízottjával kapcsolatban. De Kiss Péter vagy Karl Imre is ott volt 1991 tavaszán, amikor a legfontosabb döntések a demiszes vagyonelemek felosztásáról megszülettek. Szintén fontos... (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)

Azt hiszem, ezt még fogjuk folytatni, tisztelt képviselőtársaim. (Derűltség.) Egy dolgot mondanék csak: az úttörőszövetség arról is rendelkezett, hogy megszűnése esetén teljes vagyona a Szintér Alapítványhoz kerülne, amelynek kuratóriumi elnöke az MSZP korábbi pártigazgatója. Köszönöm szépen. (Dr. Staudt Gábor: *Elszámoltatás! - Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Varju László független képviselő; Witzmann Mihály, Fidesz; Lukács László György, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Sallai R. Benedek, LMP; Ikotity István, LMP; Kész Zoltán, független.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 11 óra 56 perckor elkezdjük a **kérdések** és azonnali kérdések tárgyalását.

Tisztelt Országgyűlés! Szakács László, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökség vezető miniszteréhez: „**Fontos-e a munkahelyteremtés a baranyai Ormánságban a 25 Mrd-os Ős-Dráva-programon belül?**” címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úr képviselőként Fónagy János államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! 2012-ben indult az Ős-Dráva-program, amely komplex, természeti, társadalmi, gazdasági szférát egyaránt érintő területfejlesztési koncepció, amely a hosszú távon fenntartható fejlődés feltételeit kívánta megteremteni hazánk egyik leghátrányosabb térségében, Baranya megye déli részén.

2013 áprilisában Kémesen Orbán Viktor miniszterelnök úr azt mondta: „a program sikere a kormánynak és az országnak is a tesztje”. Államtitkár úr, azt kell mondanom, hogy a kormány ezen a teszten elbukott, nem túl sikeres. A kémesesi kormányhatározatok visszavonásra kerültek, a program pedig, nagyon úgy tűnik, parkolópályára került. Egy olyan térség fejlesztési programja került parkolópályára, amelynek a leszakadása maholnap akár be is fejeződhet.

Az elmúlt időszakban sem a társadalmi, sem a gazdasági szférát nem sikerült megszólítani. Az itt

élők csalódottak, egy 25 milliárdos programból, amely eddig megvalósult, annak semmilyen hatását nem érzik, a gazdasági együttműködésnek, sem pedig érdemleges turisztikai hatásnak nyoma sincs, ezek nélkül az ottani lakosság csak átvertnek érzi magát. Pedig azt kell mondanom, államtitkár úr, hogy mi is üdvözljük ezt a programot, hiszen annak a tervezete nagyrészt figyelembe vette a térség földrajzi fekvését és a gazdasági realitásokat, de nem jött létre munkahelyteremtés, ezért csalódnunk kellett, az élelmiszeralapanyag-, felkész- és késztermék-előállítás nem jött létre, közvetve és közvetlenül családok százait tudnák ezzel helyzetbe hozni a munkaerőpiacon, de ez nem történt meg. Sávod és Kiszentmárton polgármesterének asztalán évek óta ott vannak azok a kész tervek, amelyek elősegítenék a gyakorlati megoldásokkal az alacsony iskolázottságúak visszavezetését az elsődleges munkaerőpiacra. Meg sem szólították őket! Nem jött létre a határon átnyúló együttműködés, pedig Horvát-Baranya ugrásra kész. Nem valósult meg semmilyen turisztikai fejlesztés, pedig a Villány-Siklós-Harkány háromason túl az Ormánság gyönyörűségét be lehetne mutatni.

Azt szeretném megkérdezni az államtitkár úrtól, hogy lesz-e munkahelyteremtés a 25 milliárdos Ős-Dráva-programon belül. Köszönöm a figyelmet. (Taps az MSZP padsoraiból.)

(12.00)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! A kormány kiemelten kezeli az Ormánságban élők helyzetének javítását, és ezért is fogadtuk el az ön által is említett Ős-Dráva-programról szóló, még ma is hatályos kormányhatározatot.

Mint minden vidékfejlesztési program esetében, az Ős-Dráva-programban is a legfontosabb cél a munkahelyek teremtése. Az Ormánság felemelkedését célzó összetett tervek - és itt hangsúlyoznám az összetettséget -, a tájhasználatváltás és vízgazdálkodás, a humán erőforrás képzése, a családi gazdálkodáson alapuló mezőgazdasági kultúrák együttese, a falusi és ökoturizmus fejlesztése kivétel nélkül a helyi foglalkoztatás bővítését szolgálják.

A programoknak súlya és célja nem engedi meg, hogy kapkodva, alapvető folyamatokat kihagyva vagy azokat átugorva valósítsuk meg elképzeléseinket. Pont a napokban adtuk át a vízkormányzási rendszer egyik első elemét, amely a Cún-Szaporca holtág vízpótlását biztosítja. A kormány által jóváhagyott, mintegy 40 ezer hektárt érintő, több mint 10 milliárd forint költségvetésű vízkormányzási program ezzel elindult. A beruházás lehetőséget fog biztosítani az

itt élő embereknek, hogy példaértékű öntözéses, intenzív gazdálkodást folytassanak.

A korábbi szocialista kormányok szüntették meg a térségben a közösségi közlekedés egyik elemét, a vasutat, az ön pártja hagyta magára ezt a nehéz sorsú vidéket azzal, hogy az Ormánság oldja meg saját problémáit. A jelenlegi kormány ezzel szemben felkarolta az Ős-Dráva-programot, nem engedi el az itt élő emberek kezét, és komoly beruházásokkal javítja életminőségüket és életlehetőségeiket. Kérem képviselő urat, hogy ön is támogassa ezt a programot.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyészhez: **„A törvénynél fontosabb az ügyészség ízlése?”** címmel. Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A legfőbb ügyész úr egy hónapja itt a parlamentben elismerte, hogy a nemzeti jelkép megsértése bűncselekmény megítélésekor az ügyészség a Szent Koronára vonatkozó esetekben eddig tévesen értelmezte és nem megfelelően alkalmazta a törvényt. Idézem akkori mondatait: „Igen, nemcsak a Parlamentben elhelyezett Szent Korona élvez védelmet, tehát ez most már egyértelmű gyakorlat, de volt egy elvi bizonytalanság. De az elvi kérdés teljesen egyértelmű, hogy általános védelem alatt áll a Szent Korona is.” - mondta Polt Péter.

Az ügyészség annak idején ezen korábbi téves értelmezése alapján utasította el a Jobbik Playersroom üzletlánc ellen tett feljelentését, amely egy, a Szent Koronát gyalázó és sértő pólót árult. Ezért egy újabb beadványt készítettünk, amelyben Polt Péter szavaira is hivatkozva kértük az ügyészséget, hogy vizsgálja felül az akkori döntését, és rendelje el a nyomozást az ügyben. Azóta megérkezett az ügyészség válasza a beadványunkra. Ebből kiderül, hogy a legfőbb ügyész szavaival ellentétben az ügyészség álláspontja mit sem változott, hiszen leírják, hogy bár valóban tévesen értelmezték eddig a törvényt, de az ügyészség szerint az ábrázolásban nem túlzón és nem durván becsméri a Szent Koronát, ezért nem rendelik el a nyomozást. Magyarán az, hogy a Szent Koronát párdúcintás, félrecsapott baseballsapkaként jelenítik meg, az ügyészség szerint nem sértő, nem durva és nem túlzó nemzetijelkép-gyalázás. Egyáltalán nem is értem, hogy ha védjük a nemzeti jelképeinket, mi az, hogy túlzó vagy durva. Ha valaki megsértette a nemzeti jelképet, akkor megsértette - vagy mostantól az ügyészség ízlése dönt az ilyen ügyekben, és nem a törvény betűi?

Az indoklás egy másik felháborító része így szól: „A nyomozás elrendelésére nem ad kellő alapot, hogy a feljelentésben megjelölt ábrázolás a társadalom egyes csoportjainak érzékenységét sérti.” Tes-

sék?! Tehát az ügyészség szerint a törvényi védelem alatt álló nemzeti jelképünk megsértése csak a társadalom egyes csoportjainak érzékenységét sérti, vagyis a magyarokét? Tehát önök szerint a magyar társadalomban a magyarok már csak „egyes csoportként”, vagyis kisebbségként vannak jelen? Önnek is ez a véleménye, legfőbbügyész-helyettes úr? Vajon akkor is így döntenének, ha hazánk kisebbségeinek jelképeiről lenne szó? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Belovics Ervin legfőbbügyész-helyettes úrnak. Öné a szó.

DR. BELOVICS ERVIN, a legfőbb ügyész helyettese: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Kérdésével kapcsolatban először is arról szeretném tájékoztatni, hogy az ízlés fogalma az ügyészség tevékenysége szempontjából teljességgel indifferens, az ügyészség számára relevanciával kizárólag a törvényi rendelkezések bírnak.

A nemzeti jelképeket oltalmazó törvényi tényállás szerint ezt a bűncselekményt az követi el, aki nagy nyilvánosság előtt Magyarország himnuszát, zászlaját, címerét vagy a Szent Koronát sértő vagy lealacsonyító kifejezést használ, illetve azokat más módon meggyalázza.

Az új büntető törvénykönyv hatálybalépése után valóban kialakult egy elvi bizonytalanság, azonban az ügyészség már következetesen azt az álláspontot képviseli, hogy nem csak a Szent Korona, hanem annak képi megjelenítése is tárgy lehet a szóban forgó bűncselekménynek.

Tekintettel arra, hogy a képviselő úr által feljelentett ügyben verbális elkövetés nem fordult elő, az ügyészségnek tehát azt kellett vizsgálnia, hogy a konkrét magatartás gyalázásként értékelhető-e. Ilyennek tekintendő minden, a nemzeti jelképeket súlyosan sértő, becsmélő tevékenység. Abban a kérdésben, hogy konkrétan milyen magatartások minősülnek ilyenek, nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a nemzeti jelkép megsértését a törvény a köznyugalom elleni bűncselekmények körében helyezte el, amelyből egyértelműen következik: azok a tevékenységek tekinthetők elkövetési magatartásnak, amelyek a köznyugalom megzavarására alkalmasak.

Azt gondolom, hogy a Szent Koronának a konkrét ügyben történő ábrázolása rendkívül ízléstelen, azonban az nem tekinthető a köznyugalom megzavarására alkalmas tevékenységnek. *(Szilágyi György: Mert?)* Köszönöm szépen. *(Szilágyi György: Szégyen! - Szórványos taps a kormánypart pádsorokból.)*

ELNÖK: Megköszönöm legfőbbügyész-helyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mi a logika felsőok-**

tatási szakok újabb megszüntetése mögött?” címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az Emberi Erőforrások Minisztériuma a napokban kiadott egy közleményt: „Szakok és érettségi vizsgatárgyak, többletpontok a 2017. évi felsőoktatási felvételi eljárások során” címmel. Ebből a dokumentumból kiderül többek között, hogy mely felsőoktatási szakokat szünteti meg a kormány. Szinte az összes képzési területet éri veszteség, hiszen az andragógiától kezdve a gazdaság- és pénzügyi matematikai elemző szakon át egészen a közszolgálati alapszakig sokféle képzés áldozatául esik a változtatásoknak.

A legnagyobb veszteség talán az agrártudományi képzést éri, hiszen ott számos fontos szakot törölnek el. 2017-ben lehet majd utoljára jelentkezni állattenyésztő mérnöknek, informatikus és szakigazgatási mérnöknek, környezetgazdálkodási agrármérnöknek vagy éppen növénytermesztő mérnöknek. Vagy talán abban az országban, ahol néhány hetes aranykalászos képzés után be lehet szállni a kormányzati földrablásba, ott már a valódi és minőségi agrárképzésre nincs is szükség? De komoly érvágást szenved el a társadalomtudományos képzés is, hiszen megszüntetik a társadalmi tanulmányok alapszakot, hiába álltak ki korábban egy emberként egyetemi vezetők, tanárok, diákok, szakemberek a képzés mellett.

Mi a logika a szakok megszüntetése mögött? Az LMP-nek nem önmagában egy-egy konkrét szak megszüntetése a probléma, ha van, ami pótolja azt, hanem az, ami az egész változtatás mögött felsejlik. Azt látjuk, hogy folyamatosan rúgják ki a tudásalapú társadalom tartóoszlopait, leépülnek a kreatív és innovatív szemléletű képzések. Ez egy ideológia és lobbierdekek vezérelte átalakítás, ahol a közmunka-alapú világ erősödik. Tisztelt Államtitkár Úr! Milyen elveket követ a kormány, amikor megszünteti a fontos és sikeres képzéseket? Várom válaszát.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ez az egész folyamat, amiről ön, képviselő úr, beszél, ön is tudja, hogy már az év elején nagyjából lezajlott, hiszen az akkor volt aktuális; most megjelent ez a tájékoztató, ezért veszi ön elő a kérdést. De ön is emlékezhet arra a társadalmi vitára, ami ennek kapcsán hosszú hónapokkal ezelőtt megtörtént. Az pedig, hogy erre a társadalmi vitára sor fog kerülni, az már szintén másfél éve, de legalábbis egy éve biztosan köztudott, hiszen a „Fokozatváltás a felsőoktatásban” című stratégiánk egyértelműen tartalmazta, hogy milyen elvek szerint és milyen szelektálásra fog itt sor kerülni.

Ennek két célja van. Egyrészt, ne csapjuk be a hallgatókat, ne kínáljunk nekik olyan képzéseket, olyan szakokat, amelyek ugyan jól hangzanak, és öt évet el tudnak tölteni az egyetemen, de utána, amikor kikerülnek az egyetemről, nem fogják tudni használni ezt a tudásukat.

(12.10)

A másik pedig, hogy azokat a képzéseket, képzési szerkezeteket preferáljuk, amelyek a gazdaság igényeinek jobban megfelelnek. Ez a kettő nyilván össze is függ.

Hogy mi az a szempontrendszer, ami alapján ez a válogatás megtörtént: először is, már tíz éve van Bologna-rendszerű képzésünk, így a diplomás pályakövetési rendszerben már kellő számú adat van ahhoz, hogy lássuk, ki tudott elhelyezkedni és milyen jövedelemre tett szert azzal a képzettséggel, amit megszerzett, abban az ágazatban helyezkedett-e el vagy máshol, érdemi-e a jövedelme vagy sem.

Az elmúlt évek jelentkezési és felvételi arányszámai volt a második tényező. A harmadik az, hogy a szakok mennyire vannak átfedésben; lehet, hogy az egyik és a másik szak 80 százalékban fedte egymást, elég, ha ugyanazt a képzést egy szakon oktatjuk, nem kell két szak ugyanarra a képzési tartalomra. A képzési szintek indokoltsága volt a negyedik szempont, hiszen van olyan, amit OKJ-s képzésben elég oktatni, vagy alacsonyabb szinten, nem kell hozzá egy ötéves vagy 3+2 éves egyetemi képzés. Ezen túlmenően pedig a Magyar Rektori Konferencia, a szakmai kamarák, a szakszervezetek és a hallgatói érdekképviseletek adatait és kéréseit vettük figyelembe, pontosan azért, hogy a diákok számára használható tudást biztosító szakok maradjanak életben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Salacz László, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Hogyan segíti elő a vidéken élő lakosság közbiztonságának megteremtését a járőrgépkocsik beszerzése?”** címmel. Salacz László képviselő urat illeti a szó.

DR. SALACZ LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Idén is lehetőség adódott a polgárőregyesületek számára, hogy pályázatot nyújtsanak be a vidéki gazdaság és a lakosság számára nyújtott alapszolgáltatások fejlesztésére vonatkozó támogatásokra.

A választókerületemet is magában foglaló Bács-Kiskun megyében közel 100 egyesület nyújtott be pályázatot, melyek közül 38 részesült támogatásban, mintegy 240 millió forint értékben. A támogatás azzal a céllal került meghirdetésre, hogy ösztönözze a szolgáltatáshiányos településeken a különböző alapszolgáltatások körének fejlesztését és bővítését. A

rendelkezésre álló forráskeretből új gépjárművek és ahhoz kapcsolódó kiegészítő eszközök beszerzésére nyílt lehetőség, teljes mértékű támogatottsággal, amelyeket az elmúlt hetekben Kecskeméten vehettek át a polgárórség tagjai.

A beruházásnak köszönhetően a 2001 polgárórség negyede már rendelkezik új gépkocsikkal, míg korábban 15-20 éves gépjárművekkel látták el a szolgálatot. A beérkezett igények alapján a gépjárművek átadása 2015. november 6. napjáig gördülékenyen megvalósult. A polgárórség és a rendőrség közös szolgálatainak támogatásával érhető el, hogy tovább csökkenjen a bűncselekmények száma, növelve és erősítve a közbiztonságot. A kiírt pályázati lehetőség keretében szeretnénk kifejezni köszönetünket a polgárőröknek és a polgárőrszervezeteknek a mindennapos áldozatos, önkéntes munkájukért, amellyel jelentősen javítják Magyarország biztonságát.

Mindezek alapján tisztelettel kérdezem a tisztelt államtitkár urat: hogyan segíti elő a vidéken élő lakosság közbiztonságának megteremtését a járőr-gépkocsik beszerzése? Hogyan tervezi a kormány a vidékfejlesztési program keretében rendelkezésre álló összeg felhasználását? Várom az államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselő Úr! A kérdésével lehetőséget ad arra, hogy a vidékfejlesztés egy másik aspektusáról beszéljünk, amiről itt az Országgyűlés nyilvánossága előtt az elmúlt hetekben szoktunk, ahhoz képest nagyon fontos szegmensei, nagyon fontos részei a vidékfejlesztési támogatásoknak azok a beruházások, amelyek a vidéken élő emberek közbiztonságát, biztonságérzetét tudják javítani.

2010 után a kormány a nemcsak a gazdaságban talált katasztrófális állapotokat, hanem a közbiztonság területén is. Nagyon röviden azt mondhatnánk, hogy lényegében a vidék Magyarországnak hátat fordított a 2010 előtti kormányzat. Akkor arra tettünk ígéretet, hogy 2014-ig 3500 új rendőrt állítunk szolgálatba. Itt tisztelettel jelentem, hogy 4300 fővel sikerült növelni azt az állományt, aki a lakosság bizalmának visszaszerzése érdekében a vidéki közbiztonságért dolgozik. A polgárórséghez kapcsolódóan elmondhatjuk, hogy jelenleg 52 ezer polgárőr van Magyarországon szolgálatban. Nagyon komoly gondot okozott nekik, hogy a korábbiakban egy olyan eszközállománnyal kellett dolgozniuk, amely nagyon sok esetben selejtes volt, vagy az idő, az elhasználódás nyomai láthatóak voltak rajta. Sokszor olyan autókat használtak, amelyeket a rendőrség már leselejtezett, és ezt követően kapta meg azokat a polgárórség használatra.

A kormány pályázatának köszönhetően, amely 2+2 milliárd forint értékben lehetővé tette 570 darab új gépjármű megvásárlását és átadását, ez a programszakasz lényegében lezárult, de ez természetesen csak a múltat jelenti; a 2014-2020 közötti európai uniós fejlesztési ciklusban is lehetőség lesz további gépjárművásárlásokra, jelen állás szerint 2016-ban mintegy 8,3 milliárd forint értékben. Ami, azt gondolom, ehhez hasonlóan jelentős, az az, hogy a polgárórségek ebben a programban 75-95 százalék közötti támogatási intenzitással kalkulálhatnak, tehát egy viszonylag alacsonyabb összegű önrészt kell hozzátenni ahhoz, hogy a munkájukat a kormány ezeken a beszerzéseken keresztül támogathassa. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választ. Tisztelt Országgyűlés! Gógös Zoltán, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Káosz a támogatáselőlegek kifizetésénél?”** címmel. Gógös Zoltán képviselő urat illeti a szó.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Október 18-án az volt a vezető hír, idézem: „Megkezdődött az új területalapú támogatás előlegének folyósítása pénteken a gazdák számára. A kifizetéseket Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter indította el ünnepélyesen egy történelmi mintagazdaságban, sajtótájékoztató keretében, és elindult a nemzeti tejtámogatás előlegének kifizetése is. A miniszter az eseményen kiemelte: Magyarország azon kevés uniós tagállam közé tartozik, amelyek élnek az akár 70 százalékos előlegfizetés lehetőségével, a mérték eddig maximum 50 százalék volt. A tárcavezető hangsúlyozta: a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalban elvégzett fejlesztéseknek köszönhetően az előlegfizetés kiszámíthatóan és megbízhatóan érkezik meg a gazdákhöz.”

Államtitkár úr, a gazdák nem ezt tapasztalják. Tömeges a panasz, áll a kifizetés. Ez különösen a tejtermelőket sújtja, hiszen abban a gazdálkodási kategóriában eddig senki nem kapott egy fillért sem. Minden aggódó véleményt - többek között a miniszteri meghallgatáson is - azzal szereltek le, hogy soha nem látott támogatások érkeznek a napokban a termelőkhöz.

A hír, úgy tűnik, igaz, mert támogatást egyelőre szinte senki sem látott. A tejtermelők biztosan nem, hiszen ők a büntetett méretkategóriában vannak, ahol még senki nem jutott hozzá jogos járandóságához. Azért is nagy gond ez, mert ez az első előlegfizetés, ami az új szabályok szerint történne. A szakma rendszerhibáról beszél, az MVH senkinek nem ad felvilágosítást. Megjegyzem: csak magát fényezi, a legutolsó elnöki interjúból ez látszik; egyébként erről majd nyilván a korrupciós vitanapon fogunk még beszélgetni.

A kérdéseim a következők: mekkora összeg vár kifizetésre? Ebből egy hónap alatt mennyit sikerült

teljesíteni? Igaz-e, hogy 1200 hektár felett, ahol a tejtermelők döntő része van, egyetlen kifizetés sem történt? Ki ezért a felelős, államtitkár úr? Várom a megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Czerván György államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném tájékoztatni a képviselő urat, hogy az MVH október 16-ától több jogcímen ténylegesen és diszkriminációmentesen megkezdte a gazdálkodók részére az előlegek utalását. Az EU azon tagállamai közül, amelyek egyáltalán folyósítanak most előleget, mi fizetünk a legtöbb, összesen nyolc jogcímen előleget. Az MVH első lépésben a SAPS, a zöldítés, a nemzeti tejtámogatás előzetes kifizetését kezdte meg, ezt követték a juhágazat és a tejhasznú szarvasmarha tartói részére teljesített előlegfizetések.

Felhívom a képviselő úr figyelmét arra is, hogy az ön által említett tejtermelő gazdaságok abszolút prioritást élveznek, amit alátámaszt, hogy a termeléshez kötött tejhasznú tehéntartási támogatás keretében 2235 ügyfél - az összes kérelmező 77 százaléka - már kapott 11,3 milliárd forint értékű támogatást, függetlenül attól, hogy hány hektár termőföldet használ. Az előlegkifizetések összege november végéig még emelkedni fog, összesen mintegy 130 milliárd forint kifizetésével számolunk. Ugyanakkor látni kell azt is, hogy az előlegfizetés csak ott lehetséges, ahol annak jogszabályi feltételei teljesültek. Amennyiben nem így járnánk el, az súlyos uniós szankciókat eredményezhetne.

(12.20)

Tisztelt Képviselő Úr! A tárca fokozott figyelmet fordít a tejtermelő gazdaságok támogatására. Ennek eredményeként a 2014. évi 28,9 milliárd forint helyett 2015-ben mintegy 50 milliárd forintnyi támogatás jut a tejtermelőknek, ami tejkilogrammmra vetítve egész Európában a legmagasabb érték, és az önök kormányzása alatt csak álmodhattak volna ilyenről az érintettek. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Gőgös Zoltán közbeszól.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választ. Tisztelt Országgyűlés! Hegedűs Lorántné, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Lesz-e átfogó vizsgálat egyes EU-s pályázatokkal kapcsolatban?”** címmel. Parancsoljon, képviselő asszony!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Nemrég egy szabálytalanságsorozat, a KEOP forrásaiból megvalósítandó csatornaberuházások ügyében fordultam

önhöz. Ezek a fejlesztések egyenként milliárdos nagyságrendűek, így pénzügyi lebonyolításuk különösen is nagy felelősséggel jár, csakúgy, mint a beruházások műszaki megvalósítása.

Számos településről érkeztek hozzám jelzések ezen pályázatok visszasságairól. A szükséges lakossági tájékoztatás elmaradása, ellenőrizhetetlen finanszírozás és látványos felülszámlázások, valamint hanyag kivitelezés - ezek a legjellemzőbb panaszok. Úgy tűnik, mintha egy jól kidolgozott forgatókönyv alapján történének a visszaélések, amelyek jelentős összegben károsítják meg a keményen dolgozó kisembereket, és egyben Magyarország jó hírnevét is kockára teszik. Ezért is kértem, legyen átfogó vizsgálat a KEOP-pályázatokkal kapcsolatban, ezt azonban ön elutasította.

Azóta volt alkalmam többek között Simontornyan közvetlenül is tájékozódni egy ilyen csatornaberuházásról. A lakossággal történt konzultáció, valamint a vonatkozó dokumentumok átvizsgálása alapján súlyos hiányosságokat kellett tapasztalnom. Itt a kivitelezés ugyan már lezárult, és annak befejezésekor derült ki, hogy sok lakó rá sem tud kötni a hálózatra. Az elkészült infrastruktúra több helyen használhatatlan. Az építési munkálatok után a közterületek helyreállítása még mindig várat magára, csakúgy, mint a lakossági önerő-befizetésekkel történő elszámolás. Ugyanakkor meglepő és elgondolkodtató, hogy már a beruházás műszaki átadás-átvételekor is ismert hiányosságoknak nyoma sincs a jegyzőkönyvekben. A helyiekben így joggal merülhet fel a kérdés: lesz-e egyáltalán felelőse a kivitelezés hibáinak, és ki fogja állni annak költségeit?

Kérdezem tehát, tisztelt államtitkár úr: lesz-e átfogó vizsgálat a KEOP-beruházásokkal kapcsolatban, különösen az előbbieken vázolt eset alapján? Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Országgyűlés! A 2007-2013-as években szennyvízelvezetési és -tisztítási beruházásokra 473 milliárd forint támogatást fordítottunk, a beruházások országsszerte 520 települést érintettek. A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium környezeti és energiahatékonysági operatív programokért felelős helyettes államtitkárságához, valamint a környezet és energia operatív programok irányító hatóságához a „Simontornya város szennyvízelvezetése és szennyvíztisztítása” elnevezésű projekt kapcsán lakossági megkeresés vagy panasz nem érkezett. A kivitelezési munkák lezárásaként kiállított műszaki átadás-átvételi dokumentáció alapvetően a létrehozott közmű üzemeltetésre való alkalmasságát állapítja meg. A projekttámogatási szerződésbe és

annak megfelelő vállalozási szerződésbe foglalt műszaki tartalom megvalósult, a műszaki átadás 2015. július 29-én megtörtént. A garanciális időszak az átadás másnapjától számított 24 hónapig, tehát két évig tart, e határidő lejártáig a vállalkozó minden esetlegesen felmerülő hibát köteles kijavítani.

Mindezek alapján és mindezekre tekintettel átfogó vizsgálatot a környezet és energia operatív program keretében megvalósuló szennyvízépítési beruházásokra vonatkozóan nem tervezünk. A rendszer működése megítélésünk szerint megfelel a jogszabályoknak. Mint legutóbb, most is arra kérem és arra biztatom a képviselő asszonyt, hogy ha olyan hiányosságot vagy bűncselekményre utaló alapos gyanú felmerülését látja, kérem, az ügyet képviselőként is, állampolgárként is a nyomozó hatóságnál jelentse fel.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Ki kapja meg a soproni kaszinót?”** címmel. Képviselő asszony, öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Óriási haszonra tesz szert az, akit Magyarországon beengednek a kaszinóbizniszbe. Tavaly több mint 800 ezer látogató fordult meg a játéktérmekekben, és közel 130 milliárd forintot hagytak ott. A kaszinók forgalma folyamatosan nő, a profit egyre nagyobb. Ráadásul az üzemeltetők lelkiismeretén múlik, mekkora bevételt vallanak be. Az elszámolási bizonylatokat nevetéses kamerafelvételekkel vetik össze. Ezért mondja azt az LMP, hogy ameddig nincsenek a kaszinók közvetlenül bekötve a NAV-hoz, addig be kell zárni őket, átláthatatlanul senki se nyerészkedjen a szerencsejátékosokon sem.

Nem mindegyik kaszinó üzemeltetője Andy Vajna filmproducer és Szima Gábor labdarúgóklub-elnök. Van egy kivétel, a Casino Sopron, amely negyedrészen az állami Szerencsejáték Zrt.-hez, háromnegyed részben pedig egy ausztriai céghez tartozik. A soproni kaszinó viszont jelen formájában csak 2015 végéig üzemelhet, utána ki kell írni a koncessziós jogot. Vajon kihez kerül a soproni kaszinó? Megkapja-e Andy Vajna a hatodik vagy Szima Gábor a harmadik kaszinóját? Vagy esetleg - ahogy a madarak csiripezik - egy új, megbízható fideszes ismerőst juttatnak busás haszonnal kecsegtető üzlethez? Csak nem a miniszterelnök úr közeli barátja, a vizes vb-n is óriásit nyerő Garancsi István lesz az új kaszinócézár?

Tisztelt Államtitkár Úr! Hamarosan dönteni kell az üzemeltetés kérdésében, nyilván gondolkoznak már rajta, hogy kit jutalmazzanak újabb luxuskaszinóval. Önökhöz közel állóhoz kerül a soproni kaszinó is? Egyáltalán: miért osztogatnak koncessziókat, miért nem állami monopólium a kaszinóüzemeltetés,

azon túl persze, hogy hizlalni kell a hátországot? Válaszát előre is köszönöm. *(Ikotity István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselői kérdésre Tállai András államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Úgy gondolom, kérdése újra alkalmat adott arra, hogy az ellenzék el tudja mondani, hogy lényegében, aki Magyarországon kaszinót üzemeltet, az nem más, mint adócsaló. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiban. - Közbeszólás az MSZP soraiban: Igen!)* Azt gondolom, hogy önöknek ez az állítása vádaskodás és rágalmazás. Az ilyen állításokat illik bizonyítani, nem mondásokkal, hanem tényekkel.

Nyilvánvalóan önök nem ismerik a kaszinóüzemeltetés feltételeit, de hogy ott nem jártak, az egészen bizonyos. *(Schmuck Erzsébet közbeszól.)* Magyarországon 8 kaszinó üzemel, azokban a kaszinókban minimum 96 kamera van, a legtöbb kameraszám pedig 179 darab, ami egy kaszinóban működik. Ezek a kamerák minden részletét fölveszik annak, ami a kaszinóban történik, kivétel nélkül mindent: ki lép be, hogyan igazolja magát, minden pénzmozgást, ami az élőjáték során az asztaloknál történik, minden zsetonváltást, pénzzárolást, mindent rögzít a kamera *(Ikotity István: És törli.)*, és annak a tárolása megtörténik. Ezt pedig a Szerencsejáték Felügyelet ellenőrzi. Ebben az évben eddig 420 darab helyszíni ellenőrzés történt a 8 kaszinóban, ezenkívül 57 darab bizonylati ellenőrzés, ezenfelül az állammal szembeni kötelezettség teljesítésének ellenőrzése is megtörtént; 65 darab ellenőrzés történt ilyen esetben.

Teljesen kizárt az, hogy a kaszinóból csalás, illetve a kamerafelvételek meghamisítása, bizonylatok meghamisítása nélkül egyetlen forintot is adómentesen zsebre lehessen tenni. Ez egy szemenszedett hazugság, és úgy gondolom, ha ön ezt állítja, akkor ezt legyen szíves bizonyítani.

Ami pedig a soproni kaszinó kiadási jogát illeti, az pedig teljesen a magyar törvényeknek és a jogszabályoknak megfelelően fog megtörténni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Kovács József, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Tovább csökkennek a várorlisták?”** címmel. Kovács József képviselő urat illeti a szó.

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Örömteli mindannyiunk számára, hogy a népegészségügy területén az utóbbi időben számos kedvező és pozitív hatással bíró intézkedés került bevezetésre.

(12.30)

Megemlíthetjük itt a nemdohányzók védelméről szóló törvény szigorítását, a közétkeztetési rendelet bevezetését vagy a különböző szűrőprogramok kiterjesztését. Mindannyiunk előtt ismeretes, hogy a világ legtöbb országában, így Magyarországon is komoly problémát jelentenek az egészségügyben a várólisták. Azon tényezők, mint a krónikus betegségektől szenvedő betegek számának növekedése, a lakosság előregedése vagy a betegek egészségügyi ellátással szembeni igényeinek növekedése a technológiai változások következtében is, hozzájárulnak ahhoz, hogy egyre nő a kereslet az egészségügyi szolgáltatások iránt.

Az egészségügyi kormányzat 2010 után - helyesen - felismerte, hogy a várólisták megfelelő kezelésének az az első lépése, hogy pontos adatokkal bírjunk, és megfelelő nyilvántartás álljon rendelkezésünkre. Mindezeknek megfelelően 2012-ben új, online várólistarendszer került kialakításra. Ez az új rendszer országosan azonos elvek mentén, transzparenssé működik.

Elfogadásra került az a jogszabály is, amely kötelezővé teszi, hogy a közfinanszírozott CT-MRI diagnosztikai szolgáltatók 14 napon belül kötelesek a diagnosztikai vizsgálatot elvégezni daganatos klinikai kórkép gyanúja esetén. Mindezeket túl a várólisták csökkentésének prioritását mutatja az is, hogy a kormányzat a tavalyi év végén 1 milliárd, ebben az évben újabb 5 milliárd forint célzott többletforrást tudott fordítani a várólisták csökkentésére.

A program révén a 2012. évi 70 ezerrel 2015. áprilisára 44 ezerre csökkent a várakozók száma, a hírek szerint azóta is tovább. Kérdezem tisztelt államtitkár urat: hogy áll most a várólista-csökkentési program, hogyan *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* segíti a kormány a várólisták csökkenését? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselői kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy mindenki számára a leginkább nehéz elviselni azt, hogyha egy rokona, egy ismerőse műtétre várna, ugyanakkor heteket vagy hónapokat kell várakoznia. Ezért volt a kormány számára is fontos, hiszen ez nemcsak bosszantó dolog, hanem a felépülés lehetőségét is csökkenti *(sic)!*, hogy ezek a várólisták minél rövidebbek legyenek.

Mi nem kórházi széfekkel kívántunk foglalkozni, és nem a HospInvestnek privatizáltuk az egészségügyet, hanem azt mondtuk, hogy létrehozunk előszőr, amint ön is mondta, egy országos egységes intézményi várólista-nyilvántartást, hogy az átlátha-

tó legyen, hogy a sorrendiséget be lehessen tartani, hogy a kapacitások, a szükségletek térben és időben jól legyenek tervezhetőek. Ez létre is jött, és utána, ezután tudtuk elindítani a különböző várólistacsökkentő programokat.

2012-ben, amikor létrejött ez az országos átlátható rendszer, 70 ezer, azaz hetvenezer beteg szerepelt rajta. 2013-ban rögtön egy közel 800 millió forintos támogatást biztosítottunk a kórházaknak, amiből 1300 főnek a várólistáról való előresorolását, előrekerülését tudták biztosítani. Itt fel kell hívniuk a betegeket, és új időpontot kell nekik előrehozva ajánlani. 2014-ben újabb 1 milliárd forint következett, ez ismételt 1300 műtéten segített. Az idei évben pedig 1 plusz 5 milliárd forint szerepelt a költségvetésben, és ebből 12 ezer többletműtétet tudunk elvégezni. Így a 70 ezres szám előbb 44 ezerre csökkent, idén ősz elejére 37 ezerre, majd most 35 ezerre csökkent a várólistán várakozók száma.

A Kórházszövetség honlapján pedig ki-ki megtalálhatja, hogy ha a saját kórházában nem tudják ellátni, akkor melyik kórházban van még szabad kapacitás. Az állam mindegyik fedezetét, finanszírozását biztosítja, a műtőkapacitás az egyetlen, ami határt szab ennek. A legtöbb műtétként szürkehályog-műtétet, csípőprotézis-műtétet, térdprotézis-műtétet, nyitottszív-műtétet, ortopédiai nagyműtétet és gerincstabilizáló műtétet végeztek el. Az a célunk, hogy a kisműtétekre *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* maximum két-három hónapot, a nagyobbakra pedig legfeljebb fél évet kelljen várni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Kiss László, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Meddig kell még elviselniük a közlekedési káoszt a III. kerületieknek?”** címmel. Ön a szó, képviselő úr.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A kérdésem a Pomázi úti felüljáró nem megépítésével kapcsolatban felmerült anomáliák miatt vált szükségessé, hiszen a tervezett módosítások, amelyek egy része megvalósult, más része nem valósult meg, mondjuk úgy, hogy nem a legszélesebb közmegegyezés irányába hatnak.

Úgy látja a kerületi önkormányzat és az ott élők is, hogy nem nyújtanak megfelelő alternatívát azoknak, akik a város felé vennék az irányt; illetve azt a döntést, miszerint azelőtt történik a Bécsi úti vasúti átjáró lezárása, mielőtt elkészült volna az Aranyvölgy utca és a III. kerületi önkormányzat által korábban megkötött megállapodások életbelépése, mondjuk úgy, hogy aggályosnak tartjuk.

A Pomázi úti felüljárónak meg kellett volna épülnie a III. kerületben, miközben önök megvalósítják a forgalmi átalakításokat. Ez nem történt meg, káoszba

torkollik itt az útfelújítás. Az előzetes tervek szerint a 10-es út, az Aranyvölgy utca, valamint a Pomázi úti felüljáró készült volna el egy időben. Ez nem történt meg. Annak ellenére nem történt meg, hogy az önkormányzat már korán hozzájárult a tervek elkészítéséhez, illetve a vasútfejlesztés megkezdéséhez. Az információink szerint ezeket önök is egy időben akarták volna megvalósítani, ám ennek némileg ellentmond az, hogy a felüljáró felújítása, illetve megépítése érdemben csak nyáron kezdődött el. Naponta arra közlekedem, tanúja voltam annak, hogy ott mi zajlott, illetve nem zajlott a nyár folyamán.

Külön szeretném felhívni a figyelmet, államtitkár úr, arra a nagyon érdekes gyakorlatra, amelyet a kivitelező cég munkatársai művelnek a felújítás kapcsán, életveszélyes helyzeteket produkálva, a KRESZ-t folyamatosan megsértve, ahogyan mindenre való figyelem nélkül tolatnak rá időnként a járművekkel az úttestre, majd pedig úgy valósítják meg a munkálatokat, hogy semmiféle hatást nem néznek meg a közlekedőkre. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*

Ezért kérdezem a miniszter urat: hogy fordulhattott elő, hogy nem sikerült összehangolni a fejlesztéseket? Mikor várható a Pomázi úti felüljáró elkészülte, és mikor lesz vége ennek a közlekedési káosznak? Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kérdésre Fónagy János államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Való igaz, egyszerre szeretnénk volna átadni a teljes létesítményt. Amik közbejöttek: először, amit ön is pontosan tud, talán említette is, hogy a kisajátítási eljárások elhúzódtak, mert amikor az ott érintettek megneszelték, hogy arra korszerűsítési munkák folynak, akkor nyilvánvaló, hogy mindegyik a lehető legnagyobb hasznot akarta belőle húzni. Egyébként az ország számára örvendetes, de minden kivitelezést akadályozó módon olyan ásatási leleteket találtak, ami tovább zilálta szét a határidőket. És nem utolsósorban, volt közben egy nagy esőzés és egy dunai árvíz.

Ezzel együtt az ürömi körforgalom és a Bécsi út közötti elkerülő útszakasz forgalomba helyezése 2015. november 6-án megtörtént. Az Aranyvölgy utca és a Pomázi úti létesítmények tervezett októberi végi befejezése azonban valóban elhúzódik, az Aranyvölgy utcai átépítés befejezését decemberre várjuk el a kivitelezőtől; a Pomázi úti felüljáró kiépítése pedig legkésőbb jövő májusban megtörténhet.

Az új 10-es út ürömi körforgalom és Bécsi út közötti szakaszának átadása után közlekedésbiztonsági okokból le kellett zárni a régi Bécsi úti vasúti átjárót, ugyanis a régi és az új 10-es út csatlakozása túl közel helyezkedik el az átjáróhoz, és a forgalom feltorlódá-

sa esetén azzal számolnak a forgalomszervezők, hogy a sorompó közé szorulnak a harmadik-negyedik sorban álló autók, a lecsukódó sorompó pedig, ön előtt is nyilvánvaló, bajt okoz.

Ezzel együtt kérem részben a helyben lakók és ebben a valóban kellemetlen helyzetben érintettek türelmét és az ön támogatását is ahhoz, hogy az ország egyik legjelentősebb, sok *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* száz-ezer ember mindennapi életét megkönnyítő korszerűsítését ne bajként, hanem örömként és eredményként éljék meg. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mikor lesz végre béremelés a kulturális ágazatban?”** címmel. Képviselő asszony, öné a szó.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A kulturális ágazatban dolgozók 2015 januárjában petícióban hívták fel a figyelmet a tarthatatlan, évek óta változatlan bérezésükre. A Kulturális Ágazati Érdekegyeztető Tanács pedig 2015 márciusában szintén figyelemztetett arra, hogy hatalmas károkkal járhat, ha nem történik végre érdemi előrelépés. De nem történt, és ismét eltelt lassan egy újabb év.

Államtitkár úr biztosan alig várja, hogy felolvassa: a kormánynak köszönhetően az elmúlt években hány milliárd forinttal jut több a kultúra támogatására. Mielőtt azonban ezt megtenné, szeretném felhívni a figyelmet egy rendkívül fontos tényre: a kulturális ágazatra fordított költségvetési források eloszlása még soha nem mutatott annyira torz képet, mint az utóbbi években. Ez a torzulás pedig egyre csak fokozódni fog, ha a jelenlegi állapot nem változik. Alapjaiban elhibáztam tartom ugyanis a kormányzat felfogását, amely szerint az ország vezetésének a kultúra iránti elkötelezettségét leginkább reprezentatív presztízsbetűhűzásokon keresztül kellene megmutatnia.

(12.40)

Még akkor is, ha a várt siker okán ezek közül egyet-egyet a biztonság kedvéért akár háromszor is átadnak. Úgy gondolom, hogy sokkal inkább az fejezné ki a kultúra ügyének pártolását, ha a kormányzat fokozottabban venné figyelembe a szakma jelzéseit, és először is sietne azokról gondoskodni, akik tudással, szakmaisággal, ismerettel töltik meg ezeket az intézményeket, és magas színvonalon működtetik is azokat. A kormány jelenleg úgy próbál építkezni, hogy nem foglalkozik azokkal, akik belakják a kultúra épületeit. A béremelés az ágazatban összesen mintegy 12-13 ezer embert érintene, és már hozzávetőleg 5 milliárd forintból érezhető mértékű lehetne.

Csak viszonyításképpen: a Liget-projekt tervezésére, a körülötte kialakult herceharcára ment el eddig nagyságrendileg hasonló összeg.

Kérdezem ezért az államtitkár urat: mikor kapnak végre béremelést a kulturális ágazatban dolgozók? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ön azt mondta, hogy nem jó a szerkezete a kulturális ágazat költségvetésének. Tisztelt Képviselő Asszony! Azért mondjuk el, hogy azért változott a belső szerkezete, nem azért, mert bármi csökkent volna, hanem valóban, az egyébként nemzeti büszkeséget is megalapozó beruházások szerencsére olyan nagy mértékben tudnak Magyarországon zajlani, hogy éppen ezért a fejlesztések összege évről évre nő, és azt hiszem, erre mindnyájan büszkék lehetünk.

Nem hiszem, hogyha visszagondol ön, hogy bizonyára nagy vita övezte, és mondjuk, a Hősök terét létre kell-e hozni vagy a Múcsarnokot meg kell-e építeni... - nyilván a fővárosban is meg a Közmunkák Tanácsában is meg a kormányzatban, meg a parlamentben akkor is vita volt erről, de most mennyire fontosnak tartjuk, és mennyire büszkék vagyunk arra, hogy ezek az intézmények létrejöttek! Emlékszem, hogy a Jobbiknak, amely magát nemzeti pártnak tartja, az ilyesfajta fejlesztések, amelyek valóban a nemzeti kultúrát hivatottak még inkább bemutatni és annak a színességét, nagyságát is jelképezik... - ezeket önöknek ellenezni kellene, mert akkor nem épült volna sem Nemzeti Színház, nem lenne felújítva a Szépművészeti Múzeum, nem épült volna föl soha vagy nem újult volna meg soha a Várkert Bazár; vagy az Erkel Színház felújítása is elmaradt volna, és a Zeneakadémiáé is, csak hogy párat említek ki azok közül, amelyek az elmúlt években indultak, fejeződtek be, és igencsak jelentősek, azt hiszem, az ország kulturális élete szempontjából.

De mindemellett természetesen fontos, csak nem állítanám szembe a fejlesztést a bérezéssel, hanem azt mondanám, hogy mind a kettő lényeges az országnak, és nem vennék el - a Jobbikkal ellentétben - a fejlesztésekből. Nos tehát, a bérek tekintetében a Kulturális Ágazati Érdekegyeztető Tanács - ahogy ön is utalt rá - idén márciusban, egész konkrétan március 24-én ülésezett, ahol Hoppál Péter államtitkár úr is természetesen részt vett, és konzultált az ott levőkkel.

Ott döntötték el, hogy egy életpályamodellt szeretnének kidolgozni, amely szakmailag kiforrott, ugyanakkor az ágazat heterogenitása miatt ez nehézségeket jelent. El is készült, föl is állt - úgy értem, hogy ezt az adatbekérést el is készítették, fel is

állt - egy munkacsoport, amely ülésezett június 11-én, és véglegesítésre még nem sikerült vinni ezt az életpályamodellt, pontosan azért, mert a köznevelés, a közgyűjtemények, a művészeti szféra és az örökségvédelem területén nagyon sokféle helyen *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* dolgoznak a kulturális ágazat dolgozói. Ezért nehezebb ezt egységessé tenni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett és Ikotity István, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Magyarország jobban teljesít, miközben a magyar ápolók fizetésében sereghajtók vagyunk”** címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! November elején jelent meg a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet, az OECD „Egészségügyi körkép 2015” című kiadványa. A tanulmány bemutatja és összehasonlítja az OECD-országok legfontosabb egészségügyi statisztikai adatait. Ebből megtudhatjuk azt is, hogy a magyar egészségügyi dolgozók a nemzeti átlagbérhez viszonyítva a legrosszabbul keresők közé tartoznak. A kórházi ápolók fizetése vásárlóerő-paritáson a legalacsonyabb az OECD-országok között. Az, hogy sereghajtókká váltunk, egyrészt az elmaradt béremeléseknek, másrészt annak köszönhető, hogy a hazai ápolók közt csökken a magasán fizettek aránya.

Rengetegen döntenek az elvándorlás mellett vagy piaci szolgáltatóhoz mennek, vagy elhagyják a pályát. Hónapokig is elhúzódik egy-egy diplomás helyének betöltése. Amíg nincs betöltve a hely, addig vagy átszervezéssel oldják meg, így már a meglévőkre nehezedik még nagyobb teher, vagy alacsonyabb képzettségűek alkalmazásával, ami az ellátás színvonalát rontja.

A tarthatatlan bérhelyzetre semmilyen válasza nincs a kormánynak. Voltak ugyan ígérek még az előző egészségügyi államtitkártól, Zombor Gábortól a szakdolgozói béremelésre vonatkozóan, de ezek az államtitkár távozásával feledésbe is merültek. Alapbéremelés helyett a mozgó bérek felszabadításával, bérkiegészítésként rendezték. A bérkiegészítés csak a több műszakban vagy készenlétben, ügyeletben dolgozókat érinti, szemben az ígért alapbéremeléssel, amely minden egészségügyi dolgozónak járna. Így a szakdolgozók közel fele semmit nem kap, de akik kapnak, azok sem sokat.

Mikor valósul meg az általános 50 százalékos alapbéremelés, amit a szakszervezetek követelnek? Várom válaszát. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön az OECD kimutatását idézte, és szerintem akkor lett volna korrekt, ha nemcsak ezt a számpárt hozza, hanem azt is, amelyik azt mutatja be, hogy a 2010 előtti időszakban milyen mértékű forráskivonás volt az egészségügyben, ami utána megfordult, és nemcsak hogy csökkent ennek a mértéke, hanem forrástöbblet van az egészségügyben. Ön vajon miért nem idézte az OECD-felmérésnek ezt a részét, amely a korábbi forráskivonás helyett immár többletforrás-biztosítást jelent?

Ez pontosan azt jelenti, képviselő úr, hogy míg a korábbi időszakban nőtt az a különbség, amire ön is utalt, utána csökkent az a különbség, amely a magyar egészségügyi dolgozók bére és az OECD jobb helyzetű államaiban levő egészségügyi dolgozók bére között volt. Ez több lépcsőben történt meg, úgy látom, itt nem volt teljesen pontos, amit ön utalt ezekre a lépésekre, ezért engedje meg, hogy ezeket pontosítsam. 2010 után, egy egyösszegű juttatás után 2013-ban a 95 ezer egészségügyi szakdolgozó mindegyikének volt béremelése, átlagosan 27 százalék. Ez 27 ezer és 41 ezer forint közötti összeget jelentett.

Ez volt az az általános béremelés, ami mindenkit elért, és hozzátenném, hogy ezen túl még a házi orvosok számára biztosított idei és jövő évi plusz 10-10 milliárd forint, amely 130 ezer forint pluszbevételt jelent praxisonként és havonként, összességében 260 ezret. Ha több évet nézek, akkor az viszont az ott dolgozó esetleges ápolók béréhez is pluszfedezetet nyújtott.

Az előző tehát az volt, amely mindenki számára biztosított volt, és idén valóban egy újabb juttatás mellett döntött a kormány. Idén ez 5,3 milliárd forint, jövőre 12,8 milliárd forint lesz. Ez pedig az ügyeleti díjak, a készenléti díjak, a túlmunkadíj, a műszakpótlék - amelyek korábban befagyasztásra kerültek az általános béremelésnél - kiengedését jelentette, azt jelenti, hogy ezek is megnövekedtek akkora mértékben. Akik tehát a betegágy mellett dolgoznak, és ott vannak éjszaka is, azok még többletet kaptak, de volt általános béremelés is, ami 27 százalékos többletet biztosított az itt dolgozóknak. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Természetesen szeretnénk ezt a továbbiakban is folytatni, mert igencsak szükség van rá. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Legény Zsolt, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „**Káosz van az MVH-ban?**” címmel. Legény Zsolt képviselő urat illeti a szó.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nap mint nap panaszok áradata érkezik hozzánk a Mező-

gazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal működésével kapcsolatosan. Az igazi magyar gazdák elégedetlenek az MVH működésével, leginkább azért, mert a rossz működés rossz hatással van a tevékenységükre és mindennapos létbiztonságukra is.

A gazdák azt tapasztalják, hogy áll az előleg-kifizetés rendszere. Sokan egy fillért sem kaptak, főleg a tejtermelők közül. Államtitkár Úr! Ők nem vásárolt képzéssel álföldművéssé vált pénzemberek. Ők valódi kis- és családi gazdálkodók, ezért nekik minden forint számít. A gazdák azt tapasztalják, hogy rossz az MVH informatikai rendszere. Ezért például a most megjelent AKG- és ökológiai gazdálkodási támogatásokra sem tudnak rendesen jelentkezni. Nem tudják ugyanis pontosan feltölteni a rendszerbe az igényelt terület méretét. Az MVH elektronikus felülete ugyanis figyelmen kívül hagyja az EU-s előírást, és semmilyen hibahatárt nem engedélyez. Így a valódi gazdák nem kockáztatnak, hiszen a bírságot és a támogatás visszafizetését nem tudják vállalni.

Végül úgy tűnik, a gazdákat ki is zárják az AKG- és az ökológiai gazdálkodási támogatásokból. Miközben évekig semmit sem tettek ezen a téren, most alig 30 napot adtak a valódi gazdáknak arra, hogy minden dokumentációt megoldjanak és pályázzanak. Ez jelen pillanatban szinte lehetetlen, főleg akkor, mint ahogyan említettem, ha az MVH elektronikus rendszere hemzseg a hibáktól.

(12.50)

Kérdezem ezért tehát, a magyar gazdák, a valódi kis- és családi gazdálkodók érdekében mikor szüntetik meg végre azt a káoszt, ami az MVH-nál uralkodik. S végül egy fontos kérdés, államtitkár úr: ki a felelős a kialakult helyzetért? Válaszait előre is köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Czerván György államtitkár úrnak.

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Erősen félrevezetőnek tartom mindazt, amit képviselő úr az MVH működésével kapcsolatosan elmondott. Állításaival szemben a tény az, hogy az MVH megkezdte a SAPS, a zöldítés és a nemzeti tej támogatás előzetes kifizetését, és teljesíti a juhágazatot és a szarvasmarhatartókat megillető előlegek utalását is.

Eddig összesen 70 202 kérelem esetében került sor előlegfizetésre, összesen 40,5 milliárd forint értékben. A tejhasznú tehéntartás-támogatás keretében már 2235 ügyfél, azaz az összes kérelmező 77 százaléka kapott 11,3 milliárd forint értékű támogatást, kicsik és nagyok egyaránt. Nagyságrendileg összesen 130 milliárd forintnyi előleget terveztünk az arra jogosultak számára november 30-ig eljuttatni.

Tájékoztatom, hogy ezt követően december 1-jétől a végkifizetések folyamata is elindul, beleértve a közel 50 ezer kistermelő egyösszegű kifizetéseit is. A kifizető ügynökség összesen több mint 170 ezer termelő vonatkozásában jár el, a kötelező ellenőrzéseket és kifizetéseket előre ütemezett módon, szoros határidőkkel, a vonatkozó uniós és hazai jogszabályok alapján, diszkriminációmentesen végzi.

Képviselő úr az akk pályázatásával kapcsolatban figyelmen kívül hagyta, hogy az nem az FM kompetenciája. Mindettől függetlenül tájékoztatom, hogy az ügyben illetékes Miniszterelnökség úgy döntött, a nagyszámú érdeklődésre, valamint a pályázati felhívások előírásainak változásaira tekintettel, a szakmai szervezetekkel egyetértésben a kérelmek benyújtási határidejét 2015. december 31-ig meghosszabbítja.

Az MVH minden segítséget megad a gazdálkodóknak a pályázatok sikeres benyújtása érdekében.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Szándékosan fedezi-e a kínai ipari importmézet a kormány, vagy a méhészszerkezetek hatékonyabban ellenőrznek, mint maguk a hatóságok?”** címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Két héttel ezelőtt államtitkár úrnak tettem fel azt a kérdést, hogy mit kívánnak tenni a Magyarországon egyre nagyobb mértékben megjelenő kínai importmész ellen, illetve ennek a kiszűrésére milyen lépéseket tettek. A felvetett kérdésekre akkor államtitkár úr úgy reagált, hogy a kormány mindent megtesz a hamis méz felszámolására, sőt elmondta, hogy száz mintát vizsgáltattak meg külföldi laboratóriumokban, kifejezetten keresve a kínai mézet beszállító vállalkozások termékeit, és bizony nem találtak ilyet.

Önök már megint nagyon elszúrtak valamit, államtitkár úr, ugyanis miután a méhészek meghallották azt a tragikomédiát, amit ön válasznak szánt, saját maguk végezték el az állam feladatát, és 19 mézet maguk vizsgáltattak be. És tudja, mi lett az eredmény, államtitkár úr? A bevizsgált mézek közül mind a 19 tartalmazott kínai adalékot, ráadásul 80 százalékuk ipari méznek minősül. Ezt állapította meg a brémai laboratórium.

A vizsgálatot egyébként a Kaposvár és Térsége Méhészeinek Egyesülete kezdeményezte, és a mintákat taláalomra választották ki három áruházlánc polcairól. A kaposvári egyesület szerint egyébként mintegy 150 kamionnyi silány minőségű méz érkezik az Unióba hetente, és ezzel szépen szorítják ki a magyar méhészeket is. A szervezet szerint ezek a termékek egyébként jogellenesen vannak a polcokon, és ezért

december 12-én országos demonstrációra is készülnek, amit ezúton is támogatunk.

Mindezek után azért már nem olyan vidám az a hír, ami nemrég jelent meg, hogy a magyar mézfeldolgozás növekedőben van, illetve felvet kérdéseket is. Arra kérem államtitkár urat, hogy most kivételesen mellébeszélésektől mentesen, érdemi választ adjon, nem is miattam, hanem a 18 ezer méhészcso család és a 10 millió magyar állampolgár egészsége miatt. Szándékosan fedezik a kínai importmész, vagy pedig maguk a civilek hatékonyabban ellenőrznek, mint önök? Ki hazudik, államtitkár úr, és milyen érdekek állnak a háttérben?

Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kérdésre Zsigó Róbert államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kérdéséből kiderül, hogy ön is több téves információval rendelkezik ez ügyben, ráadásul a kérdése tele van tévedésekkel és a csúsztatásoktól sem mentes. Sajnos a rendelkezésemre álló két perc kevés arra, hogy minden tévedését tisztázzam, ezért kérem, engedje meg, hogy csak a leglényegesebb kérdéseire válaszoljak.

A Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal évek óta kiemelten foglalkozik a mézek és méztermékek ellenőrzésével. Az Országos Magyar Méhészeti Egyesület a múlt héten tartott demonstrációval közel egy időben bocsátotta a Nébih rendelkezésére azokat a közjegyzői okiratokat, amelyek a szakmaközi szervezet által bevizsgáltatott méztermékek adatait tartalmazták. Ezen információk alapján a vizsgálatok lezárásáig az országos főállatorvos haladéktalanul elrendelte az érintett tételek forgalomból történő kivonását.

Ez példázza, hogy milyen fontosak a szakmaközi szervezetek jelzései, és az is fontos, hogy az érdekelt szervezetektől minél gyorsabban érkezzenek a hatósághoz a jelzések, s mint a példa is mutatja, a hatóság a jelzés után azonnal intézkedik.

A kialakult helyzetre való tekintettel a Nébih fokozottan ellenőrzi az Európai Uniótól kívülről érkező mézszállítmányokat, melyhez a hatóság a NAV közreműködését is kérte. A Nébih a mézhamisítás ügyében már tavaly is több alkalommal egyeztetett a méhészeti egyesülettel. A mézhamisítás megállapítása igen összetett folyamat, egy-egy paraméter önmagában nem értékelhető, ehhez az érzékszervi, analitikai és mikroszkópos vizsgálatok eredményeinek komplex vizsgálata szükséges, és ezt a komplex vizsgálati folyamatot is egyébként a szakmaközi szervezet javaslatának figyelembevételével vezettük be.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány és a hatóság, ahogy eddig, úgy a jövőben is mindent megtesz a méltán híres magyar mézpiac hírnevének megóvásáért, ehhez azonban az is fontos, hogy a szakmai szer-

vezetek gyanú esetén mielőbb a hatósághoz forduljanak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Csődben a KLIK, nem jutnak pénzükhöz a pedagógusok - mikor lép a kormány?”** címmel. Képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előző tanév végére számtalan eset mutatta, hogy nagyon komoly fizetési nehézségekkel küzd a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ. Az LMP utánajárt a kérdésnek, és kiderítettük, hogy nyárra gyakorlatilag csődbe jutott az iskolafenntartó mamutintézmény, hiszen több mint 10 milliárdos adósságot görgetett maga előtt. A humán ágazat egyébként is a leginkább eladósodott terület, az Emberi Erőforrások Minisztériuma a Magyar Államkincstár kimutatása szerint jelenleg is több mint 50 milliárdos adóssághegyen ül.

Az idei tanév kezdetén az EMMI végre hajlandóságot mutatott foglalkozni a problémával, és bejelentette, hogy elkezdik csökkenteni a KLIK adósságát. Valamennyivel csökkent is a tartozás, az LMP kérdésére pár napja azt válaszolta a minisztérium, hogy 8 milliárdos ez az adósság immár. Jó lenne, ha végre felszámolnák ezt az adósságot, ahogy ígérték, ugyanis az hiába csökkent némileg, továbbra is komoly problémákról tudunk. A pedagógusok nem kapják meg a jogos juttatásukat, vagy éppen nincs pénztanesszközöket beszerezni, fénymásolni, postán levelet feladni. Most is elcsíptünk egy tankerületi levelet, ahol a tankerület kéri az iskolákat, hogy ugyan már ne zavarják őket a juttatások késése miatt, amint fentről megkapják majd a pénzt, utalják tovább. Vagyis legyenek csődben a pedagógusok, és még csak ne is reklamáljanak, hogy nem kapták meg időben, ami a törvény szerint jár nekik, és ami a kifizetési lapokon úgy kerül feltüntetésre, hogy „utalva”.

Tisztelt Államtitkár Úr! A probléma továbbra is fennáll, ezért az LMP újra felteszi a következő kérdéseket. Mit tesz a kormány a súlyos finanszírozási krízis megoldására? Mekkora forrással segítik a KLIK-et? Mikorra törlesztik végre az adósságot? Hogyan kompenzálják a juttatásaikhoz késve hozzájutó pedagógusokat? Várom válaszát. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön ezeket a kérdéseket nagyjából szinte ugyanígy feltette írásban is, és azokra a múlt héten megkapta a

válaszokat, de engedje meg, hogy ezeket akkor most szóban is elmondjam. Az elmúlt időszakban a KLIK valóban több intézkedést is tett annak érdekében, hogy csökkentse a külső adósságállományát, ez két hónap alatt 46 százalékkal csökkent, és az új szervezeti és működési szabályzat pontosan azt a célt szolgálja, hogy még inkább a belső szervezeti működési költség minél kevesebb legyen.

Ugyanakkor azt mindenképpen fontos elmondani, amit ön homályban hagyott, hogy minden pedagógusnak a havi rendszeres bérkifizetése egyetlen helyen sem volt kétséges, mindenki minden havi rendszeres járandóságát, illetményét, bérét megkapta a pedagógusok közül.

(13.00)

Az a probléma, amit ön mondott, a különböző túlmunkák kifizetésével kapcsolatos. Itt egy másik eljárás folyik, hiszen ilyenkor ezt nem a rendszeres bérként kapják, hanem le kell igazolják ezeket a teljesítéseket. Ki kell tölteni egy teljesítésigazolást. A hó végén lehet csak összegezni, hogy pontosan hány óra volt az, amit az egyes munkavállalók, vagy pontosabban, közalkalmazottak elvégeztek. És ha ezt összegzik, akkor nyilvánvalóan ez későbbi utalást jelent. Ez a körülbelül egy hónapnyi késés sokak számára kelt olyan érzetet, mintha a KLIK késne az utalásokkal. Lehetséges, hogy van másfajta is, de a legnagyobb számban a KLIK-hez érkezett panaszok ilyenek.

Azért tudom ezt önnek mondani, mert különböző hírek után nyilvánvalóan az Emberi Erőforrások Minisztériuma is tájékoztatást kért a Klebelsberg Intézményfenntartó Központtól, és abban kaptuk meg, hogy általában a panaszok jó része erre vonatkozik. Ugyanakkor hozzáteszem, hogy mivel itt a jogszabályok nem változtak, ez a fajta mechanizmus és nyilván ebből kifolyólag ez a fajta probléma vagy adott esetben félreértés megtörtént még az önkormányzati fenntartási időszakban is. Hiszen ugyanúgy teljesítésigazolások után lehetett csak kifizetni ezeket a nem havi rendszeres, hanem egyszeri vagy évente párszor jelentkező juttatásokat. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Mikor látogatható a tiszadobi Andrassy-kastély?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Bizonyára ismeri azt a gyönyörű helyet Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, amit Tiszadobnak hívnak, és azt a műemléket is, ami a gyönyörű Andrassy-kastély. Ez az hely, amely gyakorta adott otthont különféle művészeti eseményeknek, de az idők során már megérett arra, hogy felújítsák. Az Andrassy-kastély meg is újult mintegy

1,7 milliárdnyi európai uniós forrásból, és mint az a kastély honlapján olvasható, 2014 közepén lezárult a felújítási munkák sora.

Persze, ilyenkor a megyében élő emberek örülhetnének. Örülhetnének azért, mert van egy gyönyörű kastély, és örülhetnének azért, mert újra otthona lehet mindazoknak az eseményeknek, amelyekre nagyon büszkék vagyunk. Ennek ellenére ezen a bizonyos honlapon található egy másik információ is, amely szerint a kastély bizonyos engedélyek beszerzéséig nem látogatható. Ez tehát azt jelenti, hogy 2014 nyara és 2015 majdnem tele között nem sikerült bizonyos engedélyeket megszerezni ahhoz, hogy a látogatók láthassák, a szervezők pedig rendezvényeket szervezve láttathassák ezt a gyönyörű helyet.

Tisztelt Miniszter Úr! Arra irányulna a kérdésem, hogy milyen engedélyeket nem sikerül másfél év alatt beszerezni hazánkban. És persze arra is, hogy akkor vajon azok az államigazgatásban meglévő gyorsítások, amelyekről ön gyakorta beszél, hogyan jelennek meg a valóságban, ha ez még mindig nem sikerült az Andrássy-kastély esetében. Tehát nagyon röviden arról szól a kérdésem, hogy mikor látogatható ez a hely, és miután a helyi népnyelv úgy tartja, hogy önnek is volt ebben a kastélyban kellemetlen tapasztalata látogatása kapcsán, ha ezt csak a népnyelv tudja így, akkor elnézést, ha viszont igaz, akkor személyesen is érezhette, hogy ez mekkora problémát jelent számunkra. Várom válaszát. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Lázár János úr, Miniszterelnökséget vezető miniszter válaszol. Megadom a szót, miniszter úr.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Igen tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A helyi népnyelv mindig jobban tud mindent, mint az arra hivatottak. Valóban megkísértem bejutni az épületbe, amiről azt feltételeztem, hogy ha már a magyar állam és a magyar adófizetők az európai adófizetőkkel összefogva ráköltenek majdnem 2 milliárd forintot, azt azért tesszük, hogy látogatható legyen. Azonban a kapukba ütköztem, amelyek megakadályoznak másokat is abban, nemcsak engem, hogy az épületet megnézzék.

2014. június 30-án úgy záródott le a beruházás, hogy a szociális és gyermekvédelmi főigazgatóságnak sem pénze, sem koncepciója nem volt arra, hogy mit kezdjen az elkészült felújítással. Ez a jövőre nézve nagyon figyelmeztető jel, ami a műemlékvédelmet, illetve az épületek felújítását illeti. Azt kezdeményeztem, hogy vegyük át az épületet, a Forster Műemléki Központ legyen az üzemeltetője, és azonnal nyissuk meg. A kormányzati nyelvben az azonnal még talán az idént fogja jelenteni. A beruházás szeptember 15-tel zárult pénzügyileg, és még az idén ki fogja nyitni kapuit. Erre kénytelen lesz a műemlékvédelem országos főigazgatója a nyakát ráhelyezni a szónak

abban az értelmében, hogy alkalmassági kérdésnek tekintem, hogy a magyar állam ezt azonnali hatállyal lehetőség szerint adja birtokba az ott lakók és az érdeklődők számára.

Tegye ezt azért, mert bár a két perc kevés rá, de mégiscsak Magyarország egyik legizgalmasabb műemléki épületéről van szó, nemcsak a tervező, Meinig Artúr miatt, hanem az építető idősebb és ifjabb Andrássy miatt is. Ebben a Házban mint parlamenti képviselő elődeink nevét is emlegethetjük, miniszterelnöki nevet is emlegethetünk. De nem ezért hozom szóba, hanem sokkal inkább azért, mert ifjabb Andrássy Gyula a magyar képzőművészet egyik legnagyobb szervezőjeként az első világháború előtt négy kiemelten fontos képzőművészeti szervező társaság vezetőjeként az egyik legizgalmasabb, legértékesebb és legnívósabb magyar műgyűjteményt hozta létre, amelynek magyar ága ebben az épületben került elhelyezésre.

Az érintettek tudják, hogy Rippl-Rónai vagy Munkácsy hogyan kapcsolódik a családhoz, ezért ez az épület többet érdemel annál, mint amilyen állapotban van. Garantálhatom önnek, hogy ezt meg is kapja. *(Szórványos taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mikor lép végre érdemben a kormány az albérletpiacon tapasztalható példátlan árrobbanás leküzdése érdekében?”** címmel. A kérdésre miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr képviselőjében Tállai András államtitkár úr válaszol. Öné a szó, képviselő úr.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt egy évben becslések szerint Budapest belvárosában 40-60 százalékkal, de országosan is 25 százalékkal nőttek az albérletárak. Annak fényében, hogy a lakások bérleti díja 2011 óta átlagosan évi 1-2 százalékkal emelkedett, ez az áremelkedés kiugróan magas. Különösen aggasztó ez a helyzet a fiatalokra és a felsőoktatásban tanulóakra nézve, hiszen Budapesten és a nagyobb egyetemi központoknak számító vidéki városokban még inkább jellemző ez az állapot.

Ilyen körülmények között azok a hallgatók, akik nem nyertek felvételt kollégiumba, komoly megpróbáltatás elé néznek. Csupán a lakhatásért való kiadásuk felemészti vagy már önmagában meg is haladja a havi anyagi keretüket. És akkor még nem is ejtettünk szót a tanulmányi költségek és a mindennapos önfenntartáshoz szükséges kiadások összegéről. A rekordszinteket elérő kivándorlási számok egyik döntő oka többek között éppen ez a lakhatási bizonytalanság, ami például az albérletárak növekedésének következménye. Ma a fiatalok nagy részének semmiféle

lehetősége nincs olyan áron lakást bérelni, ami lehetővé tenné számukra az önálló életkezdést, a család-alapítást.

Jól látható tehát, hogy ennek a problémának nemcsak a továbbtanulás szempontjából van jelentősége, de a munkavállalás és a gyermekvállalás tekintetében is. Habár a korábbiakban voltak próbálkozások az önkéntes részéről az otthonteremtési kedvezményeket illetően, mégis egyértelmű, hogy ezek nem érték el kívánt eredményeket. A Jobbik számtalanszor kezdeményezte már, és konkrét csomagban dolgozta ki bérlakásépítési programját, ami egyszerre szolgálná a kivándorlási hullám megállítását és a gyermekvállalási hajlandóság növelését. Ebben a helyzetben nem maradhat szó nélkül az sem, hogy hatalmas mértékben vannak olyan üresen álló lakások, amelyek jó lehetőségként szolgálhatnak a fiatalok számára a kedvezményes lakhatást illetően. Emellett számos nemzetközi példa állhat önként előtt Barcelonától kezdve az Egyesült Államokig arra vonatkozólag, hogy hogyan lehetne lehetőség a lakhatási válság és a kiugróan magas albérletárak orvoslására.

Mindezek fényében kérdezem, hogy mikor lép végre érdemben a kormány az albérletpiacon tapasztalható példátlan árrobbanás leküzdése érdekében. Miért nem támogatták eddig a Jobbik által több alkalommal is kezdeményezett bérlakásépítési programot? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Tállai András államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először arról szeretnék beszélni, hogy a kormány milyen lépéseket tett annak érdekében, hogy a lakhatás könnyebb legyen a családok számára, és ez természetesen kihat azokra is, akik albérletben laknak, tehát bérlik a lakást, amiben élnek. Az első komoly lépés a rezsi-csökkentés megteremtése volt, ami évi 300-340 milliárd forintot hagy a magyar családok zsebében.

Fontos kiemelni ezek közül és elkülöníteni a felsőoktatásban részt vevőket, az ő támogatásukat. Hiszen a felsőoktatás költségvetésében mintegy 14 800 férőhely biztosított a főiskolai, egyetemi hallgatók számára, és összesen háromféle támogatásra 9,2 milliárd forintot költ a kormány. Ezek a kollégiumi, lakhatási támogatást, illetve diákotthoni férőhely támogatását szolgálják. De való igaz az ön által fölvetett probléma.

(13.10)

Egy helyzetértékelés valóban azt mutatja, hogy jelentősen nőttek a lakásbérleti díjak. Természetesen

ez együtt mozog a lakás-, ingatlanárakkal, hiszen a válságot követően elindult az ingatlanok felértékelődése, és ezáltal a magasabb lakásárak magasabb albérleti díjat követnek. Való igaz, hogy szükséges egy alapos helyzetelemzés, amelyben országos szinten meg kell vizsgálni, hogy mi ennek az oka. Ahogy ön is mondta, ezek közül a főváros kiemelkedik, és különösen a fővárosban is a turisztikai övezetet érintő lakásbérleti díjak.

A kormány még ebben az évben meg fogja tárgyalni a lakásépítés megkönnyítésének lehetőségeit, ahol megtárgyalja a lakásépítés áfája csökkentésének lehetőségét és más támogatási formákat. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Ez érinteni fogja a bérelt lakások helyzetét is. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „**Mi az állami földárverések eddigi egyenlege?**” címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A múlt héten az LMP és a többi ellenzéki párt tiltakozása ellenére megindult a 3 hektárnál nagyobb állami földrészletek árverése. Érdemes megnézni, hogyan zajlottak le, hiszen a tét nem kicsi, 400 milliárd forint értékű állami szántóföldtulajdont vernek dobra december közepéig. A Fidesz-kormány ezzel a lépésével radikálisan lecsökkenti a magyar állam földpiaci jelenlétét, lehetőségeit, megfosztva ezzel a következő kormányokat is a lehetőségtől, hogy az állami termőföldek révén a vidéki foglalkoztatást közvetlenül is befolyásolhassák. A Fidesz egyszerűen a lovak közé dobja a gyep-lőt. Lelke rajta a kormánynak, azonban felmerülnek az állami földprivatizációval kapcsolatos kérdések az első hét árveréseinek tapasztalatai alapján, amelyekre választ várunk.

Meglehetősen vegyes sikerrel zajlottak le ugyanis a földlicitek országsszerte. A második napon például már nem akadt érdeklődő azokra a földekre, amelyeket Simicska Lajos érdekltségébe tartozó cég bérel Győr-Moson-Sopron megyében. Az árverésre bocsátott földek közül a legértékesebb egy 46 hektáros terület volt, amelyért csaknem 112 millió forint-ról indult volna a licit, mert önként szerint ennyi pénz minden magyar gazdának van. Készül-e felmérés a Földművelésügyi Minisztériumban, hogy volt-e esélyük a gazdálkodóknak a pénzemberekkel szemben? Érvényesül-e az árverések során valamilyen foglalkoztatási, vidékfejlesztési érdek? A felkínált 3 hektáron felüli földrészletekből hányat sikerült eladni? Hány helyen volt érdemi licit? Hányat adtak el kikiáltási áron? Mi lesz az el nem adott földek sorsa? Továbbá kérdezem: igazak-e azok a sajtóértesülések, melyek szerint egyes árverési hirdetményekben hamis adatok vannak, amelyek a földek valóságos hely-

zetének ellentmondanak? Válaszát előre köszönöm. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselői kérdésre Bitay Márton államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Elég sok kérdést tett fel kettő percben, megpróbálok válaszolni. Az egyik, hogy szerintem nagyon sikeres a földértékesítési program, a „Földet a gazdáknak” program. Körülbelül olyan 60-70 százalékos érdeklődés mellett kelnek el a földek. Vannak olyan területek, ahol 4-5-6-an licitálnak egy területre, van olyan terület, ahol nem licitálnak, mint ahogy ez az előző számból is kiderült, és vannak olyan területek, ahol csak 1-2 ember licitál.

Szeretnék azonban még pár dolgot, pár tényadatot említeni önnek, és aztán néhány fontos dologra rávilágítanék. Összesen 237 darab birtoktestet értékesítettünk eddig több mint 6 milliárd forint értékben, és 6300 pályázati, illetőleg értékesítési felhívást tettünk közzé a 3 hektár alatti területek vonatkozásában. Ebből már majdnem 7 ezret értékesítettünk év eleje óta, tehát egy sikeres programról beszélünk.

Hogy vannak olyan területek, ahol pályáznak meg nem pályáznak, itt azért van az LMP részéről is egy kis álságos magatartás, mert amikor azt kellett volna megszavazni, hogy piaci bérleti díjat fizessen mindenki azokért a földterületekért, amit egyébként bérel, akkor önök ezt nem szavazták meg. Ennek eredményeként valóban elképzelhető az a helyzet, hogy lesz olyan földterület, amire egyébként pályáztak volna vagy szívesen pályáztak volna, de az ellenzéki gazdaellenes liga összeállása kapcsán már nem fognak ezzel a lehetőséggel élni.

Hogy túl drága vagy túl olcsó a föld: Magyarországon minden termőföld drága az én megítélésem szerint, de az állami vagyonnal felelősen kell gazdálkodni, ezért a legjobb árat kell belőle kiszedni, hogyha értékesíteni akarjuk, és ezért nagyon fontos az a hitelprogram, melynek keretében minden egyes vásárló 300 millió forint összegig hitelt tud felvenni.

Azt kérem, hogy támogassák ezt a programot, és támogassák a kormánynak azon törekvését, hogy minél több családi gazdaság tudjon termőföldet vásárolni Magyarországon.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szávay István, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszterhez: **„Miért nehezíti a civil szervezetek működését újabb és újabb adminisztratív akadályok sokaságával és hivatali mulasztások sorával?”** címmel. Szávay István képviselő urat illeti a szó.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ma Magyarországon több tízezer civil szervezet van bejegyezve, amelyek döntő többsége önkéntes alapon végzett munkájával hozzájárul ahhoz, hogy hazánkban a helyi közösségek megerősödhesse. Ezek a szervezetek döntően olyan feladatokat látnak el, amelyekre az államnak vagy az önkormányzatoknak sokszor már nem marad ereje, ideje vagy módja.

Ugyanakkor sajnos a magyar állam ezeket a szervezeteket folyamatos adminisztratív nyomás alatt tartja, sokszor olyan kötelezéseket fogalmazva meg, amelyeket kompetencia hiányában nagyon sok pénzbe kerül teljesíteni, miközben egyébként az állam részéről az ellenőrző infrastruktúra meglehetősen lassan működik, és emiatt ezek a szervezetek sokszor lehetetlen helyzetbe kerülnek. Ha csak egy példát kellene említeni, akkor a közhasznúvá minősítési eljárást emelném ki, amely nem egy esetben 10-12 hónapig tartott, államtitkár úr, és amelyek után visszamenőleges hatállyal veszítették el egyesületek és alapítványok százai ezt a minősítést, illetve tartotta vissza a NAV az 1 százalékos felajánlásokat hosszú hónapokon keresztül. Erre a Jobbik egyszer már felhívta a figyelmet, akkor a kormány tűzoltás jelleggel módosította az 1 százalékok felajánlására vonatkozó szabályokat, de sokakon ez már sajnos nem segített. Konceptiót tehát továbbra sem látunk sem az átgondolt szabályozásban, sem a felügyeletet ellátó szervek, bíróságok, illetve a NAV ez irányú erőforrásainak a fejlesztésében.

A fentiek alapján kérdezem államtitkár urat: mikorra fogunk odáig eljutni, hogy egy alapítvány vagy egy egyesület tisztségviselőiben bekövetkezett változás átvezetése ne kerüljön több időbe, mint 15 nap? Mikortól működik valóban közhiteles forrásként a birosag.hu civil szervezetekre vonatkozó keresője? Miért kell még mindig heteket várni a jogerős végzések tartalmi elemeinek felkerülésére? Mikorra szűnik meg végre a bejegyzési kérelmek 30 nap helyett 60, 90, sőt akár 120 nap alatt történő teljesítése? Biztosít-e a kormány pluszforrást azon alacsony költségvetéssel működő szervezetek számára, amelyek 10-20 százalékát is a költségvetésüknek arra fordították, hogy a Ptk. és a civil törvény előírásainak megfelelően módosítsák az alapdokumentumaikat? Végül kérem, nyugtassa meg az érintetteket, nem igazak azok a pletykák, miszerint ismét teljes egészében, akár új kerettörvénnyel *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* át kívánják alakítani a civil szervezetekre vonatkozó jogszabályi hátteret. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Völner Pál államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyű-

lés! Tisztelt Képviselő Úr! A képviselő úr adminisztratív nyomásról beszél, és azt az érzetet kelti, mintha a kormány vagy a jogi környezet méltatlanul hátrálatná, nehezen el a civil szervezeteket. Ehhez csak annyit, hogy az új Ptk. életbe lépése kapcsán valamennyi jogi személy létesítő okiratát, működését a törvényhez kell igazítani. Erre egy évet kaptak, a civil szervezetek esetében ez kettő év, amely jövő év március 15-én jár le. Tehát méltányosabb a határidő. 2015-ben több mint 3 ezer civil szervezet között közel 2,5 milliárd forintot osztott ki a Nemzeti Együttműködési Alap a pályázatainak keresztül működési célra, amely 800 millió forinttal több, mint az előző évi volt.

A közhitelességgel kapcsolatban: a civil és egyéb cégeknek nem minősülő szervezetek nyilvántartása, országos névjegyzék közhiteles, ezt a civil nyilvántartási törvény mondja ki, és az interneten keresztül bárki hozzáférhet az adatokhoz. Az egyéb joggyakorlati kérdéseket érintő kérdések tekintetében a miniszternek, a minisztériumnak nincs jogköre, ugyanakkor az Igazságügyi Minisztérium munkájának a legfontosabb célja, hogy az igazságszolgáltatás iránti közbizalmat erősítse. Erre főként jogalkotás útján tud hatni. A jó igazságszolgáltatás a jó jogalkotással kezdődik, így képviselő urat annyiban tudom megnyugtatni, hogy ha a jog eszközeivel megoldható problémát azonosítunk, akkor azt jó jogalkotással készek vagyunk mindenkor megoldani. Ennek célja elsősorban a jogszabályi környezet korszerűsítése, az egymással nem megfelelően együtt élő fogalmak, jogintézmények ismételt elválasztása, valamint az egyesüléshez való alapjog gyakorlására vonatkozó jogi környezet egyszerűsítése lehet.

(13.20)

Tehát összességében elmondhatjuk, hogy a kormány megtesz mindent a maga eszközeivel ahhoz, hogy a civil szervezetek működését továbbra is segítse. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Több esemény miatt forr a levegő a rezidensek körül?”** címmel. Lukács László György képviselő urat illeti a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egészségügyi rendszer gerincét adó orvosok utánpótlásának biztosítása, illetve a számuk csökkenésének a minimalizálása elengedhetetlen és talán állampolgári érdek, és éppen ezért a társadalom és a kormány számára is különösen fontosnak kell lennie. Éppen ezért luxus talán, ahogy a kormányzat bánik mostanában, az

elmúlt hetekben a rezidensekkel és a rezidensi követelésekkel is.

De hát nézzük, hogy mik is azok a követelések, amiket a rezidensek előadtak, és mik azok a problémakörök, amelyek köré csoportosíthatóak az ő problémáik! Elsőnek a szakorvosi felügyelet nélkül végzett munkavégzés. Itt ebben az esetben nagyon sok beszámoló szólt arról, hogy a rezidensek szakorvos felügyelete nélkül egymaguk látnak el akár sürgősségi, akár más komoly helyeken is ügyeleti munkát, ami egyébként nemcsak munkajogi aggályokat, hanem adott esetben büntetőjogi, de polgári jogi felelősséggel kapcsolatos aggályokat is felvet, és rendkívül kizsákmányoló az ilyen munkavégzés, hiszen nekik tanulniuk kellene, illetve a szakmát egyelőre elsajátítani, és nem önállóan olyan feladatot végezni, ami a szakorvos feladata lenne.

Második ilyen problémakörként lehet megemlíteni azt, hogy nem kapták meg sokan a belépéshez járó díjazásukat, így nem lett kifizetve részükre az a rezidensi pótlék, amely egyébként őket illeti, és amelyre a magyar rezidensi képzésben részvételük esetén jogosultak lennének, és ami egyébként megakadályozhatná, hogy az országot elhagyják ezek a rezidensek.

A harmadik probléma pedig a jogtalan szerződések esete volt, amely abból állt, hogy augusztus végével, szeptember elejével még nem voltak megkötve azok a szerződések, amelyek az ő foglalkoztatásukra szolgáltak volna. Így hát majdnem egy hónapot vagy sok esetben több mint egy hónapot is úgy végeztek, hogy arra egyébként háttérszerződés nem volt, ami alapján egyébként a munkabéruket felvehették volna. Jelenleg a tárgyalások a hírek szerint ott állnak, hogy az egészségügyi minisztériummal egyezkednek, a rezidensek egyébként hajlandóak elmenni egészen az alapjogok biztosának hivatalához is, de sztrájkra is készülnek annak érdekében, hogy követeléseiknek teret nyissanak.

Míndezekre tekintettel kérdezem államtitkár urat: meddig hagyják még az állapotokat romlani a rezidensekkel kapcsolatosan, és tényleg csak a sztrájk az egyetlen elem, amellyel nyomást tudnak önökre gyakorolni? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Igyekezem mindenre válaszolni, amit mondott, a legfontosabb, hogy a Magyar Rezidens Szövetséggel természetesen folyamatosak az egyeztetések a minisztériumban minden kérdéskörben, így az ön által felvetettekben is.

Ami a rezidensek ügyeletben való részvételét jelenti, jogszabály köti meg, hogy itt mikor mit tehet-

nek, az első hat hónapban nem ügyelhetnek, utána a második év végéig személyes felügyelet mellett ügyelhetnek, és a harmadik évtől ügyelhetnek úgy önállóan, hogy egy szakorvosnak folyamatosan telefonon elérhetőnek kell lennie; egyrészt azért, hogy nyilván beszélni, konzultálni tudjanak, másrészt pedig a szakorvos behívható legyen. Azért van ez a fokozatosság, hogy kialakuljon a rezidensekben az önálló tevékenység végzéséhez szükséges valamennyi kompetencia, ezért van három fázis ebben.

Ami a rezidenstámogatási programot illeti, tisztelt képviselő úr, ön is tudja, hogy ez a kormány indította el 2011-ben a rezidenstámogatási programot. Ez 100 ezer forintot jelenthet nettó összegben a rezidensek számára, és erre, ennek folytatásaként a fiatal szakorvosok számára is újabb programot indítottunk.

Ami változott a rezidensek bérezésével kapcsolatban, az pontosan egy probléma kiküszöbölését szolgálta, ugyanis sok esetben nem vettek fel kórházakhoz rezidenseket, mert nem volt rá pénzük, vagy féltették mások esetleg a státuszaikat. A több rezidens több pénzbe került a kórháznak úgy is, hogy az állam adott hozzá egy plusz nettó százezer forintos illetményrészt. Éppen ezért mondtuk azt, hogy ne a kórházak vegyék fel őket, hanem egy központi egészségügyi háttérintézmény alkalmazásában állnak, és így kapják meg azt a juttatást, ami nettó 275 ezer forint is lehet a túlmunkadíjak, ügyeleti díjak, készenléti díjak nélkül is.

Nos, tehát ez az intézmény veszi fel, és innentől kezdve nem ellenérdekelt a kórház a minél több rezidens felvételében, hiszen nem az ő költségvetéséből megy a rezidensek díja, az eddigi rezidensbérköltség ott marad, de az állam teljes mértékben átveszi az alkalmazásukat.

Mivel nagyon népszerű volt a kormányzatnak ez az intézkedése, ezért szinte valamennyi egészségügyi szolgáltató egyszerre rohamozta meg a háttérintézményünket, ezért volt a fennakadás az indulásnál, de most már, ahogy ön is utalt rá a sorai között, kialakult a rend, a szerződések megkötésre kerültek, és most már minden rezidens időben megkapja az emelt juttatását nem a kórháztól, hanem közvetlenül az egészségügyi háttérintézménytől.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „**Az internetről szóló nemzeti konzultációért felelős miniszterelnöki biztos miért nem hajlandó konzultálni a Jobbikkal az ingyenes internet bevezetésének lehetőségeiről?**” címmel. A kérdésre miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Rogán Antal Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter képviselője Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Deutsch Tamás szövegese és hivatali mulasztása miatt meghiúsult az ingyenes internetről szóló konzultáció. A Jobbik hiába kezdeményezett konzultációt az alapszintű internet ingyenessé tételéről Deutsch Tamással - mint az internetről szóló konzultációért felelős miniszterelnöki biztos - még júliusban, ő ugyanis, bár kitűzte válaszul a találkozót időpontját augusztus 5-re, az utolsó pillanatban álláshalmozására hivatkozva lemondta a találkozót. Ezt követően hol hosszú szabadságára, hol arra hivatkozott, hogy a Jobbikkal egyelőre mégsem hajlandó konzultálni, csak az Országgyűlés Gazdasági bizottságával, melyre azonban két hónapja úgy hivatkozik, hogy lényegében nem történik semmi. A Jobbik inkompetnek tartja, hogy a sokat emlegetett nemzeti együttműködés rendszerében a konzultációért felelős miniszterelnöki biztos nem hajlandó konzultálni, ráadásul korábbi ígérete ellenére sem. Szövegese és hivatali mulasztását pedig azzal tetézte, hogy a Jobbik javaslatának lebutított változatát indítványozza most, ugyanúgy mellőzve az előzetes konzultációt, ahogy korábban az internetadó esetében is az előzetes társadalmi vitát.

A kormányzat csapongása ráadásul nemcsak hiteltelen, de szakmaiatlan is, e kérdésre azonban most nincs idő kitérni. Mivel az internetről szóló konzultációra 113 millió forint plusz rekordmértetű áfa keretösszegben kötöttek szerződéseket, bele kellett volna férjen egy egyeztetés egy érdeklődő parlamenti párttal is, amely 200 ezer aláírást gyűjtött össze az alapszintű internet ingyenessége érdekében. A Kormányzati Tájékoztatási Központ közleményében ez a valótlan állt: valótlan állít Novák Előd akkor, amikor tájékoztatása szerint a mai napon, 2015. november 13-án 14 órára Deutsch Tamás miniszterelnöki biztos elfogadta meghívását az ingyenes internet bevezetéséről szóló személyes konzultációra. Nos, tisztelt Országgyűlés, valójában nem állítottam, hogy azon a sajtóeseményen jelen lesz a Fidesz politikusa, és a sajtóosztályunk is csupán annyit, hogy Deutsch Tamás, az internetről szóló nemzeti konzultációért felelős miniszterelnöki biztos elfogadta Novák Előd, a Jobbik alelnökének meghívását az ingyenes internet bevezetéséről szóló személyes konzultációra.

Deutsch Tamásnak ezt bizonyító üzenetét ezért közzé is tettem Facebook-oldalomon, az alaptalan vádaskodás miatt pedig jogi elégtételt veszek. Várom államtitkár úr korrekt és érdemi reakcióját. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Nehezen kibogozható időpont-egyeztetési ügyekben nem vagyok illetékes, de engedje meg, hogy kérdése nyo-

mán beszámoljak az InternetKonnal kapcsolatos fejleményekről. Fontos eredménynek tartjuk, hogy több tízezeren vettek részt az internetről szóló konzultációban, amely Európa egyik egyedülálló kezdeményezése lett. Köszönet jár mindenkinek azért, aki kérdést javasolt, kitöltötte az internetes kérdőívet, vagy bármilyen más formában elmondta a véleményét. Remélem, hogy önök is megtették. Kifejthette volna a véleményét azon a többtucatnyi nyilvános konferencián is, ahol a szakmai szervezetek is részt vettek, és emellett bárki elmondhatta véleményét és javaslatot is tehetett.

Ami a továbbiakat illeti, a konzultációért felelős miniszteri biztos valóban tájékoztatni fogja a parlamenti pártokat a Gazdasági bizottság egyik következő ülésén. Annyit előljáróban elmondhatunk, hogy az eredmények egyértelműek: a magyar emberek olcsóbb, szupergyors internetet szeretnének, amely segíti őket a mindennapokban, és lehetőleg mindenhol elérhető.

A konzultáció eredményei alapján, ezen eredmények alapján a miniszterelnöki biztos több intézkedést is javasol a kormány számára. Ezek között találjuk az internetezés áfájának csökkentését és a wifi fejlesztését a magyar településeken. Javaslatot fog tenni emellett az online közigazgatás fejlesztésére, így nem tűr halasztást a magyarorszag.hu internetes oldal megújítása sem. Fontosnak tartjuk azt is, hogy a gyermekek védelme nagyobb hangsúlyt kapjon, és nagy szükség van már egy új, átfogó digitális köznevelési stratégiára is. Mindezeket talán úgy foglalkozhatnánk össze a legegyszerűbben, hogy a digitális jólét megteremtése a következő évek egyik legfontosabb feladata, úgy is mondhatnánk, hogy digitális jólét nélkül a polgári berendezkedés sem lehet teljes.

(13.30)

Olyan célok ezek, amelyeket az életben egyébként oly sokszor előforduló időpont-egyeztetési problémák mellett ön és pártjának képviselői is nyugodt szívvel támogathatnak. Köszönöm a figyelmet. *(Novák Előd: Most halljuk a választ! - Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr válaszát.

Tisztelt Országgyűlés! 13 óra 29 perc van, az **azonnali kérdések** tárgyalására térünk rá.

Tisztelt Országgyűlés! Kiss László, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Mikor teszi végre a dolgát az EMMI?**” címmel. Kiss László képviselő urat illeti a szó.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Régóta van vitája az MSZP-nek a kormánnyal abban, hogy annak a vízfejnek, amelyet önök létrehozta a közoktatás irányítására,

van-e értelme. Úgy látjuk, hogy nincs, és a tények is ezt bizonyítják.

Hatalmasra nőtt a KLIK adósságállománya, és ugyan ennek valamikora részét valóban sikerült csökkenteni a nyáron, de azt lehet mondani, hogy a közoktatás működőképességét a mai napig veszélyezteti a KLIK milliárdos adóssága. Bármit is állítanak önök itt, tény az, hogy folyamatosan tartoznak több száz, több ezer pedagógusnak tankönyvfelelősi pótlékkal, érettségi pótlékkal tartoztak és tartoznak, költségtérítések visszafizetésével, illetve jubileumi jutalmak kifizetésével. Ezek a tartozások nemcsak nálunk, Óbudán, hanem az egész országban megvannak.

Továbbra is jelentős problémák vannak a most debütáló pedagógus-önértékelési rendszerrel is, amely ellen az iskolák jelentős része tiltakozik. Továbbra is fennállnak a problémák a hullámzó színvonalú, az új tanterv miatt, gyorsan elkészített tantervek alapján elkészített tankönyvekkel is, amelyek egy részét külön eljárásokban engedélyezték, majd a külön eljárások miatt, mondjuk úgy, nem teljesen egyenletes színvonalú tankönyvek elkészítése után ezeket nem váltották fel újabb, jobb, modernebb, nem pillanatok alatt elkészített tankönyvek.

Lehetne sorolni a problémákat. Lehetne beszélni arról is, hogy továbbra is megoldatlan a tartós tankönyvek helyzete. Továbbra is megoldatlan az, hogy a diákok e-tankönyvekből tanulhassanak. Megoldhatatlan továbbra is az, hogy a tartós tankönyvek engedélyeztetési eljárásában a munkafüzetek szerepet kapjanak. Válaszoljon, kérem, miniszter úr, hogy milyen megoldásaik vannak. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Balog Zoltán miniszter úrnak válaszára. Parancsoljon, miniszter úr!

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Képviselő úr! Elnök úr! Tisztelt Ház! Azt soha nem állítottuk, hogy a világ leghatékonyabb rendszere jött létre akkor, amikor azt a széttagolt köznevelési rendszert rendbe kellett tennünk, amit örököltünk 2010-ben. Anélkül, hogy bárkire háritanánk a felelősséget, talán abban egyetértünk, hogy az, ami akkor volt, nem volt jó. Azon komoly szakmai vita folyt, egyébként az önök köreiből is támogatólag, hogy az a fajta széttagoltság nem megfelelő a köznevelés működtetéséhez, részben azért, mert nem egységes a rendszer, részben azért, mert a finanszírozási anomáliák óriásiak voltak abban az időben. Hiányzott az egységes számonkérési, mondjuk így: tanfelügyeleti rendszer, amelyet most bevezettünk.

Valóban így van, ha az ember elkezd átalakítani egy rendszert, főleg egy ilyen, az ország teljes területét és tulajdonképpen azt is mondhatnánk, hogy minden magyar állampolgárt érintő rendszert, és ebben megpróbál egyfajta központosítást, akkor

ennek lehetnek problémái és hiányosságai. Azt sem titkoltuk soha, hogy belső korrekcióra szükség van.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Éppen az elmúlt hónap elejétől lépett életbe az új szervezeti és működési szabályzat, amely kezelni fogja azokat a részben jogos kifogásokat, amelyeket ön feltett. Bár ebben a halmazban így együtt elég nehezen értelmezhető, amit mond. Mert ha már a tankönyvekről beszélünk, hogy csak egy konkrét példát ragadjak ki abból, amit mondott, és ön tartós tankönyvet szeretne, akkor miért várja azt, hogy újraírjuk a tankönyveket és lassabban írjuk újra. Hiszen amikor kísérleti tankönyvek vannak, és váltaltuk, hogy három éven keresztül kísérleti módon vezetjük be ezeket a tankönyveket, akkor nyilván nem fogunk tartós tankönyveket nyomtatni, mert utána ki kéne őket dobni. Akkor lesz tartós tankönyv, ha véglegesek lesznek a könyvek. Valóban, a kísérleti fázis, a hibák kijavítása után van értelme tartós tankönyvet csinálni. Tehát ez a két dolog ellentmondott egymásnak a kifogásokban.

Ne felejtse el, hogy minden tanár megkapja a fizetését a megfelelő időszakban, és az emelt fizetését kapja meg, mióta mi kormányzunk. Ez az önök idejében nem volt így. Azok a járandóságok, amelyekről beszél, elhúzódó járandóságok, és ezeket akkor kapják meg, amikor az ezzel kapcsolatos elszámolás megvalósul.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Balog miniszter úr. Tisztelettel köszöntöm a képviselőtársaimat. Viszonzásra adom meg a szót. Parancsoljon!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Valóban igaz, hogy talán a legtöbben megkapják a fizetésüket *(Balog Zoltán: Mindenki megkapja!)*, de szeretném megjegyezni, hogy nem gyakorol kegyet az állam azzal, hogyha egyébként időben fizeti a pedagógusok számára, akik 30 éve tanítanak, a jubileumi diploma utáni pótlékot, vagy akár az érettségi pótlékot, vagy akár más pótlékokat. Ez ugyanúgy jár a pedagógusoknak.

Hasonlóan lehetne sorolni állatorvosi lóként szinte minden intézkedést, amit önök bevezettek. Ilyen a mindennapi testezés, amelyet önök előírnak, de hiányoznak a tornatermek és a testnevelő tanárok; a KLIK, amely biztosítja az állami káoszt a rendszerben, de ma két iskola között a szélsőérték akkora, mint korábban is volt, pedig önök ezt felszámolni igyekeztek. Azt látjuk, hogy valóban elkezdték egy rendszer építését több évvel ezelőtt, de ebben a rendszerben a káosz az, ami csak folyamatosan nő. Azt szeretném, hogy számolják fel ezt a káoszt, és végre az oktatással foglalkozzanak. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A viszonzásra megilleti Balog miniszter urat is.

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Szeretném jelezni, hogy a fizetését minden pedagógus időben megkapja, és ez 40 százalékkal több, mint 2013 augusztusában volt. Szerintem ez egy eredmény. Ha megfigyeli, most a felsőoktatásban a béremelés kapcsán az egyetemi dolgozók azért tiltakoznak, hogy lehet az, hogy most már a középiskolai tanárok többet keresnek, mint adott esetben egyes egyetemi oktatók. Tehát ott is továbbmegyünk a bérfeljesztéssel.

A járandóságok természetesen nem kegyek, ez nekem nem is jutott volna eszembe, de a teljesítés-igazolások kiegyenlítése után tudjuk odaadni a pedagógusoknak. Talán eljutott önhöz is az a hír, hogy 26,7 milliárd forintot kapott év végére a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ, hogy rendezze azokat az ügyeket, amelyek még most nincsenek elrendezve.

Amikor a szakképzés átvétele megtörténik, akkor tudunk egy olyan költségvetést, egy olyan hosszú távú és egyébként hatékony, jól működő költségvetést alakítani, amely majd a szakképzésnek és a közoktatásnak a különbözőségére tekintettel van. Akkor aztán a KLIK költségvetése is azokat a számokat fogja takarni, amelyekre szükség van egy évben a közneveléshez. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Miért mindig Orbán Viktor barátai viszik el a zsiros állami és önkormányzati üzleteket, milyen véletlenül köszönhető ez?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Elnök úr, a kérdés jelentősége miatt a miniszterelnök urat várnám meg velem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A miniszterelnök úrnak a **második soron következő** azonnali kérdések sorában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „**Újra hazugságba keveredett a kormányzat!**”. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Bitay Márton államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Magyar Zoltán jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, Magyar Zoltán képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy

hete zajlanak azok az árverések, amelyeken a kormány eljuttassa az utolsó nemzeti vagyont, mégpedig az állami tulajdonú termőföldet.

Az ellenzék részéről sok mindent vártunk, hiszen jól tudtuk, hogy bizony nem céltalan ez az árverés. Bebizonyítottuk egyébként egy vitanap keretében, illetve több felszólalásban is, hogy itt olyan szándékok lehetnek a háttérben, hogy kormány közeli érdekeltségek, illetve az önök oligarchái jussanak nagy darab állami földekhez. De megmondom őszintén, arra még én sem számítottam, hogy még ezen is túlmennek, és olyan dokumentumok alapján próbálják meg az árveréseket véghezvinni, amelyek hamis adatokat tartalmaznak. A múlt héten robbant a hír, hogy több olyan földterület van, amelynek a kiírásakor teljesen más adatokat mutattak meg a pályázók számára, mint amit egyébként a földhivatali adatok tartalmaztak.

Nagyon kíváncsiak lennénk arra, hogy milyen szándékok állnak a háttérben, illetve hogy a kormány az eltelt néhány napban megtette-e a szükséges lépéseket.

(13.40)

Röviden azt követeljük, hogy minden ilyen pályázatot tüzetesen nézzenek át, hasonlítsák össze a tulajdoni lapon szereplő adatokkal. Az mégiscsak elképesztő, hogy úgy kínálnak akár 100-150 millió forintos értékű ingatlanokat is eladásra, hogy közben hazugságokat tartalmaz a kiírás. Kinek állhatott érdekében az, államtitkár úr, hogy húsz évvel később lejáró bérleteket mutogatnak, ilyen területeket kínálnak eladásra, mindeközben pedig jól látható módon olyan kormány közeli érdekcsoportok feszülnek rá ezekre az állami területekre, amelyeket szó szerint még a korábbi kommunikációjukban ki akartak zárni, és a helyben élő családi gazdálkodók megélhetését akarták ezen területekkel biztosítani?

Ehhez képest ma azt látjuk, hogy gyakorlatilag egy bandaháború szintjére züllesztették le az állami földeladást. A Jobbik természetesen a továbbiakban is abban érdekelt, hogy a helyben élő családi gazdálkodók műveljék ezeket a területeket, és elutasítjuk azt, hogy mindenféle adathamisításokkal próbáljanak meg trükközni, és így juttassák aztán a területeket a saját haverjaikhoz.

Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Bitay Márton Örs államtitkár úrnak.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Elég értetlenül állok az ön által föltett kérdés előtt, mert olyan szintű információhiányról tesz tanúbizonyságot, ami már bántó, főként azután, hogy évek óta nyilatkozik földügyekben. Ugyanis ha felkészült len-

ne, akkor pontosan tudná, hogy a földhasználati nyilvántartásban olyan adatokat lehet feltüntetni, ami per pillanat hatályos. Ha a Nemzeti Földalapkezelő értékesítésre kínál egy ingatlant, per pillanat valaki a használója, de van valaki, aki már nyert rajta, van valaki, aki 2016-ban, 2017-ben lép majd birtokba, az ő szerződésének a tartalmát, legyen kedves, árulja el nekem, hol tüntessük föl? Csak a hirdetményben tudom feltüntetni. Azt tudom tenni, hogy kedves vásárló, ha szeretnél venni, akkor figyeljél, mert itt van egy földhaszonbérlet, és ez a földhaszonbérlet ennyit fizet. Miután az új vásárló az új földhaszonbérlet szerződésnek megfelelő feltételekkel vásárolja meg, vagy annak megfelelően kell azt a területet használnia, ha nem ő szeretné, akkor nyilvánvalóan neki az a releváns adat, ami valójában az életben számon kérhető. A földhasználati nyilvántartás a pillanatnyi aktuális állapotokat rögzíti, de nem vonatkozik arra, hogy valaki '16-ban vagy '17-ben milyen feltételek mellett nyerte el ezeknek a földeknek a használati jogosultságát.

Tehát, kedves képviselő úr, ez egyáltalán nem egyedi, hogy a földhasználati nyilvántartásban - és akkor így fogalmazok, hogy ne bántsam meg önt - olyan adatokat, ami még nem hatályos, nem vezetnek rá, olyan adatokat vezetnek csak rá, ami hatályos. De vannak olyan földterületek, ahol a vásárlót nem a hatályos adatok érdeklik, hanem a jövőre vonatkozóak. Egyébként mindig, minden esetben a Nemzeti Földalapkezelő megyei irodájában az összes szerződés megtekinthető, a hirdetményekkel érintett összes területről minden információ, ami esetleg a hirdetményből kimaradt, vagy fontosnak érzi a vásárló, azt meg tudja személyesen is keresni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Ennél jobban kevés dolog bizonyítja azt, hogy mi a szándéka valójában a kormánynak, hiszen ha valódi gazdálkodókról lenne szó, akik - hangsúlyozom, most a nagyobb területekről beszél - próbálják meg megszerezni, nyilvánvalóan számukra egyáltalán nem lenne érdekes a terület, ha tudnák, tisztában lennének vele, hogy egyébként még 20-30 éves bérletek vannak ezeken a földterületeken. Nyilvánvaló, hogy amikor azt állítják, hogy végre azé lesz a föld, aki megműveli, akkor hazudnak, hiszen ezen földterületek éppen most kerülnek majd olyanok kezébe, akik biztosan nem fogják tudni használni ezeket a területeket. Így nem maradt más, csak újra elmondani ugyanazt, hogy amíg nem tisztázzák a körülményeket, legalább addig állítsák le a földprivatizációt. Önök azt ígérték, hogy külföldiek kezébe nem kerülhet - saját maguk módosították később a rendeletet, hogy bizony lehetőség lesz külföldiek számára földet venni. 100-150-180 millió

forintos földdarabokról beszélgetünk, amikor ezeket eladják - melyik helyben élő családi gazdálkodónak van ennyi pénze jelenleg? Ezekre válaszoljon, államtitkár úr, és azonnal állítsák le ezt a földrablást! *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. A viszonzválasz megilleti az államtitkár urat is.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Kedves Képviselő Úr! Én meg azt a kérdést tenném föl, hogy mi a célja a Jobbiknak. Megpróbálták az alkotmánybírósági beadvánnyal megakadályozni, hogy csak külföldiek tudjanak venni *(sic!)*, és ez fel legyen tüntetve az árverési hirdetményben is. Sikerült, gratulálunk önnek! Nem szavazták meg a bérletidő-emelést, ami arra lett volna pont jó, hogy azokra a földekre, amiket most ön kritizál, még többen tudjanak jelentkezni. Gratulálok hozzá! És most találnak olyan bürokratikus szabályokat, amit egyedül csak ön nem ismer föl egyébként, mert aki valódi gazda, az pontosan tudja, hogy a földhasználati nyilvántartásba mi van fölvezetve és mi nincsen. És utána föláll, és azt mondja, hogy ki tud venni százmillióért földet? Kedves Képviselő Úr! Senki. Ezért van a 300 millió forintos hitel, amit föl tud venni mindenki, aki részt vesz az árverésen.

Összevissza beszélnek, olyan nagytőkéseket képviselnek, akikkel mi nem tudunk azonosulni. A családi gazdaságokat szeretnének előnyben részesíteni *(Dr. Szél Bernadett: Melyik családok?)*, és az ő számukra írtuk ki ezeket a földeket, abban reménykedünk, hogy ők fogják megvásárolni. Mint ahogy az előző héten 6 milliárd forint értékben 237 darab földrészlet már gazdára talált.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Sallai Benedek és Schmuck Erzsébet, az LMP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrhoz: „A Fidesz kormányzása alatt fog magyar föld külföldi kézbe kerülni?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Megvárjuk a miniszterelnök urat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. A miniszterelnök úrnak a **harmadik soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolni.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselő asszonya, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Miért költ a kormány százmilliárdokat egy kétes megvalósíthatóságú atomerőmű-beruházás-**

ra?” címmel. Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! 2014-ben még azt mondták, hogy önök Brüsszellel mindent egyeztettek, és minden rendben van. Mára látjuk, hogy minden azért mégsem, sőt, ahogy telnek a napok, egyre többet látunk ebből. Az üzemanyag-szállításról szóló szerződést gyakorlatilag fel kellett bontani és újra kellett írni, önök teljesen meghátráltak, és mindent elfogadtak, amit az Európai Unió kért, például azt is, hogy most már a kiegészítő fűtőelemeket nem lehet visszavinni Oroszországba, hanem kérdés, hogy mi lesz velük, hacsak nem akarnak önök Magyarországból egy nukleáris temetőt csinálni.

Azóta két kötelezettségszegési eljárás indult meg, az egyiket már múlt héten nyilvánosságra hozták, hogy a közbeszerzési szabályok megkerülése miatt számíthatnak önök arra, hogy magyarizálni kell, és utána ki tudja, mi lesz ennek a projektnek a sorsa. Ma pedig az vált nyilvánossá, hogy tiltott állami támogatás miatt is kötelezettségszegési eljárást indított az Európai Unió. A véleményem egyébként az, hogy még a környezeti információ titkosításával kapcsolatban is problémáik lesznek.

Nézzék, igazából tulajdonképpen semmi váratlan nem történt, a Lehet Más a Politika kezdettől fogva ellenezte a paksi bővítést, minden egyes fillért, amit az adófizetők pénzéből erre költenek, azt mi károsnak és rossznak tartunk. És most már látjuk, könnyen lehet, hogy a végeredmény az lesz, hogy röviden fogalmazzak, hogy vissza az egész, a projekt nem lehet megvalósítani.

És ez azt is jelenti, hogy pocsékba fog menni sok milliárd forint, amit már most költenek, mert azért én emlékeztetném önt arra, hogy 28 milliárd már most szerepel a költségvetésben, jövőre 113 milliárdot tettek be, az OAH kapacitásbővítésétől elkezdve rengeteg olyan járulékos költség van, amit az adófizető polgárok már most fizetnek ezzel a projekttel kapcsolatban.

A kérdésem az, hogy ezen felül, amit látunk, hogy benne van a költségvetésben, hozzányúltak-e már a hitelhez vagy sem. Azért kérdezem ezt öntől, miniszter úr, mert ahány kormányzati aktor, annyi-féle ködös választ kapunk ezzel kapcsolatban, úgy-hogy szeretném öntől megtudni azt, hogy a hitel, ami rendelkezésre áll, az még csak a jövő zenéje, hogy hozzányúljanak, vagy már lehívtak belőle valamit, vagy esetleg most zajlik éppen, hogy úgy fogalmazzak, épp most jön a hitel Magyarország irányába.

Kérem, adjon egy egzakt választ ezzel kapcsolatban. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Képviselő Asszony! Kedves Elnök

Úr! Köszönöm a lehetőséget, hogy ismét számot adhatok arról, hogy a paksi kapacitásbővítés épp most melyik stádiumban és melyik vita melyik szakaszban áll. Ezt azért hozom ide, mert a következő másfél esztendőben arra készülhet a parlament, hogy rendszeresen fognak vitákról hallani; miközben egy kérdésben megállapodunk, további két-három kérdésben is újabb tisztázandó helyzetek merülnek föl.

Szeretném megnyugtatni az Országgyűlést, Paks megy előre. Ennek jegyében fogadta el az Európai Bizottság a fűtőanyag-beszerzéssel és a műszaki notifikációval kapcsolatos előterjesztésünket, valamint 2014. január 14-én Barroso elnök úr aláírásával köthette meg Orbán Viktor az oroszokkal Magyarország és Oroszország atomenergetikai együttműködési megállapodását.

Az egy más kérdés, hogy közeli, nagyon közeli, belátható távolságra került a 12 milliárd euró elköltése. Ezért az Európai Bizottság, úgy is mint az európai piac képviselője, törekszik olyan szempontok érvényesítésére, amelyek egyenlő versenyfeltételeket biztosítanak minden európai nagyvállalat számára.

(13.50)

Ennek jegyében kéri az Európai Bizottság az európai versenyszabályoknak a betartását, ennek jegyében kéri az Európai Bizottság annak biztosítását, hogy nincs tiltott állami támogatás a programon, magyarul: az itt beruházó vállalatok nem kapnak a magyar államtól extra támogatást, és mindenki számára ugyanilyen piaci feltételek vannak a hozzáférésre, illetve hogy maga a program a saját lábán megáll, extra állami támogatásra nincs szükség. Szeretném megnyugtatni, hogy az Európai Bizottság eddig semmit nem talált, ami dokumentálná, hogy tiltott állami támogatásról lenne szó.

Azt is szeretném az Országgyűlés számára tájékoztatásul elmondani, hogy a magyar kormány, a magyar törvényhozásnak és Magyarországnak érdeke az, hogy verseny legyen. Mi azt vállaltuk az oroszokkal kötött megállapodásban, hogy a beszerzéseknél legalább 60 százalékban nyílt közbeszerzést és nyílt versenyt hirdetünk. Ennek a tendernek a kiírása van folyamatban. Nem csoda, hogy az Európai Bizottság elkezdett érdeklődni, azt hiszem, az európai vállalatok szálláscsinálójaként nem először és nem az első ügyben. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Viszonzásra van lehetősége a képviselő asszonynak.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Kedves Miniszter Úr! Remélem, azért most már a kérdésemre is fog válaszolni, mert az, hogy belátható távolságra került a hitel lehívása, még mindig nem tudja számomra egyértelműen megmondani, hogy akkor lehívták vagy nem hívták le, vagy már számláztak, jön a számla, egyáltalán akkor a hitellel kapcsolatban mi a helyzet. Még lesz egy perce, kérem, ezt tisztázza,

mert ellenkező esetben azt fogom gondolni, hogy önök valami miatt ködösítenek ezzel kapcsolatban.

Én az Európai Bizottsággal kapcsolatban egy dolgot tudok mondani: ennek az atomerőműnek uniós térben kell tudni működni, inentől kezdve fontos az, hogy az Európai Bizottság jóváhagyja minden lényeges pontját, tehát ahány kérdésben közeledtek önök vagy próbáltak egyeztetni az Európai Bizottsággal, annyiszor kaptak piros lapot, ez ilyen egyszerű. Én irigylem az ön hurráoptimizmusát, bár én lennék ennyire optimista azzal kapcsolatban, hogy mi lesz Magyarország jövője akkor, ha ezt a hatalmas hitelt a magyar adófizető állampolgároknak ki kell tudni nyögni. A másik pedig az, hogy én továbbra sem tudom, hogy akkor pontosan mi lesz azzal a rengeteg fűtőelemmel, amit elhasználnak majd ebben az atomerőműben, azt hova fogják tenni. A harmadik kérdés pedig az, hogy ezt a 60 százalékot pontosan mikor és kivel beszéltek meg, mert 40 százalékról már hallottunk, 60 százalékról még nem.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Viszonzás megilleti a miniszter urat is.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Én egyelőre az LMP támogatottságát látva azt látom, hogy az a nagy felelősség, amely a hitel visszafizetéséért terhelné a kormányzatot, önöket még nem fenyegeti *(Dr. Szél Bernadett: Adófizetők vagyunk!)*, tehát egyelőre még nem kell azon gondolkodnia, hogy önök hogyan fogják a hitel visszafizetését megszervezni. Természetesen a projektből. A hitel lehívására nem került sor, egyetlenegy forint lehívása nem történt meg, szeretném önnek jelezni.

Két érdemi vitája volt eddig Magyarországnak az Európai Bizottsággal: az egyik kérdés a műszaki notifikáció, a másik pedig a fűtőanyagok elszállítása. Mind a kettőben kompromisszummal végződött a tárgyalás, mind a kettőben közös sikert arattunk - tehetjük ezt azért, mert az Európai Bizottság számára Magyarország ebben a kérdésben is megbízható partner, nyitott partner, minden kérdésben egyeztetünk, így van ez a tiltott állami támogatás vizsgálatánál és a beszerzési szabályok vizsgálatánál is.

Állunk a rendelkezésére az Európai Bizottságnak, és egészen biztos vagyok benne, hogy jó megoldás fog születni, amely érinteni fogja az európai nagyvállalatokat és gazdaságot is - előnyösen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Galambos Dénes, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Mit tesz a magyar kormány azért, hogy hazánk Közép-Európa vezető országa legyen az elektromos közlekedés fejlesztése és elterjesztése terén?”** címmel. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszára a miniszter úr által kijelölt Tállai András államtitkár

úr személyét. *(Jelzésre:)* Elfogadja. Öné a szó, Galambos Dénes képviselő úr.

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Jedlik Ányos, a 215 éve született feltaláló, természettudós, oktató a XIX. század kiemelkedő alakja volt, aki nemcsak lépést tartott az európai tudomány haladásával, hanem sok esetben - például az elektronika területén - meg is előzte azt.

Hasonló kísérletet tesz a magyar kormány is azáltal, hogy idén elfogadta a Jedlik Ányos-tervet és hozzá kapcsolódóan az 1487/2015. (VII. 21.) kormányhatározatot, amely a tervhez tartozó jogalkotási feladatokkal összefüggésben felkéri a nemzetgazdasági minisztert, a nemzeti fejlesztési minisztert és a Magyar Energetikai és Közműszabályozási Hivatalt a további, elektromos autózást érintő fejlesztések, jogszabályi változtatások előkészítésére. Ez a döntés egyedülálló siker Közép-Európában, mivel az első között sikerült egy átfogó és koherens stratégiai dokumentumot készítenie Magyarországnak. A cél nem más, mint az e-mobilitás, az elektromos autózás feltételeinek megteremtése Magyarországon. Elsők között kívánunk belépni azon országok közé, amelyek kiemelten segítik elő az elektromobilitás térnyerését, legyen szó akár járműgyártásról, akár a kiszolgáló infrastruktúra fejlesztéséről. Ezeket a területeket mi is kiemelten kezeljük a dunaújvárosi térségben; a kezdő lépéseket meg is tettük. Már az első körben létesítendő 150 darab villámtöltőberendezés-helyszínek között ott tudunk lenni a töltőállomásokkal, amelyet a Dunaújvárosi Főiskola által rendezett „tudomány hete” keretében 2015. november 11-én avatott fel Varga Mihály miniszter úr. Elmondható tehát, hogy ma már a vidéki Magyarország világa, Dunaújváros és térsége is megközelíthető az elektromos autók számára.

Kérdezem az államtitkár urat, hogy milyen további intézkedésekkel kívánják támogatni az e-mobilitás térnyerését. Várom a megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Úgy van, ahogy ön is elmondta: az elektromobilitás elterjedésének elősegítése érdekében a Nemzetgazdasági Minisztérium kidolgozta a Jedlik Ányos-tervet, amelyet a kormány ez év július 21-én kormányhatározatban fogadott el, és ahogy ön is említette, a közép-európai térségben Magyarország az első olyan ország, amely ilyen átfogó koncepciót fogadott el. Úgy gondoljuk, hogy ez jelentős nemzetközi sikerként értékelhető.

Időközben megkezdődött a cselekvési tervnek a végrehajtása is. A szén-dioxid-kvóta értékesítéséből származó bevétel 25 százaléka fogja ezen célokat szol-

gálni, tehát az elektromobilitás infrastruktúrájának a fejlesztését és kialakítását. Ebben az évben a költségvetésben mintegy 7 milliárd forint áll rendelkezésre, ebből mintegy 150 darab villámtöltő berendezés kiépítését tervezzük, elsősorban az autópályák mentén, illetve a megyei jogú városokban, hogy minél könnyebben bejárható legyen az egész ország ilyen autókkal. Ezzel párhuzamosan a jogszabályok kialakítása is történik a környezetkímélő járművek ösztönző használatát illetően, így például már jogszabály teszi lehetővé, hogy az egyszerűsített engedélyezési eljárás keretében a hatályos szabályokhoz képest sokkal olcsóbb és gyorsabb legyen a töltőpont létesítése. A kormány a Jedlik Ányos-terv keretében telepített töltőkkel kapcsolatos közigazgatási hatósági eljárásokat is kiemelt ügygé nyilvánította. Emellett adózással is próbáljuk ösztönözni ilyen gépkocsik elterjedését, hiszen nem kell gépjárműbeszerzési illetéket, gépjárműadót fizetni ezen járművek után, de más kedvezmények is ösztönzik a járműveknek az elterjedését. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzás illeti meg Galambos képviselő urat.

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Köszönöm, államtitkár úr, a válaszát, és köszönöm, hogy a kormány és a minisztérium elkötelezett támogatója az elektromos autózás magyarországi elterjedésének és térnyerésének.

Engedjék meg, hogy gratuláljak a múlt pénteki, a minisztérium által szervezett „Új úton az elektromobilitás az Európai Unióban” című konferenciához, amelyen a köztársasági elnökünk is beszédet mondott, és a kelet-közép-európai országok a lehető legmagasabb kormányzati és diplomáciai szinten képviseltették magukat, csakúgy, mint az elektromos autózásban érintett gyártók, akik kivétel nélkül a felső vezetőiket delegálták.

Emellett szeretném kiemelni azt is, hogy nemcsak környezetvédelmi szempontok miatt kell ösztönözni az elektromos közlekedés térnyerését Magyarországon, hanem mert hazánk gazdasági érdeke is, hogy minél több magyarországi kutatóműhely, kis- és közepes vállalkozás vegyen részt az elektromos járművek fejlesztésében; a Dunaújvárosi Főiskola is ezen akció mögött áll. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás megilleti az államtitkár urat is.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Szeretném folytatni, hogy a kormány milyen ösztönzőket vezetett már be és tervez bevezetni.

2015 szeptembere óta a környezetkímélő járművek esetében zöld alapszínű rendszám igénylésére van lehetőség. A kormány vizsgálja annak a lehetőségét, hogy ezek az autók használhassák a buszsávot,

és egy esetleges szmogriadó során is közlekedhesse-
nek, ne kelljen a garázsban tartani őket.

2015 november 20-án valóban egy nagy nem-
zetközi konferencia volt Magyarországon, ahol a
környező országok is elismerték Magyarország eddi-
gi eredményeit, és ígéretet tettek a csatlakozásra,
illetve hogy követik Magyarország útját.

(14.00)

Ezen túl egy családi nap is elősegítette az elekt-
romos autók megismerését, illetve elterjedését.

Úgy gondolom, hogy a magyar reformok mű-
ködnek az elektromos autók bevezetése terén is.
(*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisz-
telt Országgyűlés! Gógös Zoltán, az MSZP képv-
selője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterel-
nök úrhoz: „Számíthatnak-e önre a pápaiak, minisz-
terelnök úr?” címmel. A miniszterelnök úr halasztha-
tlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Lázár
János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat
jelölte ki. Kérdezem Gógös képviselő urat, elfogadja-
e a válaszadó személyét.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Megvárnám a mi-
niszterelnök urat.

ELNÖK: Megvárja. Köszönöm szépen. A minisz-
terelnök úrnak a **harmadik soron következő**
azonnali kérdések órájában kell majd válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Gógös Zoltán, az MSZP
képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Minisz-
terelnökséget vezető miniszterhez: „**Mintagazda-
ság Mezőhegyesen, de hogyan?**” címmel. Gógös
Zoltán képviselő urat illeti a szó.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr,
a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter
Úr! Nem kellett volna elmondanom ezt a kérdést, ha
tegnap eljön a demonstrációra, amire én külön is
hívtam, hogy beszéljünk ott az emberekkel, hogy
mi lesz a jövője ennek a településnek; nem a cégnek,
hanem a településnek. Ezért azt gondolom, ak-
kor - ha tudjuk - beszéljük meg itt, hogy nagyjából
hogyan képzelik azt a mintagazdaságot, ami majd a
lovass kft. alapjain jön létre. Ebben terveznek-e olyan
intézkedéseket, ami a mostani agrárkultúrát ott át
tudja menteni?

Ugyanis az a baj, hogy az a szétlőtt terület, ami
ott maradt, tehát ami maradt abból a nagyobb egy-
ségből, amin dolgoznak ők nagyon régóta, erre nem
alkalmas, tehát nem alkalmas vetőmag-előállítá-
sra - mert ahhoz nagyon komoly izolációs távolsá-
gok kellenek -, véleményünk szerint nem alkalmas az
állattartás érdemi fenntartására, márpedig a valós
foglalkoztatást ez a két ágazat adja Mezőhegyesen,
akár az aktívát, akár pedig az időszakost.

Egy kicsit olyan érzésem volt, amikor meglát-
tam, hogy ez a mezőhegyesi történet elindult, mintha
a Bazilikát azért akarnák elbontani, miniszter úr,
hogy a címeres Esterházy-téglához valakik hozzáfér-
jenek. Tehát én úgy gondolom, hogy ez a cég úgy volt
jó, ahogy volt. Lehet azon vitatkozni, hogy kellett-e
privatizálni vagy sem, ezt vissza is lehetne államosít-
tani; ebben is partnerek lehetnénk, sőt én úgy tu-
dom, a cég vezetése is.

De egy dolgot nem tehetnek meg, hogy úgy tesz-
nek tönkre valamit, hogy az egyetlen érdemi foglal-
koztató, illetve az a beruházó, aki lenne majd a má-
sik, elmenjen ebből a városból.

Tehát én arra lennék kíváncsi alapvetően, hogy
az a fajta mintagazdaság, ahol egyébként nemcsak
ilyen mintagazdaság van, hanem olyan nagy élelmi-
szer-előállító is, amely tényleg a szántóföldtől az
asztalig produkál, és nincs is baj azzal, hogy ez min-
tagazdaság lesz, de nagyon sok ilyen lehetne még, de
nem ilyen irányba dolgoznak, hanem olyan irányba,
hogy az állami földeket, ahelyett, hogy ilyen célra
hasznosítanák, hogy a szántóföldektől az asztalig az
állam felügyeljen valamit, most még el is adják. Hogy
lesz ott mintagazdaság, miniszter úr, ebbe azért
avasson már be minket, mert erre nagyon kíváncsiak
a helyiek, hogy az négyszáz munkahely milyen mó-
don és hogyan tartható meg egy ilyen következő tár-
sasági formában. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a
szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető
miniszter: Köszönöm szépen a képviselő úrnak azt a
visszafogott felszólalását, amit a tegnapi provokáció-
val ellentétben most itt a parlamentben tanúsított;
azért mondom, hogy provokáció, mert embereket
vezetnek meg, tévesztenek meg vagy zsarolnak a
munkahelyükkel és az életfeltételeiket jelentő állá-
saikkal.

Először is, képviselő úr, az egy tételmondat,
amit kimondott - szocialista politikus szájából ritkán
hall ilyen az ember -: úgy volt jól, ahogy volt. De ak-
kor önök miért privatizálták, képviselő úr? Ha ön
abban hisz, hogy úgy volt jól, ahogy volt 1785-től
2005-ig, akkor önök miért adták el? Miért nem ma-
radhatott ez állami mintagazdaság, mint ahogy most
a Fidesz megpróbál egy új állami mintagazdaságot
megszervezni, azok után, hogy önök az egészet priva-
tizálták? Tegnap, képviselő úr, önök egy magántulaj-
donban álló nagybirtok mellett szerveztek tüntetést,
azoknak az embereknek a megszarolásával, megfe-
nyegetésével és helyzetükkel visszaélve, akik ott dol-
goznak. Ez súlyos felelőtlenség, képviselő úr. Ezek-
nek az embereknek mi azt tudjuk ajánlani, hogy ala-
pítunk egy új mintagazdaságot - igen, a maradék
területekből, akár még földrendezést is végrehajtva -,
és garantálni fogjuk az állásaikat. De, képviselő úr,
az egy álszent dolog, hogy privatizálnak egy céget,
majd most önök a privatizált cég mellett tüntetést

szerveznek. Miért privatizálta ön, képviselő úr, azt a céget? Akkor miért támogatta a privatizációt, ha úgy volt jól minden, ahogy régen volt? És most miért szervez tüntetést az állami mintagazdaság ellen, egy privát gazdaság érdekében? Ön azt gondolja baloldali politikusként, hogy Békés megyének és a Dél-Alföldnek egy nyolcezer hektáros megagazdaságra van szüksége magántulajdonban? *(Közbeszólás a Fidesz soraiban: Most ordítsál!)*

Azt gondolja, hogy annak a megyének több száz év óta egy nyolcezer hektáros nagybirtokra van szükség? Európában az összes baloldali politikus a kisbirtok mellett teszi le a voksot. Tegnap önök összeálltak, a teljes magyar baloldal, és egy nyolcezer hektáros nagybirtok mellett kampányoltak azért, mert a nagybirtokok érdekeit képviselik, és az az érdekük, hogy ebben az országban cselédek legyenek. Nekünk meg az az érdekünk, hogy ebben az országban önálló egzisztenciák legyenek. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gógös képviselő urat megilleti a viszonzás.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Miniszter Úr! Én egy korrekt kérdést tettem fel, amire ön egy undorító, mocskos választ adott. *(Felzúdulás a kormánypártok soraiban.)* Undorító, szemét, tróger választ. *(Felzúdulás, közbeszólások a kormánypártok soraiban.)* Tudja, miért? Tudja, miért, miniszter úr? *(Budai Gyula: Ki kell vezetni a teremből!)* Mi nem hergeltünk senkit Mezőhegyesen, és nem a menedzsmentért álltunk ki tegnap, világosan megmondtuk, hanem azért a négy-száz szerencsétlen emberért, akikből önök földönfutót csinálnak, és nemcsak ott, hanem még nagyon sok helyen az országban, csak máshol ez nem okoz szociális katasztrófát, mert van más foglalkoztató. Mezőhegyesen nincsen, miniszter úr. Még egyszer ne mondja többször, hogy én adtam el bármit, mert ezért felelnie kell! Én semmit nem adtam el soha, meg nem is fogok! *(Közbeszólások a kormánypártok soraiban.)* Az, hogy most történt egy privatizáció, ahogy az önök idejében is történt, az egy dolog, de attól egyetlen munkahely nem ment tönkre, miniszter úr, attól ugyanaz a gazdaság ugyanúgy működött! Mi fog ott működni egy szétlőtt területen? Ezt magyarázza nekem meg! Maguk utolsó gazemberek! *(Felzúdulás a kormánypártok soraiban. - Közbeszólások a Fidesz soraiban: Elmaradt a taps a saját frakcióból is! - Ezt már az MSZP sem támogatta!)*

ELNÖK: A viszonzás megilleti a miniszter urat is.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Azért tekintek el, hogy az elnök a házsabállyal kapcsolatos jogaival éljen, mert nem azt kell nézni, hogy mit mond az ember, hanem azt, hogy ki mondja, ezért nem tartom szükségesnek, hogy bármilyen feddésben részesítsük Gógös képviselőtársamat,

mert ezt a stílust öntől és a pártjától már megszoktuk, tehát ebben semmi novum nincs. Ha önök kormányoznának, ez várna az országra, amit ön képvisel személyében és stílusában. Ettől mentsen meg bennünket a Jóisten és a választók bölcsessége! *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

Ami pedig a tartalmat illeti, képviselő úr, ne velem kiabáljon, és ne velem durváskodjon. Ön annak a politikai pártnak a tagja, amely ezt a helyzetet előállította azzal *(Gógös Zoltán: Nem igaz, hogy mi adjuk el a földet! Mi adjuk el? Ti adjátok el! - Közbeszólás a Fidesz soraiban: Vízet kérünk!)*, hogy privatizálta ezt a gazdasági vállalkozást 2002 után, odaadta a Mezőhegyesi Ménesbirtokot privát kézbe, most pedig harcol ezekért a privát érdekekért, megsanyargatva embereket, akiknek a személyes egzisztenciája múlik ezen. Ez nem korrekt dolog! Mi itt létrehozunk egy 2200 hektáros céget *(Gógös Zoltán: 2200 hektár?)*, amiben foglalkoztatni fogjuk ezt a 400 embert, higgadtan és nyugodtan, képviselő úr, nem azzal a stílussal, ahogy ön most itt föllépett. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Gógös Zoltán: Kit fog foglalkoztatni? Senkit! Megsimogatják a Mészáros lovait? Vagy mi lesz? - Közbeszólások a Fidesz soraiban: Ne ordíts! - Nem az MSZP-kocsában vagy!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel... *(Gógös Zoltán: Utolsó gazemberek vagytok!)* Gógös képviselő úr, szeretném tisztelettel kérni, indulatait fegyelmegze egy kicsit. *(Derűlttség és taps a kormánypártok soraiban.)* Köszönöm szépen, államtitkár úr.

Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Mikor lép fel a kormány kellő eréllyel az idegenek betelepítésével szemben?”** címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Z. Kárpát Dániel: Elfogadom.)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, Z. Kárpát Dániel képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Jobbik - mint korábban jelezte - támogatja azt a fájdalomcsillapítónak is tekinthető lépést, ami a Fidesz aláírásgyűjtő-kampányát illeti migrációs témában, hiszen bár a nemzetközi térben ez nem kötelező igazából senkit semmire, ennek a legitimációs ereje sokkal korlátozottabb, mint a Jobbik javaslataié, mégis azt kell mondjuk, egy jó irányba mutató lépésről van szó, ahol felül kell emelkednünk az abszolút pártpolitikai érdekeken.

Ugyanakkor egy ennél egy fokozattal erősebb módszert is a kormányzat figyelmébe ajánlottunk, mégpedig egy olyan országos népszavazást, amelynek értelmében közvetlen módon - nemcsak, mondjuk, nemzeti konzultációs jelleggel, abszolút egy

párttal szimpatizáló erőket, hanem minden választópolgárt megkérdezve - egy olyan legitimációs erő lehetne behozni a magyar politikai erőterbe, amely adott esetben nemcsak ezt, de a mindenkori magyar kormányt kötelezi arra, hogy bizony a magyar választópolgárok által kikövezett úton járjon, abban a mederben maradjon, amelyet a magyar választók egyértelmű akarata határolt körbe, hiszen álláspontom szerint 90 százalék fölötti lenne azok aránya, akik elutasítanak, hogy akár kvóta alapján, akár visszatoloncolások útján bármilyen idegen országból származók tömegeit telepítsék Magyarországra.

(14.10)

Annak érdekében, hogy egy ilyen országos népszavazást kezdeményezhessünk, bizonyos jogi aggályokat el kellett hogy mossunk. Ennek útja pedig csak és kizárólag egy alaptörvény-módosításon keresztül lehetséges.

Az is látható, hogy a Jobbik ezen alaptörvény-módosító kezdeményezését már jóval a párizsi események előtt benyújtotta. Megdöbbenéssel állunk ugyanakkor az előtt, hogy a kormányzat és az Igazságügyi bizottság nem is vette ezt napirendjére.

Végül ez a mai napon megtörtént. A mai napon viszont ez a bizottság nem engedett teret a Jobbik kezdeményezésének, tehát nem akarta ez a bizottsági többség közvetlen módon, egy országos népszavazáson megkérdezni a magyar embereket arról a társadalmi és hosszú távon a társadalom szociokulturális mélyszöveibe ható kérdésről, amely együttélésünk feltételeit hosszú távon befolyásolja.

Adódik tehát a kérdés: miért *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* nem hajlandó a kormányzat közvetlen véleménynyilvánítást kérni a magyar választópolgároktól ezen ügyben? *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Minden bajra a jó orvosságot kell felírnia az orvosnak, és a betegnek pedig azt kell beszélnie. *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Ezt kérjük mi is!)*

Én első lépésben egyetértek azokkal, akik azt mondják, hogy Magyarországon a végrehajtó hatalom által igénybe vehető eszközök közül az Európai Bírósághoz való fordulás lehetőségét kövesse a kormány, ami a kötelező európai betelepítési kvótával kapcsolatos. Mint ismeretes, megszületett, véleményem szerint nem legitim jogi formában egy olyan európai bizottsági döntés, amely Magyarországra ezrek betelepítését kényszerítené rá úgy, hogy még nem találkoztam olyan magyar emberrel, aki azt mondaná, hogy erre szüksége lenne az országnak. *(Z. Kárpát Dániel közbeszólása.)*

750 ezer aláírást gyűjtött össze a Fidesz és a KDNP. El kell oszlatnom a kételyeit: én azt tapasztalom, hogy azok is aláírják, akik 2014-ben nem ránk szavaztak, és 2018-ban sem tervezik. Jó néhány olyan választópolgárral találkoztam, aki soha nem volt és nem is lesz fideszes, mégis támogat bennünket ebben az ügyben, hiszen a kormánynak nemcsak arra a törvényre van szüksége, amit önök elfogadtak törvényhozóként, hanem szüksége van a társadalom támogatására is.

Nem zárom ki azonban annak a lehetőségét, hogy a jogvitával párhuzamosan vagy annak a kimenetelétől függően akár népszavazás is legyen ebben a kérdésben Magyarországon, tekintettel arra, hogy Magyarországnak semmilyen érdeke nem fűződik a betelepítéshez. Világos legyen: mi Európában a bevándorlást nem megszervezni, hanem megállítani akarjuk. Az a meggyőződésünk, hogy Magyarországon egy darab bevándorlóra nincs szükség. Az ország saját magával határos. Hogyha valakire szükségünk van, akkor maximum azokra, akik a határ másik oldalán magyarként élnek. Következésképpen egyetlen bevándorlót sem fogunk befogadni, és magam mint parlamenti képviselő vagy mint végrehajtó hatalmi ember, végrehajthatatlannak gondolom azt az európai bizottsági döntést, hogy Magyarországra ezeket telepítsenek be. Nincs olyan települési önkormányzat, amely lakást meg szociális segínyt adna ezeknek az embereknek Magyarországon. Úgy gondolom, hogy a súlyos társadalmi krízis elkerülése érdekében minden lépést meg kell tennünk, hogy megakadályozzuk a kötelező betelepítési kvóta hatálybalépését. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Visszonválaszra megadom a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Miniszter úr, meg fog lepődni: én egyetértek önnel. Mindent meg kell tenni azért, hogy megakadályozzuk, akár kvóta alapján, akár visszatoloncolva, hogy embereket telepítsenek be ide idegenből, tömegesen.

Csak kérem én: mikor szembesítik magukat a saját teljesítményükkel? Idén is több száz embert visszatoloncoltak Magyarországra. Jelen pillanatban is több száz ember őrizetesként vagy visszatoloncolt-ként Magyarországon tartózkodik. Menjenek el Martonvásárba, nézzenek körül más intézményekben! Itt vannak ezek az emberek, és minden eszközt meg kell ragadni, hogy ne legyenek itt hosszú távon ezek az emberek.

Ezért érthetetlen az, hogy miközben ön látszólag nyitva hagyja a kaput egy országos népszavazás előtt, és én remélem, hogy efelé mozdul el a kormányzat, a saját képviselőtársa délelőtti bizottsági ülésen azt mondta, hogy ez hosszadalmas, erre nincsen lehetőség, és takaróznak egy európai bírósági kezdeményezéssel, ami kétéves is lehet, aminek nincsen felfüggesztő hatálya addig sem.

Tehát arra szólítjuk fel önöket, hogy minden eszközzel éréjk el azt, hogy sem kvóta, sem visszatoncolások alapján ne lehessen idegeneket Magyarországra letelepíteni. És azért kell a népszavazás, hogy ez ne csak önöket kösse gúzsba, ne csak egy esetleges, leendő Jobbik-kormányt (*Derűtség a kormányzó pártok padsoraiból.*), hanem a (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) mindenkor magyar kormány számára jelölje ki az utat. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A miniszter urat illeti a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Ami a visszatoncolást illeti, Magyarország jelezte a partnereinek, különösképpen Németországnak és Ausztriának, hogy akik Magyarországról léptek be az érintett országokba, fizikai képtelenség, hogy azok az Európai Unió területére Magyarországon lépjenek be. Őket Görögországba kell visszatolni vagy más származási országokba, de nem Magyarországra.

Ezért mindenhol azt képviseljük, a Németországgal folytatott tárgyalásokon, az Ausztriával folytatott tárgyalásokon, hogy ez a rendszer megbukott, ez a rendszer alkalmazhatatlan; találjunk ki egy másik megoldást, de ezeknek az embereknek a visszatoncolását nem fogadjuk el.

Ma Magyarországon 700 olyan ember van, aki illegális bevándorló. Ezek egyik fele nyílt táborban, a másik fele pedig őrzött táborban, zárt táborban, és folyamatosan hagyják el az országot, hiszen mi Szerbia felé toloncolunk vissza napi rendszerességgel. Tehát ez a veszély nem fenyegeti az országot.

A bevándorlás ügyében pedig azt tudom mondani önnek, hogy én személy szerint, jó néhány képviselőtársammal együtt, soha nem fogok részt venni semmilyen betelepítési akcióban. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Hollik István, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Családbarát ország**” címmel. A miniszter úr válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. (*Hollik István bólint.*) Jelzi a képviselő úr, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Öné a szó, Hollik képviselő úr.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! 2010 óta a kormány mindent megtett annak érdekében, hogy azok, akik gyermeket terveznek, úgy érezzék, hogy ebben az országban érdemes családot alapítani, és annak anyagi terheivel nem egyedül kell megbirkózniuk. Ugyanakkor mindannyian tudjuk, hogy a gyermekvállalás a csodálatos oldala mellett egy életre szóló anyagi elköteleződést is jelent, így a szülők-

nek az erről szóló döntésben nemcsak az érzelmi, hanem az anyagi szempontjai is megjelennek.

A kormány 2010-ben célul tűzte ki egy családbarát ország kialakítását és a gyermekvállalás anyagi terheinek a csökkentését. A gyed extra intézkedéscsomag kedvezményeivel, az első házások kedvezményének és a családok otthonteremtési kedvezményének a bevezetésével, a családi adókedvezmény járulékokra történő kiterjesztésével, valamint annak a kétgyermekes családok esetében a jövő évtől történő fokozatos emelésével mára sikerült egy jelentős családbarát fordulatot végrehajtani. Ennek eredményeként lendületesen emelkedett a gyermekvállalási kedv. A termékenységi ráta a 2010-es 1,26-os szintről 2014-re 1,44-re emelkedett.

A nők, édesanyák számára a családi élet és a munkavállalás összeegyeztethetőségének lehetősége mind érzelmi, mind anyagi szempontból befolyásolja a gyermekvállalásról szóló döntést. Tisztelt Államtitkár Úr! A család és a munka összeegyeztetése terén hozott intézkedések megfelelően segítik a kisgyermekes édesanyákat a munkaerőpiacra történő visszailleszkedésben? Milyen eredményeket tud Magyarország felmutatni ezen a területen? Milyen erőfeszítéseket tett és készül tenni a jövőben a kormány annak érdekében, hogy Magyarország valóban családbarát országgá válhasson?

Köszönöm szépen. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, Hollik képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Felszólalásának a „Családbarát ország” címet adta, és akkor engedje meg, hogy ezúton is hadd gratuláljak önnek, hiszen bő egy héttel ezelőtt vitte haza második fiát otthonába. Ezúton is gratulálok a családjuk bővüléséhez, jó egészséget kívánok a gyermekeknek és a feleségének is; s akkor rátérnék a felszólalásom hivatalos részére.

Nos tehát, a családbarát ország egy célkitűzés, ahogy a miniszterelnök úr is fogalmazott a budapesti demográfiai fórumon, amit el szeretnénk érni, és amihez nagyon sok mindent tettünk már meg az elmúlt öt esztendőben, de még nagyon sok teendőnk van, hogy a célunkat elérjük.

Ahogy ön is utalt rá a kérdése végén, nagyon sokak számára az a fontos, hogy a családi életet és a munkahelyet össze tudják egyeztetni. Mi egy olyan adókönyvet, jogszabályi környezetet és olyan támogatási rendszert igyekeztünk létrehozni, amelyben mind az édesanyák, mind az édesapák számára mind a gyermeknevelés, mind a munkavállalás és a karrier elérése ugyanúgy fontos cél lehet, és azt véghez is tudják vinni. A munkahelyi sikerek és a gyermeknevelés sikere egyaránt fontos számunkra.

A munkahelyvédelmi akcióterv révén a család- anyák sokkal könnyebben tudnak visszatérni a munka világába, hiszen a munkáltatók a járulékok teljes- ségét nem kell hogy megfizessék két évig, majd a harmadik évben is csak a felét. Ezen túlmenően pe- dig a gyed extra intézkedés keretében az édesanyák- nak nem kell választaniuk, idén az első évtől, jövőre már a hatodik hónaptól, hogy a gyest veszik föl vagy pedig dolgoznak. A gyes mellett a munkavállalás lehetősége is megnyílik a számukra.

És ha munkát vállalnak az édesanyák, akkor természetesen a gyermekeket el kell helyezni: 2010- 2014 között mintegy 10 ezerrel növeltük a bölcsődei és a családi napközis férőhelyek számára. A célunk 2018-ra a 60 ezer férőhely. Éppen ezért a parlament asztalán is fekszik az a jogszabály-módosítás, amely egy rugalmasabb, többféle bölcsődetípust felsoroló bölcsődei lehetőséget nyit meg. Ezzel rugalmasabb a kisgyermek napközbeni ellátása, ez főleg kistele- pülésen nő meg, és így az édesanyáknak a munkába való visszatérése is egyszerűbbé válik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

(14.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Vi- szonválaszra van lehetősége Hollik képviselő úrnak.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! A személyes jókívánás- gait köszönöm, továbbítani fogom. Azok az intézke- dések, amelyeket felsorolt, egyértelműen előremutató- toak, ugyanakkor fontos kérdés az is, hogy nemzet- közi viszonylatban hogy áll Magyarország, elened- hetetlen ugyanis a nemzetközi proaktív fellépés és az annak során gyűjthető tapasztalat a magyar intézke- dések további irányainak meghatározása érdekében. A nemrégiben széles körű és nemzetközi szakértői részvétel mellett megrendezett budapesti demográfiai fórumon elhangzottak alapján melyek azok a leg- fontosabb benyomások, következtetések ezen a terü- leten, amelyekről érdemes itt beszámolni? Köszö- nöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok soraiban.)*

ELNÖK: A viszonzás megilleti az államtitkár urat is.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. 18 ország képviselői voltak itt a budapesti demográfiai fórumon, David Cameron kormányának minisz- tere, sok államtitkár, helyettes államtitkár, miniszter Törökországtól egészen az Egyesült Államokig, a természetesen nagyon sok európai részvevő mellett.

Az egyik legfontosabb konklúzió az, amit kö- szöntő nyilatkozatában a lengyel köztársasági elnök is hangsúlyozott, és sokan mások is felszólaltak ez ügyben, hogy számtalan olyan európai fórum van, amelyik gazdasági kérdésekkel foglalkozik, az áruk szabad áramlásával, szabadalmi kérdésekkel, vállal-

kozási támogatási kérdésekkel, de nagyon kevés olyan van az Európai Unión belül, amely demográfiai kérdésekkel foglalkozik. Ahogy arra miniszterelnök úr is utalt, valószínűleg azért, mert az egész demo- gráfiával, családpolitikával kapcsolatos szókészlet, gondolatrendszer nincs benne az európai politikusok politikailag korrekt beszédmódjában.

Ezért nekünk az a feladatunk - annak a 18 or- szágnak is, amely ott volt ezen a találkozón, ezen a demográfiai fórumon -, hogy az Európai Unióban megfelelő szintre emeljük a demográfia kérdését, mert a mi válaszuk a modern kori népvándorlásra a demográfiában rejtőzik, nem pedig az illegális be- vándorlók kvóta szerinti szétosztásában. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrhoz: „**Ki a felelős a brókerkáro- sultak átveréséért?**” címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szé- pen. Tisztelt Miniszter Úr! Az LMP-nek megint igaza lett *(Derültég a kormánypárti oldalon)*, de ennek egyáltalán nem tudunk örülni. Az Alkotmánybíróság ugyanis megsemmisítette a brókerbotrány károsult- jainak megsegítését szabályozó törvényt. Mi már a törvény elfogadása után nemegyszer elmondtuk, hogy a törvény nemcsak rossz, nemcsak félmegoldás, de még alaptörvény-ellenes is.

A törvény elve hibás volt, hiszen a károsultak közül kiemelte a Quaestor-károsultakat, míg a többi- ekkkel - Baumag, Buda-Cash, Hungária Zrt. károsult- jai - nem foglalkozott, őket magukra hagyta, pedig ezek a csalások is több tízezer károsultat érintenek. A kormány célja, mint ahogy bebizonyosodott, nem a károsultak megsegítése volt, hanem saját politikai felelősségének csökkentése és a botrány elkerülése. A kormány egy percig sem törődött a megtakarításukat elvesztő családok tízezeivel, csak saját magát próbálta menteni, de még azt is ügyetlenül. Persze, ez akár érthető is, hiszen a Quaestor csődjében a kor- mány vastagon benne volt, elég csak a miniszterel- nök jóindulatában még az utolsó percekben is re- ménykedő Tarsoly Csabára gondolni. Most ott tar- tunk, hogy a károsultak nem vagy csak részben kap- ták meg elvesztett pénzüket, Tarsoly Csaba pedig már otthon pihen házi őrizetben.

Az Alkotmánybíróság elmarasztaló döntése után ki kell emelnünk az új miniszter, Rogán Antal szemé- lyes politikai felelősségét is, hiszen ő vezette azt a csoportot, amely tavasszal beadta a most elbukott törvényjavaslatot. És nem feledkezhetünk meg az MNB felelősségéről sem, amely hónapokon keresztül nem vette észre a Quaestornál zajló súlyos szabályta- lanságokat, csak amikor már dőlt a dominó. Míköz- ben a brókerbotrány vesztesei kétségbeesetten fut- nak a pénzük után, aközben az MNB az elmúlt más-

fél évben több mint 300 milliárd forintot költött el felelőtlenül az alaptevékenységhez nem tartozó ügyekre. Most tehát ott tartunk, hogy a Baumag-, Hungária-, Buda-Cash-károsultak semmit sem láttak a pénzükből, a kormány pedig a Quaestor-károsultakat is becsapta.

Azt kérdezem öntől, a kormány mikor látja be végre, hogy az egész kármentés teljes kudarcot vallott, és mikor kezd hozzá a valódi kártalanításhoz megkülönböztetés nélkül. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen képviselő asszony kérdését. Az Armageddon-hangulatú kérdés után arról szeretném tájékoztatni az Ország Házát, hogy 31 147 ügyfél számára 86 milliárd 288 millió 408 ezer forint lett kifizetve. Kétségtelen, hogy lehet az ügyben probléma, de 86 milliárd forint már vissza lett adva azoknak az ügyfeleknek, akik amikor a Quaestorra bízta a pénzüket, a Quaestor állítása szerint kockázatot is vállaltak, és most az a lehetőség nyílt meg az adófizetők előtt, hogy ebből a kockázatból részesülhetnek.

Az Alkotmánybíróság egy érdekes döntést hozott. Részben, ha jól értem, elvetette az általános kártérítés, kártalanítás lehetőségét, másrészt pedig megtiltotta a kárönszerzés lehetőségét. Ez azt jelenti, hogy az elszámolásnál figyelembe kell venni azt a korábban akár tíz éven keresztül jóváírt kamatot is, amely a Quaestor-károsultaknál korábban realizálódott. Nem mondom, hogy egyszerűbb lett a helyzet, ezért a Bankszövetséggel is konzultál a kormány, és természetesen - miután az LMP-nek mindig igaza van - várjuk az LMP javaslatát is, hogy most, hogy 86 milliárd forintot kifizettünk már 31 ezer ügyfélnek, mit kellene még az adófizetők pénzéből tennünk azért, hogy abból a kockázatból, amikor a Quaestor-károsultak a Quaestorra bízta a pénzüket, mi is részesedhessünk. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzásra adom meg a szót képviselő asszonynak.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen, miniszter úr. Önök ígérték, azt ígérték, hogy nem 6 millió forintig, hanem 30 millió forintig kártalanítanak, de ezt az ígéretet nem tudták betartani. Ha jól emlékszem, ezt a törvényt is elég gyorsan és sebtében hozták be az Országgyűlés elé, nem egyeztettek előtte a bankokkal és a Bankszövetséggel. Ha ez az egyeztetés megtörtént volna, akkor lehet, hogy legalább az Alkotmánybíróság döntésének a fele nem történt volna meg.

Ha viszont az LMP másik javaslatát megfogadták volna, vagyis hogy a vizsgálóbizottságot állítsuk fel, amely kivizsgálta volna azt, hogy milyen politikai összefonódások vannak, hol hibázott a felügyelet, az

MNB, akkor talán a másik felét sem semmisítette volna meg az Alkotmánybíróság.

Egyébként az LMP azt is többször mondta, hogy a Magyar Nemzeti Bank felelőssége nem kerülhet meg, a Magyar Nemzeti Bank az elmúlt években árfolyamnyereségből és abból, hogy piaci árfolyamon forintosítottak, óriási nyereségre tett szert, ezért a felelősséget vállalhatná, és hozzájárulhatna valamilyen módon a kártalanításhoz.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszter úr, öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Bár a jegybank független, de a fair és méltányos eljárás és válasz jegyében fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy a Magyar Nemzeti Bank felelőssége ebben az ügyben semmiképpen nem merülhet fel, hiszen teljes egészében korrektül járt el. A Magyar Nemzeti Bank vizsgálatai világítottak rá arra, hogy a Quaestor hogyan csapta be az ügyfeleket. Ha valakin, akkor a Magyar Nemzeti Bankon semmiféleképpen nem lehet számon kérni, ami történt, mert a Magyar Nemzeti Bankhoz kerülő felügyeleti jogok tették azt lehetővé, hogy a Nemzeti Bank fel tudjon lépni. Kérdezzük meg, hogy a korábbi felügyelet, amikor a jegybankon kívül volt a felügyelet, miért nem tett valamit, vagy mit tudott és miért nem cselekedett. De hogy a jegybankot felelősség ebben az ügyben nem terheli, abban biztos vagyok. Ami pedig a kockázat viselését illeti: igen, a Quaestor becsapta az ügyfeleit, ezért valakinek viselni kell a kockázatot. Jó lenne, ha maga a Quaestor, illetve a Quaestor-vagyon ezt fedezné. De szeretném azt is jelezni, hogy aki az átlagnál nagyobb haszon reményében az átlagnál nagyobb kockázatot vállal, annak az átlagnál nagyobb következményeket is viselnie kell. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Még egy azonnali kérdésre van idő és lehetőség. Pócs János, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Elindultak a földárverések. Mik a földértékesítési program első tapasztalatai?”** címmel. Miniszter úr Bitay Márton államtitkár urat bízta meg a válaszadással. Megkérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Igen. Pócs János képviselő úrnak adom meg a szót.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Mint az köztudott, a múlt héten megkezdődtek a magyar gazdákat földtulajdonhoz segítő programok első árverései. Az árverésekre meghirdetett körülbelül 380 ezer hektár területű állami föld, mintegy 51 ezer birtoktest közül már több mint 15 ezer parcella közzétételre került. A

program részletei megismerhetők a www.nfa.hu honlapon.

(14.30)

A program legfontosabb kritériumai továbbra is a kis- és családi gazdaságok és a helyi földművesek földszerzését támogatják. Mint tudjuk, a föld értékének megfelelő árképzés is biztosítva van, személyenként 300 hektárra lehet pályázni. Csak a helyben lakó gazdák pályázhatnak, nekik a licitáláshoz 10 százalék fölötti összeg szükséges. A licitek piaci ár plusz 10 százalék körül indulnak a nyilvános árveréseken. Mindezek jegyében egyértelmű, hogy az ellenzéki képviselőknek a mutyi fogására még csak lehetőség sincs. (Dr. Szakács László: *Ez az, János!*) Ahogy látjuk, az ellenzéki képviselők által meghirdetett spontán ellenőrző testület sem talált semmilyen hibát vagy visszaélést.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezekkel kapcsolatban tisztelettel kérdezem, igaz-e a hír, hogy visszaélésekre vannak próbálkozások. Igaz-e a hír, hogy például Ács Sándorné, a Kishantos vezéralakja külföldiek segítségével próbálkozik földhöz jutni? Továbbá tisztelettel kérdezem, hány földterület talált már gazdára, mekkorák ezek a területek, és mekkora bevétel folyt be a területek után. Mik az árverés tapasztalatai? Kell-e finomítani a lebonyolítás szabályain? Államtitkár úr, a sajtó mérsékelt érdeklődésről számol be. Meg tudja-e ezt a tárca erősíteni? Várható-e, hogy az árverések további szakaszában növekszik a gazdák érdeklődése? Várom államtitkár úr megtesteltő válaszát. (*Taps a kormánypárti padosorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Pócs János képviselő úr. A válaszára megadom a szót Bitay Márton Örs államtitkár úrnak.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Megdöbbenéssel hallgattam a végét a felszólalásának, amely szerint rákérdezett, hogy vajon a Kishantosi Nonprofit Kft.-nél tényleg igaz-e, hogy külföldi pénz segítségével szeretnének termőföldet vásárolni azokon a területeken, amelyeket korábban ők béreltek. Nagyon remélem, hogy nem igaz ez a hír, és nagyon remélem, hogy nem próbálkozik ezzel a Kishantosi Kft., hogy ezeket a földeket - talán valami dán kapcsolat volt, arra tudnék tippelni - külföldiek segítségével próbálják meg megvásárolni.

De szeretném megnyugtanni önt, ebben a kérdésben azért nem lesz olyan egyszerű a helyzet, mert a földforgalmi törvény, aminek a megszavazását sajnálatos módon az ellenzék nem támogatta annak idején, nem teszi lehetővé azt, hogy külföldiek csak úgy könnyedén vásároljanak Magyarországon termőföldet. Az elővásárolási sorrendben az első 7, illetőleg 8 helyen vagy az állam, vagy helyi földművesek szerepelnek, helyi gazdák szerepelnek. Tehát nem lehet

ebbe olyan könnyen beleszaladni. Úgyhogy remélem, a Kishantosi Kft. sem tervezi azt, hogy külföldiek segítségével vásároljon termőföldet Magyarországon.

A licitekről néhány gondolatot, miután kérdezte, több mint 237 birtoktest került értékesítésre a földárveréseken. Jelenleg körülbelül olyan 55 százalékos érdeklődés mellett kelnek el a területek. Vannak olyan területek, ahol egyedüli vásárló van, vannak olyan területek, ahol négyen-öten, de volt olyan terület, ahol tízen is licitáltak. Volt olyan terület, ahol összesen a teremben ülők 200 alkalommal emelték a tárcsájukat, mire kialakult a végleges vételár.

Azt gondolom, egy sikeres programról beszélhetünk. Az első napon több mint 1 milliárd forint bevétel keletkezett, jóllehet, az állam nem bevételorientált ebben a kérdésében. Tehát egy sikeres programról beszélünk, és remélem, hogy sokan fognak tudni földet vásárolni. Köszönöm. (*Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Visszaválaszra megadom a szót.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr válaszát tisztelettel elfogadom. Ugyanakkor a témát illetően adódik a kérdés, hogy a Jobbik vajon ki ellen és kinek az érdekében aggódik. A Jobbik vajon kinek az érdekében nem szavazta meg a földbérleti díjak emelését? És államtitkár úr, adódik a kérdés, hogy vajon hol volt az MSZP erkölcsi mércéje, amikor a nagyiványi Lajtós István a piaci ár egyharmadaért jutott földterületekhez. Vajon hol volt az MSZP erkölcsi mércéje és Gógös akkori államtitkár úr erkölcsi mércéje, amikor az olasz többségi tulajdonú Mariano Kft. olyan területek után kapott 800 millió forint állami támogatást, amelyeket hektáronként 100 forintért, illetve nagyobb részben pedig ingyen, térítés nélkül kapott meg az államtól? Köszönöm, elnök úr. (*Taps a kormánypárti padosorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Pócs képviselő úr. A visszaválasz lehetősége adott.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Itt ellenzéki képviselők mögöttem jót derülnek a kérdésen. Én egyáltalán nem vagyok olyan derűs, mert ha végigveszem, hogy miben próbálta megakadályozni a gazdaellenes koalíció a földértékesítési programot, akkor az mégiscsak felháborító; abban sikerült összefogniuk, hogy ne lehessen taxatíván beleírni jogszabályba, hogy csak magyar állampolgárok vásárolhatnak. Sikerült abban is összefogni, hogy ne lehessen megemelni a bérleti díjat azoknak a nagyüzemeknek, amelyek korábban alacsonyabb bérleti díjat fizettek. És most azon mesterkednek, hogy megpróbálják ellehetetleníteni a különféle árverési napokat, megpróbálnak olyan performanszokat tartani, amelyek a gazdákat elrettentik a vásárlástól.

Ez egy finoman szólva képmutató magatartás, főként akkor, ha a képviselő úr által említett példát veszem, hogy szocialista kormányok idején szocialista barátok egyharmad áron kaptak földet úgy, hogy a mai napig is napi 1 millió forint területalapú támogatást vesz föl a föld után az az illető, akit ön is említett. Én reménykedem, hogy a program végére világossá válik mindenkinek, hogy a magyar gazdák vásárolnak ezen a programon. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt áttérünk a következő napirendre, egy bejelentést kell közvetítenem. A Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja kezdeményezésére 18 óra 30 perckor, tehát fél 7-kor a főemelet 37-38. számú termében a Házbizottság rendkívüli ülést fog tartani.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **„A növekvő mértékű korrupció visszaszorításáról és a korrumpálódott politikusok elszámoltatásáról”** című politikai vita, amelyet Vona Gábor és képviselőtársai kezdeményeztek. A politikai vita kezdeményezésére irányuló indítványt V/7011. számon kapták kézhez képviselőtársaim.

Az Állami Számvevőszék tájékoztató anyagát a frakcióvezetők a mai napon kézhez kapták, képviselőtársaim pedig a honlapon megismerhetik, vagy a Terembiztos Szolgálatnál is átvehetik.

Tisztelt Országgyűlés! Felkérem Földi László jegyző urat, hogy ismertesse a politikai vita menetét.

FÖLDI LÁSZLÓ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy ismertessem a vita menetét. Először a kormány képviselőinek nyilatkozatára kerül sor, összesen 40 perces időtartamban. Ezt követően az egyes képviselőcsoportok vezérszónokainak felszólalása következik 15-15 percben, majd az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Ezután a további képviselői felszólalásokra van lehetőség a hátralévő időkeretben. Végül a kormány képviselője 20 percben válaszol a vitában elhangzottakra.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy emlékeztessem önöket az időkeretes vita fontosabb szabályaira. A vita közben felszólaló kormánytag beszédideje a kormánypárti frakciók idejébe számít. Vita közben a kétperces felszólalásokat, a személyes érintettségre történő reagálás kivételével, bele kell számítani az időkeretbe. Az ügyrendi felszólalásokat nem számítjuk be az időkeretbe. Az üléstermi információs táblán az érdeklődők folyamatosan figyelemmel kísérhetik az időkeretek felhasználását.

Mielőtt megkezdénénk a vitát, felkérem Mirkóczki Ádám jegyző urat, ismertesse az egyes időkereteket.

MIRKÓCZKI ÁDÁM jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a Fidesz, az MSZP, a Jobbik és

az LMP képviselőcsoportja kezdeményezte az időkeretnek kétszeresére emelését, így az időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 164 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 92 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 38 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 82 perc, az LMP képviselőcsoportjának 48 perc, a független képviselőknek pedig 9 perc áll rendelkezésére. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 15-15 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Először a kormány vitaindítójára kerül sor, 40 perces időkeretben, amelyet megosztva, három felszólaló ismertet.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának.

(14.40)

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A szocialisták 8 éves kormányzása, különösen a Gyurcsány-kormány időszaka veszélyesen megrendítette az állammal, az állam intézményeivel és a közszereplőkkel szembeni közbizalmat. Különös súlyt adott mindennek a korábban soha nem látott mértékű kormányzati korrupció.

A 2010 májusában megalakult második Orbán-kormány azonnal zéró toleranciát hirdetett meg a korrupció ellen. Célkitűzésünk, hogy Magyarország a világ korrupcióval legkisebb mértékben fertőzött országai között legyen. Az ellenzékkel szemben mi nemcsak beszélünk, hanem teszünk is a korrupció ellen.

A Fidesz-KDNP-kormány a megalakulása óta az elmúlt 20 év legintenzívebb korrupcióellenes intézkedéssorozatát hajtotta végre. Ennek eredményeként az Országgyűlés megteremtette a szükséges jogi alapokat, amikor elfogadta a 2012. január 1-jén hatályba lépett Alaptörvényt, amely rögzíti, hogy átlátható költségvetési és gazdálkodási gyakorlatot kell érvényesíteni; a büntető törvénykönyv módosításáról szóló 2012. évi C. törvényt; a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvényt; valamint az egyes rendészeti tárgyú és az azokkal összefüggő törvények módosításáról szóló 2010. évi CXLVII. törvényt, amely végrehajtotta a rendészeti reformot. Ennek keretében hoztuk létre a belső bűnmegelőzési és büntetőfeladatokat ellátó szervezet, a Nemzeti Védelmi Szolgálatot. Ez a szervezet kifejezetten a közhivatalok megtisztítását, a korrupció megelőzését szolgálja.

Az MSZP, a Jobbik, az LMP, a DK, az Együtt, a PM, tehát egyetlen ellenzéki párt sem szavazta meg az imént felsorolt törvényjavaslatok egyikét sem.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány tagjainak feladat- és hatásköreiről szóló kormányrendelet a

belügyminiszter feladatkörébe utalta a korrupcióellenes tevékenységgel kapcsolatos kormányzati feladatok összehangolását. A belügyminiszter ezt a feladatot irányító jogkörében, a Nemzeti Védelmi Szolgálat útján látja el. A mi kiindulási pontunk az, hogy Magyarország jogállam, senki nem állhat a törvények felett. Minden embernek, aki a törvényeket megszegte, viselnie kell tettének következményeit.

A kormány elkötelezett abban, hogy az állam iránti bizalmat növelje, és az Alaptörvény szerint minden rendelkezésre álló eszközzel garantálja a nemzeti vagyonnal és a közpénzekkel való felelős gazdálkodást, a korrupció elleni eredményes fellépést. Az emberek jogos elvárása a bűnözés csökkentése és a bűnözőkkel szembeni gyors, hatékony, arányos és törvényes fellépés.

Mit tett a kormány, mit tett a Belügyminisztérium a korrupció ellen? Hazánk első, a korrupcióellenes tevékenységeket összkormányzati szinten meghatározó, stratégiai szemléletű dokumentuma 2001-ben, a Fidesz-kormányzás első ciklusában született. Ez volt az 1023/2001. (III. 14.) számú kormányhatározat. 2010-ben, a megalakulását követően a Fidesz-KDNP-kormány egyik fő közpolitikai célkitűzése a rend megteremtése volt Magyarországon. Ezen célt fogalmazta meg a nemzeti együttműködés programja 2. pontja: „Itt az idő, hogy újra rend legyen az országban. E szándék része az állammal és annak intézményeivel szembeni közbizalom helyreállítása, a közszolgálati korrupció, ezen belül is a rendészeti, közigazgatási korrupció teljes visszaszorítása.”

A 2011-ben megjelent Magyar Zoltán közigazgatás-fejlesztési program célul tűzte ki az elszámoltathatóság megteremtését és a korrupció teljes felszámolását. A Magyar-program által meghatározott irányok mentén készült el és került elfogadásra a közigazgatás korrupciómegelőzési programja, amely a 2002-2014 közötti időszakra határozott meg kormányzati intézkedéseket. Az átfogó, a megelőzésre is figyelmet fordító intézkedéscsomagban markánsan jelent meg az új szemlélet, a büntetőjogi eszközök mellett a korrupciós kockázatok mérséklését, a szervezeti integritás megerősítését és az etikus működést támogató intézkedések is hangsúlyt kaptak.

A kormány az 50/2013. (II. 25.) számú kormányrendelettel bevezette az államigazgatási szervek körében az integritásirányítási rendszert. Ez azt jelenti, hogy az államigazgatási szerveknél éves korrupciómegelőzési intézkedési tervet kell kidolgozni, amelynek eredményeit év végén nyilvános jelentésben kell összefoglalni. Eljárásrendet kell kidolgozni a korrupciós kockázatokra vonatkozó bejelentések fogadására és kivizsgálására is. A korrupciós kockázatok kezelése érdekében integritás-tanácsadó kijelölésére került sor.

A kormány az 1336/2015. (V. 27.) számú kormányhatározattal fogadta el a korrupcióellenes szakpolitika jelenlegi irányait meghatározó nemzeti korrupcióellenes programot. A program és az azzal összefüggő intézkedések a 2015-18. évekre vonatko-

zó tervének elfogadásáról szóló kormányhatározat olyan átfogó intézkedéscsomagot tartalmaz, amely egyéni, intézményi és rendszerszintű megelőző intézkedéseket irányoz elő a közszférára és a magánszférára egyaránt.

A program nagy előrelépés a tekintetben, hogy hatókörét a kormány nem kizárólag a közigazgatásban határozta meg, azaz a korrupcióellenes célkitűzések és az intézkedések túlmutatnak a közigazgatás szervezetrendszerén. Intézkedéseket, javaslatokat fogalmaz meg például az üzleti élet tisztaságának erősítésére is.

Tisztelt Országgyűlés! Az Állami Számvevőszék által 2015-ben immár ötödik alkalommal lefolytatott integritásfelmérés az állami szervek korrupciós kockázatairól fontos információkat szolgáltat, amelyek lehetővé teszik, hogy a jogalkotó naprakész ismeretekkel rendelkezzen, és ezáltal minél hatékonyabban tudjon fellépni a korrupció ellen.

A kormányzati antikorrupciós program részeként Magyarország 2012-ben csatlakozott a nyílt kormányzati együttműködés, Open Government Partnership elnevezésű nemzetközi kezdeményezéshez. A „nyílt kormányzás” nyilatkozatot 2011-ben 8 ország írta alá, és azóta további 55 ország csatlakozott hozzá. Az együttműködés célja, hogy erősítse a részes országok elkötelezettségét a nyílt és átlátható kormányzás megteremtése és a társadalmi részvétel erősítése iránt, valamint hatékony államközi keretet nyújtson a nemzetközi jó gyakorlatok és tudás kicseréléséhez. A csatlakozás részeként Magyarország az 1080/2013. (II. 25.) számú kormányhatározattal elfogadott akciótervében vállalást tett többek között a költségvetési adatok és a közpénzek felhasználására kötött szerződések nyilvánosságának erősítésére, a közbeszerzési adatok kereshetőségének javítására és az integritásirányítási rendszer hatékonyságának növelésére a közigazgatásban.

Az akcióterv végrehajtásának értékelése folyamatban van. Az értékelés első lépéseként a Belügyminisztérium által elkészített önértékelés szerint a 16 vállalat közül 12-t sikerült részben vagy egészben végrehajtani. Célunk egy átlátható és nyílt, a nemzeti vagyont és a közpénzeket felelősen kezelő, elszámoltatható kormányzat és közigazgatás megteremtése. Ki kell emelnem, hogy a korrupciómegelőzéssel összefüggő ismeretek oktatása is alapvető fontosságú.

Az integritásirányítási rendszer bevezetését követően a Nemzeti Közszolgálati Egyetem a közszolgálatban széles körű képzéseket folytatott. A képzéssorozat az elmúlt évtizedek egyik legnagyobb közszolgálati továbbképzését valósította meg, amelynek újszerűségét, a benne rejlő innovációt az Európai Bizottság is kiemelte a 2014-ben publikált antikorrupciós jelentésben.

A korrupciómegelőzés tekintetében ki kell emelni, hogy az önkormányzati választásokat követően az önkormányzatok új vezetőit előadásokon készítjük fel a korrupció különféle megjelenési formáival szembeni védekezésre.

Tisztelt Országgyűlés! A Nemzeti Védelmi Szolgálat 2011. január 1-jei hatállyal a Belügyminisztérium Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálatára jogutódjaként történő létrehozása révén a korrupció elleni küzdelem új perspektívái nyíltak meg. Míg a jogelőd szerv hatásköre csak a rendőrségre és korlátozott mértékben a Vám- és Pénzügyőrségre terjedt ki, addig az MVSZ védett állománya jelentősen kibővült, továbbá új feladatai hatékonyabb eljárást tesznek lehetővé.

2011-ben a fő cél a rendvédelmi szerveken belüli hivatásos állományt érintő védelmi feladatok ellátása volt, annak érdekében, hogy elinduljon egy tisztulási folyamat. A védett állomány létszáma akkor meghaladta a 93 ezer főt. Az általuk végzett tevékenység lefedte többek között a rendőri intézkedéseket, a büntetés-végrehajtási feladatokat, a menekültügyi eljárást, az adó- és vámjárást, a katasztrófák elleni védekezés esetén teendő intézkedéseket is. Az új szerv létrehozását követő években a védett állomány mind összetételében, mind számszerűen növekedett először. A rendvédelmi szervek, majd 2013-tól a közigazgatási szervek meghatározott feladatot ellátó állománya is hatáskörébe került, így a védett állomány létszáma ma már meghaladja a 130 ezer főt.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország azon országok között van, ahol a legnagyobb csökkenést mutatja a nemzeti közigazgatási intézményeken belül a korrupció.

(14.50)

Ezt az Európai Bizottság mondta ki, hogy az Európai Unió belül a legnagyobb előrelépést a korrupció elleni harc területén Magyarország érte el. Önmagában ettől a megállapítástól nyilvánvalóan nem dőlhetünk hátra, nem lehetünk elégedettek. Bár jelentősen javítottunk a pozíciónkon, azonban eredményekkel csak akkor büszkélkedhetünk, ha még tovább tudunk lépni a megkezdett úton, és az eredeti célkitűzésnek megfelelően a legkevésbé korrumpálható országot, a legkevésbé korrumpálható közigazgatást tudhatjuk magunkénak. Ezért elszántak vagyunk, és ezért a kormány az ehhez szükséges minden intézkedést megteszi, és a jövőben is meg fogja tenni.

Végül engedjék meg nekem, hogy Medgyessy Péter 2004. augusztusi idézetét, amely szerint „az SZDSZ tele van korrupciós ügyekkel”, akként aktualizáljam, hogy a mai ellenzék tele van korrupciós ügyekkel. Hogy néhány aktuális ügyet említsek: vesztegetés gyanúja miatt jelenleg is eljárás van folyamatban Hiszékeny Dezső szocialista képviselő ellen, aki groteszk módon maga is az egyik kezdeményezője volt a jelen vitának; a Jobbik részéről pedig Kovács Béla, a Jobbik európai parlamenti képviselője, aki Európa legnagyobb politikai korrupciós botrányában egy példátlanul súlyos bűncselekmény gyanújába keveredett. Bízunk abban, tisztelt Országgyűlés, hogy az igazságszolgáltatás kideríti az igazsá-

got. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most megadom a szót Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt évek igazságszolgáltatási reformjának keretei között a kormány komoly hangsúlyt helyezett a közélet tisztaságának fokozására, a korrupciós cselekmények hatékonyabb visszaszorítására. Ennek során az Európai Tanács Korrupció Elleni Államok Csoportjának, a GRECO-nak Magyarországról szóló országértékelésében megfogalmazott ajánlásaira tekintettel a kormány javaslatára az Országgyűlés első lépésként 2011. november 14-én döntött a vesztegetési cselekmények felderítésében a hatóságokkal érdemben együttműködő elkövetőkkel szemben alkalmazható lehetőségről, a büntetés korlátlan enyhítéséről, amellyel a látencia csökkenését kívánta elérni. Ez a korábbi szabályozáshoz képest, amely automatikus, kötelező és teljes büntetés alóli mentességről rendelkezett, szigorítást jelentett. Az új szabályok értelmében a büntetés korlátlan enyhítése ugyanis nem jelent automatikus enyhítést, alkalmazásának mértéke a bíróságtól függ, és ez megfelelő mozgásteret biztosít a bíróság számára az egyedi körülmények mérlegelésére.

A büntető tárgyú törvények módosításával az Országgyűlés 2011. november 14-én döntött arról is, hogy a büntető törvénykönyvben a „befolyás vásárlása” alcímmel megteremti az aktív befolyással üzérkedés egyértelmű büntethetőségét mind a belföldi, mind a nemzetközi kapcsolatokban. Alapesetben három évig terjedő szabadságvesztéssel lett büntethető az, aki ilyen bűncselekményt követett el. További változást jelentett, hogy a GRECO ajánlásaira tekintettel a módosítás a nemzetközi kapcsolatban elkövetett aktív gazdasági vesztegetéshez hasonlóan a nemzetközi kapcsolatban elkövetett passzív gazdasági vesztegetést is büntetni rendelte.

A jogalkotó nemzetközi ajánlások alapján továbbá szigorította az elévülés idejét a közélet tisztasága és a nemzetközi közélet tisztasága elleni bűncselekmények körében, így az elévülési idő minimumát az általános részi három év helyett öt évben határozta meg. Több hónapon át tartó szakmai és társadalmi egyeztetést követően a kormány javaslatára az Országgyűlés 2012. június 25-én elfogadta az új büntető törvénykönyvet, amely 2013. július 1-jén hatályba is lépett. Az új Btk. hasznosította a korábbi évek eredményeit, ám emellett lényeges újításokat is bevezetett. A kódex szerkezetileg egyszerűsíti a tényállásokat, így például egy fejezetben korrupciós bűncselekményként szabályozza a közélet tisztasága elleni és a nemzetközi közélet tisztasága elleni bűncselekményeket. A törvény büntetni rendeli a közélet tisztaságát sértő cselekmények aktív és passzív elkö-

vetőit is. Emellett különbséget tesz a gazdasági életben elkövetett bűncselekmények, illetve a hivatalos személyekkel, hivatalos eljárással kapcsolatos cselekmények között. A korrupciós bűncselekmények tényállásai az új Btk.-ban a nemzetközi előírások szerint kerültek kidolgozásra, emellett a jogalkotó a GRECO Magyarország harmadik körös országértékelése során tett megállapításait is maximálisan figyelembe vette.

Újabb kiskapuk záródtak be a korrupciós és a közélet tisztaságát sértő bűncselekmények előtt azzal, hogy a Magyarország által is elfogadott nemzetközi egyezmények, ajánlások nyomán új tartalmú különös részi tényállások jöttek létre. Ilyen például a vesztegetés bírósági vagy hatósági eljárásban, illetve a vesztegetés elfogadása bírósági vagy hatósági eljárásban. Ezeket a magatartásokat a korábbi Btk. is szankcionálta, igaz, sokkal szűkebb körben.

Fontos változás, hogy a bírósági vagy hatósági eljárás vonatkozásában korábban egy szakaszon belül szabályozott aktív, illetve passzív vesztegetést a törvény az új szerkezeti rendnek megfelelően két önálló tényállásban szabályozza. Az új Btk. kifejezetten említi a választottbírósági eljárásban történő elkövetést, továbbá bűncselekménnyé teszi például az EU Bírósága vagy a nemzetközi szerződéssel létrehozott, illetve az ENSZ BT által felállított nemzetközi büntetőbíróságok vonatkozásában elkövetett vesztegetést is.

Az új Btk. minősített esetként kezeli, ha az aktív gazdasági vesztegetést bünszövetségben vagy üzletszerűen követik el. A strómanok által vezetett cégek bejegyzésének megakadályozása érdekében büntethetővé vált az a személy, aki közreműködik abban, hogy olyan gazdálkodó szervezet vagy magánszemély kerüljön tulajdonosként bejegyzésre a cégnyilvántartásban, akinek a lakóhelye ismeretlen vagy a székhelyén nem lelhető fel, illetve aki vagy amely nem a gazdasági társaság tényleges tulajdonosa.

A korrupciós bűncselekmények vonatkozásában legutóbb 2015. július 1-jével következtek be lényegesebb változások. Mivel a szabályozásnak teljesen egyértelművé kellett tennie az állampolgárok számára, hogy a vesztegetés, a befolyás vásárlása semmilyen esetben sem lehet a hivatalos ügyek elintézésének módja, 2015. július 1-jétől kiegészült a befolyás vásárlásának tényállása azzal, hogy büntetendővé vált az is, ha a jogtalan előnyt magát hivatalos személynek kiadó személy részére vagy rá tekintettel másnak adják vagy ígérik. A bűncselekmények felderítése hatékonyságának növelése érdekében került be a törvénybe azon új szabály, amely mind a befolyás vásárlása, mind a befolyással üzérkedés körében a büntetés korlátlan enyhítésére ad lehetőséget akkor, ha az elkövető a bűncselekményt, mielőtt az a hatóság tudomására jutott volna, a hatóságnak bejelenti és az elkövetés körülményeit feltárja.

Végül a 2015-ös módosítás a korrupció területén érvényesítendő zéró tolerancia érdekében a vesztegetés feljelentésének elmulasztását valamennyi kor-

rupciós bűncselekmény tekintetében büntetendővé nyilvánította. Az új Btk. a mindennapi tapasztalatok alapján korszerűsítette a gazdasági bűncselekmények körét, más fejezetbe kerültek a nem szorosan a gazdasági élet prudens működését sértő bűncselekmények, mint például a számítógépes bűncselekmények. A költségvetést károsító bűncselekmények kiemelt megkülönböztetést kaptak azáltal, hogy külön fejezetbe kerültek. Ide tartoznak az olyan bűncselekmények például, mint a 2011-es Btk.-módosítás során létrehozott költségvetési csalás. Főként az állami vállalatok esetében régóta űzött gyakorlat a vagyon színlelt gazdasági tevékenységgel, például fiktív tanulmányírással történő kitalicskázása. Erre ad hatékony választ a gazdasági csalás nevű új tényállás.

A korábbi években többször előfordult, hogy a jellemzően állami tulajdonú gazdasági társaság vezetői olyan tevékenységet végeztek, amely a gazdasági társaságnak milliárdos kárt okozott.

(15.00)

Amennyiben nem történt természetes személy megtévesztése ennek során, a csalást nem lehetett megállapítani - így menekült meg jó néhány szocialista esetben az elkövetők köre -, a hűtlen kezelés tényállás ugyanis nem tudta ezeket az eseteket megfelelően kezelni. Ezért indokoltá vált a színlelt gazdasági tevékenységvégzésben megnyilvánuló, megtévesztő jellegű, jogtalan haszonzerzési célzatú magatartások büntetőjogi szankcionálása.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előbbieken csak a témához kapcsolódó legfontosabb újításokat emeltem ki, ám reményeim szerint ez is elegendő annak érzékeltetésére, hogy a korrupció visszaszorítása érdekében a jogalkotó a mind tökéletesebb, a nemzetközi elvárásoknak is teljes mértékben megfelelő és hatékony büntetőjogi szabályozás kialakítására törekszik. Bízom benne, hogy ez a gyakorlatban is hozzá fog járulni a közélet tisztaságába, az államapparátus, illetve a hivatalos személyek szabályszerű, befolyástól mentes működésébe vetett bizalom megerősödéséhez.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném önöket emlékeztetni arra, hogy sajnos Magyarországon ma az ellenzék van tele korrupciós ügyekkel. Az MSZP elnökhelyettese, Simon Gábor több százmillió forintot tartott külföldi bankokban, és bissau-guineai útlevelet is tartalékkolt a veszesebb időkre. A mai napig nem szűnt meg ez a gyakorlat, hisz folyamatosan jelennek meg hírek az MSZP józsefvárosi feketekasszájáról és a gyanúsan folytatott kettős könyvelésről. Hivatali vesztegetés elfogadásával büntetőeljárás alatt áll az MSZP-s Hiszékeny Dezső, és Juhász Ferenc volt honvédelmi minisztert épp a napokban ítélték két év börtönre hűtlen kezelés büntetése miatt. (Gógös Zoltán: Első fokon!) Vajon hol tart Gógös Zoltán LEADER-programban végzett dicstelen szerepének elbírálása? Ezt is meg-

tárgyalhatnánk a mai napon. (Göggös Zoltán közbeszól.)

A korrupció azonban a Jobbiktól sem áll távol, a párt ugyanis mind a mai napig nem tisztázta minden idők legsúlyosabb, külföldi szálakat is érintő korrupciós botrányát, a Kovács Béla-ügyet. (Közbeszólások a Jobbik soraiból.) A Jobbik képviselőjét orosz kémkedéssel vádolják, talán önök is tudják, hiába nevetnek rajta. (Dr. Bárándy Gergely: *Ti még nem is kormányoztatok! - Bangóné Borbély Ildikó: Fent van a neten már egy órája...*) Vona Gábornak választ kell adnia arra, hogy miből is finanszírozta Kovács Béla a pártját. (Közbeiktatások a Jobbik soraiban. - *Az elnök csenget.*) Persze, ha majd kiderül, akkor megválnak tőle, halljuk a sajtóban; talán kicsit elkésett reakció lesz. Ahogy arra is, hogy miért nem vizsgálta ki mind a mai napig képviselője ügyét, és mit ért az alatt, hogy: „KáGéBéla ügyével kapcsolatban - Simicska Lajos lapjában úgy fogalmazott - sok mindent hallottam, közte elbizonytalanító dolgokat, amikre választ várok.” Hát, talán ön kaphatja meg leghamarabb, mi is a válaszukat várjuk. (Dr. Staudt Gábor: *Töletek kaphatunk...*)

Arra a kérdésre is választ várunk, hogy a Jobbik miért állt a nagybirtokosok oldalára a földprogramban, holott a programjában korábban még földosztást sürgetett a magyar családi gazdálkodóknak. Talán Simicska Lajos és nagybirtokos társai érdekei fontosabbak már a Jobbiknak, mint a gazdáké? Köszönöm a figyelmet. (Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Bárándy Gergely: *Nem a mi barátunk volt!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tállai András államtitkár úrnak adom meg a szót, több mint 16 és fél perce van még. (Zaj.)

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! (Az elnök csenget.) Folytatva a kormányzati előterjesztést, én elsősorban arról szeretnék beszélni, hogy mit tett a kormányzat annak érdekében, hogy fehéredjen a gazdaság, csökkenjen az áfacsalások, az áfaeltágadások, a költségvetést megrövidítő intézkedések, illetve tevékenységek sorozata.

Az Európai Bizottság 2015 tavaszán jelentetett meg egy tanulmányt, amely a 2009 és 2013 közötti időszakot elemezte, értékelte, a lényege az, hogy ennek a bizonyos áfarésnek a nagyságát vizsgálta országonként. Ez azt jelenti, hogy az elméletileg a költségvetésbe befolyható áfa és a tényleges áfabevételnek mekkora a különbsége. Bár ezt a tanulmányt sokan vitatják, és nem ismerik el ennek teljes létjogosultságát, hiszen sok bizonytalanságot tartalmaz, mivel becslési eljárásokat folytat, illetve becslési eljárások alapján von le következtetéseket, azért úgy gondolom, a tendenciák értékelése mindenképpen fontos Magyarország számára is.

Ez alapján a kimutatás alapján 2013-ban Magyarországon a becsült áfarés 24,4 százalék, ami azt jelenti, hogy a közép-európai országok tekintetében a középmezőnyben foglaltunk akkor még helyet: jobbak voltunk Lengyelországnál, Szlovákiánál és különösen Romániánál, de Csehországban, Bulgáriában és Szlovéniában ez az arány jobb volt, mint Magyarországon.

Nagyon érdekes, ha a számokat összehasonlítjuk, és mondjuk, elemezzük, hogy 2010-től, a kormányváltást követően Magyarországon az áfabevételek hogyan alakultak. 2010-ben még a tényleges áfabevétel mindössze 2313 milliárd forint volt, ugyanakkor pedig a 2016-os költségvetésben már 3351,9 milliárdot terveztünk, azaz öt év alatt lényegében 50 százalékkal meg tudtuk növelni az áfabevételt. Különösen a válságot követő időt tekintve, ezt nem indokolják a makroszámok, nem indokolja az infláció növekedése, nem indokolják más makrogazdasági folyamatok, mi több, a rezsicsökkentés éppen az áfabevételek ellen tett, hiszen így kevesebb lett az áfabevétel, az alacsony infláció vagy a mínuszos infláció nem növeli az államháztartás áfabevételét. De akkor mégis, mi történt Magyarországon, hogy több mint ezermilliárd forinttal nőtt öt év alatt az áfabevétel? Egyébként elemzések szerint Magyarországon mintegy 500-750 milliárd áfabevétel esik ki, ez az elméleti áfaalap 15-20 százaléka lehet.

Ha most az Európai Bizottság tovább folytatná az elemzést, és megvizsgálná Magyarországon az áfabevételek alakulását a 2014. és 2015. évben, akkor egészen bizonyos, hogy Közép-Európát tekintve már az élmezőnyhöz tartoznánk, hiszen a fejlett országok áfarését még nem érjük el pozitív értelemben, ugyanakkor Közép-Európában már talán az egyik legkiemelkedőbb és a legjobb. De mi ennek az oka? Az az oka, hogy a kormány szembenézett azzal, hogy a költségvetésnek itt vannak tartalékai, és a legnagyobb bevételekmaradás, valljuk be, a költségvetési csalás, az általános forgalmi adó területén történik.

Éppen ezért több kormányzati lépés is következett, talán a legkiemelkedőbb ezek közül jelenleg az online pénztárgépek bevezetése. Az online pénztárgépek 2013. évi bevezetése jelentősen átalakította az áfabevételeket. Ma már több mint 200 ezer üzletben működik online pénztárgép, ami azt jelenti, hogy össze van kötve az adóhatósággal, és követhető órára, percre pontosan, hogy hogyan alakul egy-egy üzlet bevétele.

Ezzel a módszerrel ágazati elemzéseket is végezve, jelentős áfabevételi többletet tudott felmutatni 2014-ben az állami költségvetés. Megtisztított elemzések szerint mintegy 180-190 milliárd forint az az összeg, ami azért folyik be többletként a költségvetésbe, mert bevezetésre került az online pénztárgépek rendszere; ez azt jelenti, hogy ennyi áfabevételt azelőtt nem vallottak be ezen ágazat szereplői. Összességében egyébként az áfabevételek 2014-ben más egyéb intézkedést is követően 318 milliárd fo-

rinttal növekedtek, mintegy 11,8 milliárd forintos (sic!) volt a növekmény.

Itt engedjék meg nekem, hogy egy pillanatra megálljak, hiszen az elmúlt öt év egyik olyan nagy horderejű intézkedése volt kormányzati szempontból, amely a parlamentet is érintette, a parlamenti szavazást.

(15.10)

A mai napon kigyűjtöttem, hogy az ellenzéki pártok hogyan álltak ehhez az intézkedéshez, hiszen (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Te gyűjtötted ki? - Dr. Szél Bernadett: Sokat dolgozott vele?*) az adózás rendjéről szóló törvény egyik passzusa tette lehetővé az online pénztárgépeknek a bevezetését, és azok az ellenzéki pártok, akik most egységesek a tekintetben, hogy aláírást gyűjtenek, hogy a korrupció ellen kell küzdeni, és hogy micsoda kormányzati korrupció van, teljes megdöbbenésre, egyik ellenzéki párt sem szavazta meg az online pénztárgépek bevezetését. (*Moraj a Jobbik és az MSZP soraiból.*) Nem szavazta meg az ellenzéki párt, miközben tudjuk a szavazási módszereket. Hiába háborodnak fel itt az ellenzéki képviselők, nem szavazták meg, hogy az online pénztárgép be legyen vezetve. (*Dr. Bárándy Gergely: Még tiszter elmondhatod! - Az elnök csenget.*) Ezzel az elmúlt évben csak 200 milliárd forint többletbevételt lehetett az államkasszának biztosítani. Lehet ezen felháborodni, akkor sem szavazták meg. De még sok más nem szavaztak meg, ami a korrupció ellen hatott.

Összességében tehát az online pénztárgépek bevezetése egy sikertörténet volt. Itt azért szeretném felhívni a figyelmet, hogy az ördög nem alszik, tehát nyilvánvaló, hogy az online pénztárgép bevezetésének kezdeti sikereit követni kell további intézkedésnek, mert mindenre megvan az ellenmódszer is. Nehogy hátradőlünk és elégedettek legyünk, később pedig ezek a bevételek, kereskedelmi és áfabevételek elmaradjanak, éppen ezért szükséges meghozni a további intézkedéseket is.

Nagyon fontos döntése volt szintén az Országgyűlésnek, illetve a nemzetgazdasági miniszternek az EKÁER-rendszer bevezetése, az áruforgalmi ellenőrzési rendszer bevezetése, amely ez év március 1-jétől működik, amelynek a lényege, hogy a fuvarozás tekintetében előzetesen az adóhatóságtól egy EKÁER-számot kell kérni, és az alapján követhetővé válik az áru mozgása az országban. Ebből a kormányzat ebben az évben 60 milliárd forintos többletbevételt vár. Jelzem, hogy az első teljes negyedévi működés során, a 2015. évi második negyedév során az érintett cégek nettó áfakötelezettsége mintegy 30 milliárd forinttal nőtt. Tehát már számokban is kimutatható, hogy ennek az intézkedésnek milyen hatásai voltak. Azt gondoljuk, hogy az EKÁER bevezetése nemzetközi szinten is óriási jelentőségű, hiszen már más országokból is jönnek tanulmányozni a magyar rendszert. Ennek a módszernek nemcsak az országon belüli

árumozgás követése és a tiszta számla szerinti árumozgás a fő célja, hanem az is, hogy olyan termékek, amelyek bizonytalan eredetűek, ezek az országba be se érkezenek, és valószínű, hogy az ország ezen rendszer bevezetésével tudott nyerni a legnagyobbat. Úgy gondoljuk, hogy hosszú távon ennek a rendszernek a működtetése nagyon nagy jelentőségű az áfabevételek tekintetében. Természetesen itt is a továbbfejlesztés szükséges.

Viszont, ha megnézzük újra az ellenzéki pártok szerepét e tekintetben, hogy megszavazták-e a 2014. évi Art. ez irányú módosításait, akkor azt láthatjuk, hogy az ellenzéki pártok nem szavazták meg az EKÁER-rendszer bevezetésének a lehetőségét. Tehát miközben arról beszélnek egyébként, hogy milyen fontos, hogy a korrupció ellen küzdjenek, hogy a gazdaság fehéredjen, aközben még arra sem méltatják magukat, hogy azt az egy módosítást kikérjék, és legalább azt az egyet megszavazzák, hanem egységesen leszavazzák. Így a Jobbik sem szavazta meg és az MSZP sem, miközben teljesen másról beszélnek.

Összességében a kormányzat jelentős lépéseket tett annak érdekében, hogy az adózás - és most nemcsak az áfáról beszélek - tisztább és átláthatóbb legyen, hogy megérje az adót befizetni, csökkentette a személyi jövedelemadó kulcsát, de ugyanez elmondható bizonyos áfakulcsok tekintetében. Egyszerűsített az adózáson, bonyolultabbá és nehezebbé tette a cégek alapítását olyan személyek számára, akik más gazdasági társaságban köztartozást, adótartozást hagytak hátra. Sorozatos, folyamatos intézkedések történtek annak érdekében, hogy az adózás terén az adóbevételek nőjenek, és hogy kiszoruljanak azok az adózók, akik tisztességtelen eszközökkel próbálnak boldogulni, és versenytársaikkal szemben olyan előnyöket szerezni, hogy ők nem fizetik meg a törvény által előírt adót, és így tudják áruikat értékesíteni.

Azt gondolom, a mai napra visszatérve, erre a kezdeményezésre az ellenzék részéről, nagyon különleges dolog ez, hogy miközben az ellenzéki pártok alapvetően érintettek a korrupciós tevékenységük során ebben a kérdésben, aközben úgy próbálnak bemutatkozni a közvélemény előtt, hogy milyen ártatlanok, és hogy igazából a korrupció csak a kormánypártokra vetül. Úgy gondolom, ez politikai tévedése az ellenzéknek, és hát engedjék meg nekem, hogy elmondjak erre én is egy-két példát beszédem befejezésében.

A Magyar Szocialista Párt az áfacsalások tekintetében alapvetően érintett, hiszen az egyik személy, akit úgy hívnak, hogy Dömény Zoltán, maga nyilatkozta, hogy 2006 és 2008 között ő is részt vett ezekben az áfacsalásokban Magyarországon és Szlovákia között, utaztatott árukat, majd visszaigényelték az áfát, ennek egy része az akkori kormánypárt, az MSZP kasszájában landolt. Cserébe a Molnár Istvánhoz köthető Balaton Meat Kft. vissza nem térítendő juttatásokat kapott a magyar államtól. Ez így is történt, az illetékes kft. 850 millió forint állami támogatást kapott. De akkor itt a magyarázat arra,

hogy az MSZP miből tud fekete pártkasszákat működtetni Józsefvárosban és még ki tudja, hol. Hát, ezekből a pénzekből tud, amiről egy másik vállalkozó azt nyilatkozta, hogy azt a rendszert éppen maga az akkori kormánypárt, az MSZP hozta létre. Tehát azt gondolom, hogy mindenképpen visszás, ellentmondásos, de véleményem szerint röhejes is, hogy az a párt gyűjt aláírást a parlamentben, és kezdeményez vitanapot, aki a legalapvetőbbben benne van az áfacsalásokban, és ebből működteti a pártját.

De nincs jobb helyzetben a Jobbik sem egyébként. (*Derültség a Jobbik soraiból.*) Nem tudom, Volner János lehet, hogy nem véletlenül nincs itt, hiszen Volner János temetőiről már biztosan mindenki hallott, Volner János néhány cége, tudjuk, hogy úgy tűnt el a rendszerben, hogy köztartozást hagyott hátra, az egyik cég bizonyítottan 12 millió forint adót. Tehát mielőtt korrupcióról beszél az ellenzék, akkor tisztázza az ellenzék azt, hogy miért van nyakig benne az ellenzék a korrupcióban. (*Élénk derültség a Jobbik soraiban. - Dr. Szél Bernadett nevet.*) Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból. - Az elnök csenget.*) Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. (*Moraj a Jobbik soraiból. - Az elnök csenget.*) Elsőként megadom a szót Németh Szilárd képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, 15 perces időkeretben. Öné a szó, képviselő úr.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A mai korrupcióellenes vitanapot a bal- és a jobboldali ellenzék, egymást túlülhelve, de nagyon szoros MSZP-s, LMP-s, DK-s, együttes és jobbikos együttműködés keretében kezdeményezte. Az mindenki előtt világos, hogy őket nem az úgynevezett korrupció, hanem a magyarok 2010-ben és 2014-ben ötször is meghozott demokratikus döntése, a Fidesz-KDNP választási győzelme, az emberekkel közösen kiharcolt sikerek, a rezsiszűkítés, a migrációs helyzet kezelése, a magyar földművesek helyzetbe hozása és a bűnözés visszaszorítása zavarja.

(15.20)

Igen, az ellenzék nemet mondott a Btk. szigorítására, a bűnözés visszaszorítására, a korrupcióval szembeni zéró toleranciára, az elszámoltatásra, a feketegazdaság megnyirbálására, a közpénzek szigorúbb felhasználására. Ugyanis aki kormányoz, azt még alaptalanul is meg lehet vádolni korrupcióval, annak természetéből fakadóan, de milyen ellenzék az, amelyik tele van korrupcióval? Márpedig a mostani ellenzék ilyen. (*Dr. Szél Bernadett közbeszól.*)

A Fidesz-KDNP felszólalói a mai napon azt is egyértelművé és világossá fogják tenni, tényekkel fogjuk igazolni, hogy az ellenzék - így en bloc, a szélsőbaltól a szélsőjobbig - tele van korrupciós ügyekkel, az MSZP-től kezdve a Brüsszelből pénzelt Gyurcsányon át Vona Gáborig, aki még mindig nem váltott színt Európa legsúlyosabb korrupciós botrányáról (*Derültség a Jobbik és az LMP soraiban.*), arról, hogy a KáGéBélákat foglalkoztató Jobbik milyen idegen hatalmakat szolgál (*Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Bizony!*), és mennyi pénzért teszi ezt, mennyi pénzt hozott a Jobbik finanszírozására Kovács Béla. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*) Az mégiscsak tűrhetetlen, hogy ma az Országgyűlésben két köztörvényes váddal, kiadott mentelmi joggal bíró képviselő van: az MSZP-s Hiszékeny Dezső és a jobbikos Kovács Béla. (*Lukács Zoltán: Micsoda véletlen!*) Itt ülhetne közöttünk Bajnai Gordon hí tászhordozója, Szabó Szabolcs képviselő úr is, de ő nem tartotta fontosnak, hogy részt vegyen a mai ülésen. Ők mikor számolnak már el az Együtt pártalapítványának, a Haza és Haladásnak külföldi támogatásával?

Az ÁSZ világosan megállapította azt is, hogy az LMP nem tudott elszámolni a pártnak járó költségvetési támogatással. (*Dr. Szél Bernadett: Jaj-ajaj! - Derültség a Jobbik soraiban.*) Lett-e ennek következménye? Az LMP vezetői közül vajon ki nyúlta le a pénzt? (*Dr. Szél Bernadett: Hát annyira korrump...!*) Tett-e feljelentést Schiffer András, Szél Bernadett vagy éppen Hadházy Ákos? Brüsszel miattuk, két ellenzéki párt miatt ítélte el a magyarországi pártfinanszírozást. Ki kell mondanunk, hogy a korrupció bugyrában összefonódott ellenzékiek (*Dr. Szél Bernadett és Balla György közbeszól. - Az elnök csenget.*) közös célokat határoztak meg a mai napra. Egyrészt azt, hogy alaptalanul és gátlástalanul rágalmazzák a miniszterelnököt (*Derültség a Jobbik és az MSZP soraiban. - Közbeszólások az MSZP soraiból: Hát még a vejét! - Mi van a Tiborccal?*), a kormányt és a Fideszt mindazzal, amit ők tesznek, másrészt pedig a saját korrupciós ügyeikről szeretnék elterelni a figyelmet.

Tisztelt Országgyűlés! Ezek után nézzük a tényeket és a valódi korrupciós ügyeket!

A Fővárosi Törvényszék múlt héten csütörtökön másodfokon felfüggesztett börtönre ítélte Juhász Ferenc volt MSZP-s honvédelmi minisztert és bizalmasát, Fapál Lászlót, a tárca egykori közigazgatási államtitkárát egy 2006-os ingatlanüggyel kapcsolatos (*Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.*) hűtlen kezelés miatt. Ezzel újabb ügy kerül minden idők legkorruptabb kormányzatának, a Gyurcsány-Bajnai-korszaknak elszámoltatási aktájába.

Juhász Ferenc, az első Gyurcsány-kormány honvédelmi minisztere tettesként, Fapál László közigazgatási államtitkára pedig felbujtóként szerepel az ügyben. (*Lukács Zoltán: Nem hiszem el...*) A vagyongazdálkodási szabályok megszegése következtében a Honvédelmi Minisztériumot 43 millió forint vagyoni

hátrány érte, és ez nem térült meg. *(Lukács Zoltán: Óránként loptok annyit! - Derűltég az MSZP soraiban.)* A vádirat lényege szerint Fapál László hivatásos katonaként még 1988-ban szolgálati lakást kapott, amelyet tíz év múlva megvásárolhatott. Fapál László emellett 2001-ben a honvédségtől ingatlan-építés céljára munkáltatói kölcsönben is részesült, amelyet 2005-ben visszafizetett. Mindezek ellenére 2005. február 11-én kérelmet nyújtott be Juhász Ferenc honvédelmi miniszterhez, hogy a korábbi lakásjuttatás, illetve a munkáltatói kölcsön ne jelentsen kizáró körülményt, és így bérlakást kaphasson.

A HM Zuglóban egy 147 négyzetméteres, padlófűtéses, klimatizált, szaunás, négy és fél szobás ingatlan vásárolt 65 millió forintért 2005. május 5-én, kifejezetten Fapál László részére. Még aznap a HM gyorsított eljárásban intézkedett, és havi - most tessenek figyelni! - 11 680 forintos bérleti díjat meghatározva Fapál Lászlóval határozatlan időtartamú bérleti szerződést kötött. *(Lukács Zoltán közbeszól.)* 2006. május 10-én Fapál László közigazgatási államtitkár írásos kérelemmel fordult a miniszterhez, hogy megvenné az általa bérelt lakást. A saját személyét érintő javaslatot Fapál László az előterjesztés keltezésének napján egyetértőleg terjesztette a miniszter elé, aki azt ugyanazon a napon „rendben” felirattal záradékolta. Fapál László közigazgatási államtitkárként mindennek eredményeként néhány hónap múlva kedvezményes áron, 22,2 millió forintért megvásárolhatta a nem sokkal korábban a HM által 65,2 millió forintért vett lakást.

Fapál Lászlóval kapcsolatban azonban még egy tényt meg tudunk állapítani: miután megszűnt az államtitkári pozíciója, havi nettó 500 ezer forint plusz áfáért adott tanácsokat a szocialista Szekeres Imre honvédelmi miniszter kabinetfőnökének. Egyébként a csepeli szocialista lakásmutyi-sorozat is hasonló forgatókönyvön alapul. Az élcsapat tagjai, a kivételezett elv- és üzletársak különös módon úgy juthattak szociális bérlakáshoz a kerületben, hogy nem is voltak rá jogosultak, de ha már kiutalták nekik, akkor fél év múlva meg is vették töredékáron, de előtte közpénzen mindig felújították. Előfordult, hogy a felújítás csak papíron, a számlák rendezésével történt meg, sőt a tulajdon megszerzése után rögtön el is adták a lakásokat. Az ember igazságérzete - főleg azoké a fiatal házásoké, rászorultaké, akik éveig várnak egy-egy szociális lakás kiutalására - nagyon várja az igazságos büntetést, a szerződések semmissé tételét, a vagyongyarapodás elkobzását, a bilincs kattanását és a zárkaajtó csapódását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Aztán itt egy újabb bírósági ítélet: a csillebérci úttörőtábor a kommunis-tábor szocialistába való átvedlés hosszú folyamatának, a gátlástalanságnak, a cinizmusnak, a bűnszövetségnek igazi állatorvosi lova. *(Balla György: Úgy van!)* Nincs annál visszataszítóbb, mint amikor egyesek arra szövetkeznek, hogy gyerekeket károsítsanak meg. *(Bangóné Borbély Ildikó: Jaj, Szilárd!)* És bizony, nagyon igazak Márai Sándor szavai: a

kommunizmus ugyan megbukott minden értelemben, de a kommunistáktól nehéz lesz megszabadulni *(Dr. Szél Bernadett közbeszól.)*, mert senki sem olyan veszedelmes, mint egy bukott eszme haszonélvezője *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*, aki már nem az eszmét védi, hanem a meztelen életét és a zsákmányt. Igen, a negyedszázad elteltével kimondott jogerős ítélet igazolja, hogy az elvtársak zsákmánynak tekintették az ország legnagyobb gyermekjóléti intézményét *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)*, a csillebérci tábor. Azok, akik mindeközben a Mint a mókust énekeltek *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)*, a kommunizmust dicsőítették, a rendszerváltás után már csak a vagyon lenyúlására koncentráltak *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*, jelen esetben arra, hogyan lopják meg a gyerekeket. Ebben a csillebérci mutyiban Rácz Péter, Varju László - aki később a DK alelnöke lett, itt ül köztünk országgyűlési képviselőként -, a felesége, Czeglédi Katalin, Tóth Miklós, Puch László, Nagy Nóra, aki Nyakó István volt országgyűlési képviselő felesége *(Lukács Zoltán: Mint tudjuk, az bűncselekmény! Ha valaki a Nyakó felesége, az bűncselekmény! Mint azt tudjuk. - Derűltég az MSZP soraiban.)*, mindenki érintett volt.

Egyébként a csillebérci eset az elvtársak nem egyedülálló, gyermekek elleni korrupciógyanús akciója; gondoljunk bele, hogy a szocialista kormányok alatt gyakorlatilag felszámolták azt a vándortáborozási lehetőséget, amelynek több mint 130 helye volt az ország minden pontján. Feltehetjük a kérdést: kik, hogyan és mennyiért jutottak hozzá az értékes, legtöbbször egyébként természetvédelmi területeken lévő ingatlanokhoz?

Vagy ott van a kafetériarendszer: 2011 óta, amióta a Fidesz-kormány átalakította, és bevezette az Erzsébet-utalványok rendszerét, a forgalmi hasznából 150 ezer nagycsaládos, hátrányos helyzetű gyermek, kisnyugdíjas és fogyatékkal élő tudott ingyenesen nyaralni. Tisztelt szocialista Képviselőtársaim! Kedves Elvtársak! Önök akkor miért engedték, hogy a kafetériautalványok hasznát évtizedeken át külföldi baloldali szakszervezetek tulajdonában lévő cégek vágják zsebre?

(15.30)

Csak nem ebből töltötték fel a józsefvárosi, Köztársaság téri feketekasszákat? Csak nem ezek a pénzek vándoroltak Zuschlag Jánoshoz vagy Simon Gáborhoz? *(Lukács Zoltán: Zuschlag a ti haverotok!)* Persze, van ennél lejjebb is. Csepelen a gyermekellenes elvtársi mutyi eljutott addig a mélységig, ami semmivel sem magyarázható, egy pedofíliaval gyanúsított, ezért még a választáskor is visszaléptetett, majd később el is ítélt volt MSZP-s képviselőre bízták annak a gyermekvédelmi alapítványnak a vezetését, amely hátrányos helyzetű fiataloknak szervezett táborozásokat. *(Gógös Zoltán: Név szerint kérjük!)*

Tisztelt Országgyűlés! A következő ügy egyszerűen krimibe illő cselekményeket, fordulatokat tartalmaz, a legmocskosabb gengszterfilmek világát idézi. Szabó Bálintot, a Fiala Baloldal Vas megyei elnökét egy rágalmozási per tárgyalásának előestéjén megverték és megerőszakolták, mert támadóit így akarták megakadályozni, hogy el tudjon menni a másnapi tárgyalásra. Az ügyben megemlégtették Ipkovich György akkori szombathelyi polgármester, volt országgyűlési képviselő és Tóth Csaba akkori Vas megyei elnök, jelenlegi zuglói országgyűlési képviselő nevét is. Tisztelt Képviselőtársaim! No comment. A személyek és a párthovatartozások önmagukért beszélnek: a másság sajátos értelmezésével történő korrupciógyanús leszámolás a Vas megyei MSZP-nél.

Sajnos, a csepeli kettős gyilkosság még ezt a szörnyűséget is überelni tudta. A csepeli elvtársak erejük teljében, verhetetlenségük gögös tudatában, kapzsiságuk által vezérelve azt hitték, bármit, bármi-kor és bárhol megtehetnek. (*Derűtség az MSZP soraiban.*) Két ártatlan ember - én ezen nem mosolyognék -, az egyikük éppen egy régi elvtársuk, sőt mondhatnám, hogy barátjuk, egy volt KISZ-vezető, képviselő, frakcióvezető-helyettes, alpolgármester, a másikuk egy fiatal, életvidám pedagógus lett a halálos áldozata korrupciós rendszerüknek.

Létrehoztak egy olyan alapítványi rendszert, amelynek segítségével megfejhették az államot és megcsapolhatták az önkormányzatot, közpénzeket tudtak magáncélra fordítani, mégpedig hátrányos helyzetű gyermekek és fiatalok képzésére, segítésére hivatkozva. Így jutottak az elvtársi kör tagjai ingatlanhoz, jól fizető álláshoz, így működtettek feketekasszát terembérletekkel kapcsolatban, és így manipulálták a könyveléseket. Aztán egyszer csak valakinek, a meggyilkolt MSZP-tag igazgatónak és ifjú helyettesének elege lett a tanácsköztársasági, pufajkás és munkásör felmenőkre való hivatkozásból, és elindultak a tisztázás útján. De sohasem érkeztek meg az út végére, mert még az elején meg kellett halniuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összefoglalásul, engedjék meg, hogy egy Szolzsenyicin-idézetet citáljak (*Lukács Zoltán: Mindig ezt olvasod! - Dr. Bárándy Gergely: Ezt ismered, semmi mást!*): „A kommunizmusnál kártékonyabb és veszélyesebb embertípust még nem produkált a történelem. (*Lukács Zoltán: Minden este ezt olvasod, Szolzsenyicint.*) Cinizmusuk, szemtelenségük, hataloméhségük, gátlástalanságuk, rombolási hajlamuk, kultúra- és szellemellenességük elképzelhetetlen minden más normális, azaz nem kommunista ember számára. A kommunista nem ismeri a szégyent, az emberi méltóságot, és fogalma sincs arról, amit a keresztény etika így nevez: lelkiismeret. A kommunista eltorzult lélek, egészséges szellemű európai ember nem lehet kommunista. Nincs olyan vastag bőrt igénylő hazugság, amit egy kommunista szemrebbenés nélkül ki ne mondana, ha azt a mozgalom érdeke vagy az elvtársak szemé-

lyes boldogulása így kívánja.” (*Dr. Bárándy Gergely: Hoffmann Rózsáról beszélés?*)

Sajnos, a hataloméhes Jobbik immár sokadszor ezekkel állt össze. Ezen nincs mit magyarázni. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*) Madarat tolláról, embert barátjáról. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, Németh Szilárd képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Tóbiás József képviselő úrnak. Öné a szó.

TÓBIÁS JÓZSEF, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az első kérésem az lenne az elnök úrhoz, hogy kérje meg a jegyzőkönyvvezetőket, hogy ezt a 15 perces Tuskó Hopkins-idézetet úgy, ahogy van, töröljék a jegyzőkönyvből, ez méltatlan. Méltatlan mindahhoz, ami itt elhangzott, már csak azért, tisztelt képviselőtársaim, mert miről szól a javaslat, tehát kellene pontosan idézni: a javaslat az antikorrupció lehetőségeiről szól Magyarországon.

A Fidesz-kormány ideje alatt lassan, de folyamatosan kibontakozva mára egyértelmű, hogy állami szintűvé vált a korrupció. És az elmúlt negyedóra pontosan meggyőzött róla, hogy miért van ez a felsorolás, és miért lesz ma ez osztályrésze ennek a vitának. Merthogy zajlottak az elmúlt negyedszázadban Magyarországon - igen, különböző kormányok idején - korrupciós ügyek, de egyetlenegy kormány sem volt, tisztelt képviselőtársaim, amely állami szintre, jogszabályi szintre emeli a korrupciót. (*Szórványos taps az MSZP soraiból.*)

A visszaélésekről, tisztelt képviselőtársaim. Zajlanak Európában is, vannak máshol is, azonban Magyarországon a politikán kívül a magánszférában, de még az egészségügyben is tapasztalhatók a visszaélések. Minden kormánynak megvolt az elmúlt negyedszázadban egy-két nagy ügye, de a Fidesz-kormányzás alatt, nézzük már meg, mit is jelent a rendszer-szintű korrupció, mit jelent az, tisztelt képviselőtársaim, hogy önök a családok biztonságára, a családok egészségére való hivatkozással felszámolják a szerencsejáték rendszerét Magyarországon, és mit jelent az, hogy utána ez egy kézben összpontosul. Egy vállalat? Nem. Egy állami cég? Nem. Egy magánember kezében összpontosul minden ma, ami a szerencsejátékról szól. És hogy már legyen rendszerszintű, hozzunk rá törvényt, hogy neki nem kell befizetni különböző illeteket, neki nem kell befizetni különböző adókat. (*Közbeszólások a Fidesz soraiból: Sukoró!*) Erről szól a szerencsejáték-történet.

Beszélgünk tovább: trafik kérdése. Mit jelent? Önök hoznak egy törvényt, hogy ez így legyen legális, mert a kétharmadukkal ezt megtehetik. Mi történik? Elveszik húsz-harminc éve dolgozó emberektől a megélhetésüket, azért, hogy a választókerületi felelősök, bár nem lehet bizonyítani, mert a hangfelvétel

nem minősül annak, mégis elismerően nyilatkoznak, hogy hogyan fogunk barátoknak, haveroknak kiosztani trafikot.

Beszéljünk még egy rendszerszintű korrupcióról, tisztelt képviselőtársaim, a föld kérdéséről! Itt zajlik a vita e Ház falai között, hogy hogyan és miképpen lehet jó gazda a magántulajdon, mert az állam nem jó gazda. És érdekes módon most látjuk előre, hogy a rendszerszintűség azt jelenti, hogy ma amúgy nagyon drágán megvásárolt földeket is, amit ép ésszel nem venne meg senki, mert a megtérülése 150 év, már várjuk azt a törvényjavaslatot, amellyel meg fogják változtatni a bérleti szerződések feltételét, ahol lehetővé kívánják tenni, hogy mégis meg lehessen gazdagodni majd a már új tulajdonosként drága pénzen vásárolt földekből.

Még egy nagyon fontos kérdés, mert amikor korrupcióról beszélünk rendszerszinten, akkor a közbeszerzésekről beszélünk. Ma az uniós forrásoknak több mint 50 százalékát közbeszerzések nélkül bonyolítják le Magyarországon, legyen az közvilágítás, legyen az állami beruházás, legyen a fejlesztési forrás. Ma már önök törvényesen, jogszerűen olyan törvényt hoznak, hogy nem kell már nyílt pályázat, most már meg is lehet hívni, és még hozni kell másik két ajánlattevőt is. (*Dr. Völner Pál: Az is közbeszerzés.*) Kíváncsi lennék, tisztelt Völner államtitkár úr, hogy az önök közbeszerzési eljárása hogyan tud átláthatóságot és hogyan tud transzparenciát teremteni ma akkor, amikor naponta - nem nyolc év, nem húsz év - több ügy lát napvilágot, mint összesen az elmúlt húsz évben.

De ha már arról beszélünk, tisztelt képviselőtársaim, hogy a független társadalmi szervezetek, az Unió, az amerikai nagykövet asszony is sérült alkotmányos berendezkedésről, a fékek és ellensúlyok teljes hiányáról beszél, hogy elindult Magyarországon egy olyan hatalomkoncentráció, amelynek az eredménye, hogy nemzedékeken keresztül a meghatározó döntéseknek nagy része homályban maradjon, ne derüljön ki, hogy mit tartalmaz az orosz hitel-szerződés, ne derüljön ki, mi van a Paks II. szerződésében, mert titkosítva van, akkor mind a jogállami intézmények elfoglalásával kezdődő, nevezzük nevén, centrális erőtérrel kialakult és annak a következményeként ma negyedik-ötödik éve kormányzó Fideszről beszélünk.

(15.40)

Tisztelt Képviselőtársaim! A recept nagyon egyszerű: rabul kell ejteni az államot. Idézem Lázár Jánost, bár nem tudom szó szerint, hiszen csak pontosan és szépen, ahogy szokták mondani, de mégis valahogy arról beszélt, hogy a gazdasági cégek, a gazdasági vállalatok érdeke mentén zajlik ma a törvényhozás Magyarországon. Melyik gazdasági lobbiról van szó? Ki az, aki ma ennek az Országgyűlésnek bármilyen rendű-rangú képviselőjét arról akarja

meggyőzni, hogy vajon helyes lesz-e, ha olyan közbeszerzési jogszabályt, értesítőt küld ki a kormány vagy fogad el, amelynek valaki már előre kedvezményezettje lesz?

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem arról kell vitatkozni, hogy mi történt az elmúlt húsz évben, hanem akkor azt kell megváltoztatni, hogy a következő húsz évben ne legyen ilyen. Ehhez több átláthatóságra, sokkal több nemzetközi sz tendernek az átvételére van szükség, és fel kell hagyniuk a személyre és a gazdasági érdekeikre szabott törvényi eljárással. Addig, amíg a választópolgárnak nincs döntési lehetősége, hogy hogyan kívánja élni az életét, mert őrá önök szabályokat gyártanak, amelyek különben be tarthatatlanok, eközben saját magukra, a saját oligarchiáikra, a saját klientúrájukra olyan szabályokat hoznak, amelyekről ma joggal el fogják mondani a vitában, hogy az nem úgy van, mert törvénytörő volt. És igazuk van. Önök kétharmaddal törvényessé tették a korrupciót Magyarországon.

Ezért 2018 után minden egyes ügyet, amelyet önök akár titkosítottak, akár nem, nyilvánosságra kell hozni. Felül kell vizsgálni, hogy ne lehessen az, hogy következmények nélkül lépünk át egy Fidesz nélküli, Fidesz-kormányzás nélküli új köztársaságba. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én is hadd tegyek egy megjegyzést először a Fidesz eddigi szónokairól.

Azt hittem, amikor meghallgattam Kontrát államtitkár úr elmúltnyolcéves lemezét és - őszintén szólva - kicsit akadozva felolvastam, közepesen megírt termelési beszámolóját, hogy azt már nem lehet alulmúlni. (*Tessely Zoltán: De te megpróbáld!*) Mégis sikerült Németh képviselőtársamnak ezt megtennie. (*Németh Szilárd István: Fáj az igazság! Nagyon fáj!*) Azt javasolnám, hogy azt az egyetlen idézetet, amit ismer, úgy tűnik, a klasszikusoktól ismer, mást nem, mert örökké ezt mondja el, azt a saját frakciójában tegye meg, mert önök közt ülnek ilyen emberek, köztünk nem. (*Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Így van! - Moraj a kormánypárti padsorokból.*)

Ami a lényeg, tisztelt képviselőtársaim, hogy a társas bűnözésnek vannak szintjei, a kriminológia és a büntetőjog-tudomány meg is határozza ezeket. Utóbbiakban például a legkisebb súlyú a társ-tettesség, aztán következik a csoportos elkövetés, aztán a bűnszövetségben történő elkövetés, végül a bűnszervezetben való elkövetési mód. Eddig jutott a büntetőjog-tudomány. És már nem nevesíti, de sajnos jelenség önöknél, az ezt is übereli, amikor az állami működés alapja a korrupció. Erről beszélt a frakcióvezető úr is. Azaz már nem a korrumpált politikusokról, állami vezetőkről, kormány közeli üzletemberekről beszélünk, hanem a korrupción alapuló állami működésről, központilag szervezett állami lopásról.

Érdeemes ennek néhány elemét egyébként felvilágotlítani, ezt megtette frakcióvezető úr is, én egy picit másról beszélek. Mi nem terembeletekről meg pár százezer forintos bűncselekményekről beszélünk, amire szintén nincs mentség, hanem például arról, hogy ha önök 3000 milliárd forint magánnyugdíjvagyon lenyúlását szeretnék elérni, akkor nem egyszerűen ellopják, hanem strukturális átalakításnak álcázva folytatják be azt az államkasszába. Ha a földek újraelosztásáról van szó, vagy netán dohánykereskedelmi vagy szerencsejáték-koncesszió átjuttatásáról, törvényt hoznak rá. Először törvényi úton tönkreteszik a szektort, aztán monopóliumként átjuttatják maguknak. Ha a kultúrára szánt pénzt kell haveroknak leosztani, akkor létrehozzák a Művészeti Akadémiát. Ha reklámcéget kell lopni, először törvénnyel elhetetlenítik azt a piaci szegmenst, amely egyébként ezt birtokolja, a tönkretett cégére tesz egy visszautasíthatatlan ajánlatot, mondjuk, a miniszterelnök egyik fő lopó embere, majd törvénnyel ismét megnyitják a piac érintett szegmensét. Az ország diplomáciai és erkölcsi hitelességét kockáztatva azóta egyértelműen bebizonyosodott, hogy üzleti érdekekért cserébe kiadják, de talán helyesebb azt mondani, hogy eladják a baltás gyilkost Azerbajdzsánnak.

Sokszor kritizáltuk, tisztelt képviselőtársaim, a fékek és ellensúlyok lebontását. Hogy hogyan jön ez ide a korrupcióhoz? Nézzük meg, hogy mely állami szervek is lennének a leginkább hivatottak az állami korrupció elleni küzdelemre; kezdjük a NAV-val! Az adóhatóság ma nem üldözi, hanem hitelesíti, esetenként koordinálja az intézményesített korrupciót. Itt sem arról van szó tehát, hogy a NAV-on belül dolgoznak korrupciós tisztviselők, esetleg akár a szervezett bűnözés delegált tagjaiként, hanem arról, hogy az adóhatóság kormányzati elvárás alapján az állami korrupció szerveként működik. Erről szólt az amerikai kitiltási botrány is, ahol mások mellett az adóhatóság elnökét tiltották ki az Amerikai Egyesült Államokból korrupció miatt, tisztelt képviselőtársaim. Korrupció miatt! De erről szól egy baloldalisággal nem vádolható kriminológus adószakértő tanulmánya is, aki tudományos igényességgel tárta fel a rendszer működésének természetét. Márpedig az evidens, hogy a korrupciós bűncselekményeket adóhatósági eljárásban lehet a legszélesebb körben feltárni, például kapcsolódó ellenőrzésekkel, nem pedig büntetőeljárásokban.

A rendőrségről nem szólnék, mert bár normálisan feladata lenne a korrupció üldözése, egy korrupciós kormány alá rendelve ez aligha lehetséges és elvárható. Aztán ott volna az ügyészség, amit egy volt kormánypárti képviselőjelölt vezet, és akinek a részrehajló és politikai szempontból elfogult működését, a kormányzati korrupciós cselekmények eltussolására szakosodott tevékenységét tényekkel alátámasztva kétszer 4-5 órában bizonyítottuk itt, a parlament plenáris ülésén. Az Állami Számvevőszéket, a Magyar Nemzeti Bankot egy-egy volt országgyűlési képviselőjük vezeti, az Alkotmánybíróságot pedig lassan

szó szerint csak a Fidesz által jelölt és megválasztott alkotmánybírák alkotják.

Összefoglalva: a korrupciós rendszerüket biztosítják egy korrupciós adóhatósággal, egy volt politikustársuk által vezetett, végtelenül elfogult és befolyásolt ügyészséggel, egy pártérdekeket szolgáló Állami Számvevőszékkal, Nemzeti Bankkal és Alkotmánybírósággal, amely utóbbi még alkotmányvétség esetében sem veszi elejét a törvényesített lopásnak. Ez aztán a rendszer, tisztelt képviselőtársaim! Hol van ehhez képest az olasz vagy az amerikai maffia? Itt nem a maffia tagjai épülnek be a legfelsőbb kormányzati körökbe, hanem a miniszterelnök maga a keresztapa, sok rokonnal a kormányban, a formális kormányzati ellensúlyok élén és helyi szinten.

Utóbbiak, azt tudom mondani, hogy a térség kiskirályai, mint a középkorban. Ha meg jön a király, akkor hol egy rendkívül izléses festménnyel kedveskednek neki - kár, hogy Tállai államtitkár úr már nincs itt -, hol más figyelmességgel. Aztán itt-ott ünnepeket rendeznek az ikszedik ellopott milliárdjuk megszerzésekor. Már nem elégednek meg, tisztelt képviselőtársaim, a saját lopott vagyonukkal, saját kis társadalmat építenek, hűbérurakkal és hűbéresekkel. A szövetet pedig összeköti a közös érdek, a hála, de legfőképpen a félelem, hiszen az ebül szerzett vagyon, esetleg a hierarchiában kicsit lejjebb vagyonka miatt mindenkinek fogja egy nagyobb Döbrögi - hogy is mondjam - a kezét.

Szóval, nem elég a fideszes politikai elit, a fideszes gazdasági elit, a politikusok strómanjainak, a Mészáros Lőrincnek a köre, nem elég a helyi kiskirály, hanem kellett egy mesterségesen kialakított fideszes középosztály is, a trafikulajdonosok, a preferált alvállalkozók, pályázati nyertesek, a műkörmös új földbirtokosi réteg. De ne gondolja senki azt, hogy nem tudjuk, hogyan és mi megy Magyarországon! Ne gondolja senki, hogy azért, mert ma nem olyanok a körülmények, hogy ezek feltárására hatósági igény volna, hogy a lépni képes potentátok nem akarnak cselekedni, sőt támogatják ezeket a jelenségeket, ennek a magatartásnak nincs kockázata! De van, tisztelt képviselőtársaim, van kockázata. Legtöbb esetben ezeknek a bűncselekményeknek az elévülési ideje tíz év. Tíz év a politikában beláthatatlanul hosszú idő. A türelem nem azonos az ismeretek és az elszántság hiányával.

Lehet, hogy a törvényhozással meg támogatott korrupciós cselekmények egy részének esetében azzal szembesülünk majd, amivel annak idején a nürnbergi per bírái. *(Zaj a kormánypartok padsoraiból. - Dr. Répássy Róbert közbeszól.)* De egyrészt ők is találtak végül megoldást, másrészt nem muszáj a legsúlyosabb és mindegyik bűncselekménybe belebukni.

Lehet, hogy Al Capone legtöbb bűnét meg tudta úszni, de adócsalásért azért mégis börtönben végezte. Így fognak önök is járni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Dr. Répássy Róbert: Ugyan már, ne felejtetözzél! - Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

(15.50)

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nemrég vagyok képviselő, ezért biztos a tapasztalatlanságomnak tudható be, hogy a politikai vitanap címét elolvasva arra következtettem, hogy itt politikusokat érintő konkrét vagy folyamatban lévő korrupciós ügyekről fogunk beszélni, és mivel Magyarországon az ellenzék van teli korrupciós ügyekkel, ez a nap arról fog szólni, hogy ezekben a konkrét ügyekben tud majd az MSZP, valamint a Jobbik megnyugtató válaszokkal szolgálni. De a szocialisták imént hallott felszólalása után rögtön rájöttem, hogy sajnos csalódnom kell, mert most már egyértelmű, hogy minden pozitív várakozásunk ellenére nem fogunk érdemi válaszokat hallani az MSZP józsefvárosi feketekasszájáról, Simon Gábor bécsi számláján tartott pénzének eredetéről, vagy éppen Hiszékeny Dezső képviselőtársunk folyamatban lévő hivatali vesztegetéses ügyéről. De valószínűsítem és megeléjezem, hogy a Jobbik is hallgatni fog Kovács Béla ügyéről, és Sneider Tamás 2010-es, Vona Gáborról szóló mondatának értelmezését sem várhatjuk tőlük, mely szerint Vona Gábor valószínű még maffiózókkal is kellett, hogy jóban legyen. *(Dúró Dóra: Nem igaz!)*

Ezért némileg eltérve a tervezett gondolataimtól, kicsit más mederbe terelném ezt a vitát. Először is szeretném leszögezni, mindig van egy diszkrét bája, amikor a szocialisták vádaskodnak ebben a témában úgy, hogy lényegében csak hosszú kutatómunka után tudnánk megnevezni olyan vezető baloldali politikust, akinek még ne került volna szóba a neve valamilyen korrupciógyanus ügyben. Elképesztő volt éppen ezért hallgatni a szocialisták felszólalását, mely igen nagyvonalúan lépett túl az MSZP kínos múltján és jelenleg is aktuális korrupciós ügyein. Mi azonban nem tudunk szó nélkül továbblépni a szocialistákhoz kapcsolódó korrupciós ügyeken, és pláne nem szeretnénk káposztaőrző tanácsokat kapni az Országgyűlés kecskéitől. Főként annak fényében nem, amit a Fidesz-KDNP-kormány az elmúlt években tett a korrupció visszaszorításáért. Erről államtitkár urak részletesen beszámoltak, de úgy látom, érdemes megismételni röviden az elhangzottakat, mert úgy látszik, mintha az MSZP képviselői nem hallották volna ezeket az eredményeket.

Először is zéró toleranciát hirdetett a kormány a korrupcióval szemben. 2011-ben a jelenlegi kormánytöbbség volt az, amely az Alaptörvénybe foglalta az állami vagyonnal való felelős gazdálkodást. Tette mindezt azért, mivel a baloldali kormányok elvesztegették és eltékozolták a magyar közvagyonot. Az új kormány sokat tett a feketegazdaság elleni harcban is, bevezette az online pénztárgépeket, új

közbeszerzési törvényt fogadott el, és megszigorította a korrupciós bűncselekményekre vonatkozó büntetési tételeket is. Míg a baloldali kormányok alatt a közbeszerzéseket offshore-cégek nyerték, az új törvény kizárta a közbeszerzésekből az offshore-cégeket. Az Orbán-kormány 25 éves örökséget törlesztett, amikor az új szabályokkal olcsóbbá tette a kampányokat és átláthatóvá tette a pártfinanszírozást. És hogy egy nemzetközi elismerésről is szólnak: az Európa Tanács korrupcióellenes szervezetének nemrég megjelent jelentése is elismeri, hogy Magyarország a korrupcióról szóló büntetőjogi egyezmény kiegészítő jegyzőkönyvének ratifikációjával a 2012-es korábbi jelentés összes ajánlását végrehajtotta, és újabb fontos lépéseket tett a korrupció ellen. Ezek alapján egyértelműen kijelenthető, hogy a Fidesz-KDNP-kormány elkötelezett a korrupció visszaszorításának ügyében.

Az elmúlt évek korrupcióellenes munkája alapot ad számunkra arra, hogy ha már az MSZP nem beszél a saját ügyeiről, akkor mi itt ezt megtegyük. Először is azt kell látnunk, hogy az MSZP-nek az elmúlt tíz évben csak olyan miniszterelnök-jelöltjei voltak, akiknek a nevéhez korrupciógyanus ügyek társulnak. Úgy látszik, ez a baloldalon szokásos miniszterelnöki casting esetében elvárás volt. Gyurcsány Ferenc esetében az ember nem tudja, hogy hol kezdje a felsorolást, az őszödi kormányüdüllő mint állami vagyon elherdálásának ügyénél, vagy éppen a Nomentana és Fittalina nevű cégeknél, melyek azt a célt szolgálták, hogy Gyurcsány a luxusvillájába építendő üszómedencéjének építési költségei után az áfát vissza tudja igényelni. És akkor nem is beszélék az MSZP kormányzása alatti felesleges állami beruházásokról, amelyeknél szintén felmerült a korrupciógyanus; elég csak a dombok közötti völgyhidat vagy a pusztába épített alagutakat említeni.

De ha megnézzük az MSZP 2014-es miniszterelnök-jelöltjét, Mesterházy Attilát, akkor ott a Zuschlag-üggyel találjuk szembe magunkat, hiszen Mesterházy Attila éppen annak a minisztériumnak volt az államtitkára, ahol az ifjúsági támogatásokról döntöttek, és Zuschlag ezeket a pénzeket lopta el. Bűnszövetségben, mondta ki a bíróság, teszem hozzá.

De hogy ne csak a múltban vájkáljunk, szeretnék egy-két témát feleleveníteni, amire még mindig nem kaptunk választ a Magyar Szocialista Párt részéről. Simon Gábor ügyét már említettem, az MSZP VIII. kerületi feketekasszája is szóba került, és ehhez szorosán kapcsolódik az MSZP-pártszékház titkos széfje is, valamint hogy Gyurcsány Ferenc 2013-ban azt találta mondani - idézem pontosan -: „Én voltam ennek a pártnak az elnöke, sok helyről vándorolt oda a pénz, Európából nem nagyon, ahonnan meg vándorolt, azt meg jobb, ha nem tudjuk.” Az MSZP a mai napig adós ennek a mondatnak a magyarázatával.

De illetlenség lenne részemről, ha kizárólag a ma is aktív politikusokat említeném, ezért véletlenül sem szeretném kihagyni Juhász Ferencet, akit éppen a napokban mondott bűnösnek a Fővárosi Törvény-

szék Fapál László lakásvásárlása kapcsán, vagy akár Hiszékeny Dezsőt, akit hivatali vesztegetéssel vádol a Központi Nyomozó Főügyészség. Ha folytatni szeretnénk a felsorolást, és egy kis történelmi kitekin-téssel az SZDSZ ügyeit is idehoznánk, akkor minden valószínűség szerint még a bővített időkeret is szű-kös lenne számunkra.

De az MSZP mellett azért meg kell említeni a Jobbikot is, mert a korrupció a Jobbiktól sem áll távol. (*Zaj a Jobbik soraiban.*) A párt ugyanis mind a mai napig nem tisztázta minden idők legsúlyosabb botrányát, a Kovács Béla-ügyet. (*Derültség a Jobbik soraiban.*) A Jobbik képviselőjét, akinek orosz fele-sége van, véletlenül épp az oroszoknak való kémke-déssel vádolják. Vona Gábornak választ kell adnia arra, milyen eredetű pénzekkel finanszírozta Kovács Béla a Jobbikot. Ahogyan arra is, hogy miért nem vizsgálta ki a mai napig a képviselő ügyét, és mit ért az alatt, hogy a KáGéBéla-üggyel kapcsolatban azt nyilatkozta nemrég: sok mindent hallottam, közte elbizonytalanító dolgokat is, amikre választ várok. Vona Gábor, tisztelt elnök úr, mi is válaszokat vá-runk. Arra a kérdésre is választ várunk, hogy a Job-bik miért állt át a nagybirtokos Simicska Lajos olda-lára, holott programjában még a földosztást sürgette a magyar családi gazdálkodóknak, most pedig nem támogatják, hogy a magyar föld magyar kisbirtoko-sok kezébe kerülhessen. (*Gógös Zoltán: Mert nem azoké lesz!*)

Fontos kihangsúlyozni, hogy az előbb említett esetek, ellentétben az önök üres politikai vádaskodá-saival, konkrét, folyamatban lévő vagy akár már le is zárt büntetőügyek. (*Dr. Bárándy Gergely: A felmen-tésekről is beszélj!*) Éppen ezért, mielőtt bárki az ellenzék padsoraiból úgy gondolja, hogy van értelme egy olyan vitának, ahol önök ismét elmondhatják az üres vádaskodásaikat, akkor szeretném jelezni, hogy ez felesleges. Felesleges, mert ezt már 2010-ben és 2014-ben is megtették. Az országgyűlési választások kampányában korrupcióval kürtölték tele az orszá-got, ám az eredmények ismertek: a magyar embe-reknek korrupció kapcsán éppen önök, a szocialisták jutottak eszébe, és a baloldali korrupciós kormány-zásból nem kérnek még egyszer, valamint támogat-ják a Fidesz-KDNP-kormányt abban, hogy egy sike-res országot építhessen, és a jövőben továbbra is mindent megtegyen a korrupció visszaszorításáért. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hollik képviselő úr. Megadom a szót Vona Gábor frakcióvezető úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

VONA GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja ré-széről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kö-szönöm szépen a szót. Gyermekkorunkból bizonyára még sokan emlékszünk arra az időszakra, amikor a nyári szünet közeledtével elkezdtek felírni a táblára a „vakáció” szót betűnként visszafelé. Ha a „ció” szót

látnám most a táblán, nem biztos, hogy a „vakáció” szó jutna eszembe, de talán önöknek sem, hiszen sok-kal többet hallunk ma Magyarországon a migrációról és a korrupcióról, bár Hollik Istvánt és Németh Szi-lárdot hallgatva a „hallucináció” szó is eszembe ju-tott. (*Derültség az ellenzéki oldalon.*) Fontos, hogy a korrupcióról és a migrációról beszéljünk, hiszen ez az a két súlyos probléma, ami maga alá akarja te-metni Magyarországot, de a kettő között sajnos van különbség.

(16.00)

Ugyanis amíg a migrációról nagyon sok szó esik, addig a korrupcióról alig-alig beszélünk. Ennek az az oka, hogy a kormánynak nincs olyan politikai szán-déka és nem politikai érdeke, hogy a korrupcióról beszéljünk, hiszen van szegélynivalója és van titkol-nivalója. Amíg a migráció politikai témája érdekük-nek számít, és erről a közszolgálati csatornán meg-győződhetünk, hogy folyamatosan erről szólnak a beszélgetések, erről szólnak a riporter kérdések, addig a korrupcióról valóban alig esik szó. És ez nem jó, mert a korrupció ma Magyarország legnagyobb problémája a migráció mellett. Mondhatnám úgy is, hogy a korrupció ma Magyarország közéleti mocsara, amelyben minden egyes jó szándék, minden egyes pozitív elképzelés elsüllyed és elsüllyedt az elmúlt 25 évben.

Egyfajta vörös vonalként, mint valami örök ígé-ret, végigvonult az elmúlt 25 évben minden egyes ellenzéki párt kormányprogramjában vagy választási programjában az antikorrupciós politika, az elszá-moltatás.

(*Mirkóczki Ádámot a jegyzői székben
Ikotity István váltja fel.*)

Mindenki megígérte ellenzékben, aztán kor-mánnyra jutva elfelejtette korábbi ígéretét. Sőt, nem-csak hogy elfelejtette, hanem az antikorrupcióval kampányoló ellenzéki pártok kormányra kerülve, beleértve itt a baloldali pártokat és beleértve a Fi-deszt is természetesen, maguk váltak a korrupció motorjává, élharcosává.

Joggal merülhet föl a kérdés bennünk, hogy mi ennek az oka. Mi annak az oka, hogy azok a pártok, amelyek ellenzékben annyit sokat beszéltek a korrup-ció felszámolásáról, kormányon mégsem tudtak elle-ne semmit tenni, sőt, pont az ellenkezőjét tették. Arról lehet esetleg szó, hogy ez egy antropológiai törvényszerűség, hogy az emberi gyarláságba bele van kódolva ez a folyamat, amikor valaki közel kerül a húsfafazékhoz, kormányra kerül, akkor nem képes ellenállni a pénz, a hatalom csábításának? Erről le-het szó itt az elmúlt 25 évben?

Azt gondolom, hogy nem erről van szó. Erről is szó lehet, de nem ez itt az elmúlt 25 év magyaráza-ta - ennél sokkal rosszabb sajnos. Ugyanis nem arról van szó, hogy tiszta, a korrupciót felszámolni igyekvő

ellenzéki pártok aztán kormányra jutva emberi gyarlóságából megbuktak, hanem arról van szó, hogy már ellenzéki pártként is korrupt volt mind az MSZP, mind a Fidesz. Tehát nem egy görög drámát látunk itt, az elbukás tragédiáját, hanem egy ócska maffiafilmet. Már ellenzékben is mind az MSZP, mind a Fidesz korrupt pártok voltak, aztán kormányra kerülve persze, hogy ugyanazt folytatták, amit ellenzékben is tettek. Az egész ellenzékiességüket, pártjukat, a pártrendszerüket, a mechanizmusait korruptiók szerveződésére, korruptiók mechanizmusokra építették, és teljesen természetes és logikus, hogy ebből a saját maguk által fölrajzolt és megalkotott keretből kormányra kerülve nem voltak képesek kilépni.

A korruptió óriási károkat okoz az országnak, és itt nem csupán az anyagi terhekről beszélek, amiket csak ezermilliárdokban lehet mérni, hanem arról a fajta morális hanyatlásról is, amit ez a magyar társadalomban véghezvisz. Hiszen mi lát a választópolgár? Mit lát a magyar állampolgár? Azt látja, hogy a tulajdon határa, legyen akár köz- vagy akár magántulajdon, egyáltalán nem világos, hanem zavaros, és ebben a zavarosban lehet halászni, sőt érdemes halászni. Mert az viszi valamire, aki lop. Ezt üzeni neki a magyar közélet elmúlt 25 éve. Nem a tisztesség, nem a szorgalom, nem a becsületesség, nem az alázat, hanem a gátlástalanság, az arrogancia és a korruptió viszi előre az embert. Ezt üzente neki mind a baloldali kormány, mind a jelenlegi fideszes kormány: hogy lopni érdemes. (*Balla György: Csak ne olvassád!*) Ugye, vannak ezek a kiszólások, hogy „Mi az, hogy! Nagyon is.”, vagy „Na és?” vagy „Na ugye!” Minden miniszterelnöknek megvan a maga kis kiszólása. Ezek azt üzenik az embereknek, hogy igazából nem is szégyelli a politikai vezető azt, hogy korrupt. Sőt, azt gondolja, hogy ezt az embereknek el kell fogadniuk mint valamiféle törvényszerűséget.

Az anyagi veszteségeken és a morális hanyatláson túl van egy harmadik nagy probléma a korruptióval, ez pedig a nemzetbiztonsági kockázat. Itt lehet Kovács Béla ügyével folyamatosan előhozakodni - mint Európa legnagyobb korruptió botrányával -, amit, megmondom őszintén, nem igazán tudok értelmezni. (*Balla György: Majd segítünk.*) És azt sem tudom értelmezni, hogy milyen kivizsgálást várnak tőlem. Az lenne a furcsa, gondoljanak bele, ha egy orosz kémügyet én ki tudnék vizsgálni, és a Jobbiknak volna erre apparátusa (*Dr. Völner Pál: Az a baj, hogy van.*), hogy egy orosz kémügvet kivizsgáljon. Az lenne a durva! Tehát ami itt nemzetbiztonsági kockázat, sokkal inkább az önök amerikai kitiltási botránya, hogy mind a mai napig nem tudjuk, hogy miért tiltották ki az önökhöz közel álló személyeket Amerikából. Erre kéne választ adni, és erre kéne önöknek végre elmondani a magyarázatukat.

És az is igaz mind a baloldali, mind a jelenlegi kormányra, hogy a fejétől büzlik a hal. Tehát van egy mítosz, hogy van a jó király meg a rossz tanácsadók, de ez csak egy mítosz, az a vezető, az a király, aki

rossz tanácsadók vesznek körül, rossz király. Igaz ez Gyurcsány Ferencre, és igaz Orbán Viktorra is. Az a miniszterelnök, akit korrupt emberek vesznek körbe, az egy korrupt miniszterelnök. És ezt már kétszer megkérdeztem itt az Országgyűlésben, de fölteszem harmadjára is a kérdést, különösképpen a Fidesz-KDNP, a kormánypártok padsoraihoz intézem, hogy ki az önök közül, aki tűzbe merné tenni a kezét Andy Vajnáért, Habony Árpádért vagy Mészáros Lőrincért. Én nem, az biztos. De önök tűzbe mernék tenni a kezüket a miniszterelnök közvetlen környezetéért?

És ha körülnéznék az elmúlt öt évükben, trafikbérlet, földbérleti pályázatok, földprivatizáció, kaszinók; folyamatosan borulnak ki a csontvázak. Akármilyen szekrényt nyitunk ki, onnan kiborul egy vagy több csontváz, korruptió képében. Ha már filmekről beszéltem nemrég vagy görög tragédiáról meg maffiafilmről, meg csontvázakról, akkor itt eszembe jut a *Walking Dead*. Ha már Andy Vajnáról beszélünk, Andy Vajnáat meg lehetne kérni, hogy a sorozat hetedik szériáját itt Magyarországon, a magyar Országgyűlésben forgassuk, mert tele vagyunk itt korruptió csontvázakkal.

És ha a Jobbik hozzáállását kérdezik és próbálják firtatni, mert ugye, persze a Fidesz stratégiája érthető ezen a vitanapon számomra meg szerintem mindenki számára, próbálják szétteríteni a felelősséget és mindenkit bemocskolni, a saját sarukkal próbálnak itt mindenkit dobálni; azt hozzáteszem persze, hogy az MSZP kapcsán ez nem túl nehéz. De az, hogy a Jobbikot is megpróbálják itt korrupt pártként bemutatni, azt gondolom, az nehezen értelmezhető. Nehezen értelmezhető számomra, és a bizonyítékok egyáltalán nem látjuk.

Tudom azt, hogy sokszor mondják azt az emberek, hogy ha majd a Jobbik kormányra kerül, akkor biztos ők is lopni fognak, hiszen ez volt az elmúlt időszak tapasztalata, hogy mindenki, aki kormányra került, lopott. De van itt egy óriási nagy különbség; és pedig az, amiről már beszéltem, hogy a Jobbik, önökkel és az MSZP-vel ellentétben nem korruptiók mechanizmusokra építi pártrendszerét. Mi ellenzékben nem korrupt pártot építünk, mint ahogy önök már a kezdetektől fogva korrupt pártokat építettek.

Ha elmennek a jobbikos önkormányzatokhoz, találkoznak a jobbikos polgármesterekkel, éppen emiatt a jobbikos önkormányzatokban nem fognak korruptiót találni. De ha találnak, jelezzenek nyugodtan. Mutassanak nekem vagy keressenek egy vállalkozót, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, akinek vissza kellett osztani bármelyik jobbikos településen! És önök szerint hány olyan település van, fideszes vezetésű település, ahol vissza kellett osztani a vállalkozóknak bizonyos korruptiók esetek kapcsán? A jobbikos önkormányzatok kapcsán nincs ilyen.

Ugye, ott vannak a javaslatok is, amit már számtalanszor megtettünk, de valahogy, bár szeretik a mi javaslatunkat átvenni, ezt már tapasztaltuk, de valahogy a korruptiók javaslatunkat, az antikor-

rupciós javaslatainkat nem igazán szeretik. Én elmondom önöknek még egyszer, mert a remény hal meg utoljára, és hátha kedvet kapnak hozzá: például töröljük el a mentelmi jogot. Ne adjuk meg a lehetőséget arra, hogy a politikusok folyamatosan a mentelmi joguk mögé bújva meneküljenek el az igazságszolgáltatás elől.

Ha önök annyira büszkék a nemzeti konzultációra, ajánlom egyébként, hogy az általam most itt elmondott javaslatokat futtassák át egy nemzeti konzultáción. Higgyék el, hogy a legelsőpróbb sikeres konzultáció lesz az eddigiek közül. Tehát töröljük el a mentelmi jogot, kezdjük ezzel!

Aztán, amit már szintén számtalanszor mondtunk önöknek: a hozzátartozók vagyony nyilatkozatát is hozzuk nyilvánosságra. Nem értem, önök miért nem merik ezt megtenni. Bár tudom, hogy erre jelen pillanatban nem kötelezi az Országgyűlés az országgyűlési képviselőket, de a Jobbik ezt mégis megtette. *(Gógös Zoltán közbeszól.)* Azt gondolom, önök előtt is itt áll a lehetőség, a jó példa legyen ragadós, önök is hozzák nyilvánosságra az önökkel egy háztartásban élő hozzátartozók vagyony nyilatkozatát, és mutassuk be, bizonyítsuk be az embereknek, hogy senki nem próbálja a lopott vagyont, a lopott tulajdont hozzátartozók részére átmenekíteni.

Vagy itt van a következő javaslatunk: a ciklus végén minden egyes országgyűlési képviselő és kormánytag vagyonosodási vizsgálat alá vettessék. *(Gógös Zoltán: Egyetértek.)* Mindenki számoljon el azzal, hogy miből szerezte azt a vagyont, amivel gyarapodott az eltelt négy évben. Akinek félnivalója van, az nyilvánvalóan féljen!

A következő javaslatunk az elévülési idő eltörlése. Mert ugye, a mentelmi jog vagy vagyon elrejtése után ez szokott lenni a harmadik mentőöv, hogy kivárjuk az elévülési időt. A Jobbik a politikusok által elkövetett korrupciós bűncselekmények kapcsán az elévülési időt eltörölné. Nagyon kíváncsian várjuk ez ügyben a kormánypártok ambiciózus és bátor támogató javaslatát.

És itt van még a dupla büntetés javaslata is, ami arról szól, hogy ha egy politikus, adott esetben egy országgyűlési képviselő valamilyen bűncselekményt elkövet, akkor ő duplán vétkezik a mi értékelésünk szerint. Hiszen aki törvényalkotóként törvényt sért, az többet tett, többet ártott a törvényességnek, a rendnek, mint egy sima állampolgár. Hiszen ha már az sem tartja be a törvényt, aki hozza, akkor ki fogja betartani? Ezért, ha valaki duplán vétkezik, akkor sújtsa őt dupla büntetéssel.

Azt javasoljuk, hogy a politikusok részére az adott bűncselekményre kiszabható büntetési tétel dupláját is ki lehessen szabni. És ezek nem pusztán szavak! Ha 2018-ban a Jobbik kormányra kerül, ezeket a javaslatokat törvényi erőre fogja emelni. Kormányra kerülve szeretnénk, ha Magyarország és a korrupció eddig nagyon baráti kapcsolata megszűnne, és Magyarország hadat üzenne a korrupciónak.

(16.10)

Erre önök képtelenek, és képtelenek voltak a szocialisták is, hiszen már ahogy mondtam, ellenzékben is erre építették a rendszerüket. Itt önök mindent szétloptak az elmúlt 25 évben, mindent, szinte semmi nincs olyan, ahol ne bukott volna ki valamilyen korrupciós ügy, és hogyha a korrupció, mondjuk - a miniszterelnök úr ugyan nincs itt, de szereti a sporthasonlatokat -, sport lenne, akkor az biztos, hogy a szocialisták vb-aranyat hoznának Magyarországnak, de önök meg az olimpiai aranyat is elérnék, ebben biztos vagyok. Amit a szocialisták gátlástalanul, sokszor persze összevissza végeztek korrupció gyanánt, azt önök üzemszerűsítették és csúcsra járatták, profi módon üzemeltetik a korrupciót.

Én azt gondolom, és ebben a Jobbik és az LMP között bizonyára vannak hasonló elképzelések, hogy a XX. század a korrupcióról szól, és a politikában a XX. század még mindig tart, éppen azért, mert önök vannak kormányon. Akkor fog elkezdődni a magyar közéletben a XXI. század, ha végre ez a korrump rendszer, amelyet önök és a szocialisták, egymással ugyan el-elvitatkozva a koncon, el-elveszekedve, de mégis közösen működtettek az elmúlt 25 évben, véget ér. Akkor fog elkezdődni a XXI. század.

És ha a Jobbiknak a magyar történelemben semmilyen más küldetése nincs, mint hogy ezt a napot elhozza a magyar társadalom számára, akkor már megérte ezt a pártot létrehozni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Következik Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka.

DR. SZÉL BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Országgyűlés! Ha 2015-ben antikorrupciós vitanapot tartunk, akkor két tényt mindenképpen le kell szögeznünk. Az egyik az, hogy aki itt eddig kormányzott az elmúlt 25 évben ebben az országban, az mind híres lett a korrupcióról. Ezért is gondolják azt a választók, amit gondolnak a magyar politikáról és a magyar politikusokról. Ezért gondolják azt, hogy a politika mint olyan, az egy gyalázatos dolog, és a politikus mint olyan, az tisztességtelen. Ez azoknak a pártoknak a felelőssége, akik a rendszerváltás után Magyarországon olyan helyzetbe kerültek, hogy ezt az országot kormányozhatták.

A másik tény, amit le kell szögeznünk, az az, hogy az elmúlt öt évben egy kiemelt felelősség jutott ebből a Fidesz-KDNP-nek. Tisztelt Fidesz-KDNP! Önök azért felelősek, hogy legyengítették ezt az országot. Azt is látjuk, hogy önök addig fognak ebben az országban kormányozni, amíg van mit kiszívni ebből az országból. Önök igazi vérszívó pártokként működnek. A Fidesz-KDNP fő tevékenysége igazából mostanra már a korrupciónak a működtetése, a

kormányzás önöknek nem több, mint egy pusztá fedőtevékenység.

Tudják, én hosszan tudnám sorolni az elmúlt öt év kormányzásának a hibáit és annak következményeit. Elég, ha azt mondom, hogy nő a dolgozói szegénység, aggasztó mértéket öltött a kivándorlás, az uniós pénzeket pazarolják, ott van az elhibázott oktatás- és szociálpolitika, és ott van a mi szétvert mezőgazdaságunk. A legnagyobb probléma mégis az, hogy mára a korrupció, az állami pénzeknek a kitalicskázása elsőbrendűséget élvez a kormányzással szemben. Mi úgy látjuk, hogy azért az önöket megelőző 20 évben a korrupció egy sajátos melegágya volt a kormányzásnak, önök viszont egy egészen profi gépezet építettek fel a korrupcióra.

A probléma az, hogy ez a gépezet, amit önök felépítettek, nagyon sokat fogyaszt. A Simicska-Orbán-háború bizonyítja leginkább, hogy ez a korrupció, az, amit önök felállítottak, gyakorlatilag már felzabálja az egész kormányt. A miniszterelnök már maga érezte úgy, hogy nincs mozgásteret a rendszert működtető oligarchákkal szemben.

A háttérországot irányító vállalkozóknak nagyobb hatalma volt, mint magának a miniszterelnöknek, az emberek ott ültek az államigazgatás minden szintjén, akitől önök már nem tudtak kormányozni, és a kormányzati döntéseket pedig ezek a háttérhatalmak tudták a saját igényeik szerint formálni.

Az egy tragédia, hogy ennek a háborúnak a végeredménye nem az lett, hogy önök a korrupciót csökkentették vagy végre felszámolták volna, hanem most meg ott tartunk, 2014 óta azt nézzük, hogy önök egy újabb generációs oligarchát kell hogy kistafirozzanak. És én ezért nevezem önöket vérszívóknak, mert most már tényleg egyre kevesebb van ebben az országban, amit belőlünk ki lehet sajtolni, és én pontosan tudom, hogy önök addig akarnak itt kormányozni, amíg van mit kiszívni ebből az országból.

Sok mindenről beszélhetnénk, de most néhány olyan témán menjünk végig, amiről azt gondolom, hogy nagy szívfájdalom sok magyar embernek. Ott van a földrablás. Az önök kormányzása úgy indult, hogyha visszaemlékezünk, hogy kinevezték Ángyán Józsefet államtitkárnak, és mindannyian joggal reménykedtünk abban, hogy önöknek ott van a kétharmada, ott van Ángyán József, és végre valóban leszámolnak a korrupt nagybirtokrendszerrel.

Hol tartunk öt év múlva? Ott tartunk, hogy Ángyán József ma a kormány vidékpolitikája leghangsúlyosabb ellenzőinek az egyike, önök pedig most már másodsorra rabolják le az egész magyar vidéket. Ángyán József maga mondta el, hogy az egyes oligarchák családtagjai ott ülnek a minisztériumban, és kézi vezérléssel osztják ki az állami földet maguknak. Olvasták önök az Ángyán-jelentéseket? Minden szavuk igaz.

Az ország legsikeresebb gazdálkodója a miniszterelnök egyébként gázszelő szomszédja. Önök korábban azt ismételték, hogy a magyar föld nem

eladó. Most gondolkodás nélkül egy kormányhatározatban eladják a megművelhető állami földek kétharmadát csak azért, hogy a korábbi szövetségesüket, Simicska Lajost meggyengítsék.

A legjobb bizonyíték arra, hogy az egész földprivatizáció, a fideszes földprivatizáció egy átverés, hogy maguk is azt mondják, hogy az állami bevételeknek igazából nincs szüksége erre a pluszpénzre, önöknek nem a pénz kell, hanem az állami vagyont akarják kijátszani, önök megint feltökésítik az új generációs oligarchákat.

Ott van Paks, a paksi bővítés. Tudjuk, hogy semmi szükség rá. Tudjuk, hogy főleg ilyen sürgős kivitelezésben nincsen szükség rá. Tudjuk, hogy semmi köze nincsen az olcsó áramhoz. Mindezt nemcsak mi tudjuk, hanem tudja maga az Orbán-kormány is, de önöket láthatóan ez nem érdekli. Önöknek ugyanis nem az atomerőműnek a bővítése a fontos, hanem az a legalább 4000 milliárd forint, az éves GDP-nk 13 százaléka, amit le lehet nyúltni ebből a projektből.

Minden, ami az elmúlt két évben történt, az ennek a célnak lett alárendelve. Akárhány akadály merül fel, bármennyi kompromisszumot kell megkötni... - és most szeretném hangsúlyozni, hogy önök meghátráltak Brüsszellel szemben akkor, amikor az üzemanyag-szállítási szerződésről volt szó, és engedték kivenni a szerződésből, hogy az oroszokhoz vissza lehessen vinni a kiegészítő fűtőelemeket. Mi lesz ezekkel a fűtőelemekkel? Itt maradnak mind Magyarországon?

Itt fogják önök ezeket elföldelni? Mindenesetre meghátráltak. Most itt van két újabb kötelezettség-szegési eljárás, önök nem jegelik ezt a projektet, hanem költik tovább az adófizető polgárok pénzét az idejű költségvetésből és a jövő évi költségvetésből is, holott illegálisan nem lehet a XXI. században atomerőművet építeni. Mire van szükség? Önöknek nem atomerőmű kell, önöknek a pénz kell.

Folytassuk: kaszinók, Andy Vajna és a trafikok. Hasonló pénzmosoda, mint a paksi bővítés. Egy másik, egy szimbolikus projekt: a kaszinókoncessziók elosztása. A modell jól ismert: állami eszközökkel elfoglalnak egy egész piacot, aztán jól egybegyűrják és átadják a kormány egyik kedvenc oligarchájának. Mindig van egy nemes cél, mint a dohánymutyinál, hogy a fiatalok ne dohányozzanak, hasonlóan a szerencsejátékoknál, hogy a magyar emberek függőségét csökkentésük, de itt igazából nem arról van szó, hogy önök bármi jót akarnának a magyar embereknek, hanem arról van szó, hogy sok jót és pénzt akarnak saját maguknak.

Nagyon érdekes volt Tállai András úr vélekedését hallgatni azzal kapcsolatban, hogy ki mit gondol az online pénztárgépekről. Én Tállai Andrást meg az egész magyar kormányt akkor fogom komolyan venni ebből a szempontból, ha végre Andy Vajná is ellenőrzik. (Tállai András: *Ellenőrzik.*) Énnekem kellett küzdenem azért, hogy a kormánybiztosnak legyen meg az a nemzetbiztonsági átvilágítása, ami-

ről önök úgy elfeledkeztek éveken keresztül, de tény az, hogy az összes magyarországi pénztárgép közül éppen a kaszinókban lévőket nem kell a Fidesz-KDNP szerint bekötni a NAV-hoz.

Érveléssel itt már egyébként nem is nagyon fáradtak, de Andy Vajna - a paksi beruházáshoz hasonlóan - titokban hordhatja szét az állami pénzt. Persze, csak egy részét tarthatta meg, mert aztán rögtön kellett neki egy kereskedelmi televíziót is vásárolni. De a modell ugyanaz, a fideszes-KDNP-s vérszívó modell: van egy hivatalos érv valamiféle nemes célról, aztán jön a nagy lenyúlás. Önök ebben tényleg professzionálisak, csak van egy probléma, hogy önök senki nem erre választotta meg.

De folytassuk a NAV-botránnal! Itt van körünkben, ott ül a páholyban Horváth András, aki kirobbantotta ezt. A mai napig nem látunk tisztán ezzel kapcsolatban, azt viszont tudjuk, hogy úgy egy országot nem lehet vezetni, hogy a magyar adófizető polgárok nem érzik biztonságban az adóforintjaikat.

Nagyon rossz példát mutattak önök, tisztelt politikusok a megmagyarázhatatlan gazdagodásukkal, amikor arról van szó, hogy a vagyonyilatkozatuk folyamatosan változik, nem tudjuk, miből van pénzük hatalmas villákra meg fűtött úszómedencékre, meg mindenféle. De hát milyen dolog már az, hogy van a NAV, ami az adófizetők pénzét gyűjti be, és nem tudjuk, hogy ez az egész intézmény mennyire átlátható!? Ott volt a „zöld dosszié” követelés, arról szólt, hogy Magyarországnak olyan adóhatósága legyen, amit az állampolgárok azért tartanak fenn, hogy közös célokra fizethessenek adót. Az emberek most azt látják, hogy az ő adóforintjaikból a korrupciós elit gazdagodik, mert azt látják, hogy az a hatóság, amelynek az elsődleges feladata a közös források begyűjtése lenne, az kivételezik, meg politikai utasításra cselekszik, átláthatatlan, és erős a gyanú arra, hogy maga is kiveszi a részét a korrupció fenntartásából.

(16.20)

A gyanú persze gyanú, de hogy áll az önök nyomozása? Átvilágították a NAV-ot? A helyzet az, hogy ilyen nevetséges, egy hétvégés önvizsgálatokra nem vagyunk kíváncsiak. Joggal van elege minden egyes magyar állampolgárnak, és ha ezt a kormány nem látja, akkor nemcsak cinikus, hanem egész egyszerűen elment az esze. Mert az, ha az adóhivatal nem átlátható és nem érinthetetlen morál szempontjából, az egy tragédia ország számára, ugyanis a közös céljainkat ássa alá.

Ott vannak az uniós pénzek. Tökéletes a rendszerük arra is, hogy hogyan hordják szét az uniós pénzeket, csak hogy önök nem erre kaptak felhatalmazást. Hadházy Ákos, az LMP antikorrupciós szóvivője több tucat pályázatnál tárta már fel, hogy nem létező vagy fölösleges szolgáltatásokért kapják a százmilliókat, sokszor milliárdokat ugyanazok a cégek előre megbundázott közbeszerzéseken. Ott van

például miniszterelnök úr veje. Ha ő lámpafelújítással foglalkozik, akkor Magyarországon minden városban fel fogják újítani a közvilágítást, ha akarják, ha nem.

A modell itt is pontosan ugyanúgy működik, mint a korrupciós gépezet által működtetett kormányzásuk minden területén. Először kiválasztanak egy baráti céget, aki jó esetben nyújt valami szolgáltatást, rosszabb esetben soha el nem készülő tanulmányokat ír, meg meg nem történt képzéseket tart. Ezt követően a kormány kiírja a pályázatot, majd minden kormánypárti vezetésű város vagy más szervezet pályázik, és végül verseny nélkül leszerződnek az előre kiválasztott céggel.

Mindez azért igazán szomorú, mert a paksi beruházáshoz vagy az önök földrablásához hasonlóan ezzel az országot következő harminc évét legalább tönkreteszik. Az uniós források ugyanis egy idő után el fognak apadni, mi meg itt maradunk rengeteg életképtelen, a politikai kapcsolatokon túl semmilyen tudást felmutatni nem tudó céggel. Önök azt ígérték, hogy magánérdek helyett a közérdeket fogják előtérbe helyezni. Ennek, jelzem, pont a fordítottja valósult meg.

A helyzet az, hogy a Fidesznek van ideológiája a lenyúlásokra, ugyan nemzeti vállalkozói réteg megteremtéséről szoktak beszélni, de kérem, mi van akkor, ha ezt a nemzeti vállalkozói réteget egy kezemen fel tudom sorolni, hogy hányan vannak és kik ezek a nemzeti vállalkozók? A Lehet Más a Politika az elmúlt években tucatnyi törvényjavaslatot, átfogó módosítót nyújtott be annak érdekében, hogy egyről a kettőre haladjunk a korrupció ellen. Kivételesen elkaszálták ezeket a javaslatokat. Felszámoltuk volna a törvénytelen lobbizást - a Fidesz nem akarta. Emlekszünk a dohánymutyira - nem tudott volna megvalósulni, ha az LMP kormányoz. Közpénzből kötött szerződést nem lehetne eltitkolni, de a Fidesz ezt sem akarta. Uniós támogatásokkal kapcsolatos eljárások teljes nyilvánossága lenne ebben az országban - a Fidesz-KDNP ezt sem engedte. A burkolt pártfinanszírozásnak búcsút mondhatna ez az ország, mert mi az állami reklámköltségeket megtiltottuk volna. Önök ezt sem engedik. Az offshore-lovagokat mi valóban kiebordultuk volna, önök viszont tudatosan hatalomban tartják. Az elmúlt 25 évben, amíg az önök elődei kormányoztak meg önök, és gyakorlatilag, ahogy Ángyán József mondta, dél-előtti meg délutános műszakban rabolták ki ezt az országot az elmúlt 25 évben, a magyar teljes államadósság két és félszerese ment ki offshore-cégekbe. A helyzet az, hogy az összes komoly megszorítást, ami az elmúlt 25 évben volt, el tudtuk volna kerülni akkor, ha itt nem lett volna offshore. Ott volt a Fidesz-KDNP előtt a lehetőség, ott volt az LMP-s javaslat, megvalósíthatták volna. Nem tették! Önök vastagon benne vannak ebben az egészben.

Elhiszem, hogy nehéz lehet Németh Szilárdnak, hogy az LMP-n nem tud fogást találni, de akkor kérem a kollégámat, hogy legalább maradjon csönd-

ben, és ne terjesszen szemenszedett hazugságokat a magyar parlamentben. Az LMP az utolsó fillérig elszámolt a 2014-es kampánykiadásaiival (*Németh Szilárd István: Biztos, hogy nem.*), a párt a beszámolóját közzé is tette a Közlönyben, és az Állami Számvevőszék is elfogadta. (*Közbeiktatások a Fidesz soraiból, köztük Németh Szilárd István: A pártról van szó. A pártpénzről.*) Sőt, az LMP volt az egyetlen párt, amelyről még a Transparency, az Átlátszó, a K-Monitor és a Political Capital közös jelentése is azt mondta, hogy nem lépte túl a törvényesen elkölthető keretet (*Közbeiktatások a Fidesz soraiból, köztük: Ez gyanús. Gyanús ez a magyarizálás. - Az elnök csenget.*), azt a keretet, amelyet önök sokszorosan túlléptek, sőt önök voltak azok, akik lehetővé tették, hogy kamupártok milliárdokat szívjanak ki ebből az országból.

Itt tartom a kezemben egyébként a „Magyarországon a kampánykorrupció jobban teljesített” című beszámolót. (*Felmutatja.*) A Fidesz mellé oda van írva: a túlköltekezés bajnoka. (*Felzúdulás, közbeiktatások a Fidesz soraiból, köztük Balla György: És mikor tetszett odaírni? - Derűtség a kormánypártok soraiban.*) Ez a helyzet, tisztelt uraim és hölgyeim. Van egy magyar mondás erre, hogy a saját szemében a gerendát sem, a más szemében pedig a szálkát is meglátja. Tisztelt Képviselőtársam! Majd akkor kezdjen ki az LMP-vel korrupció terén, ha bármi olyat lát, ami korrupcióra egyáltalán okot ad, de a helyzet az, hogy az LMP egy teljesen unikális helyzetben van a magyar parlamentben. Mi vagyunk az a párt, akik 2010 óta folyamatosan azon dolgozunk, hogy önök ne tudjanak lopni. Ez a nagy helyzet!

Tisztelt Képviselőtársaim! A helyzet Magyarországon sokkal rosszabb, mint volt. A Fidesz-KDNP 2010-ben mindent megígért a magyar embereknek, és abból semmit nem teljesített. Láthatóan mindent megígért a saját haverjainak és a gazdasági érdekeinek is, abból láthatóan jobban teljesített. A probléma az, hogy nem tudjuk, mi lesz ezután. Ha a Fidesz-KDNP még sokáig garázdálkodik magyar kormányzás címszó alatt, akkor azoknak az embereknek és azoknak a politikusoknak, akik önök után fognak jönni, nagyon nehéz dolguk lesz, mert ebből a romhalmazból kell ezt az országot újra felépíteni. De szerencsére egyre többen vagyunk, akik készek vagyunk erre (*Felzúdulás, közbeiktatások a kormánypártok soraiból.*), és szerencsére egyre többen vannak, akik önöktől elfordulnak. A helyzet az, hogy most már mindenkinek a szemét szúrja az, még a saját híveikét is, hogy gátlástalanokká váltak a lopásban.

Tisztelt Uraim és Hölgyeim! Tisztelt Országgyűlés! Ha legközelebb antikorrupciós vitanapot rendezünk, én elvárom a magyar kormánytól, hogy legalább azokban a témákban kellő megfontolással járjon el, amelyekben kellőképpen bizonyított már, hogy önök sarasak. A helyzet az, hogy ne pórballjanak itt Hófehéreknek feltűnni, más mindenkit pedig a rút boszorkányként beállítani. Önök pontosan olyan vérszopó pártként (*Felzúdulás és közbeszólás a kor-*

mánypártok soraiból: Na, na, óvatosan!) viselkednek a mindennapokban, mint ahogy ez látszik mindenki számára, egész Magyarország számára.

Szégyen mindannyiunknak, hogy ez mehet a magyar Országgyűlésben, hogy antikorrupciós vitanap égisze alatt gyakorlatilag semmit nem beszélnek Magyarország lényeges problémáiról. Persze, hogy nem, mert akkor saját maguknak kellene a szemükbe nézni. És ez az én nagy kérdésem: ha letelik ez az újabb mandátuma a Fidesz-KDNP-nek, és elérjük 2018-at, hogy fognak önök a saját szemükbe nézni? Hogy fognak önök a választópolgárok szemébe nézni? (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) Az adóforintok, az ellopott adóforintok az önök terhes öröksége, és nem tudjuk, hogy mi lesz az országgal ezek után, mert önök gátlástalanul lopnak. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Tisztelt Országgyűlés! Az elsőként jelentkezett független képviselő úr nincsen jelen. (*Derűtség a kormánypártok soraiban.*) Ezért kétperces felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Volner János képviselő úrnak, Jobbik.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tállai államtitkár úr a személyemet érintő megjegyzéseket tett. Államtitkár úr, erre szeretnék reagálni. Az első és legfontosabb, hogy én magam soha nem vettem részt közbeszerzésekben, tehát ezen keresztül nem tudtam korrumpálódni, az ön párttársai viszont a közbeszerzésekben válnak milliárdossá. Én magam soha nem vettem részt állami támogatások lehívásában, a fideszes politikusokkal és vállalkozókkal ellentétben, tehát ilyen módon sem tudtam korrumpálódni.

Amiről államtitkár úr beszél, arról pedig már jogerős bírói döntés mondta ki, államtitkár úr, a felelősség kérdését. Az adóhivatallal folytatott levelezést közzétettem a Facebook-oldalamon. Az adóhivatal is elmondja a velem folytatott levelezés során ugyanazt, mint a bíróság, miszerint Volner Jánosnak nincs köztehetartozása, a felelősség kérdését pedig egy jogerős bírói döntés rendezte. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Hoppá!*) Államtitkár úr részéről az egy piszkos trükk, hogy úgy tesz, mintha nekem itt bármilyen takargatnivalóm lenne ebben, de persze föl-készültünk arra, hogy a Fidesz megpróbálja tisztára mosni azzal a szennyest, hogy másra teríti szét a saját piszkát. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának. Öné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Az ellenzék nagy derűséggel vagy tagadással fogadta

azt a kijelentést, miszerint az ellenzék tele van korrupciós ügyekkel. Én azért kértem szót, hogy azt mondjam, önök nem velünk vitatkoznak, hanem saját magukkal, és mindezt öt idézettel szeretném alátámasztani.

Kezdjük, mondjuk, Bajnai Gordonnal, aki már nem lehet közöttünk itt. (Dr. Staudt Gábor: ...elszámoltatás.) Ő azt mondta, hogy sokaknak joggal van elege a 2010 előtti korrupciós botrányokból. Említhetnénk itt Sneider Tamást is, aki jobbkios politikusként 2010-ben arról elmélkedett, hogy a Jobbik elnökének még maffiózókkal is jóban kell lennie. (Felzúdulás, közbekiáltások a Jobbik soraiból, köztük Dúró Dóra: Nem igaz! Nem mondott ilyet.) A Jobbik elnöke 2015 októberében, pár nappal ezelőtt Simicska Lajos lapjának adott interjút, és ebben kijelentette, hogy bizony, ő is hallott elbizonytalanító dolgokat Kovács Béla-ügyben. (Közbeszólás a Jobbik soraiból: Szánalmasak vagytok.) Úgyhogy, ha konzultációt szeretne indítani a Jobbik, akkor mindenképpen ezekben az ügyekben kellene elindítani ezt a konzultációt. Ne feledkezzünk meg Gyurcsány Ferencről sem, aki amikor szót kapott, azt mondta, hogy „sok helyről vándorolt a pénz az MSZP-be, de Európából nem nagyon. Ahonnan vándorolt, azt meg jobb, hogyha nem tudjuk.” Más helyütt azt mondta, hogy azért hagyta ott az MSZP-t, mert abban a pártban loptak.

(16.30)

Érdekes dolog az, amikor a szarka kirepül a fészekből és lopást kiabál. Végezetül említhetnénk Mesterházy Attilát is, aki a Die Welt tekintélyes német lapnak azt nyilatkozta, hogy hatalmas gondot jelentenek az MSZP korrupciós ügyei. Úgyhogy, ha komolyan gondolják a korrupcióellenes küzdelmet, akkor azt elsősorban a saját soraikban kell lefolytatniuk. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Volner János! Jól forgatja a szavakat. Senki nem állította, hogy ön közbeszerzésen vett részt és ott korrumpálódott; senki nem állította, hogy állami támogatással nem tudott elszámolni; és senki nem állította, hogy önnek köztartozása van. (Közbeszólás a Jobbik soraiban: Dehogynem! - Hegedűs Lorántné tapsolva: Ennyi! Köszönjük.) Azt állította, hogy ön politikusi mivolta előtt részt vett, tulajdonosa, tagja volt annak a cégnek, amely köztartozással szűnt meg. (Mirkóczki Ádám: Nem ezt mondtad!) Nem a képviselő úrnak volt köztartozása, hanem annak a cégnek, amelyben ő tag és tulajdonos volt (Közbeszólások a Jobbik soraiban.), és ön tehetett volna arról, hogy befizeti az ál-

lamkasszába a köztartozást, de nem tett, hagyta úgy a céget megszűntetni. Csak akkor még nem gondolta, hogy majd politikus lesz, és egyszer az Országgyűlésben el kell számolni. Egy.

Kettő: a NAV kérdése. Üdvözöljük Horváth Andrászt a lelátón. (Közbeszólások az LMP és a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.) Kérdés, hogy az LMP hívta vagy a Jobbik; itt ez a kérdés, ez majd nyilván ki fog derülni. De végre Horváth András is a helyén van. NAV-dolgozónak nem volt jó, revizornak rossz volt, ezért megsértődött, és elment politikusnak az ellenzékhez. Sok sikert hozzá! (Közbeszólások az LMP és a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.)

A NAV kudarcáról pedig a következőket. Biztosan ön nem volt itt, amikor elmondtam, hogy 2010 és 2015 között lényegében az áfabevételek 50 százalékkal nőttek, amit a NAV gyűjtött és szedett be. A NAV végrehajtotta az online pénztárgéprendszer kialakítását és az EKÁER-rendszer kialakítását. (Gőgös Zoltán közbeszól.) A NAV ebben az évben 570 milliárd forinttal több adóbevételt gyűjtött be, mint ami az előirányzat. A NAV-nak lehet szervezeti vagy vezetési válsága, de az ott dolgozó emberek a tevékenységüket ma is kiválóan, az állam által elvárt szinten és adóbevételi szinten végzik el, úgyhogy a NAV-nál semmiféle válság és semmiféle kudarc nincsen. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Soron kívül megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! (Zaj. - Az elnök csenget.) Bárándy képviselő úr hozzászólására szeretnék reagálni, és szeretném visszautasítani azt a megállapítást, ami körülbelül úgy hangzott, hogy ettől a korrump kormány által irányított rendőrségtől nem várható el a bűncselekmények kivizsgálása vagy felderítése. (Harangozó Gábor István Tállai András felé: A Bükk Nemzeti Park hogy áll? - Tállai András: Igyál vizet! - Tállai András egy pohár vizet nyújt Harangozó Gábor István felé.) Én szeretném fölhívni a képviselő úr figyelmét a büntető törvénykönyv 300. §-ára (Harangozó Gábor István Tállai András felé: Ne menj el, ezt a nemzeti parkot megkérdezem még párszor... - Tállai András: Ha bíróságra akarsz menni!), amely azt mondja ki, hogy az a hivatalos személy, aki még fel nem derített korrupciós bűncselekményről szerez tudomást (Harangozó Gábor István: Tegye már meg a feljelentést, és elintézzük...), és erről a hatóságnak... Elnök úr, kérem, biztosítsa a lehetőséget, hogy... (Az elnök csenget. - Közbeszólások.)

ELNÖK: Folytassa, államtitkár úr!

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Tehát az a hivatalos személy, így az or-

szágyűlési képviselő, aki e minőségben hitelt érdemlően tudomást szerez még fel nem derített korrupciós bűncselekményről - és a Btk. 300. §-a fölso-rolja tételesen ezeket a bűncselekményeket -, és erről a hatóságnak, mielőtt arról tudomást szerez, nem tesz följelentést, e bűntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Képviselő úr, ha ön korrupciós bűncselekményről tud, akkor e törvény alapján, a büntető törvénykönyv alapján tegyen felje-lentést. *(Gögös Zoltán: Karcsi, nagyon sokat tet-tünk!)* Képviselő úr, ez az egyik. Ha pedig nem, ak-kor viselje a következményeit.

Ami pedig a rendőrség alaptalan gyalázását ille-ti, szintén szeretném visszautasítani. *(Harangozó Gábor István: Poltot gyaláztuk...)* Szeretném föl-hívni a tisztelt képviselő úr figyelmét a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvényre, annak is a 2. § (3) bekezdésére, amely kimondja, hogy a rendőrség a feladata ellátása során pártbefolyástól mentesen jár el. Ezt a törvényhelyet a mi kormányunk betartja. Az önök kormánya 2006 őszén nem tartotta be, amikor agyonverette a békés ünneplőket 2006. október 23-án, képviselő úr. Szégyelljék magukat ezért, most is ezt tudom mondani!

A harmadik, amit szeretnék elmondani, hogy amikor itt a rendőrséget támadja, amikor a rendőr-ség emberfeletti módon, hősiesen helytáll a déli ha-tárokon, amikor megvédi Magyarországot, megvédi a magyar embereket - kérem, képviselő úr, nem szé-gyelli magát, amikor a rendőrséget alaptalanul tá-madja? *(Dr. Selmeczi Gabriella: Szégyen!)* Kérem, ezt a támadást fejezze be! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül meg-adom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség ál-lamtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisz-telt Képviselő Hölgyek és Urak! Érdeklődéssel hall-gattam Tóbiás elnök úr szavait, aki látható módon igen távol került a kormányzattól, hiszen megfede-kezett arról, hogy 2007-ben aláírtak egy megállapo-dást az Európai Bizottsággal, egy olyan megállapo-dást, amely 2007-től egészen 2013 végéig meghatá-rozta az európai uniós források felhasználását. Egy olyan megállapodást, amelynek következtében azok az emberek, akik akkor aláírásukkal szignálták ezt a dokumentumot az Európai Bizottsággal, nem több mint két hónap után leigazoltak az államtól, kimen-tek a piacra, és 8200 milliárd forint jelentős részé-nek az eltüntetéséért feleltek. Egy olyan megállapo-dást írtak alá az Európai Bizottsággal, amely megál-lapodás szerint látható módon - vagy feltételezhető-en - több százmillió forint került különböző MSZP-s pénzemberek kasszájába; nem tudjuk, hogy Simon Gábor bankszámláján többek között ezekből a pén-zekből mennyi található.

Az, hogy a 2007 és 2013 közötti európai uniós fejlesztési rendszer az ország számára teljesen

hatékonytalan volt, ez mindenki számára világos. 2010-ben arra vállalkozott a kormányzat, hogy egy olyan fejlesztési rendszert működtet Magyarorszá-gon, ami 2014-ig legalább haza tudja hozni a Ma-gyarország által elnyert pénzeket, és ebből megpró-bálja minimalizálni azokat, amelyeket 2007 és 2010 között MSZP közeli üzletemberek és MSZP-s politi-kusok játszottak ki maguknak.

A közbeszerzési törvény tekintetében pedig na-gyon javaslom képviselő úrnak, hogy megszólalásai előtt legalább a törvényekkel legyen tisztában, ame-lyeknek a vitájában saját maga is részt vett, hiszen ha így tenne, nem mondana olyan botorságot, hogy az európai uniós források 50 százalékát közbeszerzés nélkül használják fel, hiszen amennyiben ez így len-ne, akkor az Európai Bizottság nem állított volna ki az elmúlt négy évben mind a négy év tekintetében szabályos forrásfelhasználási bizonyítványt Magyar-országról.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok so-raiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül meg-adom a szót Völner Pál államtitkár úrnak.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi ál-lamtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A hozzászólásokban a jogalkotást illetően is elhan-goztak olyan kritikák, hogy nem felelnének meg az uniós normáknak vagy a jogállami követelmények-nek. Ezt vissza kell hogy utasítsam. Pontosan például a közbeszerzési törvény szabályai minden esetben egyeztetésre kerülnek az Európai Unió illetékes szer-veivel, az abban foglalt értékhatárok, az eljárások rendje, mind-mind az uniós előírások keretei között kerülnek meghatározásra.

Az egyéb jogszabályok, amelyeket kritika ért akár az LMP, akár a Jobbik vagy az MSZP részé-ről - gondolhatunk itt a trafik- vagy a földtörvény alakítására -, ezek is folyamatosan egyeztetésre ke-rülnek Brüsszellel. Nyilván viták vannak, hogy a multinacionális tőke érdekeit vagy a nemzeti érdekeket védjük ezekben a jogszabályokban. Jelentem, hogy mi minden esetben a magyar választók érdekeit kívánjuk elsősorban előnyben részesíteni, és amen-nyiben erre európai példák és minták vannak, ezeket alkalmazzuk a jogalkotás során. Lehet, hogy mások alig várják a pillanatot, amikor majd cégek szerez-hetnek földtulajdont, és ezért nagyon érzékeny nekik az a kérdés, hogy nem marad olyan állami tulajdon, amit esetleg majd ki lehetne cégeknek játszani akár külföldi tulajdonba, de ennek a vitának is állunk elébe.

Arra pedig, hogy Paks-ügyben vagy más ügyek-ben egyeztetés folyik az Unióval: nyilvánvaló, hogy itt is egy piacról van szó, ahogy Lázár János minisz-ter úr is mondta, a kereskedelmi érdekek azok, ame-lyek mozgatják itt a világot, érdekek mentén zajlanak ezek a viták. Mi az értékeket, a nemzeti értékeket is elsődlegesnek tekintjük.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül megadom a szót Bitay Márton Örs államtitkár úrnak.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Én csak egyetlenegy dologra szeretnék ráérősíteni. Bár nem az én szakterületem, de Vona elnök úr említette, ha jól emlékszem, akkor szó szerint úgy fogalmazott, hogy az már önmagában érdekes lenne, ha egy orosz kémügyet a Jobbik ki tudna vizsgálni. Csak a jegyzőkönyv kedvéért szeretném megerősíteni, hogy tehát elnök úr Kovács Béla ügyét orosz kémügynek tekinti. Ezt akartam, hogy a jegyzőkönyv kedvéért tisztázzuk. *(Közbeszólások a Jobbik soraiban.)* Majd, ha később lesz rá alkalom, akkor szívesen meghallgatnánk azt, hogy miért gondolja azt, hogy ez egy orosz kémügy.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

(16.40)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Hadd folytassam *(Dr. Staudt Gábor: Ne folytasd, mert nagyon gyenge volt! - Zaj.)* ott, ahol Bitay államtitkár úr abbahagyta. A parlament ülésrendjében talán ott Kész képviselő úr előtt van az a szék *(Az elnök csenget.)*, amely Kovács Bélának is rendelkezésére állna, hogy parlamenti vitákban is részt vegyen. *(Mirkóczki Ádám: Nem válaszolsz arra... - A Jobbik képviselői egy, a soraikban lévő székre mutatnak: Itt van!)*

Az európai parlamenti képviselők számára itt a parlamentben a felszólalás lehetősége adott, de a Jobbik-frakció, úgy látszik, mégis bújtatja Kovács Bélát. Nem kívánja megteremteni azt a lehetőséget, hogy itt maga megvédje magát, mert úgy látszik, nincsenek olyan érvei, amivel meg tudná védeni magát ebben *(Közbeszólások a Jobbik padsoraiból.)* tiltott pártfinanszírozással, kémüggyel vegyes *(Mirkóczki Ádám: Milyen tiltott pártfinanszírozás?)*, eléggé szomorú rémtörténetben.

En azt hiszem, az lett volna talán a legegyszerűsebb, ha ő egyszer kiáll a nyilvánosság elé, de úgy látszik, ezt nem teszi meg. És ami még fontosabb: a Jobbik bújtatja őt, a Jobbik nem hozza be ide a parlamentbe, nem adja meg a lehetőséget neki, hogy itt megszólaljon, hogy megvédje magát, azért, mert valószínűleg nem tudná megvédeni magát. Mi több, a Jobbikot sem tudná megvédeni azoktól a vádaktól, amelyek tiltott pártfinanszírozási és ezáltal korrupciós bűncselekmények miatti vádak. *(Dr. Staudt Gábor: Mi az a tiltott pártfinanszírozás?)*

Itt lett volna a lehetőség, bejöhethet volna; itt van a parlamentben az ülőhelye, megnyomhatta volna a gombot. Nem nyomja meg, nem szólal fel, mert nem tudja megvédeni magát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó partok padsoraiból. - Mirkóczki Ádám: Beszélj Kiss Szilárdról! - Kepli Lajos: Mészáros Lőrinc!)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kettő percre megadom a szót Balla György képviselő úrnak, Fidesz.

BALLA GYÖRGY (Fidesz): *(Dr. Szél Bernadett Gógös Zoltánnal beszélget.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Szél Bernadett Képviselő Asszony! Csak megvárom, hogy Gógös úr ne zavarja. Idegesítő tud lenni a képviselő úr, az kétségtelen. *(Derültség a kormányzó partok padsoraiból.)*

Őn azt mondta, hogy öt éve azért dolgozik, hogy leegyszerűsítsem: hogy ne lopjunk. Képviselő Asszony! Szerintem ön eredményesen dolgozott. De a szavaiból meg az derül ki, hogy teljesen feleslegesen. Ne tusakodjon saját magával! Ne tusakodjon saját magával! *(Közbeszólások és zaj a Jobbik padsoraiból: Nem értem!)* Bocsánat, a Jobbik szemben jelezte, hogy nem érti. Én ezen nem tudok segíteni. Mégiscsak önök választják ki, hogy kik a képviselőik.

De akkor mondok olyat, amit talán értenek. Lehet itt a parlamentben kiabálni, hogyha elhangzik egy idézet, de attól ez az idézet még idézet, és nem tőlünk származik, hanem az önök egyik legfontosabb képviselőjétől, attól a képviselőtől, akit önök *(Az elnöki pulpitus felé mutatva.)* a Ház alelnökének választottak meg a parlamentben. És az idézet így hangzik, Sneider Tamás képviselő úr mondta Vona Gábor kampányfőnöki tevékenységével kapcsolatban: „Valószínűleg még maffiózókkal is kell hogy jóban legyen.” Ez egy idézet, nem tőlünk, az ön belső bizalmasától, elnök úr. *(Közbeszólások a kormányzó partok padsoraiból: Hujj! - Dr. Bitay Márton Örs: Milyen csönd lett!)* Az ön belső bizalmasától!

De akkor mondok egy idézetet öntől is, amit Kovács Béla kapcsán mondott: „Sok mindent hallottam, közte elbizonytalanító dolgokat is, amire választ várok.” Elnök úr, mi is várjuk a választ!

Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó partok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre Sallai Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm szépen a kormányparti képviselőknél, hogy felelevenítették itt az ellenzék összes ügyét. Fel szeretném hívni a figyelmüket, hogy egy dolog *(Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Lassabban!)* nem került még szóba, Kunhalmi Ági bérletügye az az egyedüli súlyos korrupció, amit még nem emlegettek, csak nehogy az ilyen súlyos ügyeket elmulasszák. *(Derültség és közbeszólások a Jobbik padsoraiból. - Az elnök csenget.)*

Azért csodálkozok emiatt, mert elvileg itt a kormánytagok között is vannak jogászberek, és egyetlenegy dolgot nem értek. Tehát itt volt szó Kovács Béláról, köztartozásról, meg ilyenekről, hogy mi köze ennek a korrupcióhoz? Tehát itt van, ugye: államigazgatás és igazságszolgáltatás, közélet tisztasága elleni bűncselekmények; rendészeti bűncselekményi kategóriák; államtitok és szolgálati titok; hivatali bűncselekmények; hivatalos személy elleni bűncselekmények; igazságszolgáltatás elleni bűncselekmények. Kérem szépen, önök felemlenek itt mindenféle apróságot, és arról nem beszélnek, ami miatt a vitanap létrejött. (Dr. Répássy Róbert közbeszólása.) Ez pedig a korrupció, a közélet tisztasága elleni bűncselekmények, ami miatt összejött egyáltalán ez a vitanap, nem az önök jóvoltából. (Balla György közbeszólása.)

És egyébként kiment már a teremből Hollik István képviselő úr, ő emlegette, hogy milyen teljesítményei vannak a kormánynak a korrupcióellenességben. Egy eredményt elfelejtett elmondani, gondoltam, hogy ezt megidézem önöknek: „Orbán Viktor a második legkorruptabb politikus Európában.” A 2006-ban alakult, szarajevói székhelyű, szervezettbűnözés- és korrupciófigyelő szervezet évek óta kiosztja a legkorruptabb vezető címet, és Vlagyimir Putyin nyert, Orbán Viktor holtversenyben a második helyezett lett. Kiváló helyen szerepelt. 2013-ban még a román parlament volt ezen a poszton, de ő már jobban teljesített nálunk. Tehát Magyarország ebben a tekintetben nem teljesít jobban.

Mondok még egy statisztikát. Az OLAF-fal kapcsolatosan megindított eljárások: az önök kormányzása idején van az európai uniós csatlakozási csúcs, tehát azóta vannak az Európai Unió Csalás Elleni Hivatalának eljárásai Magyarország ellen, mióta önök kormányoznak. Ez is tény, csak ezeket elmulasztotta Hollik képviselő úr elmondani. Gondoltam, hogy a figyelmébe ajánlom. Köszönöm, elnök úr. (Taps az LMP és a Jobbik padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm. Kettő percre megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, MSZP.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Én megszoktam már ezt öntől, de megint félreértett engem, megint nem érti, amit én szeretnék mondani. Ha már azt a szót használta, akkor hadd mondjam azt, hogy nem a rendőrséget gyaláztam, hanem önöket, a kormányt (*Derűlttség a Jobbik padsoraiból.*) - azt a kormányt, amelyik felülyeli a rendőrséget. Ez, gondolom, érthető és egyértelmű most már.

A rendőrség végezné a dolgát, ha önök hagynák, de önök nem hagyják - ez a probléma. És azért mondom azt, hogy a rendőrség nem képes rá, és nem is várom el tőle, hogy ezeket a korrupciós bűncselekményeket „felderíti”, már ezt tegyék természetesen idézőjelbe, mert hogyha egy korrupct, a korrupcióra

épülő kormány felügyelete alatt áll, akkor képtelenség, hogy ezt a feladatát el tudja látni. És egyébként ezt bizonyították azok az esetek és azok az ügyek is, amikor mi tettünk feljelentést, csak éppenséggel a rendőrség úgy gondolta, hogy nem kíván benne nyomozni, annak ellenére, hogy olyan gyenge bizonyítékok álltak rendelkezésre, mondjuk, mint egy hangfelvétel, amelyen (Dr. Kontrát Károly: *A Hagyó-ügyre gondolsz?*) a szekszárdi polgármester gyakorlatilag felmondta azt, hogy hogyan szeretnék korrupct módon a trafikpályázatokat elbírálni, és ebben az önök kiváló partnere a Legfőbb Ügyészség, illetve a Központi Nyomozó Főügyészség.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ön elmondta jogszabályi szinten, hogy hogyan kéne a rendőrségnek működni. Igen, úgy kéne. Ezek a jogszabályok vonatkoznak rá. És tenné is, hogyha önök nem adnának olyan utasítást a rendőrségnek, hogy ezeket az ügyeket eltussolja. Ez a probléma. Úgyhogy még egyszer mondom, én nem a rendőrséget kritizálok mint szervezetet, hanem a rendőrségi eredményességet, ami azért nincs, mert önök nem hagyják.

Az pedig, tisztelt államtitkár úr, hogy ön még a sültcsirke-recepthez is a 2006-os eseményeket sütné el legszívesebben, ez meg egész egyszerűen megmosolyogtató. Mi még úgy konzultációt nem tudtunk egymással folytatni, hogy 2006 nem került elő, pedig higgye el, nem erről szoktam beszélni. Köszönöm szépen. (Balla György: *Élég nagy szégyenetek is! - Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül megadom a szót Magyar Levente államtitkár úrnak.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Sajátos és sajnálatos közép-európai jelenségnek tartom, hogy egy parlamenti korrupciós vitanapon részt vehetnek olyan pártok, illetve részt vehet egy olyan párt, amelynek számos egykori vezető kormányzati tisztviselője a mai napig bíróságra jár különböző súlyos korrupciós ügyekben.

Éppen az egyik legnotóriusabb ügyben, a moszkvai kereskedelmi kirendeltség elkótyavetyélése ügyében lesz holnapután, szerdán elsőfokú ítélet. (Gógös Zoltán: *És már tudjátok, mi lesz? - Dr. Bárándy Gergely: Már megírtátok?*) Kíváncsian és érdeklődéssel várjuk, hogy mit állapít meg a bíróság azon egykori szocialista kormányzati tisztviselőkkel szemben, akik mintegy 20 milliárd forintos kárt okoztak a magyar államnak azáltal, hogy ezt a 17 ezer négyzetméteres moszkvai belvárosi ingatlant egy nagyobb budapesti bérház áráért elkótyavetyélték, ezzel majdnem, még egyszer, 20 milliárd forinttal rövidítve meg a magyar adófizetőket, 20 milliárd forintot véve ki a magyar nép zsebéből. (Dr. Tóth Bertalan: *Megírták az ítéletet! - Gógös Zoltán: A tanú című film!*)

Tisztelt Ház! Egyetlen üggyel sikerült akkora kárt okozniuk a szocialistáknak a 2010 előtti korrup-

ció sújtotta szomorú időszakban a magyar államnak (*Göggös Zoltán: Szijjártó meg kidobja az egymilliós zakóját! Miből vette Szijjártó a házát?*), olyan méretű ügyről van szó, amelyik még abban az időszakban is szinte példa nélküli volt. Ezzel az aktussal együtt, tisztelt Ház, a szocialisták kiterjesztették az államilag szervezett korrupciós gyakorlatot az államélet egy olyan területére, amelyik korábban, és ez egy jelentős újdonság volt, viszonylag mentes volt a belpolitikai viharoktól.

Viszonylag mentes volt az államilag szervezett korrupciós mechanizmusoktól, nevezetesen a külpolitika területére. De nézzük egészen pontosan, hogy mi történt, már amennyire rekonstruálhatók az események így közel tíz év távlatából, mindazon ködösítés, félrebeszélés, félrevezetés, dokumentumhamisítás után, amelyet az érintett szocialista tisztviselők végeztek az elmúlt közel tíz évben.

Tisztelt Ház! Egy 17 ezer négyzetméteres épületről van szó, amelyben 51 szállodai szoba is működött, tehát a magyar államnak rendszeres komoly bevételei származtak ennek az épületnek a fenntartásából, mégis 2005-ben a szocialista kormány, a mai napig nem tudni a sok félrebeszélés miatt, hogy pontosan kinek az utasítására, de az biztos, hogy törvényellenes módon, úgy döntött, hogy Székely Árpád 2005-ben kinevezett akkori moszkvai nagykövetségünkkel aláírat egy adásvételi szerződést - még egyszer: anélkül, hogy ennek a törvényi feltételei megletek volna - arról, hogy a magyar állam értékesíteni kívánja ezt az egyedülálló stratégiai pozíciót jelentő épületet, amelyik, még egyszer, a világ egyik legdrágább városának, a világ egyik gazdaságilag-politikailag legfontosabb metropoliszának a szívében volt található.

(16.50)

Egy olyan időszakban tette mindezt, amikor a moszkvai és a budapesti ingatlanárszint között egy 10-15-szörös különbség volt természetesen Moszkva javára.

2005 nyarán érkezett Székely Árpád Moszkvába, akkor vette fel a nagykövetségi pozíciót, és már ez év végén, tehát néhány hónapos előkészületi munka után aláírt illegálisan egy adásvételi megállapodást egy luxemburgi székhelyű offshore-céggel, egy bizonyos Diamond Air S.a.r.l. társasággal. A törvényben előírtak ellenére vállalt a nagykövet úr kötelezettséget az épület értékesítésére, gyakorlatilag már 2005-ben eladta ezt az épületet, de a történet igazából innen kezd érdekessé válni, mert a vételár nagy része nem ekkor, csak három évvel később futott be, miután Székely maga is elismerte, hogy mindent, amit tett az ingatlan értékesítéséért, felsőbb utasításra tette, konkrétan megnevezve az akkori miniszterelnököt.

A dolog pikantériája, hogy már 2005-ben a vételár egy része átutalásra került, tehát gyakorlatilag a tranzakció lezajlott egy olyan időszakban, amikor még kormányhatározat sem született a moszkvai

ingatlan értékesítéséről. Ezek után mintegy két és fél év szünet következett, majd 2008 tavaszán az MNV Zrt. legnagyobb meglepetésére mintegy 3 milliárd 529 millió forint egyszer csak megjelent az MNV számláján, ahol állítólag azt sem tudták, hogy honnan jött és mire kapták ezt a rengeteg pénzt. Székely Árpád később egy interjúban elmondta, hogy 2008 márciusában írta alá a végső adásvételi szerződést, mindez megelőzte ugyanakkor a Nemzeti Vagyontanács 2008. július 30-ai azon döntését, amelyben egy zártkörű értékesítési pályázat kiírásáról döntöttek.

Tehát még egyszer, csak hogy tudjuk követni az eseményeket: 2005-ben moszkvai magyar nagykövetségünk felsőbb utasításra, miniszterelnöki utasításra aláír egy adásvételi szerződést jogi felhatalmazás nélkül a magyar állam legértékesebb külföldi ingatlanának áron alul történő értékesítéséről. Ezek után 2008-ban megkapjuk a teljes vételárat, ami nagyjából nyolcada a piaci vételárnak, mielőtt megszületett volna az a kormányzati döntés, hogy egyáltalán milyen mechanizmus keretében kerülhet értékesítésre az ingatlan; a Nemzeti Vagyontanács keretében. De ami igazán érdekessé teszi az ügyet, hogy ez év júniusában, tehát 2008 júniusában volt egy bizonyos kihelyezett kormányülés Dobogókőn, ahol döntés született a moszkvai ingatlannal kapcsolatos ügyintézés menetéről, tehát utólagosan szentesítette a kormány a három évvel korábbi adásvételi szerződés aláírását, annak három évvel későbbi megerősítését, majd a Nemzeti Vagyontanács vonatkozó döntését. Mind a két döntés, tisztelt Ház, tehát a dobogókői kihelyezett kormányülésen született döntés és a vagyontanácsai döntés is valószínűleg egyfajta utólagos jogi keretet akart adni a már korábban mindenféle engedélyek nélkül megkötött üzlethez.

Mit ad Isten, tisztelt Ház, miután kiírták utólagosan a pályázatot, azt a legnagyobb meglepetésre a Diamond Air S.a.r.l. nyerte egyedüli céggént, amelyik olyan pályázatot adott le, amely a formai követelményeknek megfelelt. A külügy végül csak 2009 márciusában adta birtokba az épületet, és itt jön az igazi, nem várt fordulat a történetben: az a luxemburgi offshore-cég, amelyik birtokon belül jutott a moszkvai kereskedelmi kirendeltség vonatkozásában, nem sokkal az épület átvétele után majdnem hétszeres áron adott túl az ingatlanon, egészen pontosan 3,5 milliárd rubel, azaz 23,5 milliárd forint értékben, azután, hogy nem sokkal korábban mintegy 3,5 milliárd forintért, tehát az eladási ár hetedéért-nyolcadáért a magyar államtól hozzájutott az épülethez. A Központi Nyomozó Főügyészség 2009 novemberében indított nyomozást különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés gyanúja miatt azzal a gyanúval (*Göggös Zoltán közbeszól.*), hogy mintegy 17 milliárd forintos közvetlen kárt okozott az épület törvénytelen értékesítése a magyar adófizetőknek.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Ház! Hihető-e az, hogy egy ekkora összegről szóló

döntést bármelyikük is meghozott volna a feletteseik tudta nélkül azon tisztviselők közül - számos ilyen tisztviselő van egyébként -, akik érintve voltak a botrányban? Hihető-e, hogy ami történt, azt el tudták volna intézni maguk utólagos kormánydöntést kieszaközölve, vagyontanácsi határozattal legitimálva a már megtörtént üzletet?

Tisztelt Ház! Mi mást jelentene a 2007. évi törvényben előírtaktól eltérő kormányhatározat, mint hogy a kormány két minisztert bízott meg az üzlet utólagos lepapírozásával? Ugyanis úgy hangzik ez a szöveg a kormányülés emlékeztetője szerint, hogy: „A moszkvai kereskedelmi kirendeltségnek az állami vagyontörvényből való kikérülése lezárult, továbbá a kormány felhívta a külügyminisztert, hogy a pénzügyminiszterrel együttműködve gondoskodjon az állami vagyonról szóló 2007. évi törvényben előírt iratok beszerzéséről.” Abszurdnak minősíthető az egész történet.

Tisztelt Ház! További érdekes momentumok fedezhetők fel a szövevényes történetben. Vajon miért is utazott a szintén több ügyben vád alá helyezett Hunvald György egykori VII. kerületi szocialista polgármester magánrepülőgépén éppen az értékesítés időszakában Veres János pénzügyminiszterrel és Székely Árpád nagykövettel közösen Moszkvába? (Dr. Szél Bernadett: *Diplomata-útlevéllel, mint Szijjártó!*) Horváthné Feksz Márta elmondása szerint, amikor megkérdezte Tátrai Miklóst, hogy mi történhetett ezen a moszkvai tárgyaláson, az azóta egyébként elítélt egykori MNV-vezér csak ennyit válaszolt: „Nem tartozik rád.”

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az a Szocialista Párt, amelyik ilyen bizonyított károkat okozott az országnak 2010 előtt (Dr. Bárándy Gergely: *Azért bizonyított, mert te mondtad, ha?*), egy olyan időszakban, amikor soha nem látott mértéket öltött az államilag szervezett korrupció, tisztelt Ház, egy ilyen párt, azt gondolom, 2015-ben semmilyen joggal, semmilyen erkölcsi felhatalmazással és jogcímen nem rendelkezik arra, hogy korrupciós témában bármely vonatkozásban megnyilvánuljon (Gógös Zoltán: *Megtiltod?*), nemhogy azt a kormányt bírálja, amelyik felfedte ezeket a visszaadásokat, és reméljük, hogy amely kormány regnálása alatt meg fognak születni a független igazságszolgáltatás keretében a szükséges elmarasztaló döntések. (Herings Anita: *És ezt rezzentéslen arccal!*)

Tisztelt Ház, köszönöm szépen a szót. (Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Bárándy Gergely: *Jó, hogy nem nevetted el magad!*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Előre bejelentett felszólalás következik. Megadom a szót Gulyás Gergely alelnök úrnak, Fidesz.

DR. GULYÁS GERGELY (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A politikai abszurd kategóriájába tartozik, hogy a Magyar

Szocialista Párt a korrupcióról akar vitanapot tartani. Ez még azokat a pártokat is minősíti, akik velük együtt írták alá azt a kezdeményezést, ami a 2002 és 2010 közötti szocialista kormányzati időszak után a Magyar Szocialista Párt képviselőinek támogatásával kívánt ilyen kezdeményezést támogatni.

Ennél azonban még abszurdabb és még képtelebb, hogy Bárándy képviselőtársam úgy érzi, hogy vezérszónoklata végén lehetősége van jelen lévő kormánypárti képviselőket büntőnnyel megfenyegetni. (Dr. Bárándy Gergely: *Csak aki megérdemli, Gergő!* - Dr. Bitay Márton Örs: *Nem ezt mondtad!*) Tisztázunk itt most egymás közt a szocialista hagyományok ellenére is: ahogy nincs kollektív tisztesség vagy kollektív tisztességtelenség (Dr. Bárándy Gergely: *Egyetértünk!*), úgy kollektív bűnösség sincsen, még akkor sem, ha a Magyar Szocialista Párt jogelődjének hagyományai ezzel teljes mértékben ellentétesek. (Dr. Bárándy Gergely: *Senki nem mondott mást, Gergő!*)

Ami pedig a magyar állam működésére vonatkozó megjegyzéseket illeti, természetesen az igazságszolgáltatással szemben mi is fogalmaztunk meg korábban kritikákat. Úgy gondoljuk, az a fajta felelősségre vonás, elszámolás és elszámoltatás, ami 2010 után történt a 2002 és 2010 között elkövetett kormányzati korrupciós ügyek miatt, felettébb csekély ahhoz a mértékhez képest, ami a korrupciót ezekben az időszakokban jellemezte.

Az ügyészségre vonatkozóan azt tudjuk mondani, hogy az ügyészség külön támogatást kap annak érdekében, hogy korrupcióellenes részleget működtessen, ezen külön tizenöt ügyész dolgozik. Természetesen mi megértjük azt, hogy még az elkövetett bűnökhöz képest csekély vádemelés ellenére és miatt is a Szocialista Párt Polt Péterre politikai célpontként tekint, de nem változtat a Szocialista Párt megítélése azon a valóságon, hogy Polt Péter valójában először az önök támogatásával, a Magyar Szocialista Párt szavazataival lett az alapvető jogok biztosának helyettese, mindenki elismerésére végezte el azt a munkát. (Dr. Bárándy Gergely: *Mind a hármat kineveztük, Gergő. Ne csinálj úgy, mintha nem tudnád!* - *Az elnök csenget.*)

Úgy gondoljuk, ha a kommunista párti tagság nem volt kizáró ok fontos állami tisztségeknél, akkor az, hogy valaki a rendszerváltozást követően néhány évig egy demokratikus pártban vállalt szerepet, végképp nem lehet ilyen kizáró ok.

(17.00)

Arról már nem is beszélve, hogy valószínűleg alapvetően másként viszonyulunk és vélekedünk Göncz Árpád személyéhez és Göncz Árpádhoz, mint mondjuk, a Szocialista Párt és mi, mégis úgy gondolom, hogy a volt köztársasági elnök elnöki mérlegelését és józan ítélőképességét ilyen mértékben kritizálni, hiszen ő volt, aki Polt Pétert először legfőbb ügyésznek jelölte, semmiféleképpen nem ildomos.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az ügyészség tevékenységéről azt tudjuk csak mondani, hogy számtalan olyan korrupciós ügyben emeltek vádat, amely azt követően bebizonyosodott. Éppen Tátrai Miklósék nemrég történt elítélésére elég felhívni a figyelmet, gondolhatunk az MSZP volt elnökhelyettesének, Simon Gábornak az ügyére, vagy a napokban a volt szocialista honvédelmi miniszterrel és Fapál Lászlóval szemben meghozott ítéletre is.

A Jobbik felvetésével kapcsolatosan azért azt érdemes megjegyezni, hogy természetesen egy ellenzéki párt tehet demagóg javaslatokat. Vona Gábor is így tett akkor, amikor a mentelmi jog eltörlését és a korrupciót hozta összefüggésbe, hiszen minden korrupciós bűncselekmény közvérdíjazásra üldözhető bűncselekmény. Az önök mellett ülő, az önökkel együtt ezt a vitanapot kezdeményező Magyar Szocialista Párt volt, hogy közvérdíjazás ügyekben nem függesztette fel valakinek a mentelmi jogát. (Dr. Bárándy Gergely: *Mi van Simon Miklóssal?*)

De mi, tehát a Fidesz képviselőcsoportja és a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja minden esetben közvérdíjazás ügyben a mentelmi jog felfüggesztése mellett szavazott, és soha olyan korrupciós ügy nem került ide, az Országgyűlés elé, ahol a Fidesz és a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja ne támogatta volna a mentelmi jog felfüggesztését. Az a mentelmi jog, ami a képviselőket megilleti, arra alkalmas, hogy azokat a csekély súlyú becsületsértéseket, amelyeket itt önök tömegesen követtek el, egyébként megússzák. Ez viszont a szólásszabadság érdekében lehet, hogy támogatandó, és a képviselői megbízatás ellátása érdekében is szükséges.

Az elévülés eltörlésére mi is gondoltunk már korábban, különösen akkor, amikor volt az országban olyan hivatalban lévő miniszterelnök, a szocialisták akkor még támogatták, de azóta őket már lopással vádoló Gyurcsány Ferenc, akikről az ügyészség állapította meg, hogy kizárólag az elévülés menti meg a Fittelina-ügyben a büntetőjogi felelősségre vonástól. Akkor ez a Szocialista Párt számára nem volt akadálya annak, hogy Gyurcsány Ferenc támogatását fenntartsák. Az egy más kérdés, hogy utólag jó üzletnek bizonyult-e, ha már korrupcióról van szó.

Úgy gondoljuk, hogy azok a vádak, amelyeket az LMP megfogalmazott, már csak azért is képtelenek, mert azt mondani, hogy ez az ország 2010-hez képest mostanra legyengült, vagy mi legyengítettük volna, az ugyanolyan képtelenség, mint az, hogy nem tudunk a saját szemünkbe nézni. Kétségkívül, tükörbe tudunk nézni, de a saját szemünkbe nem, képviselő asszony ez utóbbit kérte rajtunk számon, erre valóban egyelőre még nem vagyunk képesek.

Ha megnézzük azt, hogy az Országgyűlés milyen törvényeket fogadott el az elmúlt években, akkor mindenekelőtt meg kell azt állapítani, hogy ha az országgyűlési pártfinanszírozásra vonatkozó törvény

nem is tökéletes, sőt pontosítani kell bizonyos szabályait, alapvetően mégis lehetővé teszi azt, hogy például az LMP egyenlő esélyekkel induljon egy választáson. A pártfinanszírozási törvény, illetve a pártalapítványokra vonatkozó törvény és a frakciók támogatása szintén azt bizonyítja, hogy a választási kampány költségeihez mért állami támogatás álljon rendelkezésre a politikai pártoknak. Korábban ez nem volt biztosított, ráadásul korábban olyan felső határa volt a kampányköltségeknek, amely nagyon nehezen betarthatóvá tette ezeket a szabályokat. Mi ezeket a valósághoz igazítottuk, és az esélyegyenlőség biztosítása érdekében valamennyi párt számára ilyen jellegű kampánytámogatást állami szinten biztosítottunk, úgy gondoljuk, pont az LMP e tekintetben akár még elismeréssel is szólhatna a kormány teljesítményéről.

Az elfogadott közbeszerzési törvény, a néhány héttel vagy hónappal ezelőtt elfogadott közbeszerzési törvény minden korábbinál szigorúbb összeférhetlenségi szabályokat vezet be, és ezenkívül jegyezzük meg azt is, hogy az eljárást szigorítja, az állami pénzek kifizetését átláthatóbbá teszi, a meghívásos eljárásban további korlátokat, átláthatósági korlátokat vezet be. Úgy gondoljuk, hogy a jogállami intézményrendszer működését itt, Magyarországon az is igazolja, hogy önök is számtalan alkalommal fordultak úgy Alkotmánybírósághoz, hogy az Alkotmánybíróság a kormánypártokkal szemben önöknek adott igazat. Meg lehet természetesen azt tenni, hogy újra és újra az ellenzék elismétli ezeket a vádakokat, de ez nem változtat azon, hogy a valóság cáfolja az önök által megfogalmazott vádakokat.

Összességében azt tudom mondani, hogy természetesen a politikai elit megteheti azt, hogy mindenféle korlát nélkül politikája középpontjába a másik korrupcióval való megvádolását állítja, a Magyar Szocialista Párt elég érthetetlen okból választotta ezt. A Jobbik és az LMP még nem volt kormányon, náluk talán ez a célkitűzés valamivel érthetőbb, de hosszabb távon világossá kell tenni, hogy egyéni felelősség van. Ez a kormány soha nem kívánta eltűnni a korrupciót, és mindent meg fog tenni ezt követően is, hogy fellépjen ellene. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jó estét kívánok mindenkinek. Folytatjuk munkánkat. Tóth Bertalan képviselő úr, MSZP, tessék, parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt kormánypárti Képviselők! Rendkívül izgalmas ez a mai vitanap, hiszen egy teljesen új metódust láthatunk a vitanapok történetében, legalábbis amióta én képviselő vagyok, teljesen meglepő forgatókönyv zajlik itt. Látszik és érződik, hogy önöknek ez egy igen érzékeny téma, hiszen valaki, nyilván a kormányfő kirendelte ide az államtitkárokat, ifjú titánokat, hogy hajrá-hajrá, mondjátok el a magatokat.

Lehet, hogy talán még valamiféle képzést is szerveztek erre, jó busás pénzért megbízva valami külső szakértőt, valószínűleg Habony Árpáddal is mindannyian konzultáltak, hogy na, akkor most meg kell védeni a mundér becsületét. És nagyon sajnálom, és azért elgondolkodnék az önök helyében, hogy miért nem vettek részt például az elvándorlásról szóló vitanapon vagy a földügyekről szóló vitanapon, vagy pedig a szegénységgel kapcsolatos vitanapon ilyen létszámban. Nyilván elküldték azt az áldozatot, akinek, szerencsétlennek végig kellett ülnie azt a négy órát, de most felvonultak teljes vértézésel, és sorjáznak a különböző ügyekkel.

De engedjék meg, hogy röviden reagáljak egy-két hozzászólásra, és én is felelgessek két olyan ügyet, ami azért elhangozhat itt a parlamentben, és nyilván majd önök talán adnak is rá magyarázatot. Igen érdekes, az egyik államtitkár úr szavait hallgatva Simicska Lajos nevét meghallani. Azért nagyon kíváncsi lettem volna, hogy egy évvel ezelőtt, vagy nem is tudom, hogy ez az ominózus összeveszés mikor történt, de mondjuk, legyen egy évvel ezelőtt, a szájára vette volna-e bármely fideszes képviselő, bár talán Lázár János már akkor is volt olyan bátor, és szájára vette. Ugye, itt most azt halljuk Orbán Viktortól, hogy azzal vádolja a Jobbikot, hogy ízlik-e a zsoldoskoszt.

Én meg megkérdezem: önöknek pedig hiányzik, államtitkár úr? És azért egy dolgot valóban, megerősítve Bárándy Gergely képviselőtársamat, én személy szerint rengeteg feljelentést tettem, és olyan indokkal utasítja el a rendőrség és az ügyészség a feljelentéseket, hogy mélyen elgondolkodom, hogy valószínűleg bennem lehet a hiba. Így azt is vizsgálom, hogy talán a Közszerződési Egyetemen lehet-e valamilyen kurzusra beiratkozni, vagy újra kéne tanulnom a büntető törvénykönyvet, mert egészen elképesztő indokokat találnak ki, de erre majd kitérek az egyik ügy kapcsán.

A másik, ugye, megint Simicska Lajosnál tartunk, itt meghallgathattuk, hogy a szocialisták idején hogy tűntek el az uniós pénzek – hát, Simicska Lajos az építőipari beruházásoknak hány százalékát bírta megnyerni közbeszerzéseken, amikben OLAF-vizsgálat is volt, és például önök is leállítottak egy ilyen beruházást? Vagy Mészáros Lőrinc a csatornázási projekteken milyen mértékben bírt részt venni különböző uniós beruházásokon? Érdemes lett volna, azt gondolom, erről is beszélnünk. Bár több száz millió forintról beszélt, én pedig több tíz- vagy akár százmilliárd forintról, ami kézen-közön itt a különböző barátaikhoz került; bár: volt barátaikhoz, engedje meg nekem ezt a kifejezést.

Magyar Leventét hallgatva pedig, hát itt emlegettük a padosorokban, hogy valóban A tanú című film jut eszünkbe, bár nagyjából korosztályilag egy időszakban születhettünk, tehát azért nekünk ez egy régi film volt, de látszik, hogy ön többször megnézte. Tehát olyan kifejezéseket kijelentő módon használni, hogy majd két nap múlva lesz az ítélethirdetés, ön

pedig felolvassa itt nekünk az ítéletet, és abban bízunk, hogy elmarasztaló ítéletek születnek meg, tehát már megelőlegezve a független igazságszolgáltatást, hogy majd nyilván ők olyan döntést hoznak, ami önöknek nyilván kellemes. De megemlített egy dátumot is, így a reakciókban engedjen meg egy mondatot: 2009-ben indult a feljelentés, ugye? Mintha nem önök lettek volna kormányon.

Tehát azért egy óriási nagy különbség van a folyamatban lévő ügyek és a mostani ügyek között, képviselőtársaim és államtitkár urak, hogy azokban az ügyekben van eljárás. De az önök ügyeiben, amiben bármilyen lépést teszünk, a nyomozó hatóság arra sem veszi a fáradságot, hogy egy árva nyomozást elrendeljen.

(17.10)

Ha pedig eljut oda - és most nincs itt Gulyás képviselőtársam, de reagálok az ő mondataira is -, ha elrendel egy nyomozást, akkor önök azok, akik nem adják ki a mentelmi jogot. Simon Miklós képviselő úr ügyére utalok, ahol a társát az ügyben elítélték, és a bíróság az indoklásban írta le, hogy őt azért nem ítélték el, mert a tisztelt Országgyűlés az önök szavazataival nem adta ki *(Dr. Bárándy Gergely: Na, ez a szegény!)* az ő mentelmi jogát. Tehát itt van az, hogy hol alkalmaz a Fidesz és Gulyás Gergely kettős mércét. *(Dr. Répássy Róbert közbeszól.)* És Gulyás Gergely ott is kettős mércét alkalmaz, hogy miközben megkérdőjelezi, hogy a Magyar Szocialista Párt meg ez a frakció, ez a közösség milyen alapon mer bármilyen megjegyzést tenni vagy kérdést feltenni, aközben ő maga kéri ki a kollektív bűnösség vádját, amit Bárándy képviselőtársam nem is tett meg; tehát ő kikéri magának, hogy igen, vannak, akik vétkeznek, de így összességében a képviselőkre nem lehet mit mondani, és megkérdőjelezi az MSZP-t mint közösséget, hogy egyáltalán részt vegyen ezen a vitán.

Két ügyet mondtam, amit nagyon röviden szeretnék elmondani. Az egyik arra bizonyíték, amit Lázár János egy zártkörű beszélgetésen említett, hogy a jogszabályok azért születnek, mert különböző lobbicsoportok az érdekeiket érvényesítik. Ugye, ismerik a gázmutyi ügyét, amikor olcsó gázt lehetett volna behozni Magyarországra, és azt a távhőszolgáltatónak eljuttatni, ehelyett egy offshore hátterű cég kapta meg azt a lehetőséget, hogy 100-150 milliárdos hasznot tudjon az offshore tulajdonosainak kifizetni, akik között megtaláljuk Orbán Viktor köztelbarátját is, Garancsi Istvánt.

Ebben az ügyben is tettem feljelentést, amire a rendőrség azt válaszolta, hogy én nem tudtam bizonyítani, hogy bűncselekmény történt volna - azt gondolom, nem a feljelentőnek lenne ez a feladata. Majd még ugyanebben az ügyben, ahogy megkaptam a papírokat a Magyar Villamos Művektől, még két feljelentést tettem, ott viszont már csak annyit mondott a tisztelt rendőrség, hogy én már korábban le-

zártam ezt az ügyet, én nem kívánok ezzel foglalkozni. Ki lehetne számolni, hogy ebben a pár évben az ominózus gázár- és energiaár-csökkenésben vagy pláne rezsicsökkenésben mennyivel többet lehetett volna adni még a magyar háztartásoknak, de önök nem ezt az utat választották, hanem ennek a cégnek juttatták el, és - még egyszer mondom - 100-150 milliárd forintról beszélünk.

A másik példa pedig arra vonatkozik, hogy önök hoztak törvényeket (*Dr. Selmeczi Gabriella közbeszól.*), például a magyar nemzeti vagyronról szóló törvényt, amelyben megtiltják, hogy átláthatatlan tulajdonosi háttérrel rendelkező céggel szerződést kössön állami vállalat, és hoztak egy államháztartástartási törvény-módosítást is, amelyben pedig kimondták, hogy nonprofit állami tulajdonú gazdasági társaság a szabad pénzeszközét kizárólag az Államkincstárnál kincstárjegybe teheti, és a számláját kizárólag az Államkincstárnál vezetheti, de ezek a cégek megszegték ezeket a jogszabályokat.

És már itt említettem Magyar Leventét, az államtitkár urat, a Magyar Kereskedőház Zrt. sem átalott a Quaestorral szerződést kötni, holott liechtensteini tulajdonú, átláthatatlan tulajdonosi háttérrel rendelkező cég volt, mégis képesek voltak 4 milliárd forintot rábízni, és a rendőrségi iratok alapján több mint 60 millió forint veszteség érte a magyar költségvetést, mert a kamatok nem érkeztek vissza.

De említhetném a Takarékgazdálkodási Igazgatóságot, amely az államháztartási törvényt megsértve helyezte el 410 millió forintot a Hungária Zrt.-nél, ami teljesen egyértelmű jogszabálysértés volt, meg is volt a vagyoni hátrány.

Kontrát államtitkár úr, tettem feljelentést - és itt jön az, hogy elbizonytalanodik az ember a büntetőjogi tudásában -, az ügyészség azt mondta, hogy megsértette az államháztartási törvényt, vagyoni hátrány is keletkezett, de az ok-okozati összefüggést nem látja, és mint feljelentőnek nekem kellett volna bizonyítanom, ez le van írva nekem az ügyészségi elutasító papírban, hogy ok-okozati összefüggés volt között, hogy ő jogszabályellenesen 410 millió forintot elhelyezett egy cégnél jogszabálysértő módon (*Dr. Répássy Róbert közbeszól.*), vagyoni hátrány keletkezett, ja, de a kettő között nem volt ok-okozati összefüggés. Na, erre adjon magyarázatot!

Ez volt, és bocsánat, itt most nem a rendőrség, ez az ügyészségnek volt a válasza. És utána elgondolkodtam, hogy hogyan lehet ilyen butaságot leírni, erre kérdést is megfogalmazott képviselőtársam a legfőbb ügyészhez, majd utána rájöttem, hogy miért kellett a TIG Zrt.-nél ezt megtenni: mert kiderült, hogy a Külgazdasági és Külügyminisztérium - itt hallhattuk az államtitkárát - több tízmilliárd forintnyi Eximbank-portfóliót helyezte el a Quaestornál, és ugyan ez az államháztartási törvény vonatkozik a minisztériumokra, tehát nem helyezhetett volna el külső szervezetnél pénzt, csak és kizárólag az Államkincstárnál, és hogy, hogy nem, az ügyészség ugyan-

azt írta le, hogy megállapítható a törvényt sértés, megáll, van vagyoni hátrány, ja, csak a kettő között nincs ok-okozati összefüggés. Erre kéne választ adni, hogy hogyan fordulhat ez elő!

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezek az ügyek is rávilágítanak arra, hogy bizony míg az önök által példalózóan felsorolt sok-sok ügyben - és majd hallgathatjuk itt a későbbiekben is, nyilván erre készültek fel, látom, itt a forogatókönyvek erre vértetik fel önöket, csak egy különbség van, hogy azokban van eljárás; ezekben az ügyekben, amelyeket pedig én említettem vagy mi említünk, ezekben nincsenek eljárások, a nyomozást sem rendelik el. Nagyon kíváncsi lennék, hogy például Romániában az ilyen ügyeknél azok, akik ezért felelősek, szabadlábban lennének-e vagy sem, nagyon kíváncsi lennék.

Éppen ezért, tisztelt képviselőtársaim, hangzott itt már el javaslatként, de én is felvetem, hogy érdemes lenne egy valóban független, akár a parlament alá rendelt korrupcióellenes ügyészséget felállítani, amely minden ügyet feltár (*Dr. Selmeczi Gabriella közbeszól.*), és nincs kollektív bűnösség, az egyéneket, akik elkövetik ezeket a cselekményeket, és induljanak el a vizsgálatok, és aki hibázott, ahogy Gulyás képviselőtársam említette, az járja végig az igazságszolgáltatásnak a menetét, és szülessen igazságos és olyan ítélet, amely vagy megállapítja, vagy nem, tehát azért itt én nem prejudikálnék, ahogy az államtitkár úr tette. Érdemes lenne ezt a felvetést megvizsgálni.

Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólaló Balla György képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

BALLA GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tóth Bertalan képviselő úr fejtegette, hogy ő a büntetőjogi tudásával nem érti az ügyészség válaszát, és tett egy javaslatot, hogy kellené egy parlament alá rendelt ügyészség. Képviselő úr, az a helyzet, hogy az ügyészség nincs a kormány alá rendelve, és a parlamentnek kell beszámolnia, tehát mindaz, amit ön egyébként szeretett volna kérni, az mintegy 25 éve így működik. Ezzel csak hadd egészítsem ki, hogy az ön büntetőjogi tudásán tényleg van mit csiszolni. (*Dr. Répássy Róbert és dr. Tóth Bertalan közbeszól.*)

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor készültem erre a vitanapra, akkor nyilván elkezdtem azon gondolkodni, hogy vajon miért akar az ellenzék egy ilyen vitanapot; az az ellenzék, amely tele van korrupciós ügyekkel, vajon miért akar egy ilyen vitanapot. Miért nem gondolkoznak el azon, hogy az a helyzet, hogy jelenleg két képviselőt voltak eljárás alá, és mind a kettő ellenzéki (*Dr. Tóth Bertalan: Hát, ez az!*): az egyik Hiszékeny Dezső képviselő úr, aki egy szocialista korrupciós ügyben érintett, folyik ellene az eljárás, és ki kellett adni a mentelmi jogát, a másik pedig Kovács Béla, a Jobbik pártfinanszírozója. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Na, és*

akkor most mi van?) Ez a két képviselő az összesen, aki ellen egyébként eljárás folyik.

Aztán persze próbáltam választ is találni a feltett kérdéseimre, hogy miért is van szüksége az ellenzéknek erre a vitanapra. Az MSZP kapcsán jóhiszemű válaszom van: azt gondolom, hogy azért kezdeményezték, mert korrupcióügyben kétségkívül szakértőnek mutatkoznak (*Derültség a kormánypártok soraiban.*), sőt úgy is fogalmazhatnánk, figyelembe véve három cikluson át folytatott kormányzásukat, hogy csak ebben mutatkoznak szakértőnek. (*Derültség és taps a kormánypártok soraiban.* - *Burány Sándor: Hahaha! - Dr. Staudt Gábor közbeszól. - Közbeszólások a Jobbik soraiból.*) Mert az azért mégsem mindennapos - ez talán a jobbikos képviselőknek is tetszeni fog (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Na, figyelünk!*) -, mert mégsem mindennapos, hogy egy pártnak másfél évvel ezelőtt a második emberét, az elnökhelyettesét kell elvinni rab-szíjon (*Dr. Staudt Gábor: Így van!*), néhány nappal ezelőtt pedig egy korábbi elnökségi tagjáról, egy volt miniszteréről mondja ki a bíróság, hogy egy korrupt köztörvényes bűnöző. (*Vona Gábor: Mi van velük?*) Ez azért, azt gondolom, világcsúcs, tisztelt képviselőtársaim, ezt nagyon kevés párt mondhatja el magáról, amit a szocialisták elmondhattak.

(17.20)

Azt is értem, hogy a szocialisták miért ragaszkodtak hozzá, hogy az időkeretet megduplázzuk. Gondolom, azért, mert ha el akarják mondani az összes mocskos ügyet, ami a kezükhöz tapadt, akkor a rendelkezésükre álló 92 percben elég sokat kellene hadarniuk.

A Jobbik célja sokkal egyszerűbb. Beszéljünk ró-luk is! Megpróbálnak egy hamvas szűzlány szerepében tetszelegni. De az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, az a helyzet, elnök úr, hogy a múlt hét keddig ez talán még sikerült volna is. Csak éppen az a helyzet, hogy a múlt hét kedden odalett a hamvaság és a szüzesség álcája. A Jobbik mára már sokkal jobban emlékeztet egy bárki által megkapható útszéli leányzóra, mint egy rendes menyecskére. A múlt héten önök ugyanis szembementek minden ígéretükkel, szembementek mindazzal, amit öt éve mondtak, cserbenhagyták a magyar gazdákat, és bejelentették, hogy a nagybirtokosok oldalán kívánnak harcolni. Önök ugyanis a szavazatukkal megakadályozták, hogy az állami földek leendő tulajdonosai, a magyar gazdák tisztességes bérleti díjat szedhessenek a földek egy részét jelenleg még bérlő nagybirtokosoktól. Önök, Vona elnök úr, önök, tisztelt képviselőtársaim, a Hír TV-ért és a Magyar Nemzetért cserébe eladták a magyar gazdákat. (*Novák Előd: Hatásszünet. Taps nincs. - Derültség a Jobbik soraiban.*)

De ha megengedik, egy rövid időutazást kezdenék, pusztán azért, hogy megértsük a jelen történéseit is. Talán még mindenki emlékszik egy Suchman Tamás nevű úrra. Valószínűleg az ő tevékenységével

is ki lehetne tölteni a ma rendelkezésünkre álló összes időt. (*Novák Előd: Hát még Farkas Flóriéval!*) De mindenképpen célszerű beszélni egy olyan ügyről a sok közül, amelyben még talán az is látszott, hogy az induláskor néhányan akár egyet is érthetnénk. Ő volt az, aki mindenféle indok nélkül a teljes magyar energiaszektort átjátszotta a külföldiek kezére. Az összes gázszolgáltatót, az összes áramszolgáltatót, majd a szocialisták támogatásával drasztikusan megemelték ezeknek a szolgáltatásoknak az árát. Nem egyszer, nem kétszer, hanem huszonhatszor. A magyar embereknek százakkal kellett többet fizetniük ezért, százakkal kellett többet fizetni azért, hogy az átjászott vagyonból a multik minél nagyobb profitot tudjanak hazavinni.

S bizony fel lehet tenni azt a kérdést, hogy ez miért korrupció. Lehet, hogy ostobaság. Tisztelt képviselőtársaim, én nem hiszem, hogy Suchman Tamás, Veres János, Lendvai Ildikó vagy bárki más ostoba lett volna. A késői utódoknál belátom, hogy van erre vitaalap, adnak érvet rá, hogy vitatkozni lehessen ezen, de én azt gondolom, hogy mind, aki amellel érvel, hogy ostobaság mindaz, amit tesznek, az ne higgye ezt el. Bár azt is el kell mondjam, hogy a mai vitanapon hallgatva őket meginogtam ebben a véleményemben. Suchman Tamás maga is annyit tudott mondani erről a történetről, hogy nem ő, nem az MSZP korrupt, hanem a világ. Fogalmazzunk pontosan: az a helyzet, hogy az MSZP világa a korrupt. Így hangzik ez pontosan. (*Taps a Fidesz soraiban.*)

Azért mondtam el mindezt, hogy azt is lássuk, mi az, amit a magyar kormánynak tennie kellett. Vissza kellett szerezni a magyar gáz- és a magyar villanyvagyon, vissza kellett szerezni a gáz-nagykereskedelmet, létre kellett hozni a nonprofit közműszolgáltatót. Ez volt a feltétele annak, hogy a rezsi-csökkentést meg lehessen tenni. Az addig rendben van, tudja, elnök úr, Vona elnök úr, hogy az MSZP totálisan ellenezte a magyar gáz-nagykereskedelem visszavásárlását. De azt hogyan magyarázza, hogy önök az MSZP-re rálicitálva kezdeményeztek folyamatosan mindenfajta vizsgálatot? Beszéltek összevissza mindent ebben az ügyben. Amikor arról szólt a történet, hogy azt akadályozzuk meg, hogy a magyar gáz áráról ne a németek és az oroszok, hanem a magyarok tudjanak megállapodni, nem kellett volna önöknek, ha már annyira szűzies ellenzéki párt, elnök úr, ezt támogatni? (*Zaj a Jobbik soraiban.*) Nem kellett volna ezt, elnök úr, önöknek támogatni? Azt értjük, hogy a szocialisták miért nem támogatták, de lehet, hogy azt is értjük, hogy önök miért nem támogatták.

Joggal merül föl a gyanú! Még egyszer mondom, arról az ügyről van szó, hogy korábban a gáz-nagykereskedelem kapcsán a németek és az oroszok állapodtak meg a magyar gáz áráról. Azzal, hogy a gáz-nagykereskedelmet vissza lehetett szerezni, ez nyilvánvalóan nem tetszett sem a németeknek, sem az oroszoknak. Nem támogatta se az MSZP, se a

Jobbik. Joggal merül föl a gyanú, hogy ehhez, a külföldi érdekek képviseléséhez vajon mennyi köze van Kovács Bélának. Ő az, akinek kémkedés miatt felfüggesztette mentelmi jogát az Európai Parlament; aki tehát nyilvánvalóan külföldi érdekeket szolgál, és akivel kapcsolatban Vona Gábor is csak annyit tudott mondani, hogy „sok mindent hallottam, közte elbizonytalanító dolgokat is, amikre választ várok”. Mi is, elnök úr. Mi is, tisztelt jobbikos képviselők. Várjuk, mert Kovács Béla nemcsak az önök parlamenti képviselője, hanem az önök pártfinanszírozója is. *(Novák Előd: Mennyit utalt a számlánkra?)* Ő az, aki a Jobbik pártkasszájába fizet be. De milyen pénzeket? Mi ezeknek a pénzeknek az eredete? Honnan származnak ezek a pénzek? Melyik külföldi hatalom fizet Kovács Bélának az információért? És mit követelt Kovács Béla önöktől cserébe a pénzért? Ezek azok a kérdések, amikre választ várunk, elnök úr. Ezek azok a kérdések, amelyekre önnek válaszolnia kéne, Vona elnök úr.

S az is elgondolkodtató, hogy az Állami Számvevőszék megállapította, hogy önök, tisztelt jobbikos képviselőtársaim, 12 esetben nem mutatták be, hogy honnan, kitől érkezett pénz az önök kasszájába. Jézusom! *(Derűtség a Jobbik soraiban.)* Önök Kovács Bélát büszkén vállalják. Kik lehetnek azok, akiket letagadnak? Ha Kovács Bélára büszkék, kik azok, akiket bevallani se mernek? Csak nem azok a maffiózók, elnök úr, akikkel önnek kapcsolatba kell kerülnie, ahogy az ön párttársa, az egyik legbefolyásosabb jobbikos, a parlament alelnöke nyilatkozta, pontosabban, egy kiszivárgott hangfelvételen hallhatta mindenki? Csak nem ezekről a maffiózókról van szó, elnök úr?

Tisztelt Képviselőtársaim! Beszéltünk energiaügyekről. Én nem tudom kihagyni Józsa képviselő urat. Hát mégiscsak itt ül a parlamentben még most is. Ugye, emlékeznek Paksra? Ugye, emlékeznek arra, hogy a szocialisták szerintem 15 éven keresztül folyamatosan támogatták a Paks II-es bővítést. Nem volt olyan ipari kamera, amelyben ne nyilatkozták volna le, hogy ez milyen fontos. Ebben élen járt Józsa István, aki nem volt más, mint a párt energiapolitikusa, egyes számú energiapolitikusa. Aztán kiderült, hogy Józsa István nemcsak két kézzel, hanem Gépkarral vájkált bizony a paksi pénzekben. Az ő cége, a Gépkar nevű cég 6 milliárd forint fölötti pénzt szedett ki Paksból. Ennek 2010-ben vége lett, a korrupciónak vége lett, és érdekes módon Józsa István és az MSZP most folyamatosan Paks ellen beszélnek. *(Heringes Anita: Ez sem igaz!)*

(17.30)

Bocsánat, aki nem hallja, csak annak mondom, hogy egy szocialista képviselő úr kiabál, hogy ez sem igaz. De hát, most erre mit mondjak? Naponta ezt csinálják. Sajtótájékoztatót tartanak ez ügyben, és még azt is letagadják, amit most mondanak fél nap-

ja! Én erre csak azt tudom mondani, hogy önök Gyurcsány Ferencnek tényleg kiváló tanítványai.

Beszéljünk még egy történetről, mert azért az is nagyon érdekes volt, és kifejezetten érdekes volt a nemzeti ügyek szempontjából. *(Heringes Anita: Ilyen vastag bőr hogy lehet valakinek a képén?)* Azt kell mondjam, sajnos itt sem tudok különbséget tenni az ellenzéki pártok között. Szeretnék, de nem tudok. Emlékeznek-e még, azt hallottam Szél Bernadett képviselő asszonytól, hogy itt van az érintett a teremben; ennek kifejezetten örülök, talán magára ismer. De szeretném megkérdezni, hogy emlékeznek-e még arra a szemlátomást saját démonjaival küzdő, személyiségzavaros egykori NAV-dolgozóra, aki egy üres zöld dossziéval házalt, és az önök lelkes tapsai között mondta sületlenségeit az áfacsalásról. Akinek önök, ez csak a szocialistákra igaz, még tüntetést is szerveztek. Akit önök, a Jobbiktól az MSZP-ig, ez már mindenkire igaz, lelkesen sztároltak. És akkor mindannyian hangzatosan az áfacsalás visszaszorításáról beszéltek.

De amikor tenni lehetett volna valamit, akkor mi történt? Akkor bizony nemmel voksoltak. Támogatták-e például az online pénztárgépek bevezetését? Nem támogatták. Nyilvánvaló a célja is, az eszköze is: teljesen nyilvánvalóan az áfacsalások megakadályozásáról szolt. És ma már mindenki láthatja, hogy az eredménye is megvan, 227 milliárd forintot köszönhetünk ennek, 227 milliárd forintot nem sikerült elcsalni az online pénztárgépek miatt. Ugyan, aki ennyire harcosan, tüntetést szervezve küzd a fekete gazdaság ellen, mint önök, küzd az áfacsalás ellen, mint önök, az miért nem vette a bátorságot ahhoz, hogy egy jó javaslatot, ami az ország számára hasznos, mondjuk, meg is szavazzon?

Azért, tisztelt képviselőtársaim, mert az a gyanúm, hogy önök egytől egyig egyformák. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A következő felszólaló képviselő a Jobbik képviselője, Volner János képviselő úr. Tessék, parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Balla György Képviselőtársam! Röviden reagálnék erre, amit ön az évszázad nagy korrupciós botrányaként definiál. Kovács Béla, a párttörvény előírásainak megfelelően, más magán-személyekhez hasonlóan, kevesebbet fizetett be a Jobbik pártkasszájába, mint amit az önök által hozott jogszabályok alapján havonta megkereshet egy állami vállalat vezetője, képviselőtársam. Ezt tegyük helyre! Ez természetesen így van. Önök így módosították a jogszabályokat, hogy most 5 millió forintot meg lehet keresni, plusz prémium, plusz béren kívüli juttatások. Kovács Béla ennél kevesebbet fizetett be, a párttörvény előírásainak megfelelően. Ezt a hazugságot tehát megdöntöttük. *(Balla György: Befizetett vagy nem?)*

Nagyon fontos azt is látni, hogy ha Magyarország számára a nemzetközi korrupciókutató szervezetek szerint 400 milliárd forint közvetlen kárt okoz a korrupció, ezen felül még milyen károk keletkeznek. Akkor, amikor önöket, fideszes képviselőket itt hétről hétre konkrét példákon keresztül azzal szembesítjük, hogy az Orbán Viktor közvetlen környezetébe tartozó vállalkozók, üzletemberek azok, akiknek kivétel nélkül, minden esetben a meggazdagodásuk forrása az, hogy az állammal vagy az önkormányzatokkal rendkívül gyümölcsöző gazdasági szerződéseket kötnek, akkor mindig az a válasz, tegyünk feljelentést.

Képviselő Úr! Egy egész kocsit tele tudnánk rakni az elkészült és visszautasított feljelentésekkel, mert önök nem tesznek ebben az ügyben semmit. *(Balla György: Legyenek megalapozottak!)* Fontos azt is látni, hogy amikor a miniszterelnök úr azzal védekezik, hogy egyes törvényi rendelkezéseket meghozott a parlament, mármint a parlament fideszes többsége természetesen, és ezért már nem is minősülnek bűncselekménynek, hiszen gondoskodtak arról, hogy ezt legálisan lehessen megtenni - hogy egy példát mondjak a friss közelmúltból: egy héttel ezelőtt például Andy Vajna számára módosították ismét kedvező módon a szerencsejátékról szóló törvényt, legálisan, fehérgalléros bűnözőkhöz méltóan, pénzt tesznek egy Fidesz közeli vállalkozó, egy kormánybiztos zsebébe, mert egész egyszerűen ezt megteheti az Orbán-kormány. Többségük van itt a parlamentben, megszavazzák.

Ugyanezt láttuk akkor, amikor a szocialisták kormányoztak. Most én azt látom, hogy az egész országban az embereknek abból van elégük, hogy egy 25 éven keresztül zajló gátlástalan korrupciósorozatot tovább folytassanak, tovább nézzenek. Nem fogják ezt az emberek 2018-ban hagyni! És higgye el, Balla György képviselőtársam, hogy ezért lett a Jobbik nem kis részben a Fidesz váltópártja, az ellenzék legerősebb ereje *(Dr. Rétvári Bence: Ezt mondták 2014-ben is.)*, mert gúnyolódhat ön ezzel, de természetesen azt látják az emberek, hogy ha valaki véget tud ennek az elmúlt 25 éves lopássorozatnak vetni, akkor az a Jobbik, és esély lesz arra, hogy végre ez az ország egy normálisabb irányba induljon el.

Nagyon fontosnak tartom azt is elmondani, hogy nemcsak az a 400 milliárd forint esik ki a költségvetésből, ami kárt okoz Magyarországnak a korrupció, hanem arról is szó van, hogy kontra-szelektálja a korrupció rendszere a magyar vállalkozói társadalmat. Azért, mert az államtól, mint a magyar gazdaság legnagyobb megrendelőjétől, nem az egyébként versenyképes vállalkozásokhoz kerülnek a közbeszerzések, nem oda megy a közpénz, nem oda megy az állami támogatás, hanem azokhoz a cégekhez, amelyek a politikusokkal rendkívül jó, gyümölcsöző gazdasági kapcsolatokat ápolnak.

Ez teszi tönkre a magyar gazdaságot, képviselőtársaim! Azért, mert ezek az emberek, akik ilyen módon a Fidesz környezetéből vagy előtte az MSZP

környezetéből milliárdosokká tudtak válni, nem tudnak piaci alapon működő, tisztességes versenyképes cégeket teremteni, nem tudnak embereket foglalkoztatni. Nagyon sokszor csak fióktelepeket működtetnek, egy-két fős céget, aki egy sokmilliárdos megrendelést elvállal, majd továbbadja az alvállalkozóknak, és a sor végén álló magyar alvállalkozók, magyar kisemberek, munkásemberek nincsenek kifizetve, mert ezt is megtehetik velük. Mert a politika segédkezet nyújt ehhez a fehérgalléros bűnözéshez. Erdemes azon is elgondolkozni, amikor hétről hétre hozzuk ide a konkrét példákat, az előbb emlegetett Andy Vajna, az Orbán-kormány kormánybiztosa milyen módon kapja az újabb és újabb milliárdokat a zsebébe azzal, hogy a Fidesz asszisztál a törvényalkotás gépezetével ahhoz, hogy Andy Vajna még több pénzt keressen. Hogyan lett Habony Árpádnak belvárosi önkormányzati lakása? Rászoruló volt, tessék mondani? Az, aki 400 ezer forintos anti-lopbőr nadrágban járkál luxusautókkal, és fenemód jól költekezik? Rászorult vajon? Miért lett Mészáros Lőrinc, a nemzet gázszerelője többszörös milliárdos? Hogyhogy ő karrierizál a közbeszerzéseken? Biztosan véletlen?

Kedves Fidesz-szavazók! Önöktől kérdzem: önök tényleg úgy gondolják még, hogy Orbán Viktor ezekről az ügyekről nem tud? Hát a közvetlen környezetében dolgoznak ezek az emberek! Garancsi Tibor a Videoton futballklub tulajdonosa. 50 milliárd forintos osztalékot vett ki a MET nevű cég a tavalyi évben, és ezzel a legnagyobb tíz osztalékfizető cég közé emelkedett Magyarországon. Mi volt ennek az alapja? Az, hogy egy állami vállalat olyan szerződést kötött vele, hogy pusztán adminisztratív módon lepapíroztak valamit, amin súlyos milliárdokat kerestek, és a végén 50 milliárd forintnyi osztalékot vettek föl ebből az egy cégből.

Hogy L. Simon László szavaival éljek, hát, hölgyeim és uraim, ez a biznisz. Ez a Fidesz biznisze, és ez csak egy a sok közül, mert naponta hozzuk ide, a parlamentbe ezeket a konkrét eseteket. Tehát amikor Orbán Viktor arról beszél, hogy ezekben az esetekben már törvényessé tették a korrupció rendszerét, ezért ez már nem is korrupció, én bizony vitatom ezt az állítást, és ha kormányra fogunk kerülni, akkor egy antikorrupciós ügyészség felállításával ezeknek az eseteknek a törvényességét is természetesen nagyon szigorúan felül fogjuk vizsgálni.

Fontos azt is látni, hogy a magyar korrupció rendszere nem egy önmagában álló dolog volt, nem azért nem számoltatta el a Fidesz az MSZP-t és az MSZP a Fideszt, mert nem lehetett nyomát találni a korrupciónak, hanem azért, mert éveken keresztül közösen kiviteleztek a legnagyobb pénzzel járó infrastrukturális beruházásokat. Nézzék meg az elmúlt évekből akármelyik nagy infrastrukturális beruházást az országban! Vasútépítéseket, autópálya-építéseket, bármit.

Egyet lehet látni: Fidesz közeli cégek békésen, a legnagyobb egyetértésben dolgoznak a baloldalhoz

kötődő vállalkozásokkal, és ezért van az, hogy amikor megtörtént az elmúlt 25 évben bármikor a Fidesz és az MSZP között a kormányváltás, soha nem akarta igazán az egyik párt elszámoltatni a másikat, mert közösen voltak benne a buliban.

(17.40)

Közösen csinálták, békésen, konzorciumi partnerekként tették el a közbeszerzésekből származó milliárdokat, és amikor a magyar átlagpolgár annak a magyarzatát keresi, hogy a fenébe' lehet az, hogy Magyarországon kétszer-háromszor annyiba kerül egy kilométer autópálya, mint egy szomszédos országban, akkor nagyon egyszerű a válasz. A Fidesz és az MSZP szétlopta ezt az országot, felülárazta a közbeszerzéseket, és így nevelte ki azt a saját milliárdos rétegét, aki önök mögé médiabirodalmat rak, most éppen Andy Vajna számára talán a TV2 megvásárlásának szándékát próbálja a kormány bőkezű kaszinómilliárdokkal meghálálni. De egyet látunk: ez a rendszer nem tartható tovább, és most azt látom, hogy az állampolgárok is így gondolják, egyre nagyobb számban az országban, ezért fogják a Fideszt 2018-ban eltakarítani, és ezért jöhet a Jobbik, és megmutathatjuk azt, hogy tisztességesen is lehet ezt az országot kormányozni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében jelentkezett szólásra Szabó Zsolt államtitkár úr, Nemzeti Fejlesztési Minisztérium. Soron kívül ő következik, tessék!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tóth Bertalan képviselőtársunk két felvetésére szeretnék reagálni. Az egyik az MVM Partner gázzal kapcsolatos szerződéseinek a témája, amivel kapcsolatosan az anyagokat a képviselő úr ez év április 30-ával kompletten megkapta, így ha szabad, néhány pontosítás az őáltala hozzászólott anyaghoz ezen anyagok alapján.

A 2012-13. évben a Tigáz Zrt.-vel és a GDF Suezrel folytatott tárgyalásokat az MVM Partner Zrt. gázszolgáltatás témájában. Itt konkrétan kapacitáskihasználásról volt szó, amivel kapcsolatban egy-két valótlán információ látott a sajtóban is napvilágot, és ezt szeretném pontosítani. Itt egyértelműen üzleti és kockázatkezelési szempontból nem voltak biztosítottak az MVM Partner által kiírt paraméterek, ezért az MVM Partner további gázszolgáltatóktól és gázkereskedőktől kért be adatokat és információkat. Az egyik pont az E.ON Földgáz Trade Zrt. volt, a másik pedig a MET Zrt. Végül a MET Zrt. által adott ajánlatok voltak a legmegfelelőbbek. A végén majd számszakilag is szeretnék erre kitérni.

A másik, ami szóba jött, az a következő évnek, a 2013-14-es gázévnak a szerződése volt. Itt szintén a MET Zrt.-től, valamint a Főgáz Zrt.-től került sor

ajánlat bekérésére, a két cég közül a MET ajánlata volt a legmegfelelőbb.

2014. július 1-je óta az MVM Partnernek nincs kapcsolata fenti egyik céggel sem. A gázkapacitás-lekötési szolgáltatást most már teljes egészében a Magyar Földgázkereskedő Zrt. látja el. Ami számszakilag érdekes ezzel az egész ügygel kapcsolatban, hogy a szerződések átvilágítása és átvizsgálása megtörtént, erről szakértői anyag áll rendelkezésre. Itt a KPMG Tanácsadó Kft. végezte ezt a szakértői átvilágítást.

A másik, ami talán számszakilag még fontos, hogy mintegy 15-20 százalékkal csökkentek az elmúlt három évben a gázbeszerzési árak, ami az MVM Partner földgázpiaci tevékenységének a pozitív nyereségességét erősítette. Ezáltal vált lehetővé a lakossági rezsielőcsökkentés, továbbá a kórházak, iskolák, távfűtő művek és egyéb közintézmények ellátására biztosított olcsó földgáz beszerzése.

A másik téma, amit a képviselőtársunk felhozott, az maga a csatornaberuházások, és néhány vállalkozást, személyt is említett képviselőtársunk. Ne felejtünk el két tényezőt! Az egyik: a derogációs kötelezettségből eredő várható beruházási kötelezettségünk már 2003-2004-ben jogszabályilag kialakult az EU-csatlakozás előtti időszakban. 2007-től egészen 2013-ig az előző európai uniós ciklusban kerültek sorra azok a szerződésmegkötések, amelyeket épp az MSZP-kormány idején már elindítottak, ahol is a beruházók tényszerűen kiválasztásra kerültek, és két-három év alatt kerültek megvalósításra ezek a csatornaberuházások. Tehát ne felejtjük el, hogy ezek a beruházások nem most indultak, hanem egy hosszabb időszakot vettek át, és itt is jogszabályilag, azokat betartva, az akkori, aktuális közbeszerzési törvény alapján kerültek megkötésre ezek a szerződések. Tehát a pontossághoz ezek hozzátartoznak, Tóth Bertalan képviselőtársunk ezzel mind tisztában van, és ezeket nagyon jól tudja.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányzó pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Banai Péter Benő államtitkár úr jelentkezett szólásra a kormány nevében. Tessék!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Volner János képviselő úr hozzászólása kapcsán engedjék meg, hogy három rövid dologra hívjam fel a figyelmet.

Az egyik kulcsdolog a korrupció kapcsán az, hogy vajon közpénzek vándorolnak-e magánzsebekbe, illetőleg mit tesz a kormány ennek megakadályozása érdekében.

Ami a konkrét tetteket illeti, én 2010 óta azt látom, hogy mind az adózási területen, mind egyéb jogszabályoknál a kormány számtalan lépést tett annak érdekében, hogy a közpénzek a költségvetés bevételeit gyarapítsák. Balla képviselő úr az online

pénztárgép-összeköttetés rendszerét említette, de beszélhetnénk arról, hogy az új adóhivatal 2010-től hogyan erősödött meg, milyen nyomozati hatóságokkal bővült, és igen, ennek köszönhetően a közpénzek, a költségvetés bevételei hogyan gyarapodtak.

A konkrétumokat illetően, második pontként engedjék meg a szerencsejátékügy kapcsán, hogy azért mindenkit emlékeztessenek arra, hogy 2012-ben egy liberalizált játékeremiac helyett a kormány a játékautomaták beszüntetésével egyidejűleg egy szigorú, központilag kontrollált és felügyelt játékkaszinó-rendszert alakított ki.

Ami pedig ebből fakadóan azt a kérdést illeti, hogy mennyi érkezett a központi költségvetésbe, vajon a központi költségvetés átengedett-e forrásokat magánbefektetőknek, arra kell felhívjam a figyelmet, hogy a tavalyi évben a vonatkozó adóbevételek az előzetesen kalkulált 33 milliárd forint helyett több mint 34 milliárd forintot tettek ki. Tehát nem csökkentek, hanem növekedtek a közpénzbevételek.

A harmadik dolog, amire pedig felhívom a figyelmet, a közbeszerzési szabályok, amelyekre képviselő úr szintén felhívta a figyelmet. Egyetértünk abban, hogy szigorú szabályok szükségesek, éppen ezért terjesztette a kormány az Országgyűlés elé azt az új közbeszerzési törvényt, amely véleményünk szerint tiszta, átlátható szabályokat eredményez minden hazai és európai uniós forrásból finanszírozott beruházás esetén. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok soraiban.)*

ELNÖK: Vargha Tamás államtitkár úr, a Honvédelmi Minisztérium államtitkára kért szót a kormány nevében. Parancsoljon!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tóbiás József frakcióvezető úr még a vezérszónoklatában kísérletet tett arra, hogy az állami szintű korrupciót definiálja, és ezt megkeresse, illetve megtalálja. *(Dr. Bárándy Gergely: Sikerült is neki!)* Én azt gondolom, hogy nem kell nagyon megszire menni, hogy ha állami szintű korrupciót keresünk, akkor azt minisztériumokban és állami intézményekben lehet megtalálni. Hogyha 2010 tavaszára visszatekintünk, még a 2010-es választások elé, akkor azt látjuk, hogy a Magyar Honvédség a rendszerváltozás utáni életének legnehezebb pillanatait élte, amikor a Katonai Biztonsági Hivatal munkatársai tetten értek egy honvédtisztet, amint vesztegetési pénzt vett át egy budapesti parkolóban, és rövid idő után kiderült és bebizonyosodott, hogy az ügy szálai a Honvédelmi Minisztériumhoz, háttérintézményeihez és vezetőihez vezetnek. És akkor meg is érkezünk az állami szintű korrupcióhoz.

Tehát azt látjuk, hogy 2010-ben káosz uralkodott a minisztériumban és a háttérintézményeiben a Fidesz kormányalakítása előtt, átláthatatlan és felelőtlen gazdálkodás és a hatékonyság minden elemét nélkülöző struktúra.

Itt nagyon sok ízben a hűtlen kezelés különböző minősített esetei, közbeszerzési bűncselekmények és okirat-hamisítás gyanúja miatt indultak büntetőeljárások, több mint 45 rendbeli bűncselekmény gyanúja miatt történt feljelentés. Akkoriban a honvédelmi tárca vagyonkezelésében 7 gazdasági társaság volt, és ezek közül 5 esetben bizonyíthatóan közel 1,8 milliárd forint vagyoni hátrányt okozott a jogsértő magatartás, és az az abszurd állapot uralkodott, hogy a Magyar Honvédség alapfeladatait magáncégek látták el.

(17.50)

És aztán Bárándy Gergely képviselő úr a társas bűnözés különböző minősített eseteit hozta fel, és íme, itt a tábornokperként elhíresült, bünszövetségben üzletszerűen elkövetett vesztegetés bűntette, amelynek nyomozása 2010. január 18-án indult, és a tettenérés után megtörténtek az első gyanúsítások. Egy évig tartott a nyomozás, és aztán 2011 márciusában vádemelés is történt, 17 vádlott: három dandártábornok, hat ezredes, két alezredes, egy őrnagy és négy polgári személy; és közöttük van az a Fapál László, a Gyurcsány-kormány közigazgatási államtitkára, akiről ma már szó is esett. 2002 és 2010 között több mint 200 millió forintot kértek, illetve kaptak a tárcának beszállító vagy ezekre pályázó cégektől. És a további katonai szolgálatot teljesítő, illetve a polgári alkalmazottak részben a hallgatásért, részben közreműködésért pénzt kaptak, és a 16. rendű vádlott ügyészség előtt tett vallomásaiban elmondta, hogy egy alkalommal 12 millió forintot vitt Fapál Lászlónak, aki abból 4 milliót egy dobozba tett, és azt mondta, hogy a főnöknek lesz. A főnök akkor Juhász Ferenc volt, aki honvédelmi miniszter volt abban az időben.

Az ügyészség vádirata szerint a vádlottak bűncselekményének lényege az volt, hogy egy visszaosztási rendszert vezettek be, amely alapján a szerződött polgári vállalkozások a honvédségi megbízási díjak egy részét visszaszolgáltatták; és az egyik beismerő vallomás szerint ezekből a pénzekből juthatott a legfelsőbb vezetőknek is.

A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla szerint súlyos eljárási szabálysértések történtek az elsőfokú eljárásban. Szintén Bárándy Gergely képviselő úr kérte számon, hogy miért nem beszélünk a felmentő ítéletekről, ez az elsőfokú ítélet felmentéssel végződött ugyan, de megállapította a Fővárosi Ítéltábla, hogy ez megalapozatlan, tényállása hiányos, indoklási kötelezettségének nem tett eleget a bíróság, és helytelen volt az a döntés, hogy a két vádlott ügyét elkülönítette. *(Dr. Bárándy Gergely: Ezért jön a harmadfok.)*

A táblabíróság szerint az ügyészség új eljárásra irányuló fellebbezése alapos volt, ezért az ügy megismételt elsőfokú eljárását rendelte el, amely most ismételt megkezdődött a Debreceni Törvényszék előtt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Visszatérünk a képviselői felszólalásokhoz. Szűcs Lajos képviselő úr következik, Fidesz. Parancsoljon!

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz): Köszönöm a szót. Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Néhány csomagolóanyaggal szeretném kezdeni a felszólalásomat. (Dr. Selmeczi Gabriella: Halljuk!) Talán emlékeznek rá: taxis Gyuszi, nejlonszatyor; Hagyó Miklós, nokiás doboz; Fapál László, whiskys doboz; Zuschlag János, nejlonszatyor. (Gógös Zoltán: Zuschlag a ti haverotok!)

Ezek az ügyek, azt gondolom, jelentős mértékben meghatározták az elmúlt időszak közéletét, és ha valamiben ennek a vitanapnak a kezdeményezésében egyetérthetünk, az az egy olyan mondat, amikor azért emelünk szót, hogy például a Kulcsár-ügyben még érvényes elsőfokú ítélet sincs a magyar bíróságokon. Ha valami miatt szót kell emelnünk, az pontosan az, hogy ezekben az ügyekben a magyar társadalom joggal vár tőlünk is meg nyilván az igazságszolgáltatástól is válaszokat, azonban szerencsére a hatalmi ágak elválasztásának az elve azt is eredményezi, hogy ezekben az ügyekben mi csak egy politikai lehetőséget kapunk ezekre a felszólalásokra, illetve - ahogy az előzőekben szó volt róla - megpróbálunk olyan jogszabályokat alkotni, amikkel ezeket el lehet kerülni. De én azt gondolom, hogy nagyon helyes, ha azokról a dolgokról, azokról a törvényalkotási folyamatokról is beszélünk, amelyek az elmúlt időszakban jellemezték ezt a Házat - ahogy azt Banai Péter Benő államtitkár úr is elmondta -, nagyon sok olyan jogszabály született, amelynek az eredményeként ma már sokkal fehérebb lehet akár a gazdaság. Beszéltünk itt már - csak címszavakban mondom, az idő kímélése miatt - az online pénztárgépek bevezetéséről, aminek milyen nagy ellenfelei voltak az ellenzéki padosorokban.

Beszéltünk az elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrző rendszer bevezetéséről, aminek megint csak milyen sokan voltak az ellenzői, pedig az állami költségvetésnek nagyon jelentős bevételt jelentenek, másrészt pedig a gazdaság kifehérítésében komolyan is segítséggel lehetnek. Beszélhetünk egy olyan rendszerről, ami az 5 százalékos kedvezményes áfa egyes gyógyászati eszközöknél, valamint az élő és félsertéseknél, amivel megint csak nagyon komoly visszaéléseket lehetett elkerülni.

Beszélhetünk a társasági adó csökkentéséről, amely nemcsak a versenyképességhez, hanem a cégek nyereségének az el nem titkolásához is vezethet. Beszélhetnénk a kataról is, sőt a személyi jövedelemadó 16 százalékosra csökkentéséről, valamint az adóbeszedés hatékonyságának a növeléséről. Beszélhetnénk, és fontos dolog megemlíteni 2015 végén, hogy egyszerűsített adóbevallással segítjük az embereket, és jövőre már másfél millió, 2017-től pedig 3,5-3,8 millió embernek nem kell benyújtani adóbevallást. Beszélhetnénk itt a brókerbotrányokról és azoknak a felszínre kerüléséről.

És beszélhetnénk itt például Schiffer Péterről, akit egy időben a legjobban fizetett történészként jegyezték Magyarországon, aki történészdiplomájának az elfedésére még törvénymódosításra is képes volt akár a Draskovics-féle MSZP-s minisztérium.

Beszélhetnénk arról, hogy az idén kipattant brókerbotrányok felismeréséhez az vezetett, hogy 2013-tól a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete betagozódott a Nemzeti Bankhoz, és ha a régi rendszer szerint vizsgálták volna ezeket a pénzügyintézeteket, akkor például a Quaestornál vagy a Buda-Cashnál 2018-ig kellett volna várni arra, hogy ott vizsgálatot végezzenek.

És beszélhetnénk, kedves képviselőtársaim, arról is, hogy az elmúlt időszakban volt jó néhány olyan ügy, aminek az emberek felé a társadalmi elvárásokat borzoló tényei súlyos problémát jelentettek. Ilyenek voltak például a Hajdú-Bét-, a Baumag-, a Globex-ügy. De egy dolog, hogy ezek az ügyek kiderültek, eggyel viszont az akkori kormányzat adós maradt: a kártalanítással. Mind a Buda-Cash, mind a Quaestor esetében a kormány és a törvényhozás, mi valamennyien megpróbáltunk a kártalanítás felé is lépni, nyilván az új helyzetben az Alkotmánybíróság ítélete után is azt a megoldást keressük, hogy minél több ember kártalanítása lehetőségé váljon.

De beszélhetnénk arról, hogy az önök idejében, az elmúlt időszakban ennek a törvényi háttere nem volt adott, hiszen a Beva nem volt alkalmas arra, hogy ezeket az összegeket kifizesse. És beszéljünk arról is, ami itt a napirend előtt a kérdések sorában is volt már, hogy több mint 86 milliárd forintos kártalanításra kerültek az igénylők a Beva által, és ez a kör mintegy 98 százalék.

És ismételtelen meg kell említenünk azért egy Gépkar nevű kft.-t, amelyik több mint 6 milliárd 607 ezer forintot (sic!) vett ki a magyar adófizetők pénzéből. Beszélhetnénk itt a Szabad Demokraták Szövetségének a Magyar Fejlesztési Bankkal fennálló mintegy 415 millió forintos hiteléről, amelyért jelen pillanatban néhány ingatlanon kívül a magyar adófizetők kell hogy helytálljanak.

Beszélhetnénk Veres János volt pénzügyminiszter ügyeiről. Egy dolgot már itt hallottunk, a moszkvai kereskedelmi képviselőlet ügyéről, beszélhetnénk viszont a Malév viszontgarancia-szerződéséről, amelyik 32 millió eurónyi pluszpénzt jelenthetett volna az országnak, ezzel szemben ez az összeg nemhogy pluszként, hanem tartozásként jelent meg egy orosz bankkal szemben, és ezt a magyar embereknek kell kifizetniük.

(18.00)

2013-ban még Oszkó Péter volt pénzügyminiszter is jogszerűtlennek nevezte a viszontgarancia-vállalást, a Jobbik pedig feljelentést tett, amivel kapcsolatban a Budapesti Rendőr-főkapitányság hűtlen kezelés gyanújával nyomozást rendelt el. Ekkor is

Veres János volt a pénzügyminiszter. Azzal védekezett, hogy a Malév egy magánosított társaságként írta alá a viszontgarancia-szerződést, neki semmi köze nem volt az ügghöz. Pedig tudhatjuk, hogy akkoriban a Leonov Péter, Martin Gauss és Veres János által felügyelt állami privatizációs és vagyonkezelő szervezetnek tudnia kellett ezekről az ügyekről.

Beszélhetnénk Gyurcsány Ferenc és a sukorói ingatlanok, a kaszinóprojekt ügyeiről. Természetesen azt is mondhatjuk, hogy ezekben az ügyekben nem vagyunk nyugodtak, hiszen még egyikben sem született elmarasztaló ítélet. Az idő rövidségére tekintettel csak címszavakban talán emlékeztethetem önöket a Portik-Laborc-ügyre, ahol politikusokat gyanúsítottak meg, sőt azt mondták, hogy ezekről az emberekről azért szednek be információkat, hogy politikai hasznot szerezzenek belőle a másik fél részére. Beszélhetnénk az olajügyekről és arról, hogy ezeknek az ügyeknek a felderítésére komoly erőt fordított a kormány, és pontosan azért, hogy ezek ne tudjanak megisméltódní, nagyon sok törvényt módosított, nagyon sok törvényt alkotott.

Azt hiszem, ebből is látható, hogy ez az elmúlt ötéves időszak a magyar törvényhozásban egy nagyon izgalmas és nagyon sok munkával teli időszak volt. Elfogadom, hogy nem mindenben sikerült még a lehető legjobb megoldásokat megtalálni, de hogy ez a kormány tett a legtöbbet a gazdaság kifehérítéséért és a korrupció megszüntetéséért, abban abszolút biztos vagyok. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP, a következő. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Meg kell mondanom, elnök úr, ha ezzel nem sértem a Ház méltóságát, hogy azért nem szeretem a filmeket a könyvekkel szemben, mert nagyon sok bájos részlet elveszik a filmekben. Nem tudom, tudják-e a fideszes képviselőtársaim, hogy Milne Micimackója nem úgy kezdődik, ahogy a filmben van, hanem úgy, hogy a Róbert Gedeon nevezetű kisfiú közlekedik a lépcsőn, és Micimackó feje minden lépcsőfokon koppan egyet, és ezen nem csodálkozik, mert azt gondolja, hogy a közlekedésnek ez az egyetlen ésszerű módja, hogy így lehet menni a lépcsőn.

Így vannak önök a korrupcióval. Látom, hogy nem látják, hogy ott van, hogy ennek a részesei, hogy mindennap ebben élnek, nem veszik észre, mert azt gondolják, hogy ez a természetes módja a működésnek, mert államrenddé tették. Nem, bocsánatot kérek, nem akarok igazságtalan lenni! Nem önök tették államrenddé, korábban beindult ez Magyarországon, de önök intézményesítették és profi szintre vitték, hogy hogy lehet ezt megvalósítani.

Azért hallgatom örömmel a kormánypárti felszólalókat, mert hihetetlen skandalumról beszélnek, hogy hú, 410 millió ide, 55 millió oda, miközben az

önök legkisebb játéka, amiről beszélnek, az 6 milliárdos, ezermilliárdos, meg ilyesmi. Hát, miről beszélnek?! Idehoznak pár tíz milliós kis dolgokat! Gyerekcsíny volt, amit az elődeik csináltak ahhoz képest, amit önök csinálnak napjainkban! Nézzék meg ezeket az ügyeket, és érdekes erről mindenképpen beszélni.

Azért érdekes beszélni, mert - idézem a Btk.-t - a Btk.-ban a közélet tisztasága elleni bűncselekmények között van a vesztegetés és feljelentés elmulasztása tényállásának megvalósítása, amit azt jelenti, hogy ha az önök birtokában vannak bármilyen bizonyítékok abban az ügyben, amelyeket emlegetnek az egész ellenzékkal összefüggésben Kovács Bélától, nem tudom, hamisított bérletig, bármire, hozzák ide. Hozzák ide önök, és tegyenek feljelentést, ha van bizonyíték!

De nem értem, miről beszélnek. Öt éven keresztül volt kétharmaduk, az önök kezében van a Belügyminisztérium, az ügyészség, mindent leuraltak, és nem tettek semmit. Mit tettek 2010 óta? Emlegetik öt évvel később azokat a korrupciós ügyeket, amelyekkel kapcsolatban már régen el kellett volna számoltatni, ha lenne bármilyen bizonyítékuk. Önöknek! Az ellenzéknek nincs eszköz a kezében, hogy ezeket megtegye. Eljövünk ide, hallatjuk a hangunkat, elmondjuk a véleményünket, de nincs valós eszköz a kezünkben arra, hogy lépéseket tegyünk. Mert az önök kezében van a Legfőbb Ügyészség és az egész Belügyminisztérium. Önök azok, akiket a felelősség terheli azért, hogy milyen ügyekben nem történtek feljelentések, és mik lettek elsumákolva az önök kormányzását megelőző években. Ez nem mások felelőssége, hanem a mindenkori kormányzaté.

Érdekes, mert Gulyás Gergely képviselő úr, alelnök úr nagyon tehetséges jogásként egy profi védőbeszédet mondott el hét és fél percben, hogy Polt Péter szerinte miért nem felelős azért, hogy miként lett kinevezve. De kérem szépen, nem mentetegetni kell Polt Pétert, hanem számon kérni! *(Dr. Gyüre Csaba: Ez az!)* Ha ennyi korrupciós ügyről tudnak az ellenzék kapcsán, mint amiről beszélnek, akkor miért nem történik valami? Csak a szájuk jár és nincs semmi a kezükben! És csodálkoznak rajta, hogy mindenki elégedetlen ebben a témában. Ez, ami itt történik, a demokrácia csődje szerintem.

Többször elhangzott, és az én pártom is szokta képviselni ezt: az antikorrupciós ügyészség megvalósításának lehetősége. Romániai példa az, hogy jól működik. Megmondom őszintén, az ellenzékkal is vitatkozom ezen néha, illetve a képviselőtársaimmal, mert szerintem az antikorrupciós ügyészség maga a csövégi eljárás, amikor már elfogadjuk, hogy a korrupció létezik. Demokrácia akkor lesz Magyarországon, ha majd a legfőbb ügyészt, a Kehi elnökét, az ASZ elnökét és esetleg az államfőt az ellenzék jelöli, és lesz valós ellensúly a kormányzáson, aki ellenőrizni tudja és átlátni, hogy mit csinál a mindenkori kormányzat. A saját pártomban is azt képviselem, hogy ha egyszer olyan helyzetbe jutunk, ezt kell kép-

viselnünk, mert ez az a lépcsőfok a demokráciában, amikor lehet valamit tenni. Engedjük át az ellensúlyok lehetőségét, ha tiszta a kezünk! Ha bele lehet nézni az önök zsebébe, akkor nem kell titkolózni, és nem kell pártkatonát kinevezni legfőbb ügyésznek.

Nyilvánvalóan a legfőbb bajom az, hogy tagadják a korrupció létét. Tagadják, hogy ez valós, intézményesült formája az államrendnek, pedig én a magam részéről nem állítom, hogy önök mind benne vannak. Nem állítottam azt, hogy mindenki a zsebébe kapja a pénzt meg a borítékot. Arról beszélek, hogy a magyar kultúrának, a magyar közigazgatásnak, a kormányzásnak szerves része lett az elmúlt 20 évben a korrupció. Nyilvánvalóan lehet beszélni arról, hogy kinek mennyi a felelőssége ebben, előző kormányzatoknak vagy önöknek, de az biztos, hogy jelen pillanatban ez a mindennapi életünk része. Ez így van a kisboltokban, így van a helyi önkormányzatoknál, és így van a kormányzatban is.

Több alkalommal szóvá tettem, azt hiszem, talay ősszel vagy idén tavasszal, hogy Bánki Erik képviselőtársam idehozott egy szerencsejáték-adóval kapcsolatos előterjesztést, ami azt segítette volna, hogy azt a szervezetet, amelyben ő elnökségi tag, az MLSZ-t, egy bevétellel egészítsük ki. Elöttem Szűcs Lajos képviselő úr szól, akinek pár hete tárgyaltuk a saját indítványát, hogy az általa elnökölt szervezet kapja meg az összes természetes vizet Magyarországon halászni. Utána itt volt Györfly Balázs képviselőtársam, aki behozott indítványt arra, hogy az általa elnökölt szervezet kötelezően szedjen be szakértői díjat azért, hogy meg legyen állapítva... Kérem szépen, önök között senkiben nem merült fel, hogy ez kicsit összeférhetetlen!? Ez az, hogy elfogadják ennek a létét, ebben élnek és nem látják.

Elhiszem önöknek, hogy küzdenek a rezsi-csökkenésért, küzdenek a GMO ellen, csak egyvalamit nem tudnak: nem tudnak küzdeni a korrupció ellen, mert ez a létük alapja. És nem azért, mert önök személy szerint korruptak. Nem! Azért, mert maga a rendszer, amit irányítanak, intézményesülten korrupt, és nagyon-nagyon nehezen tudnak ez ellen tenni. Amikor felhoznak ide pár tíz milliós, tíz évvel ezelőtti történeteket, nyilvánvalóan felmerül bennem, hogy hol vannak azok az események, amelyek a közelmúltban történtek.

Önökhöz hasonlóan én is kaptam szakértői anyagokat a napirendhez. Szeptember végéig több mint 66 milliárd forint bevételt könyvelhetnek el a magyar államkötvények értékesítéséből offshore jellegű cégek Magyarországon. Gulyás Gergely véleményére lettem volna kíváncsi, hogy mondjon egyetlen ésszerű érvet, hogy miért kell meghagyni Magyarországon az offshore-t. Mitől van az, hogy a mai napig olyan közbeszerzéseken nyernek, állami megrendeléseket kapnak olyan cégek, amelyeknek azonosítatlan a háttere, hogy kiemelt partnere a kormányzatnak? Mondjanak egy észérvet, hogy mi szól ez ellen és mondják azt, hogy ez nem az intézményesített korrupció maga!

De nyilvánvalóan mehetünk tovább, hiszen többször felmerült a NAV-ügy kapcsán ennek a kis zöld dossziének az ügye. Azt mondják, hogy nincs korrupció, és jól végzi a dolgát az ügyészség. Két éve folyik a nyomozás és semmi eredmény nincs! Vajon hogy lehet ez? Hogy lehet az, hogy lezárni nem lehet az ügyet, nincs annyi bizonyíték, hogy nem történt semmi, ugyanakkor el lehet húzni az ügyet? Mitől van az, hogy amikor emlegetik itt önök a tízmilliókat... - épp az előbb mondta Szűcs Lajos képviselőtársam, hogy az SZDSZ 410 milliós tartozásáért az adófizetőknek kell helytállniuk.

Kérem szépen, önök nem olyan régen minden további nélkül majdnem 2 milliárdot fizettek vissza a magyar adófizetők pénzéből azért, mert család közel száz önkormányzat pénzét kijátszották játszótérrel kapcsolatban, akik 14 milliókat fizettek ki, és helyette kaptak 1,5 milliót, 2 milliót. Az önök kormánya, a Belügyminisztérium helyállt a családok ellen, és a mai napig nem történtek benne vádemelések. Mitől lehet ez?

Mitől lehet az, most hétvégén olvasom az újságot, és látom, hogy Gyuricza Csaba, a vidékfejlesztési hivatal elnöke a vezető beosztású embereinek közel 40 százalékától megváltik úgy, hogy nincs mellette büntetőjogi feljelentés? Ehelyett azt mondja, hogy feltárt szabálytalanságokat, és ezért lecsérélte őket (*Göggös Zoltán: Mert a sajátjai voltak!*), mert az MVH az „Üres zsebek, tiszta kezek” kampányt folytatja.

(18.10)

Kérem szépen, ez maga a korrupció, mikor azt állítja, hogy le kell cserélni embereket, de nincs mellette ugyanannyi büntetőjogi feljelentés, és nincs mellette az az érv, hogy mi történt! Ez a „kéz kezét mos” politikája Magyarországon. Ez, hogy el kell fedni, mert hogy ha valaki meglátja, mert önök azt hiszik, hogy senki nem látja ezeket, akkor véletlenül önökről rosszat gondolna.

Én azt gondolom, hogy ha igaz lenne az, amit önök állítanak, önöknek kellene a legelső sorban zászlóvivőként eljárni a sajátjaikkal szemben, hogy megtisztítsák a soraikat, és példát mutassanak, hogy milyen a kormányzás, amit önök vállaltak 2010-ben, mikor az elszámoltatás politikáját megígérték.

És nyilvánvalóan ugyanígy, amikor felmerülnek ezek az offshore-események, hiszen gyakorlatilag megerősítették azt a rendszert, amiről beszélünk, nyilván azt tudjuk mondani az LMP frakciójából, hogy mi küzdöttünk ellene. Itt volt az offshore-ellenes jogszabály - önök nem szavazták meg! Önök mondják azt, hogy mi mit csináltunk, mi is hadd mondjuk azt, hogy önök mit csináltak! Önök álltak ellen, hogy kitiltsuk Magyarországról az offshore-t. És ugyanígy lehet erről beszélni.

Az előbb Balla képviselő úr, aki mondta, hogy felkészült erre a vitára korrupciós ügyekben, sajnos

azt elmulasztotta, hogy a vitanap kapcsán megtanulja azt is, hogy nemcsak elmondja a sajátját és elmege, hanem a vitanapnak van másik része is, hogy esetleg meghallgatja a másikat. Elmondta... *(Balla Mihály jelzésére:)* Akkor bocsnatot kérek, hogyha itt van valahol, csak bujkál. *(Derűtség a Jobbik padsoraiból.)*

Tehát összességében: odáig teljesen rendben van, hogy azt mondják, hogy az ellenzék nem szavazta meg azt a jogszabályt, amelyik lehetővé tette volna, hogy gyakorlatilag pofára fel lehessen emelni a földhaszonbérletet. De kérem szépen, melyik volt az a kormány, ki volt a kormányfő, amikor azt a piszkos tizenkettő állami gazdaságot rettenetesen rossz feltételekkel privatizálták? Orbán Viktor volt.

Melyik volt az a kormány, amelyik 2013-ban kétharmados törvénybe iktatta azt, hogy semmiképpen ne lehessen a 2013. december 15. előtti földhaszonbérletekhez hozzányúlani, az ellenzék teljes tiltakozásával? Az önök kormánya volt. S rajtunk kérnek számon? Hát önök privatizálták ezen állami gazdaságok egy részét, 147 ezer hektárból 80 ezer az önök kezébe kötődik.

Utána önök fogadták el a földforgalmi törvényt, úgy mindösszegében, ami lehetetlenné teszi most az önök munkáját, mert a bandaháború gyakorlatilag egy kellemetlen dolog, mert most szeretnék folytatni, és megkötötték a saját kezüket, mert azt gondolták, hogy aki barát volt, az barát is marad, közben meg nem így van. És mindezt úgy, hogy mutogatnak itt Simicska Lajos nevével az ellenzék felé, miközben öt éven keresztül küzdött az ellenzék egy része, de a Lehet Más a Politikának a frakciócsoportja, úgy emlékszem, a Közgép elé oda is kötözte magát, hogy az a fajta lenyúlás, amikor egy negyed Magyarországot kijátszanak egy haverjuknak, mégse valósulhasson meg.

És miután megvalósították, és öt évig a legjobb cimborájuk volt, most mutogatnak az ellenzékre, hogy miattuk van itt egy hatalmas oligarcha az országban. Szó nincs erről! Önök hozták helyzetbe. Ő hozta helyzetbe önöket a médiabirodalmával. És most önök ezt a rendszert védik, hogy itt nincs korrupció, és nem történik meg az, hogy a közélet tisztasága sérülne.

A magam részéről ez az, amivel vitázom. Nem akarom azt mondani, és még egyszer elnézésüket kérem, mert nem akarom egyikőjüket sem megbántani, nem gondolom azt, hogy itt mindnyájan borítékokat kapnak a zsebükbe - szó nincs erről! Arról van szó, hogy Magyarországon teljesen elfogadott tény az, hogy valamilyen előnyökhöz jutnak bizonyos önkormányzatok másokkal szemben - jogtalan előnyökhöz. Így van a pályázati rendszer.

Ez nagyon mókás, most már több helyen láttam kampányban, hogy ez a Széchenyi 2020, ami az európai uniós költségvetési ciklus végét jelezte volna, az valójában nem 2020, hanem 20-20, hogy 20 százalék a helyi pártkasszába, 20 százalék a központi pártkasszába *(Derűtség a Jobbik padsoraiból.)*, és

gyakorlatilag ez a kampány az, ami mindenütt zajlik. És önök nem akarnak ezzel szembesülni, és tagadják a létét. Ez a közvélekedés.

Ha odamegy egy vállalkozó úgy egy önkormányzathoz, hogy kérem szépen, a miniszterelnök úr veje vagyok, szeretnék itt egy közbeszerzésen elindulni, akkor lehet, hogy ő tényleg nem akar rosszat. Lehet, hogy ő nem kéri azt, hogy őt előnybe hozzák, de egy kormánypárti önkormányzat igenis előnybe helyezi, és így történnek Magyarországon nemcsak a közbeszerzések, így történik az egész pályázati rendszer, amiről majd később, egy későbbi felszólalásban külön szeretnék beszélni, hiszen az, amit az Európai Unió megengedett az országnak, ez mindenképpen külön napirendi pontot ér.

És még visszatérve egy picit arra, amit elmondtak: Dömötör Csaba államtitkár úr a propagandaminisztériumból elmondott az előbb egy csomó idézetet. Hadd hívjam fel az államtitkár úr figyelmét, hogy a mérce akkor jó, hogyha mindenkinek ugyanúgy mér. Az idézetek közül ki tetszett volt hagyni Lázár János miniszter úr idézetét, aki szintén elmondta azt, volt szerencsém személyesen hallgatni, hogy mikor az MSZP-s menedzsment volt, az lopott, mikor a fideszes, az lopott. Ezt is tessék hozzátenni, mert nagyjából a tény az, hogy aki kormányon volt az elmúlt 20 évben, az megpróbálta kijátszani magának azt, amit lehetett, és ez egy tény.

Önök azt mondják, hogy az MSZP-ek ne szólaljanak meg. Arra leszek kíváncsi, hogy önöknek hány év kell majd ahhoz, hogy elismerjék a hibáikat. Mekkora kell bukniuk egy választáson, hogy elismerjék, hogy tévedtek, és másik utat kellene járni, szakítva azzal, ami volt? Én nem tudom, mert nem látok az MSZP-ekbe, hogy szakítottak-e ezzel az úttal, de örülök, hogy a korrupcióellenes harcban most tevékenyen részt vesznek. Nem tudom, hogy ha kormányon lennének, részt vennének-e, de most, ebben a helyzetben azt gondolom, hogy az ország érdekét szolgálja az, ha az ellenzék egy emberként megpróbál tenni az ellen, hogy amit az országban látunk és tapasztalhatunk, az ne erősödjön meg.

Szintén szeretnék még reagálni, Tállai államtitkár úr idézte Dömény Zoltán szavait, aki a gabonakereskedelem kapcsán emlegette az MSZP-t, hogy gyakorlatilag intézményesült az, hogy a gabonakereskedelemmel kapcsolatos áfacsalások az MSZP pártkasszájában landoltak. Államtitkár úrnak, ha még itt lenne, szeretném a figyelmébe ajánlani, hogy a fordított áfa a gabonakereskedelemben 2012-ben lett bejegyezve, és ha igaz az állítás, akkor két évig a Fidesz pártkasszájában kellett hogy ezek a pénzek landoljanak. Csak ezt most nem tette szóvá, hanem úgy csinált, mintha ez az áfarendszer csak az előző kormány ideje alatt lett volna. Nyilvánvalóan nem így volt, mert két év játék még a másik oldalra is ment.

És nyilvánvalóan amikor ezekről a kérdésekről beszélünk, akkor beszélünk kell arról a közvélekedésről, hogy ki mit ért a közélet tisztaságán és mit ért a korrupción. Magyarországon jelen pillanatban

elképesztően nagy mértékben jelen van a mindennapi életben, és ezt érzi a magyar társadalom. Én nem akartam a felszólalásommal azt állítani, hogy ezért kizárólagosan önök a felelősök, de ha megtagadják és tagadják ennek a létét, és nem lépnek fel ellene, mint ahogy nagyon sok esetben Polt Péter nem lép fel ellene, ebben az esetben az egész magyar társadalomnak ártanak.

És miután az időm vége felé vagyok, az európai uniós pályázatokkal kapcsolatban majd egy későbbi felszólalásban ejtek szót. Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik és az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy Harach Péter frakcióvezető úr írásban közölte, hogy a KDNP fennmaradó időkeretéről a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség képviselőcsoportja javára ezennel lemond. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból, többek között: Ne! - Miután nincs itt tőlük senki!)*

Most pedig sorra következik Varju László képviselő úr, független. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy a magyar parlament működése történetének egyik legszomorúbb napját éljük meg. Talán azért van ez, mert Magyarországon több mint 9 millió ember azt látja, azt követheti nyomon, hogy mindaz, amit a politikai elit egymás fejére olvasva itt elvégez, végtelenül elszomorítja mindazokat az embereket, akik szegénységgel küzdenek, és azért dolgoznak, hogy holnap újra és újra legyen szerződésük, legyen munkájuk. És azzal kell szembesülni, hogy ezt olyan körülmények között kell megtenni, most már fél évtizede, hogy lényegében csak olyan haveri körökön keresztül lehet hozzájutni, akik egyébként a hatalomhoz, a kormányhoz közel állnak.

Sajnos ott kell folytatnom, tulajdonképpen akár össze is beszélhetünk volna, de ez nem történt meg, hogy a korrupció nem hiba a rendszerben, hanem maga a rendszer. És ebből kifolyólag az, amit önök csinálnak, sajnos elítélendő, elítélhető, és ahelyett, hogy önök is küzdenének ellene, ehelyett élnek azzal a lehetőséggel, hogy az ügyészséget megkifogásolni önök nem tudják vagy nem akarják, olyan embert ültettek az élére, aki mindezt inkább védőügyvédként követi nyomon, ahelyett, hogy például a kezében lévő feljelentés esetén is *(Felmutatja a dokumentumot.)* inkább annak az elutasításáról döntenek, és számos, mondhatnám inkább: számtalan ilyen van.

Éppen ezért sajnos azt kell megállapítanom és azt kell látnunk, hogy az Orbán-kormány se nem nemzeti, se nem keresztény, se nem jobboldali, hanem igazából egy olyan bünszövetkezet, amely végzi azt a munkát, amire egyébként leginkább összefogott. És ez akkor is így van, hogyha látom, önök nagyon felkészültek, minden ellenzéki képviselőről a dossziéjukat legyártották, 10-20 éves ügyeket itt

előhozhatnak, és ide bekiabálnak az éterbe, azért, hogy önök fedjék mindazt, ami egyébként a nemzeti korrupciós múzeum keretében önök előtt ott van. Önök előtt, ahol Mészáros Lőrinctől kezdve egymás után sorolhatjuk fel azokat az embereket, akik az önök szárnyai alatt gazdagodtak meg.

A politikai hatalmat önök, a kiválasztottak arra használják, hogy egyébként az a néhány ember gazdagodjon meg, akik ebben közreműködnek és segítik önöket.

(18.20)

Az ellopott törvényhozást önök felhasználják ehhez, és úgy tűnik kívülálló számára, hogy mindaz törvényes, amikor egy trafikrendszert ellopnak, miközben pedig 32 ezer oldalnyi vádirat áll önökkel szemben, hogy mindezt nem teheték volna.

De tudjuk azt, hogy amíg uralják a rendőrséget, az ügyészséget, az Állami Számvevőszéket, az Alkotmánybíróságot, mindaddig, amíg az embereiket ötmillió forinttal kell megfizetni havonta azért, hogy elviseljék mindezt, amit önök csinálnak, addig csak az segíthet, amiről a Demokratikus Koalíció már korábban is szövelt, hogy igen, kell egy olyan európai ügyészség, amely mindez ellen képes tenni, felszólalni, és ezért ezt mi támogatjuk, és ha módunk lesz rá, akkor ezt képviseljük. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Kész Zoltán tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces hozzászólásokra van mód. Elsőként Harangozó Gábor képviselő úr következik, MSZP, két percben. Tessék!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Csepreghy államtitkár úrra szeretnék reagálni, aki egész érdekes dolgot mondott, hogy a 2007-2013-as ciklushoz nekik nem nagyon van közük, és az ott meglévő közbeszerzési botrányokat próbálta az MSZP-re tolni. Csak fölhívnam a figyelmet, hogy ez a ciklus igazából 2008-ban indult, és 2010 tavaszától önök kormányoznak. De hogy hogyan, arról szeretnék itt valamit fölolvadni önöknek. Ez egy hangfelvételtől történt leirat, ahol Balázs Árpád siófoki fideszes polgármester Witzmann Mihály fideszes képviselővel - akkor még jelölttel - beszélget, és a következőt mondja a polgármester úr: beszáll a kampányodba a Közgép is. Mire mondja Witzmann úr, hogy jó. Balázs Árpád: a miniszterelnök úr aláírta a Somit, tehát az elindul, a legjobb ajánlatot a Közgép tette, még nincs kihirdetve, ha a támogatási szerződés alá van írva, akkor fog menni a tudatformálás be, de azonfelül a Közgép maga is beszáll nekünk, mint eddig minden választásba be is szállt eddig egyébként. Kérdezi Witzmann úr: ezt kivel beszélted meg? A Közgéppel, Németh Miklóssal, a Közgép vezetőjével. Tovább nem idéznék belőle.

A dolog érdekessége az, hogy ez a beszélgetés 2013 októberében történik, ahol a polgármester úr azt állítja, hogy a miniszterelnök úr döntött a Somiról - ez egy hulladékberuházás -, amit majd ki fognak írni. Decemberben írják ki a hirdetményt, hogy kiírják ezt a pályázatot, majd a következő év márciusában megnyeri a Közgép valóban ezt a pályázatot. A későbbiekben szó van arról, hogy mire használják a pénzt. Na, az, amiről beszélnek, hogy a pénzt arra akarják használni, az is megvalósul.

Mit tesz az ügyészség? Merthogy feljelentés született az ügyben. Polt Péter arról tájékoztatott, hogy a Központi Nyomozó Főügyészség a hangfelvétel tartalmával kapcsolatban nem talált nyomoznivalót, ellenben a hangfelvétel készítésének körülményeit és a nyilvánosságra hozatal körülményeit vizsgálja. Ez, tisztelt képviselőtársaim, maga a maffiaállam; így működik. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Novák Előd képviselő úr következik, Jobbik, két percben. Tessék!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! Sajnálom, hogy a Jobbik kezdeményezésére és nyomásgyakorlására létrejöhett antikorrupciós vitanapon törvényhozóként a törvény módosító, jobbító javaslatok helyett sárdobálást folytatnak, pedig például Vona Gábor is vitaindító vezérszónoklatában számos konkrét jobbikos programpontra javasolt, ami az Országgyűlés, ami a törvényhozók feladata volna. Ehhez képest sárdobálást látunk.

Azt gondolják, hogy ha például számtalanszor elmondják azt, hogy Kovács Béla az Európai Unió legnagyobb korrupciós ügye, akkor majd azzá válik, bizonyítékok nélkül is. Azt nem tudjuk, hogy ezért a kommunikációs tippért mennyit számlázott ki a kormánynak valamelyik holdudvarbeli, nagy megmondóember, azt azonban látjuk, hogy bizonyítékot a mai napig nem láttunk egyetlenegy sem.

Én nem vagyok olyan, aki zsigerből megvédi a párttársait, csak azért, mert kívülről jön valamiféle támadás. Én bizonyítékokat szeretnék. Én azt gondolom, hiteltelen volna így megvédenem, mint ahogy hiteltelen így támadni is, bármiféle bizonyítékok nélkül. Hogy milyen bizonyítékot szeretnék? Olyat, amelyet például a WikiLeaksen láthatunk dokumentumokat, az valóban, az nem ígéret, hogy majd lesz egyszer, ha fel merészelnek oldani titkosításokat, hanem az valóban bizonyíték. Bizonyíték arra, hogy az MSZP és a Fidesz politikusai felváltva raportra jártak az amerikai nagykövetségre, idegen érdekek kiszolgálására. Arra bizonyíték, amit a WikiLeaksen látunk. *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: Felhőborító!)* Ez az idegen érdekek kiszolgálása, hogy saját párttársaikat is ott furkálva, oda információkat szállítva, onnan utasításokat hozva hajtották végre azt, amit az idegen nagyhatalom, Amerika elvár. És még gondolhatjuk, hogy milyen nagykövetségekre jártak, de a WikiLeaksről legalábbis egyet biztosan tudunk: az amerikai nagykövetségre, ellenzékéből is. Hát

ilyenféle bizonyítékokat szeretnénk végre látni a Kovács Béla-ügyben, ha már ennyiszor elmondják, de még jobban örülnénk, ha végre ezen az antikorrupciós vitanapon azokról a törvény módosító, jobbító javaslatokról eshetne szó, amivel törvényi erővel tudnánk visszaszorítani pártállásra, párthovatartozásra való tekintet nélkül az állami korrupciót, a politikusbűnözést. A Jobbik ennek üzent hadat. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Visszatérünk az előre bejelentett felszólalók felszólalásaihoz. Bánki Erik képviselő úr, Fidesz, a következő. Tessék!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Kormánytagok! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, az elmúlt időszakban elsősorban ellenzéki oldalról olyan politikai felhangot kapó feltevélezések, gyanúsítgatások, időközönként rágalmaszások hangzottak el ebben a vitában, ami semmiképpen sem hinném, hogy előrevívó és pozitív, vagy bármilyen tekintetben is segítené a következő időszak jogszabályalkotásának folyamatát.

Epp ezért engedjék meg, hogy az eddiektől eltérően felsoroljak néhány olyan intézkedést az elmúlt hat év időszakából, amely olyan gazdaságpolitikai intézkedéseket készített elő, melynek köszönhetően jóval átláthatóbb lett a gazdaság, sokat tisztult, bejelentett munkahelyek tömegei, újonnan létrehozott munkahelyek jelentek meg, sokkal több befizetett adó érkezett a költségvetésbe.

Ha csak a jövedelemadók területét vizsgáljuk, az azon az elmúlt időszakban történő változásokat, azokat a gazdaságfehérítő intézkedéseket, amelyeket a kormány javaslatára vagy egyéni képviselői módosító indítványra a magyar parlament elfogadott, akkor engedjék meg, hogy négy fontos törvényt emeljek ki. Az első a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása, a második a társasági adóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosítása, a harmadik a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény, illetve a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosítása.

A jövedelemadók terén az elmúlt években - ahogy az imént is említettem - számos intézkedés történt, amelynek elsődleges szempontja a gazdaság kifehérítése volt. Hogy mit tettünk a személyi jövedelemadó terén?

A személyi jövedelemadó terén sikerült megteremtünk Európa legkedvezőbb adókulcsát - a következő évtől 15 százalékkal adóznak a magyar polgárok -, ami azt mutatta, hogy bár nagy kockázatot vállalt a kormány, amikor egykulcsos adót vezetett be, melynek nagyságát 16 százalékosra határozta meg, a költségvetésnek, ha pusztán számszakilag néztük volna, nagyjából 1000 milliárd forintnyi kiesést jelentett ez a változás, de ez nem kiesést jelentett, tisztelt hölgyeim és uraim, hanem 1000 milliárd forintot hagytunk a magyar családoknál. S lass csö-

dát, azzal, hogy a legversenyképesebb személyi-jövedelemadó-sávot teremtettük meg Európában, nemhogy a költségvetésnek hosszú távú vagy akár középtávú kiesést jelentett volna ez az egyértelmű adókedvezmény, hanem három év távlatában már azt mondhattuk, hogy megtérült a költségvetés számára, és három év alatt ugyanarra a szintre jutott a személyijövedelemadó-bevétel, mint amennyi az új, kedvező rendszer bevezetése során alakult ki. Tehát egyértelművé vált, hogy sokkal többen sokkal több jövedelmet vallottak be Magyarországon, és azóta már elmondhatjuk azt, hogy a költségvetés számára az új intézkedést megelőző időszakhoz képest magasabb bevétel realizálódik.

Nézzük, hogy mi történt a társasági adó területén! 2012-től szigorodtak az elhatárolt veszteség felhasználásának szabályai. Egyfelől a korábbi adóévek elhatárolt vesztesége legfeljebb a felhasználása, azaz az adózás előtti eredmény csökkentéseként történő elszámolása nélkül számított adóévi alap 50 százalékáig számolható el az adózás előtti eredmény csökkentéseként, másfelől szigorodtak a beolvadás, a cégfelvásárlás kapcsán az átvett veszteség felhasználásának szabályai is. Továbbá 2015-től az elhatárolt veszteség felhasználásának időtartama is rövidült: a 2014. december 31-et követően keletkező elhatárolt veszteség vonatkozásában öt évre csökkent. Szintén 2015-től szigorodtak a transzferár kiigazítására vonatkozó szabályok is.

Ez mind azt segíti, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy ne lehessen visszaélni, ne lehessen úgy trükközni a korábban keletkezett veszteségekkel, hogy ennek következtében hosszú években keresztlül az adott vállalkozásnak ne kelljen majd társasági nyereségadót fizetnie.

2013-tól a vállalkozások választhatják az újonnan bevezetésre került kisadózó vállalkozások tételes adóját és a kisvállalati adót, melyek kedvező adózási környezet teremtésével segítik szintén ebben a szférában, tehát a kis- és középvállalkozások szférájában a gazdaság kifehérítését. Hogy, hogy nem, ennek köszönhetően is nőttek a költségvetés bevételei.

(18.30)

És nézzük meg, a helyi adók terén mi történt, a helyi adózás változtatásában mi történt: a tulajdonos mögöttes felelősségének előírása, ha a vagyoni értékű jog jogosítottja az adó alanya, és utóbbinak nincs vagyona az adó megfizetésére. Ugyanis tendenciává vált az, hogy a vagyontalan személyek számára alapítottak vagyoni értékű jogot azért, hogy ne kelljen például építményadót vagy telekadót fizetni egy adott önkormányzat területén.

A számviteli szabályozás terén is számos változást vezettünk be, amelyek beváltották a hozzájuk fűzött reményeket. Az EU-s jogharmonizáció keretében bevezetésre került bizonyos közép- és nagyvállalkozásokra vonatkozóan, valamint a közérdeklő-

désre számot tartó gazdálkodó egységekre vonatkozóan a kormányok részére fizetett összegekről szóló beszámoló kötelezettsége, ami elősegíti, hogy a nyersanyag-kitermelő iparágban működő és a természetes erdők fakitermelésével foglalkozó vállalkozások által az állam részére adott juttatások transzparenssé, nyomon követhetővé váljanak.

Újabb fontos módosítás volt a tulajdonosi struktúrában történő átláthatóság biztosítása. A cégek átláthatóságát növeli a 2014. március 15-től hatályos rendelkezés, amely előírja a tulajdonosi struktúra részletes bemutatását a kiegészítő mellékletekben, a korlátolt felelősségű társaságok, a részvénytársaságok beszámolójának kiegészítő mellékletének ugyanígy tartalmaznia kell a többségi befolyással, a minősített többséget biztosító befolyással rendelkező tag vagy részvényes nevét, székhelyét és szavazatainak arányát is.

Igyekezünk a könyvvizsgálók felügyelete terén is szigorításokat alkalmazni, éppen annak érdekében, hogy reálisak legyenek azok a jelentések, amelyeket a gazdálkodó társaságok vagy éppen az önkormányzatok működésének kapcsán tesznek.

A kormány a gazdasági társaságok transzparens, jogkövető működését célozta meg a könyvvizsgálók feletti közfelügyeleti ellenőrzések szigorításával, valamint a közfelügyeleti hatóság által alkalmazható szigorú szankciók - pénzbírság, minősítés megvonása, könyvvizsgálói tevékenység gyakorlásától való eltiltás - bevezetésével.

Hasonlóan az előzőekhez, a korrupcióellenes intézkedések sorába tartozik a közérdeklődésre számot tartó gazdálkodók körének kiterjesztése a tőzsdén jegyzett cégek, bankok, biztosítók, illetve befektetési vállalkozások irányába, illetve a náluk könyvvizsgálatot ellátó könyvvizsgáló cégek kötelező ötéves rotációjának bevezetésével.

Beszélhetnénk még az online pénztárgépek bevezetésének eredményeiről, azokról a százmilliárdokról, amelyek ennek köszönhetően folytak be az államháztartás kasszájába, és örömmel hallottam Varga Mihály miniszter úrtól, hogy ez a folyamat nem állt meg, hanem a következő évben például következő lépésként a taxisokra is kiterjesztésre kerül. Azt gondolom, minden magyar vállalkozás, amely bevonásra kerül ebbe a körbe, bekerül abba a fehér részébe a gazdaságnak, ahol esélye sem lesz arra, hogy adó- vagy járulékbefizetési kötelezettséget tudjon az állam elől eltüntetni vagy eltakarni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Azt gondolom, a magyar kormány elmúlt időszakban alkalmazott gazdaságpolitikája, azok a javaslatok, amelyeket a törvényhozás számára beterjesztett, éppen annak érdekében születtek, hogy a gazdaság kifehérítésével növelni tudja az államháztartási bevételeket, illetve tisztítani tudja azt a versenyt, amely a gazdaság szereplői között fennáll. Hiszen aki ismeri ezt a területet, az pontosan tudja, hogy azok, akik különböző trükkökkel élve, adók és járulékok be nem fizetésével működnek a piacon, olyan piaci előnyre tesznek szert

a tisztességes vállalkozásokkal szemben, ami tűrhetetlen, nemcsak tisztességtelen, hanem a piac torzítására is alkalmas. Tehát minden lépés, amely a gazdaság kifehéritését szolgálja, egyben a piaci verseny tisztességét is elősegíti, azoknak a vállalkozásoknak, azoknak az egyéni vállalkozóknak vagy társas vállalkozásoknak a piaci pozícióit erősíti, akik tisztességesen, minden adó és járulék befizetésével gazdálkodnak, mert azt gondolják, hogy egyébként ez így korrekt, hiszen az, aki bevételre tesz szert, az adófizetési vagy járulékfizetési kötelezettségeinek is eleget kell hogy tegyen.

Tehát azt gondolom, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy az elmúlt időszak kormányzati politikája, a Fidesz- és a KDNP-frakció parlamenti döntéseinek meghozatala is azt mutatja, hogy igenis elkötelezettek vagyunk a gazdaság fehéritése iránt, és ezt a folyamatot szeretnénk a későbbiekben is továbbvinni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Burány Sándor képviselő úr következik, MSZP. Tessék!

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Amikor az ellenzéki képviselők arról beszélnek, hogy a korrupció ellen úgy kellene a leghatékonyabban küzdeni, hogy azt az intézményesítést szüntessük meg, ami 2010 óta tapasztalható, akkor nem a levegőbe beszélünk. Hiszen olyan országban élünk, ahol a korrupció most már nem azt jelenti, hogy ügyeskedő emberek, korrupció emberek kijátsszák a törvényeket, hanem olyan országban élünk, ahol eleve olyan törvényeket hoznak, amelyek egy kiválasztott kör számára súlyos milliárdokat hoznak a konyhára, közpénzből.

Ennek a törvénykezési gyakorlatnak világos példái vannak: ha önök Andy Vajnáknak kaszinót akarnak juttatni, akkor olyan szabályokat hoznak, hogy koncesszióban ezt megkapja; ha önök a teljes dohányforgalmat, a kiskereskedelmi forgalmat, a trafikokat saját kedvezményes körüknek akarják átjatszani, akkor nem a kiskapukat fogják ezentúl kihasználni, hanem olyan törvényeket alkotnak, amelyeket egyébként a lobbisták írnak, és ennek következtében jutnak új tulajdonosokhoz, pontosabban koncesszióba ezek a kis üzletek. És ha utólag úgy látják, hogy a haszon nem érte el a számított mértéket, akkor megint törvényt módosítanak, hogy a forgalomba olyan termékek is bekerülhessenek, amelyek ezeknek az üzleteknek a nyereségét, profitját növelni fogják; mindent úgy, ahogy a kedves megrendelő, a háttér emberek kérnek a kormánytól.

A közbeszerzéseket pedig eleve úgy írják ki, hogy nem az a hír ma Magyarországon, hogy megint egy kormány közeli cég nyert el valamilyen közbeszerzést, hanem az a hír, ha kivételesen nem egy kormány közeli, Fidesz közeli cég nyert el egy közbeszerzést. Ebben vannak számkivetettek, mint Simicska Lajos, vannak új kedvezmények, és vannak örö-

kös nyertesek. Például a Századvég, úgy tűnik, örökös nyertesnek számít, és zsinórban kapja a súlyos milliárdokat különböző közbeszerzések elnyerésével, és még az sem zavarja önöket, hogy olyan témában is elnyernek közbeszerzést, amely témában csak arra jogosult személyek tekinthetnének bele minősített adatokba, és ilyen jogosítvánnyal ezek a munkatársak nem rendelkeznek, adott esetben még nemzetbiztonsági kockázatot is jelentve.

Hogy mennyire sajátjukként tekintenek minden közpénzt, arra a Magyar Nemzeti Bank is, majdnem azt mondtam, jó példa, de valójában rossz példa. A Magyar Nemzeti Banknak most egy olyan elnöke és olyan vezetése van, amelyik úgy gondolja, hogy saját passzióira költheti a közpénzt. Különböző alapítványoknak 250 milliárd forintnyi közpénzt juttattak, hogy aztán egyébként az alapítványok kuratóriumán keresztül a jegybanki vezetők tekintélyes pénzszegekhez jussanak, de erről majd egy kicsit később. Ugyanez a Magyar Nemzeti Bank az ingatlanpiac egyik legnagyobb szereplőjévé lépett elő, mintha ez lenne a fő profilja: ingatlanvásárlásokra mintegy 26 milliárd forintot költött. És ha a Matolcsy család otthon családi vacsora közben úgy látja, hogy kellene költeni egy kicsit az asszony falujában is, ahol éppen polgármesterkedik, akkor egymilliárdért ott is vásárolnak egy ingatlant, nehogy már ez a falu, ahol az asszony a polgármester személyesen, rosszabbul járjon, mint más kedvezményezettek. Ha éppen műtárgyakban utazik a Magyar Nemzeti Bank elnöke, akkor 9 milliárd forintnyi közpénzt elkölt műtárgy-vásárlásokra.

És akkor most itt az alapítványokról és a kuratóriumokról. Szóval, nemcsak hogy a saját passziójukra hozták létre ezeket az alapítványokat - ez a passzió egyébként Matolcsy György közgazdasági nézeteinek az oktatása, hogy nevével nevezzük ezt a passziót -, hanem ezeket az alapítványokat részben saját magukkal töltötték fel. Nem szégyellnek ezektől az alapítványoktól nagyon komoly közpénzeket lenyúlva tiszteletdíjat felvenni: maga a jegybank elnöke mintegy 14 millió forintot vett fel alapítványok kuratóriumi tagságáért, és az egyik alelnök is, név szerint Gerhardt Ferenc is több mint 12 milliót keresett ilyen módon, a közpénzekből létrehozott alapítványokban kuratori szerepet vállalva.

Most azt gondolnánk, hogy ezt természetesen bevállalják, de még azt a hibát is sikerült elkövetni nem kis botrányt kavarva, hogy a vagyonnyilatkozatukban ezeket az összegeket nem tüntették fel.

(18.40)

Szeretném elmondani önöknek, hogy a hatályos magyar jog szerint - és ezt Polt Péter is elismerte itt, a parlament plenáris ülésén -, hogyha valaki ilyen összegeket a vagyonnyilatkozatában, noha van törvényi kötelezettség a feltüntetésre, nem ír be, akkor ez bizony bűncselekménynek számít. Úgy hívják ezt

a bűncselekményt tételesen, hogy költségvetési csalás bűncselekménye, amiért adott esetben börtönbüntetés is jár. És amikor egyébként feljelentés érkezik a Legfőbb Ügyészséghez költségvetési csalás alapos gyanúja miatt, akkor erre az ügyészség azt a választ adja, hogy ez azért nem költségvetési csalás, azért nem bűncselekmény, mert nevezett személyek - még egyszer mondom: a Magyar Nemzeti Bank elnökéről és alelnökéről beszélünk - tudata nem tudta átfogni, hogy ők mintegy mellékesen több mint 10 millió forintot kerestek, ha pedig a tudatuk nem tudta átfogni, akkor a szándékosság nem mutatható ki, ergo nem bűncselekmény, nem költségvetési csalás. Na most, amikor ennyire nyilvánvaló módon pártos egy ügyészségen belül a költségvetési csalás megítélése, akkor azért joggal beszélhetünk arról, hogy Magyarországon az ügyek elbírálása bizony pártos, és hogy a korrupció sajnos intézményesült az állami szférán belül.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Itt az Országgyűlésben azon kellene gondolkodnunk és azon kellene dolgoznunk, hogy olyan törvényeket alkossunk, amelyek kizárják azt, hogy a holdudvar legyen a nyertese a közbeszerzési pályázatoknak, kizárják azt, hogy a holdudvar gazdagodjék. Olyan törvényeket kellene alkotnunk, amelyek mindenki számára egyenlő esélyeket biztosítanak, önök viszont zsinórban gyártják azokat a jogszabályokat, amelyek csak a haverokat és a rokonokat juttatják kedvezményezett helyzetbe. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Bitay Márton Örs államtitkár úr kért szót. Parancsoljon!

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak Burány Sándor szavai megigéztek, és eszembe jutott, ha már a Magyar Nemzeti Bankot hozta szóba, talán emlékszünk mindannyian arra a Simor Andrássra, aki adóoptimalizálásnak nevezte az offshore-cégét, amelyen keresztül ki tudja, milyen pénzek futottak meg. Amikor megkérdezték, hogy az normális dolog-e, hogy a Magyar Nemzeti Bank elnökének offshore-cége van, akkor ezt a választ adta rá. Ez az önök idejében volt. És szintén emlékeztetnék arra még a Simor-korszakból, hogy azt a bizonyos bérplafont, amit bevezetett a kormány, a Magyar Nemzeti Bank akkori vezetése éveken át küzdött az ellen, hogy ezen bérplafon alá tartozzanak. *(Burány Sándor: Mára sikerrel! Már sikerrel!)*

Úgyhogy egy kicsit visszásnak gondolom azt, hogy pont a Magyar Nemzeti Bank elnökével kapcsolatosan tett megjegyzéseket.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Selmeczi Gabriella képviselő asszony, Fidesz. *(Dr. Selmeczi Gabriella:*

Én jövök?) Mondom még egyszer, csak szerintem a taps miatt nem tetszett hallani, ön következik, igen.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Az államtitkár úr hozzászólása rendkívül jó volt és találó volt, ezen gondolkodtam el. Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy hozzászólásomban egy kicsit az egészségügy területét vegyem górcső alá, és az ott elkövetett korrupciós ügyek egy kis szeletéről beszéljek! Ezek a korrupciós ügyek nem gyanúk, nemcsak felvetések - ezt Sallai Róbert Benedek LMP-s képviselőtársamnak mondom -, hanem ezen ügyeknek a java részét vizsgálta az ügyészség, feljelentés is született, és bíróság elé kerültek ezek az ügyek. Tehát az ön felvetésére mondvá vagy válaszolva: itt konkrét büntetőeljárás alatt lévő vagy azt befejezett ügyekről szeretnék beszélni, de az időkeret miatt csak nagyon kevés ilyen ügyet tudok felhozni.

Szűcs Lajos képviselőtársam a csomagolóanyagokról beszélt, úgy kezdte a felszólalását. Engedjék meg, hogy én a felsorolást egy műszaki berendezéssel kezdjem! 2008-at írtunk, és a közvéleményt rendkívül felborzolta az, hogy vizitdíj-automatákat kell felszerelni a kórházakban.

De miért is kellett vizitdíj-automatákat felszerelni a kórházakban? Hát azért, mert a balliberális kormányzat kitalálta, hogy szegény betegek fizessenek vizitdíjat. *(Gógös Zoltán közbeszól.)* Önmagában ez is felháborító volt, de az is felháborító volt, hogy ezeknek a vizitdíj-automatáknak a felszerelése, beszerzése korrupciógyanús volt. Engedjék meg, hogy egy idézetet mondjak azokból az időkben: „A vizitdíj bevezetésének sajnálatos módon egy nyertese van csak, Kóka János volt cége, a Meditcom Kft. és a hozzájuk kötődő üzleti körök.” Szerencsére az állampolgárok egy népszavazáson leszavazták, elvetették a vizitdíj bevezetését, és ezért megmenekültek a vizitdíj fizetésétől is *(Gógös Zoltán közbeszól.)*, és a szocialista-liberális kormányzat korrupciógyanús ügyletét is végül is szemétdombra tudták dobni.

Aztán engedjék meg, hogy egy olyan következő hírrel folytassam a felszólalást, ahol büntetőeljárás is lezajlott! Hűtlen kezelés miatt első fokon felfüggesztett börtönbüntetésre és egymillió forint pénzbüntetésre ítélte a bíróság két volt MSZP-s országgyűlési képviselőt. Az egyik országgyűlési képviselőt Kárpáti Zsuzsannának hívták, aki az Egészségügyi Készletgazdálkodási Intézet korábbi főigazgatója volt, egy év tíz hónap, Vári Gyula, szintén volt MSZP-s országgyűlési képviselő pedig egy év hat hónap börtönbüntetést kapott egyaránt három év próbaidőre felfüggesztve. Tehát feljelentés volt, vizsgálat lefolytatva, büntetőeljárás lefolytatva, ítélet meghozva. *(Gógös Zoltán: Első fokon! - Dr. Szakács László: A jogerőről tudunk valamit?)*

A vádirat szerint Kárpáti Zsuzsanna a Készletgazdálkodási Intézet főigazgatójaként 2008 októbere és 2010 januárja között több megbízási szerződést kötött tanulmányok készítésére, a szerződések alap-

ján Vári Gyula négy tanulmányt el is készített, ám ezek az ügyészség szerint a Készletgazdálkodási Intézet számára értékelhetetlenek voltak, az intézet mégis kifizetett értük 8 millió forintot a volt MSZP-s országgyűlési képviselőnek. Lehet, hogy önnek ez az összeg bagatellnek tűnik, én csak arról szeretnék beszélni, hogy a szocialistáknál mennyire mindennapos volt az, hogy egymás között ilyen pár millió forintos ügyleteket kötöttek, ennek java részét nyilván nem sikerült felderíteni (*Gógös Zoltán: A Fidesznél meg egymilliárdosak! - Sallai R. Benedek közbeszól. - Az elnök csenget.*), de szeretném azt elmondani, hogy a szocialista-liberális kormányok idején annyira intézményes volt a korrupció, és annyira mindennaposnak számított, hogy kreált, színlelt szerződésekkel fizetgették ki szépen többmilliós tételekkel a közpénzt. (*Gógös Zoltán: Mezőfalván mennyi pénz volt?*) A következő hír, amit lehetett olvasni a médiában, hogy vádat emelt az egykori Állami Egészségügyi Központ, a budapesti Honvédkórház volt főigazgatója, Szilvásy István ellen a Fővárosi Főügyészség - tehát megint nem kózsza hírekről, hanem büntetőeljárásról lehet beszélni. Hűtlen kezelés és egyéb gazdasági vétségek gyanújával büntetőfeljelentést kezdeményezett Hende Csaba honvédelmi miniszter Szilvásy István - igen, Szilvásy György volt titokminiszter testvére, a HM Állami Egészségügyi Központ volt főigazgatója - ellen. A Fővárosi Főügyészség az Állami Egészségügyi Központ volt főigazgatójával és két társával szemben folytatólagosan elkövetett, jelentős vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntette és más bűncselekmények miatt emelt vádat, részben megint fiktív vállalkozási szerződés, illetve színlelt foglalkoztatásra irányuló munkaszerződés megkötése miatt.

Egyébként itt hadd jegyezzem meg, hogy Szilvásy György testvére ugyanekkor nemcsak az általa irányított intézmény vélt vagy valós visszaélései miatt, hanem a rendszerváltás utáni Magyarország egyik legsúlyosabb titkosszolgálati botránya kapcsán is reflektorfénybe került - bizonyára emlékeznek erre az ügyre -, 2007-ben ugyanis kiderült, hogy a milliárdos - most már nem tízmillió forintról beszélek, hanem a milliárdos - csalási és csempészési ügygel összefüggésbe hozott Egymásért Alapítvány anyagilag támogatta a Szilvásy István által támogatott BM Kórházat. De a szervezett bűnözéssel és az azóta már vesztegetéssel vádolt egykori NBH-s vezetékkel bűnös kapcsolatba került jótékonyági szervezet munkatársai közé tartozott Gyurcsány egykori fő bizalmasának másik fivére, Szilvásy Péter is.

Ismert, hogy a vád szerint - tehát itt is büntetőeljárás folyt - az Egymásért Alapítvány 2005-ben és 2006-ban adófizetés nélkül hozott Ázsiából az országba milliárdos értékű vámárut, többtonnányi élelmiszert arra hivatkozva, hogy az adomány... - tehát hogy behozzák a rászorulóknak, a szegényeknek, erre hivatkoztak, aztán jó áron eladták, nem fizettek adót utána, így csaknem másfél milliárdnyi adót nem fizettek be az államkasszába.

(18.50)

Egy következő ilyen ügy szintén a szocialistákhoz kötődik. A Heves megyei önkormányzat vizsgálata szerint vélhetően 700 millió forint kárt okozott - remélem, ez már megüti a képviselőtársam által vont határt - a megyegyűlés előző, MSZP-s elnöke, Sós Tamás a megyének azzal, hogy nem rendkívüli felmondással szüntette meg 2009-ben az egri kórház vagyongazdálkodási szerződését. Nem tudom, mennyire emlékeznek az ügyre, de nagyon nagy port vert fel. Itt egyértelmű volt, hogy azzal a céggel, amely az egri kórházzal állt szerződésben, összejátszott a Heves megyei közgyűlés akkori szocialista elnöke.

Aztán volt egy nagyon érdekes ügy, az Omninvest oltóanyaggyártó cég ügye. Itt arról szólt a hír, hogy kénye-kedve szerint változtathatta az előző kormány idején az állammal kötött megállapodás tervezetét a hazai vakcinagyártó Omninvest Kft., így végül drágábban adhatta a patikákba szánt oltóanyagot. Ez derült ki egy levélből, amit Oszkó Péter írt. A Bajnai-kormány pénzügyminisztere nem értette, miként lehet ennyire kiszolgáltatott a kormány ennek a cégnek. Ez úgy történt, hogy kiszivárgott egy levél, amelyben Oszkó Péter pénzügyminiszter 2009 augusztusában azt írja Garamhegyi Abelnek, a Nemzeti Fejlesztési és Gazdasági Minisztérium akkori szakállamtitkárának: „Ha megengedsz egy személyes, de őszinte véleményt, egy ilyen cég ilyen minőségű tárgyalási folyamattal normál üzleti körülmények között már rég kiközösítette volna magát minden civilizált üzleti körből. Számomra még mindig nehezen emészthető, hogy kormányzatként olyan mértékben kiszolgáltatottak vagyunk, hogy kénytelenek vagyunk lenyelni a cég átláthatatlan tulajdoni viszonyaival kapcsolatos ködösítést és az ártárgyalásban folytatott követhetetlen, összevissza érvelését.” - 2010. december 13.

Hát, jó reggelt kívánok! Ezt arra értettem, hogy ébredjünk már fel. Ha egy MSZP-kormány pénzügyminisztere egy levélben feketén fehéren leírja, hogy ez a kormány mennyire ki van szolgáltatva egy cégnek, és ő ezt az egészet nem érti, hogy lehet, hát mi az, ha nem a korrupció legmélyebb bugyra? És itt most nem pénzről, milliárdokról, hanem egy rendszerről beszélünk, amit maga az MSZP-kormány pénzügyminisztere tett szóvá és írt le levélben. Tehát felvállalta, nyilván magát is védve, hogy rájött egy ilyen ügyre, és ez így nem mehet tovább.

De volt egy másik nagyon csúnya ügy is az MSZP kormányzása alatt, ez pedig a HospInvest-ügy. Önöknek az volt az elképzelésük, hogy dobra verik a kórházakat, különböző csavarokkal szépen magánkézre juttatják a kórházakat. Milliárdos károkat okozott ez a cég a magyar költségvetésnek, a magyar embereknek és a beteg embereknek. Feljelentést tett a HospInvest ügyében a Szócska Miklós vezette egészségügyi államtitkárság, tehát itt is megtörtént a feljelentés, és az eljárás elindult. A

hospinvesztés átokfutást kalandor privatizációnak minősítette az államtitkár, aki szerint az okozott kár 4,5 milliárd forint lehet.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hosszasan lehetne sorolni azokat a károkat, korrupciógyanús ügyeket és bebizonyított korrupciós ügyeket, amelyeket a szocialista kormányzás idején, javarészt az önök országgyűlési képviselőisége idején követett el az MSZP vezette balliberális kormány, de azt hiszem, ennyi is elég ízelítőnek abból, hogy az egészségügy területén mekkora károkat okoztak. S ha csak az egészségügy területét nézzük, akkor látjuk, mennyire természetes volt önöknek az, hogy el lehet vinni mindent, ami mozgatható, szét lehet lopni, a látszatra sem kell figyelni.

A szocialisták ezekben az években az évszázad legnagyobb korrupciójára készültek akkor, amikor úgy gondolták, hogy az egész egészségügyi ellátórendszert - s most itt inkább a kórházakra gondolok - el lehet lopni, zsebre lehet vágni. Először kivéreztték a kórházakat, direkt elvontak tőlük minden fillért, romokban hagyták itt 2010-re a fekvőbeteg-ellátást, a kórházakat. Miért tették ezt? Azért, hogy majd utána olcsón, áron alul dobra lehessen verni. Mi ez, ha nem a korrupció melegágya? Végzetesen legyengítették az egészségügyi ellátórendszert, a kórházak rendszerét.

Az én tisztetem most az, hogy az egészségügy területéről beszéljek, de a többi képviselőtársam is tulajdonképpen azt bizonyítja, hogy az állam a gazdaság többi területén is ugyanezt a taktikát folytatta: legyengítették a különböző területeket, vagyis végredményben legyengítették az országot. Rossz rádöngölni arra, ha a mostani kül- és belpolitikai helyzetben ezek az emberek kormányoznának, akkor mi lenne most Magyarországgal. Ki védené a határokat, ki védené Magyarországot, ki védené a magyarokat? Ha most önök kormányoznának azzal a mentalitással, ahogy legyengítették az országot, a magyar nemzetet, nem lenne megállás, ma Magyarországot senki nem védené.

A korrupciós vitanap végére csak annyit hadd mondjak, elképesztő az, ahogy önök tudatában a sokéves korrupciónak, amit elkövettek, felállnak és úgy beszélnek, mintha mi sem történt volna. Remélem, hogy ez soha többé nem fordulhat elő. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hegedűs Lorántné képviselő asszony következik, Jobbik. Tessék!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nagyon örülök, hogy bent maradt a körünkben Szűcs Lajos képviselőtársunk. Megmondom, hogy miért. Azért, mert Selmeczi Gabriella bizonyos automaták beszerzésével kapcsolatban kezdte a hozzászólását, Szűcs Lajos képviselőtársunknak a csomagolóanyagok jutottak eszébe, nekem pedig az utazások jutottak eszembe, méghozzá bizonyos azori-szigeteki utazások, ahova a

Pest megyei képviselők mentek, annak ellenére, hogy akkor már több mint 16 milliárd forint volt Pest megye összes adósságállománya, és akkor a gyerekek-keztetés is igen-igen akadozott éppen e hatalmas adósságállomány miatt. S bizony sok közpénz is elköltésre került e nagy-nagy kirándulás kapcsán a családtagokkal együtt.

Amikor felmerült a kérdés, hogyan kerültek oda és miért, akkor azt mondták, hogy a világ végére is elmennének a romastratégia tanulmányozása érdekében. Én azt gondolom, hogy érdemes lett volna itthon maradni és megkérdezni Farkas Flóriánt, talán ő is tudott volna érdemi információval szolgálni a tekintetben, hogy hogyan lehet kilopni a közpénzt a romastratégiából.

Valójában azt szeretném mondani Szűcs képviselőtársamnak, hogy nagyon veszélyes dolog ám Portik Tamást és az ő politikai kapcsolatait emlegetni ebben a Házban. Megmondom, hogy miért. Azért, mert Hódmezővásárhelyen, amikor még Lázár miniszter úr vezette a várost, kötöttek egy olyan szerződést, amikor egy 100 milliós ingatlant adtak el 40 millió forintért egy Portik Tamás érdekeltségi körébe tartozó olyan cégnek, amely felnőtt-tartalmú honlapokat működtetett, de még ezt a 40 milliót sem kellett kifizetniük, hanem ezen felnőtt-tartalmú honlapokon jelentek meg bizonyos bannerek. Bele se merek gondolni, hogy mit tartalmaztak ezek a bizonyos bannerek. Mindenesetre, ha politikai korrupciónak beszélünk, ami összefonódik a gazdasági korrupcióval, akkor Portik Tamás nevével nagyon óvatosan kell bánni ebben a Házban.

Örülök, hogy Dömötör államtitkár úr is itt maradt közöttünk, mert megmondom őszintén, az egész nappal kapcsolatban az merült fel bennem, hogy ha korrupciónak beszélünk, akkor hol van Rogán Antal. Hova lett Rogán Antal, aki nemcsak tárgya, hanem egyben alanya is a korrupciónak Magyarországon? - mint tudjuk. Megmondom, hogy miért. Bizonyára emlékszik arra, amikor a „Belváros főutcája” program kapcsán már az OLAF is vizsgálatot folytatott le, és kiderült, hogy egy személyre szabott közbeszerzés kapcsán igen sok közpénz tűnt el, illetve hasznosult károsan. S ön volt az, Dömötör államtitkár úr, aki a tiltott pártfinanszírozásról beszélt. Hát fel kell hogy merüljön bennünk: mi ez, ha nem tiltott pártfinanszírozás. Ahelyett, hogy minket vádolna ezzel, inkább kérdezze meg a saját munkaadóját, Rogán miniszter urat, vajon hogyan történtek ezek a bizonyos beruházások a személyre szabott közbeszerzésekkel együtt.

(19.00)

De visszatérve a beszédem érdemi részére, a 2007-2013-as európai uniós ciklus kapcsán a pályázati pénzek elköltésével kapcsolatban szeretnék megfogalmazni egy-két problémát, egy-két kételyt. Éppen itt az előbb hallhattuk egy másik államtitkár

úrtól, hogy például a KEOP-beruházások kapcsán minden rendben van, minden szép és ékes rendben folyt le, 473 milliárd forintot költöttek el 520 település kapcsán, és igen, Mészáros Lőrinc volt majdnem minden alkalommal előnyben részesítve a kivitelezők között. Ennek az ügynek a kapcsán éppen pont a mai nap mondtam el egy szóbeli kérdést, és elmondtam, hogy durva felülszámlázások történtek, anyag kivitelezés történt, tisztázatlan pénzügyi kérdések tömegével kell hogy szembenézzünk, és hát igen, itt is személyre szabott közbeszerzések történtek. És hát valójában egy jól kidolgozott forgatókönyvvel állunk szemben.

Alapvető információkat titkoltak el még a lakosság előtt is, és aki utána még rá mert kérdezni, esetleg érdeklődni mert, információk után kutatott, azt bizony befenyeggették. Nem egy esetben történt, hogy elbocsátották a munkahelyéről vagy őt, vagy közeli hozzátartozóját csak azért, mert kényes kérdéseket mertek föltenni egyes beruházásokkal kapcsolatban. Azaz mindenki tudja, hogy lopnak. Mindenki tudja, hogy hogyan lopnak. Mindenki tudja, hogy a csókosok járnak jól. Mindenki látja, hogy politikusok háza épül egy időben azon bizonyos beruházásokkal kapcsolatban, meglepő módon ugyanabból az anyagból, ugyanazokkal a kivitelezőkkel, ugyanazokkal a munkásokkal. Csak hát ugye, az elszámoltatással nem történik semmi. Mert hiába fordulunk az ügyészséghez, hiába panasz, feljelentés, vizsgálat kezdeményezése, mint ahogy azt én most itt már többedik alkalommal tettem a Ház előtt, nem történik semmi, félkész kontra lesöprik az összes kezdeményezésünket.

És az offshore-cégek szerepéről is hadd beszéljünk egy picit! Itt fölmerült az egy válaszban, hogy az MSZP-hez köthető egyik politikai adóoptimalizálásként emlegette az offshore-cégeket. És önök vajon mire használják? Mondják már el! Tudjuk, nagyon sok ilyen jellegű beruházás kapcsán offshore-cégek voltak megbízottak, a kivitelezők vagy a beruházók, és hát ugye, ebben az esetben, ha egy céget közpénz elköltésével bíznak meg, akkor meg kell nyilatkoztatni, hogy vajon átlátható cégről van-e szó. És tudja, mi történik, államtitkár úr? Nyilatkozik, az offshore-cég nyilatkozik, ó, én átlátható vagyok. A papír megvan, kilóra megvan, a nyilatkozat megvan. Sajnos, a tartalmát még az ügyészség sem vizsgálhatja ma Magyarországon. Ilyen ügyben igen, tettünk büntetőfeljelentést, és az a meglepő válasz érkezett, hogy az ügyészség széttárta a kezét, és azt mondta, hogy a nyilatkozat tartalmát nem tudják vizsgálni. Értik?! Minden közhiteles nyilvántartásból a legegyszerűbb, keményen dolgozó kisember is le tudja venni ezt az egyszerű információt, és Belize vagy mondjuk, Liechtenstein, mint tudjuk, adóparadicsomnak számít, tehát egy ügyész is valószínűleg tudhatja ezt az információt, birtokában van, de inkább becsukja a szemét, inkább félrenéz, és nem vizsgálja ezt az adott kérdést.

De még egyszer visszatérve az ügyészség szerepére, igen, akárhány feljelentést tettünk, én magam

csak az elmúlt ciklusban vagy 60-70 ügyben tettem megalapozott feljelentést, önök mindent lesöpörtek az asztalról, az önök által irányított ügyészség mindent lesöpört az asztalról. Egy konkrét példát most ebből a ciklusból is hadd idézzek az önök számára! Egy gazdasági társaság, ami egy beruházás kapcsán a lakossági önrészt kezelte, az volt a konkrét feladata, hogy ezt a lakossági önrészt kezelje, felhatalmazás nélkül a Quaestornál day trade ügyletekre, tehát a lehető legkiemeltebb kockázatú ügyletekre fektetett be 1 milliárd forintot. Na, el is bukta, és megtettük a büntetőfeljelentést. Az ügyészség kisvártatva az elrendelt nyomozást le is zárta, mert az ügyészségben nem merült fel az az aprócska kérdés, hogy vajon milyen ügynöki juttalékok kaphattak azok, akik ebben a kérdésben szerepeltek.

De hogy továbbmenjek a 2014-2020-as időszakra is: mit nem beszélnek, képzeljék el!? Tudják, mit mondanak? Azt mondják, hogy az előző ciklusban még csak döcögő gyakorlatot most már rendszerbe kell ültetni, és a következőképpen fog ez történni. Úgy, hogy a megyei önkormányzatok pályázatíró és projektmenedzseri szervezeteket hoznak létre. Kész már most a kivitelezői lista, ki milyen beruházást, ki milyen pályázatot fog lebonyolítani. Sőt, ezek a kivitelezők már hozzák magukkal azt a további két ajánlatot, ami a közbeszerzés könnyedebb és gördülékenyebb lebonyolításához kell; tehát két olyan ajánlatot, ami biztos el fogja veszteni a közbeszerzést, és ezáltal már ezt a részt is lezongorázzák.

Szóval, még egy gondolatot engedjenek meg nekem a végére: ugye, a politikai korrupcióval szorosan összefüggő gazdasági korrupció kapcsán sokat emlegetik Andy Vajnákat és azokat a tízmilliárdokat, amiket ő kapott ajándékba, például adójóváírás, adókedvezmények kapcsán. De Soros György szerepéről kevesebbet beszélünk. Engedtessék meg nekem, hogy befejezésképpen az ő szerepét is megemlítsék. Ő volt az, aki kitenyészttette a jelenlegi kormányzati elitet a politikai fiókakelletőjében. Nyilván ott tanulta meg Orbán Viktor is azt, hogy kérem, ne azt figyeljék, amit mondok, hanem azt, amit teszek. És mit tesznek? Lopnak. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A következő felszólaló Balla Mihály képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

BALLA MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai vitában sokféle irány, sokféle gondolat elhangzik, illetve adok-kapok, időnként hangosabb stílusban, mint ahogy esetleg a Ház tekintélye is ezt megkívánná, az esetleges beszólásokat is ideértve. Azt gondolom, hogy amikor korrupcióról beszélünk, akkor, akik ezt a mai vitánapot kezdeményezték, van benne némi báj, hogy pontosan olyanok kezdeményezték ezt a vitát, akik körül sem teljesen tiszta minden. Ráadásul egy olyan kormányzati időszakot követően, 2002-2010-et követően, ha megnézzük,

egy olyan időszakot követően, ami telis-tele volt korrupciós ügyekkel.

Ráadásul az elmúlt időszakban, két évvel ezelőtt a szélesebb közvélemény sem tudta igazából, hogy az MSZP-nek van elnökhelyettese, talán azt sem, hogy ki az. Az egyetlen ok, ami miatt értesültek az emberek arról, hogy ki is az MSZP elnökhelyettese, az volt, amikor, Gógös Zoltán képviselőtársam elődjéről beszélünk, kiderült róla, hogy titkos külföldi bankszámlákon több száz millió forintot tartott. (*Gógös Zoltán: Nekem nincs.*) Az ön elődjéről beszélek, képviselő úr. Az MSZP azóta sem állt elő semmilyen, egy kicsit is hihető magyarázattal arról, hogy honnan volt... (*Gógös Zoltán: Nekem még házam sincs.*) Az elődjének, képviselő úr ideszólogat nekem, az ön elődjének, illetve az akkori párt helyettes vezetőjének ez a pénze, és miért tartotta titokban.

Az a kérdés is talán megválaszolendő, hogy milyen összefüggés van az elnökhelyettesi százmilliók és az MSZP-s intézményesített korrupcióval összeforrt Zuschlag János által emlegetett, hírhedt MSZP-logós széf között. Mindig csak éppen annyit vettek ki állítólag erről a titkos számláról és helyeztek el készpénzben a pártszéfben, amennyi éppen az aktuális zűrös ügyek finanszírozásához kellett; mert erről beszélt Zuschlag János különböző sajtóorgánumban. Vagy éppen fordítva, hogy a széfbe csordogáló milliókából jött össze az évek során a titkos százmiliónos számla.

Kérdés az is a Bécsben tartott számlával kapcsolatban, hogy talán pártérdek volt, hogy az MSZP második embere hamis bissau-guineai útlevelel a zsebében talicskázta ki a milliókat az országból. (*Gógös Zoltán: Nincs ilyen.*) És ha igen, hányan tudtak még erről? Bízunk benne, hogy ezekre a kérdésekre a hamarosan kezdődő bírósági tárgyaláson Simon Gábor talán el fogja mondani azt, amit tud vagy gondol. Ez az egyik része annak, amit fölvet az ember. Amikor a külpolitikai, Európa-politikai kérdéseket nézzük, hiszen a Külügyi bizottságban rendszeresen találkozunk olyan ügyekkel, amelyek mind Magyarországon, külpolitikai szempontból vagy adott esetben Európa-politikai kérdésekben elénk kerülnek, ott is előkerülnek ügyek, és nemcsak a baloldaltól, hanem a jobboldaltól is.

(19.10)

A Jobbik részéről is előkerült egy ügy, ami itt már többször elhangzott, és a jobbikos képviselőtársaim megmosolyogva reagáltak le az ügyet, de a helyzet az, hogy ebben az ügyben is pontosan hasonló dolog történt, hogy az addig ismeretlen vagy alig ismert személy, Kovács Béla, akit KáGéBélaként emlegetnek ma már, a Jobbik listáján bekerült az Európai Parlamentbe, és akiről felvetődött az a gyanú, hogy adott esetben kémkedett Oroszország felé, illetve nem tudni még pontosan, hogy mi is fog ebben az ügyben történni. Ilyenkor, amikor ez az ügy

előkerül, óhatatlan az, hogy talán felveti annak is a gyanúját, hogy adott esetben az általa szerzett pénzek egy pártnak a finanszírozását jelentik egy külföldi párt vagy egy külföldi kormány által, vagy kérdés az, hogy egyáltalán milyen érdekek alapján kapják a finanszírozást. Vagy valójában a választók érdekeit képviselte-e az a képviselő, részben a magyar parlamenti párt jóváhagyásával az Európai Parlamentben, vagy egyáltalán milyen érdekek szolgálatában tette azt, amit tett?

És Vona elnök úr hiába tesz úgy, minthogyha az ő pártja által delegált ember csak a saját szakállára konspirált volna az orosz titkosszolgálattal, nagyon furcsa a helyzet, mert ő saját maga is elmondta, hogy mégis mire gondolt, amikor azt mondta, hogy „sok mindent hallottam, közte elbizonytalanító dolgokat is, amelyekre választ várok”. Ebben teljesen jogos a gondolkodása elnök úrnak, de kérdezem én, mégis mit gondolt akkor, hogy a pártjának az európai parlamenti listán befutó helyen szereplő képviselője vajon miért utazgatott minden hónapban Moszkvába? Vagy nem furcsa, hogy pont a Jobbik megalakulásakor érkezett haza Oroszországból, ahová egyébként még a rendszerváltozás előtt azért költözött, mert Magyarországon - ahogy mondta - nem érezte jól magát?

Bár a Jobbik sokszor emlegette a mentelmi jog eltörlését, Kovács Bélának sikerült másfél éven keresztül e mögé bújva elkerülnie a jogi eljárást. Egy alkalommal ő maga kérte a halasztást, majd később padtársa, Morvai Krisztina képviselő asszony levelében kérte az Európai Parlament jogi bizottságát, hogy ne függesse fel képviselőtársa mentelmi jogát.

Tehát ezek tények. Én azt gondolom, hogy ennek van egyfajta bája, amikor itt vitatkozunk ezekről az ügyekről ebben a parlamentben. Másrészt engedje meg, elnök úr, és nem támadásképpen, csak amikor a bizottsági üléseken beszélünk és különböző témákról ejtünk szót, akkor a Jobbiknak az elnöke a bizottság tagjaként a pártja által képviselt külpolitikai álláspontot képviseli. Nekem most volt egy bája, hogy kint a pulpituson korrupciós ügyekben arra hivatkozott, hogy az amerikai kitiltások mögött mi állhatott, miközben én tudom azt, hogy adott esetben ezzel a relációval milyen viszonyban áll a párt.

És ha már európai kérdésekről beszélünk, akkor még egy ügyben fontos az, hogy egyfajta megközelítést adjunk, és itt a szocialista képviselőink figyelmét szeretném felhívni arra, hogy volt egy, még tényleg a szocialista kormányzás idején látott napvilágot egy újságcikk, és azt követően különböző médiaforumokon megjelent az, hogy Magyarország akkor a világ ingatlanpiacát tekintve a legdrágább városban, Moszkvában eladta az akkor 17 ezer négyzetméteres kereskedelmi házat, illetve vendéglátó vagy szállodai képviselőjét. Nagyon érdekes dolog volt az, hogy abban az időben mintegy 250 ezer forint/négyzetméter áron adták el, tehát Budapesten pont a nehéz időszakokban is már ennyiért lehetett venni ingatlant, és aki ismeri vagy hallott arról, hogy

Moszkvában körülbelül milyen ingatlanárak vannak, akkor egyértelmű dolog, hogy e mögött az ügylet mögött is nagyon furcsa történések voltak.

Itt a probléma ezzel részben az, hogy hamarosan ítélelhirdetésre kerül sor a következő napokban, de ebben érdekes dolog, hogy miközben Feksz Márta volt államtitkárt hivatalos személy által elkövetett bűnpártolás büntetével gyanúsítják, aközben azért ne felejtjük el, hogy 2008-ban Dobogókőn kormányülés foglalkozott ennek az ügynek az elsimításával vagy talán hivatalosabbá tételével, és akkor talán a felettesei is, az akkori Külügyminisztériumot vezető Göncz Kinga, illetve az akkori pénzügyminiszter, Veres János is tudták, hogy ez az adásvétel mit jelenthetett.

Külön fejezetet szentelhetnénk még ezen túl azoknak az elmúlt időszakban, 2010-ig zajló európai uniós források kiosztásának, amelyből csak két példát emelnék ki. Egyrészt azért, mert az egyik szemmel láthatóan bődületes korrupciót feltételezett, ez a bodrogkeresztúri 40 centiméteres kilátó, vagy amit a saját körzetemben tapasztaltam anno, egy 120 milliós kutyawellnessközpont egy olyan településen, ahol a falusi emberek sem igazából értették, hogy miért kell kutyawellneszt építeni. Azóta sem tudtak azok az érintettek magyarázatot adni, hogy igazából miről is szólt ez a dolog. Az a terület, amit annak idején erre találtak ki, az még most is ott áll üresen, talán már a tábla sincs meg a pusztá közepén, hogy ott valami létesült volna.

De ezek azok az ügyek, amelyek arra hívják fel a mi figyelmünket is, hogy tulajdonképpen az elmúlt időszakban, a 2010-ig tartó időszakban vannak olyan ügyek, amelyek okán hogyha végiggondoljuk ezt a mai vitát, azt, hogy pontosan a kezdeményező aláírók között kik vannak jelen, az azért tényleg - hogy mondjam - furcsa dolog, miközben hosszasan lehetne sorolni, akár 8 órás időkeretben is azt, hogy milyen ügyek jellemezték az akkori MSZP-liberális kormányzást. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormányzó pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében ismét két államtitkár úr jelentkezett. Banai Péter Benő az első, aki megkapja a szót. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon röviden két korábban elhangzottat idéznék.

Balla képviselő úr említette azt, hogy 2010 előtt milyen folyamatok voltak, és azután mit tett a kormány, úgyhogy engedjék meg, hogy először is Hegedűs Lorántné képviselő asszony figyelmébe ajánljam azt, hogy nemcsak szavak, hanem cselekedetek történtek az offshore-ügyekben. Ennek a kormánynak a javaslatára a 2010 után megválasztott Országgyűlés többsége döntött úgy, hogy offshore háttérű szervezetek semmilyen közpénztámogatást nem kaphatnak. Ez konkrét cselekedet *(Hegedűs Lorántné: Ennek ellenére!)*, és ennek értelmében az ellenőrzet-

len háttérű szervezetek nem kapnak, nem kaphatnak támogatást. A másik konkrétum, ami azt gondolom, szintén egy jelentős változás a 2010 előtti időszakhoz képest, az a korábban elhangzott jegybanki forrásoknak a felhasználása. Erre Burány Sándor képviselő úr utalt. Először is azt szeretném leszögezni, hogy hál' istennek most arról beszélünk, hogy a jegybanknak nem vesztesége van, amit a központi költségvetésnek kell megtérítenie, hanem jelentős nyeresége, úgy, hogy egyébként olyan programokat futtat, képviselő úr *(Gőgös Zoltán közbeszól.)*, mint a hitelprogram, amely egyébként a jegybanki eredményt csökkenti. *(Gőgös Zoltán: De nem ebből!)*

Tehát először is azt szögezzük le, hogy most jegybanki eredményről beszélhetünk, és arról, hogy ezt a társadalmi felelősségvállalás keretében a nemzeti vagyon bővítésére, illetőleg olyan programokra fordítja a jegybank, mint például a határon túli magyarok támogatása. Azt gondolom tehát, hogy igenis, az eredmények és a cselekedetek beszélnek, és vannak olyan dolgok, amelyekre mindnyájunknak büszkének kell lenni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr, parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Csak egypár dolgot hoznék fel, amelyet én hiányoltam az ellenzék előző felszólalásaiból és kínos magyarázkodásaiból.

Az LMP például elfelejtett beszélni Faith Balázs ügyéről, aki egy roma pályázaton indult *(Gőgös Zoltán: Elnök úr, a KDNP-nek nincs ideje!)*, és kiderült, hogy semmifajta jogosultsága erre nincs. Szívesen vennénk, ha az LMP erre valamiféle magyarázatot adna.

Vagy akár arra is, hogy Jakab Tamás és Ladányi Attila ügyében, egyikőjük a párt pénztárnok volt, a másiknak pedig a feladata a párt körüli céges holdudvarnak a kialakítása volt *(Hegedűs Lorántné: Nincs a KDNP-nek ideje!)*, és kínos körülmények között, nagyon gyorsan kellett lemondaniuk és távozniuk az LMP-ből, hiszen az ön mellett vagy ön előtt ülő Szél Bernadett képviselőtársa azt mondta, hogy mutyitendert indított a kormány, majd ezen az úgynevezett LMP által mutyitendernek nevezett pályázaton 220-220 milliót nyertek azok a cégek, amelyek Ladányi Attilához és az LMP-s egykori párt pénztárnokhoz, Jakab Tamáshoz köthetők.

(19.20)

Az is érdekelne, hogy miért védi ennyire a Jobbik Kovács Bélát. Mi az a képessége neki, ami annyira fontosá teszi önknek, hogy nemcsak egy, de két választáson indították már, kétszer kijuttatták Brüsszelbe, az Európai Parlamentbe, a magyar kvótán jut

így ki - az össznemzeti képviselősámunkból von le egyet, ő, úgy látszik, nem a magyar nemzet érdekét képviseli - attól a párttól, amelyik elvileg zászlójára tűzte a nemzeti érdeknek a képviseletét. Mondják meg, milyen csodálatos tulajdonsága van Kovács Bélának, ami miatt önök a párton belül tartják! Mert ha nem tudnak ilyet mondani, akkor azt kell gondoljuk, hogy nem másért, mert ő tud bizonytalan forrásból pénzeket hozni a Jobbiknak. Nem látjuk a politikai kommunikációban, nem látjuk a stratégiai elképzeléseit, sehol a nyilvánosság előtt nem jelenik meg, itt a parlamentben szintén eldugják előlünk. Mi az a különleges tulajdonsága, ami miatt megtartják?

Varju László képviselőtársam a függetlenek közül, de a Demokratikus Koalíció politikusaként szintén felszólalt, csak három dolgot elfelejtett említeni, amit szerintem talán érdemes lett volna. Az egyik a másfél milliárdos megbízás, amelyet Brüsszelből az Altus vezette konzorcium kapott. Vajon lehetséges-e az, hogy egy ilyen konzorcium révén a Demokratikus Koalícióhoz tiltott pártfinanszírozási pénzek kerüljenek azáltal, hogy Gyurcsány Ferenc tulajdonosként ebből a másfél milliárdból a rá eső részt kiveszi nyereségként, mint ahogy kivett az elmúlt években is pénzt az Altusból, és ebből 16 milliót a Demokratikus Koalíciónak juttatott?

Vajon ez nem tiltott pártfinanszírozás-e az Európai Bizottság részéről, ha így jutnak pénzek a Demokratikus Koalícióhoz? Elfogadható-e az, hogy egy volt miniszterelnök objektív képet adjon, amikor pár, volt NFÜ-s, pár európai uniós pályázati szakértőt, egykori kormányzati tisztségviselőt vont be a cégébe? Lehetséges-e az, hogy így objektív képet alakítsanak ki, vagy emögött valamilyen teljesen más, a nyilvános politika számára, a választók számára nem látható cél volt?

És szintén a Demokratikus Koalíció vezetőjéhez, Gyurcsány Ferenchez tartozik az a most már befejezett büntetőügy, ahol Tátrai Miklóst, az egykori vagyongazdálkodó-vezetőt és értékesítési igazgatóját is elítélték (*Gógós Zoltán: Nem befejezett ügy.*), egyikőjüket négy évre, a másikat három és fél év börtönre. Gyurcsány Ferenc fontosnak tartotta, hogy személyesen is ott legyen a tárgyalásokon. Ha jól emlékszem, talán még tanúként is próbálta megvédeni, a nyilvánosság előtt mindenképpen védte ezt a két úriembert, akik a Sukoró-ügyben most már a bíróság által is kimondottan bűncselekményt követtek el. (*Gógós Zoltán: Nem jogerős!*) Ezt a beruházást a Gyurcsány Ferenc vezette kormány emelte föl kiemelt beruházássá. Erről miért nem számol be a Demokratikus Koalíció itt a parlamentben?

Vagy a csillebérci ügy: a mai napon már a parlament előtt is volt, hogy 25 év után kerülhet vissza köztulajdonba a teljes közösség számára használhatóként a csillebérci egykori gyermektábor. De hát ne feledjük el, hogy ennek az egyik szegletét egy Bau-bérc nevű kft. tulajdonolta, mely Bau-bérc Kft.-nek két tulajdonosa volt, az egyik az úttörőszövetség egyik rokonának a tulajdonában állt, a másik egy kínai úri-

embernek vagy pontosabban: egy személynek a tulajdonában állt.

A kézbesítési megbízottja pedig tudtommal igen csak közel áll Varju képviselő úrhoz. Jó lenne, ha erről is beszámolna itt, a Parlament falain belül, hogy valóban a felesége volt-e a kézbesítési megbízottja ezen kínai személynek, aki félig tulajdonosa volt a Bau-bérc Kft.-nek, ahol egy teljes visszarendeződés történt szerencsére. A bíróság most már jogerős ítéletében mondta ki, hogy ezt a tulajdont vissza kell adni a magyar államnak, mert a magyar nemzet közösségét illeti meg, nem pedig kft.-knek vagy pedig olyan szervezeteknek a tulajdonában állhat, amelyek utána rendelkeztek is arról, hogy milyen alapítványnak lehet megszűnésük esetében adott esetben továbbadni ezeket az ingatlanokat.

Ezekről az ügyekről lenne jó, ha beszámolnának, mely ügyeknek egy jó része csak pár éves, de vannak olyanok, amelyek 25 éves múltra tekintenek vissza.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok sorából.*)

ELNÖK: Köszönöm. Köszönöm szépen a tisztelt képviselőtársaknak, hogy a vita ötödik órájában is ennyire figyelmesek. Közlöm önökkel, hogy az államtitkár úr, aki a KDNP képviselőcsoportjának tagja, látom, hogy mínuszba hozta a KDNP idejét, de ez tisztán technikai jellegű, ugyanis így tudják a technikusok megoldani, és levonják majd a Fidesz időkeretéből, hiszen mint tájékoztattam önöket, a KDNP átadta az időkeretét a Fidesznek. Kérem, hogy ezt ne politikai, hanem tisztán technikai ügynek tekintsék, és éber szemekkel figyeljék, ahogy majd levonják az időt. (*Balla György tapsol.*)

Ez a felszólalásom azonban alkalmat adott egy újabb államtitkár úrnak, hogy felszólalásra jelentkezék, így aztán megadom a szót Szabó Zsolt államtitkár úrnak. Parancsoljon!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Hegedűs Lorántné képviselő asszony felvetésére szeretnék válaszolni. Egyrészt felhozta, hogy több mint 300 milliárd forintból került sor csatorna-beruházásokra, és ott mondott egy nevet is. Én örülök neki, hogy képviselő asszony ennyire jól értesült, de azért szeretném elmondani, hogy ez egy kicsi kis csúsztatás két ok miatt is. Egyrészt, ha műszaki problémákra hívja fel a figyelmet, akkor nyilván ezzel kapcsolatban a teljesítésigazoláskor ezt a műszaki problémát szerepeltették, és nyilván nem került elismerésre ez a teljesítés.

A másik dolog, hogy azért nem ugyanarról a kivitelezőről van szó. Én azt javaslom önnek, hogy a parlamenti kérdések sorában, akár interpellációként, akár azonnali kérdésként tegye meg, hogy kérdezze meg, hogy ez a kivitelező hajtotta-e végre ezeket a kivitelezéseket, és akkor ebből mi lett elismerve teljesítés szempontjából. Milyen műszaki problémák vannak, és ami tisztán megmarad, hogy probléma-

ként jelentkezik, és felvetése van korrupció témakörben, kérem, tegye meg a büntetőfeljelentést, és akár erről a kérdéstről újra beszéljünk. De ne csúszassunk tényeket illetően! Köszönöm szépen. *(Hegedűs Lorántné: Már kétszer beszéltünk róla! - Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Sallai R. Benedek úr, LMP. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány szóban hadd reagáljak az elhangzottakra. Elsőként is egyvalamit szeretnék elmondani. Ugye, nagyon sok definíciója van annak a korrupciótémának, amit vizsgálunk. Megkerestem az általánost. Ugye, a latin *corruptio* szóból, romlásból, rontás szóból származik. Megvesztegetés, olyan törvénybe vagy közkerölcsbe ütköző cselekedet, aminek során valaki pénzért vagy más juttatásért vagy juttatáshoz való kilátásért cserébe jogosulatlan előnyhöz juttat másokat. Attól független, hogy milyen pozícióban van az előnyhöz juttató, beszélhetünk például politikai, közigazgatási, rendőri, katonai vagy gazdasági korrupcióról.

A magyar büntető törvénykönyv, mint ma már idézni próbáltam, gyakorlatilag a közélet tisztasága elleni bűncselekményekben határozza meg ennek a témakörét. Ezért Kovács Béla lehet a világ leggonoszabb embere, de semmi köze nincs ahhoz, amiről itt ma beszélünk. Semmi! A büntető törvénykönyv különös részének az első fejezete állam elleni bűncselekményekről szól. *(Dr. Rétvári Bence: Vegyétek át az LMP-be!)* Semmi köze nincs hozzá. Bánki Erik képviselőtársam hosszán elmondta, hogy az adóelkerülés érdekében miket tett a kormány. Semmi köze nincs a korrupcióhoz. Egy teljesen külön rész a gazdasági bűncselekmények, szintén a különös részhez tartozik. Vannak vagyon elleni és gazdaság elleni bűncselekmények és pénzügyi bűncselekmények. Nincs köze a korrupcióhoz.

A közélet tisztaságáról kellene hogy beszéljünk, és ez már nagyon érdekes, mert ugye, Selmeczi Gabriella képviselő asszony konkrétan erre tért rá. Elsőként is a képviselő asszonytól tisztelettel elnézést szeretnék kérni, amiért a szavába vágtam, nem akartam tiszteletlen lenni, bocsánatot kérek, másodrészen pedig hadd mondjam el, hogy mi az, ami maga a korrupció. Nagyon-nagyon furcsa, ugyanis azért, hogy megerősítem az ön által mondottakat, hadd mondjam el, hogy a Világ gazdaság című lapnak 2010-es cikke: „Az évtized top 30 magyar botránya”, korrupciós ügye miket sorol fel, 2010-ben. Gyakorlatilag vörösiszap-katasztrófa, pirotechnikai cégek halálos áldozatai 2004, artéri károk 2010, Kulcsár-ügy, BKV 2008, Baumag-ügy, és végig megyek ezen, és érdekes módon 2010-ben 30-ból 27 MSZP-s. Ez nagyon érdekes, ugye?

Ugyanakkor, ha megnézzük azt, hogy egy következő kormány idején mik fognak felmerülni, mon-

dom azt, amiket most hoz a Google. MET-ügy, a MET-ügy az maga a kormányzati korrupció. Igen, így van, az energetikai kereskedés, mikor gyakorlatilag a gázt úgy vettük meg, hogy közbeiktattunk egy céget, hogy drágábban lehessen adni, és valaki milliárdos haszonra tegyen szert. Bizony-bizony, a földpályázatok ügyében a Google úgy kezeli, mint egy olyan ügyet, amiben sok visszaélés volt, de érdekes módon a közbeszerzési reklámkivitelezések szintjén ezzel történnek. Rogán Antal szomszédjának az az ügye, mikor a közbeszerzést jogszerűtlenül kikerülték, ugyanilyen ügy, és a propagandaminiszter úr nincs jelen. Játszótérügy az EMVA-támogatásokkal kapcsolatos visszaélésben. Területalapú támogatások visszaélése, 2013-ban robbant ki, jogosulatlan igénylések, Paks tanulmányai, milliárdos költségek. És szintén, mikor Selmeczi Gabriella képviselő asszony azt mondja, négymillió forintot ne bagatellizáljunk el, egyáltalán nem tesszük, persze, hogy nem. Ez nagyon sok pénz.

De mikor itt a Századvégnél milliárdos megbízásokról beszélünk, hát egy kalap alatt viszik el ugyanazt a pénzt, amit korábban esetleg pár millióként más kivitt.

(19.30)

A Századvég-ügy és a Századvég-finanszírozás tipikusan ilyen ügy.

Érdekes módon a Google felhossa a Fidesz-kormányzatnak a diploma- és nyelvvizsgabotrányait is, mint akik jogosulatlanul kértek. És utána pedig ott van a kitiltási botrány, a NAV-ügy, az étolajügy, a Quaestor, a közmédia ügye. A közmédiát azért tartom érdekesnek említeni, mert amikor Gulyás Gergő alelnök úr elmondta azt, hogy egyenlő esélyekkel indul az LMP: szó nincs róla. Az is maga a korrupció, hogy fenntartanak egy párttétvét köztévé néven, és amikor 40 milliárdos hiányt csinál, akkor közpénzből betömik a lyukat, ahelyett, hogy eljárás alá vonnák a vezetőjét, aki a hiányt csinálta. Ez maga a korrupció! Ezért önök jogosulatlan előnyhöz jutnak, mert maga a kormányzat ebben a médiában előnyt szerez magának.

Mindez azért érdekes, és azért mondtam ezt arra, hogy ha 2010-ben nézzük meg, akkor egy halom MSZP-s ügyet találunk, 2015-ben már az élen meg a fideszes ügyek vannak az összes ilyen listában. Tehát az maga a korrupció, hogy miből indul eljárás. Mikor Fidesz-kormány van, akkor kivizsgálják az MSZP-s ügyeket. Önök szerint majd 2018-ban, amikor önök buknak valami miatt, és valaki itt az ellenzéki sorokból vagy tőlünk függetlenül átveszi a kormányzást, nem lesznek majd 2018-ban, '19-ben korrupciós ügyek az önök nevei mellett? Dehogynem, jó néhány érintettek lesznek, majd akkor ki fogják vizsgálni a tender nélkül, közbeszerzés megkerülésével kötött reklámszerződéseket. Erről van szó, ez maga a korrupció, amikor az egyik párt a politikai

ellenfelét vizsgálja. És gyakorlatilag ez történik Magyarországon, és ez négyévente vagy nyolcévente cserélődik, hogy mikor kit vizsgálunk.

Amire felhívta a figyelmet Balla Mihály képviselő úr, a kutyawellness kapcsán, az az egyik terület, amiről kiemelten szerettem volna beszélni, hiszen teljes mértékben egyetértek képviselő úrral, a magyar vidékfejlesztésnek a hihetetlen szomorú kudarca ez, hogy az elmúlt tizenév és az európai uniós támogatások sokasága úgy érkezett az országba, hogy az ilyen kutyawellnessközpontokat meg az ehhez hasonló fejlesztéseket támogatta, nem kizárólag, sok hasznos fejlesztés között nagyon sok ilyen.

Hadd idézzek egy fideszes politikust, aki ezt mondta: „Az EU-s pályázatok ma úgy működnek Magyarországon, hogy lejön a cég ide az önkormányzathoz, és azt mondja: ha én kompletten beadom és megnyerem neked a pályázatot, de cserében én csinállok meg majd mindent. Ha így nem kell, akkor megyek várossal odébb, mert van egy kvótám, amit eloszthatok és meg fogok nyerni.” Ezt egy fideszes polgármester mondta, Szekszárd polgármestere, aki elárulta a fideszes polgármestertársainak, hogy hogy kell okosan forrásokat szerezni. Alig várom, hogy ez ügyben számon kérjék, hogy van-e bizonyítékunk arra, hogy ezt mondta szó szerint, tehát készséggel állok elébe. Mert gyakorlatilag a gond az, hogy a rendszerben rejlő probléma, amiről beszélünk.

És hadd mondjam azt, csak azért, hogy ne mindig csak ellenszenvet mondjak, hogy én nagyon komoly felelősséget érzek az Európai Unió részéről, hogy mindez megvalósulhatott Magyarországon. Az európai uniós csatlakozást követően, 2004-et követően, amikor az uniós források és strukturális alapok elkezdtek bejönni Magyarországra, először az MSZP-kormányzat, majd önök átvették, azt csinálták, mint a rossz gyerek, aki bekerült a csokoládéboltba, teletömi a zsebét, anélkül, hogy szétnézne meg megnézne, mire lenne ez. Így viselkedtek, teletömi a zsebet. És ez az Unió felelőssége is. Az Unió úgy kezelte Magyarországot a csatlakozáskor, mintha ez egy érett demokrácia lenne, egy érett társadalommal, és a társadalomnak lennének ellenőrző funkciói. De nem volt. Ugyanúgy, mint ahogy a gyerek kezébe nem adunk kést vagy fegyvert, ugyanúgy egy hihetetlen felelőtlenység volt az európai uniós források sokaságát a magyar politikai elitre bízni. És sajnos ez a mai napig nem változott meg.

Ez történt 2004-2005-től kezdődően az európai uniós forrásokkal, és az előző ciklus sokaságában látjuk ezt a felelőtleniséget. És az a probléma, hogy zajlik ez most is. Az a kérdés, hogy még mindig van önöknek vagy két és fél évük a következő választásig, tudnak-e változtatni az új ciklusban ezen, megvan-e az esélye, hogy akarjanak változtatni, mert a gond az, hogy az elmúlt öt év nem ezt bizonyítja. Az, ami itt zajlik az országban, és bocsássanak meg, hogy megint a játszótérbotrányt hozom, ugye, legjobban annak foglalkoztam a részleteivel, nagyon kicsi tételről van szó, alig kétmilliárdot közpénzből odaadtak tol-

vajoknak; itt arról van szó, lemegy valaki egy önkormányzathoz, úgy, mint ahogy itt elmondta a szekszárdi polgármester, azt mondja, hogy megnyeri a pályázatot, az önkormányzat örül, hogy legalább valaki hozni akar ide pénzt meg hozni akar egy játszóteret. Azt mondják, hogy hozza.

Megnyernek 14 milliót, majd odahoznak - nagyon sok ilyen fotó van a számítógépen, szívesen bemutatom bárkinek - néhány akacrönköt, rosszabb esetben fenyőrönköket, az a gyakoribb, és egy 2 milliós, 1,5 milliós, 3 milliós játszóteret otthagynak. A többi pénzt elviszik. Mit csinál az önkormányzat? Odanéz, vakarja a fejét, látja, hogy nem igazán ér annyit, de örül neki, mert ölébe hullott egy játszótér, nem kellett csinálni semmit, azt mondja, hogy aláírom, a teljesítési igazolást leadom. Kijön az MVH-ellenőr, mit lát? Hú, ez nem igazán került ennyibe, de aláírom, mert kormánypárti a polgármester vagy nem kormánypárti, de mégis egy kistélepülésnek nincs lehetősége, jóváhagyja. Jön a felső szint az MVH-nál: atyáúristen, hogy fizethettük ki ezt?! De jóváhagyja, mert nem akar az országnak rosszat, mert azt mondja, hogy ez a kicsi is ért valamit. És így végigmegy a rendszeren, és mindenki benne van ebben, és nem olyanok, akik zsebbe kaptak pénzt, hanem akik elnézik azt, hogy az ország közpénzeivel ez történjen. És nem is kell feltétlenül, hogy megvalósuljon az, hogy jogosulatlan előnyhöz jusson, mert futni hagyjuk ezeket.

És mit csinált a Fidesz-kormány? Nem azt csinálja, hogy megkeresi és előállítja azt a kft.-t, amelyik átverte ezeket a vidéki gyerekeket, akik nem jó minőségű olyan svéd játszóteret kaptak, mint ami itt a Fehér Ház és a Parlament között van, az Olimpiai parkban, hanem semmire való, három év alatt szétrothadó dolgokat. Kifizetjük helyette, közpénzből álljuk. És ez maga a rendszer, amiben élünk, ez maga az EU-s támogatási rendszer. És az EU-nak hihetetlen nagy felelőssége van abban, hogy teljesen gyenge kézzel hagyja, hogy ezt csináljuk. Nézzék meg nyugodtan, a Lehet Más a Politika egyetlenegyszer nem jelentette fel az Európai Uniónál ilyen ügyekben önöket, csak uniós kérdésben kerestük meg az Uniót, soha nem tettünk a magyar kormány ellen konkrétan így bejelentést, mert azt szeretnénk, hogy az ország lássa be, hogy nemzeti érdek lenne az, hogy az ilyen források hatékonyan, a társadalom érdekei szerint kerüljenek felhasználásra. És ez nem tud megvalósulni.

Ha az európai uniós források milliárdjai így mennek el, akkor nyilvánvalóan felmerül az, hogy hol van az a további forrás, amit beszédünk az adóból. A probléma az, rálátva a magyar költségvetésre, azt csináljuk, hogy európai uniós forrásokból próbálunk fejleszteni, a saját adóforintjainkat meg a kormányzat feléli a saját hobbijaira meg a saját közigazgatásának a fenntartására. Azért fontos az, hogy mi történt például az adóbeszedés kapcsán abban a többször emlegetett NAV-ügyben, amit Tállai úr is emlegetett, míg itt volt, mert gyakorlatilag ezek az

ügyek mutatnak rá arra, hogy mi volt a kitiltási botrány hátterében. A mai napig nem árulta el a magyar kormány, hogy kiket tiltottak ki az Egyesült Államokból, kik azok a NAV-vezetők, a mai napig nem tudjuk, hogy van-e bizonyíték ellenük, a mai napig nem tudjuk, hogy valaha indul-e ellenük eljárás.

És pont az, amiről beszélünk, ez egy nagyon-nagyon izgalmas téma, mert az a kérdés, hogy önök hogyan reagálnak erre. Nagyon köszönöm Rétvári Bence államtitkár úrnak, hogy felhozta ezt a Faith - jól mondom? - LMP-s képviselőt, akiről szó volt - közben utánanéztam - meg a Ladányit. Igen, az a kérdés, hogy egy párt hogy reagál egy ilyen ügyre. Ma már egyik sem az LMP tagja. Habár egyiket sem ítélték el, és egyik ellen sem indult még szabálysértési ügyben eljárás. Mert azt tanítják nekünk, hogy nem elég tisztességesnek lenni, annak is kell látszani. És az a két ember, akire a gyanú árnyéka rávetődött, hogy részt vehetett egy ilyenben, azok ma már nem az LMP tagjai. Míg önök bújtatják és megvédik azokat, akik az ilyenekben részt vesznek. Gyakorlatilag azt teszik, hogy megpróbálják ellehetetleníteni az ellenzék munkáját azzal, hogy a Legfőbb Ügyészség lehetőség szerint minél kevésbé járjon el ezekben az ügyekben. És azért fontos, hogy mi történt a NAV-kitiltási botrányban, mi történt a NAV ügyében, egyáltalán milyen alapja volt azoknak a vádaknak, amelyek ebben a bizonyos zöld dossziében voltak, amiben nincs semmi eljárás, mert az a kérdés, hogy hogyan reagálnak a saját belső rendszerük védelmére, kiteszik azokat, akik megsértik a szabályokat és belenyúltak a közösbe, vagy megvédik őket. Az eddigi tendencia, ami látható Magyarországon, hogy önök megvédik őket.

Én elismerem az önök tevékenységét, hogy megpróbálják feltárni a 2002-2010 közötti kormányzás feketelistáját, de igenis elítélem önöket azért, mert nem tesznek semmit ugyanezen lista érdekében, hogy a 2010 és '15 közötti ugyanilyen ügyek napfényre kerüljenek. És ezért kell arról beszélni, hogy mi a korrupció, és ezért nem jó, hogy idekeverjük a gazdasági bűncselekményt meg a kémkedést meg nem tudom, miket, mert nem ez a mai napirend témája.

Arra kérem önöket, hogy mikor értékeljük a mai napirendi vitát - még van önöknek 67 perce nagy irigységemre -, akkor próbáljanak arra koncentrálni, hogy a konkrét lépések, amiket tettek a jogszabályalkotásban, azok milyen eredménnyel jártak. Mert az, hogy lehet lengetni néhány jogszabályt, ez azért van, mert az önök kormányzása... - sajnos a minisztériumok többsége tele van jogászokkal, és azt hiszik, hogy megoldást jelent valamire az, hogy idehoznak egy jogszabály-módosítót, benyújtják, elfogadják, és ezzel megoldódik a probléma. Pedig ezen jogszabályok alkalmazásának a hiánya az, ami a jog halálát jelenti, és miután a jogalkalmazás nem valósítja meg ezeket a szigorított Btk.-s elvárásokat a közélet tisztasága elleni bűncselekményekkel, mindaddig, amíg Polt Péter nem jár el nagyon-nagyon kemény kézzel

ezekben az ügyekben, addig sajnos önökre és a kormányzásukra mindvégig a korrupció árnyéka fog vetülni, és ez nem változik mindaddig, amíg a helyzet így marad. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kész Zoltán képviselő úr, független, parancsoljon!

KÉSZ ZOLTÁN (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Van némi báj abban, hogy a Fidesz csak elmúltnyolc évezni meg kovácsbélázni képes a mai vitanapon, és azt látom, hogy az az egyetlen érv a kormánypárt részéről, hogy ha ti loptatok, akkor nekünk is szabad.

(19.40)

De hagyjuk a sárdobálást, és inkább beszéljünk javaslatokról. Lenne két javaslatom ebben a témában. Az egyik az, hogy a közpénzek kapcsán a korrupciós ügyekben legyen gyorsított bírósági eljárás, és ne kelljen évekig várni egy-egy bírósági ítéletre. A második javaslat pedig az ellenzéki képviselőtársaim felé szól. Felkérem a pártokat, hogy közösen keressünk egy konszenzusos személyt, egy árnyékfőügyészt a Fidesz őrző-védő cége, a Polt Péter vezette ügyészség helyett. Ez a személy dokumentálná a korrupciós eseteket, és kormányváltás esetén átadná a dokumentumokat. Úgy érzem, ez nemcsak a képviselők ügye, hanem mindenkié, ahol közpénz forog.

Sajnos, Hollik képviselőtársam nincs már itt. Ő az elején azt mondta, hogy csak az ellenzékben létezik a korrupció. Most elmesélem, hogy választókerületemben, Veszprémben is éppen az évtized korrupciós botrányát éljük. A belső ellenőrzés súlyos hiányosságokat tárt fel a veszprémi intézményi szolgáltató kapcsán: például szabálytalan közbeszerzés, közgyűlési döntés semmibevétele. A fideszes polgármester ennek ellenére mégis hármásra osztályozta ennek a vezetőnek a munkáját. Papíron próbatakarításokat hajtottak végre veszprémi oktatási intézményekben, de a gyanú szerint ezeket nem hajtották végre, csupán a közpénzek kiszivattyúzása történt. Már nyomozás folyik, melynek szálai a fideszes alpolgármesterig vezetnek, akinek a házépítési ügyét vizsgálják. A fideszes polgármester hónapokig takargatta a helyi ellenzéki politikus által feltárt botrányt, de a minap feljelentést tett, amivel egyértelművé tette a saját felelősségét.

A közpénz gyanú szerinti ellopása a helyi időközi választást megelőző időszakban történt, a fideszes jelölt a már említett gyanúba került alpolgármester, így felmerül ebben az esetben a törvénytelen kampányfinanszírozás gyanúja is. A Fidesz helyi szervezete mélyen hallgat az ügyről, a máskor oly harcoss párt egyik tagja sem utasítja vissza a vádat.

A vitanap elején Kontrát képviselőtársam azt mondta, hogy az igazságszolgáltatás kideríti az igaz-

ságot. Államtitkár úr, én is bízom benne, hogy Veszprémben is ki fogja deríteni az igazságot az igazságszolgáltatás, hiszen én is és a veszprémiek is ezt várjuk. Biztatom az itt jelen lévő jobbikos és LMP-s képviselőtársaimat is, hogy helyi szinten is bátorítsák a képviselőiket, hogy merjenek megszólalni ebben az ügyben, és lépjenek be abba a független vizsgálóbizottságba, amit én indítványoztam éppen a múlt héten.

A végén kis statisztika arról, hogy mi az, ami visszahúzza az országot a régió országaival szemben. Ez pedig a kormányzati favoritizmus, hiszen a World Economic Forum idevonatkozó indexe alapján azt látjuk, hogy ebben a kategóriában Magyarország a 125. a világ országai közül, tehát nálunk is burjánzik a bürokrácia, növekszik az állam szerepe mindenhol. Pedig minél kisebb az állam, annál kevesebb a korrupció.

Ezért kérem a képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatomat, legyen egy valódi ellenzéki konszenzus. Köszönöm szépen. *(Taps a függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces kör következik. Z. Kárpát Dániel képviselő úr az első, Jobbik. Tessék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az imént a gazdasági életet kiszárító és mindent átható korrupció kapcsán egyik fideszes képviselőtársam elmondta, hogy a kormány megpróbált mindent megtenni, hogy a vállalkozók minél kevésbé tudjanak trükközni az adófizetéssel.

Eleve furcsa ez az alapvetés abból kiindulva, hogy az uniós rekorder 27 százalékos áfa tulajdonképpen a csalások és a korrupció melegágya, és a kezdetben kialakulni látszó fordított áfázás csak akkor fejtheti ki ellenhatását ezzel szemben, ha azt a régiós országok teljes körében a lehető legtöbb területen bevezetik. De meg kell hogy jegyezzük, a magyar kormányzati tevékenységről szóló sikerpropagandát legalábbis alássa az, hogy míg az uniós átlagban 15-16 százalék az áfarés, Magyarországon ez még mindig 25 százalék körüli szinten áll. Ez az a hatalmas hiányzó pénzösszeg, amely a reálisan meglévő gazdasági folyamatokból következően beszédendő áfa és a valóságban beszédett adók között áll. Korábbi adatokból kiindulva volt olyan év, 2012, amikor 3700 milliárd áfát kellett volna a gazdasági folyamatok alapján beszédeni, mégis csak 2800-at sikerült. Tehát egy 900 milliárdos, később 1000 milliárdos, majd annál egy kicsit nagyobb áfarés folyamatosan fojtogatja a gazdaságot. Ennél nagyobb jele nincs annak, hogy egy csaláscunami zajlik a magyar gazdaságban, és ennek javításában bizony a kormányzat nem tudott kellő eredményt felmutatni, nem érte el még az egyébként nem túl fényes uniós átlagos sem.

Mégis hogy válaszolt erre? Ez megint csak az OECD-statisztikákból derül ki. Egy olyan túladóztat-

tott nemzetgazdaságot hozott létre, ahol ezt a hiányt nemcsak a magyar kis- és közepes méretű vállalkozások túladóztatásával pótolta, hanem bizony azzal is, hogy ha megvizsgáljuk egy átlagosnak sajnos már nem mondható, de statisztikai átlagot képező kétkezes, kétgyermekes háztartás bevételeit, akkor azt látjuk, hogy a vizsgált OECD-tagországok körében a 4. legdurvábban adóztatott gazdasági egység ilyen szempontból Magyarországon lelhető fel.

Tehát a magyar családokat terhelik a 4. legnagyobb adóterhellel, ami egészen elképesztő. Ilyen közegben adóügyekről és gazdasági fellendülésről beszélni legalábbis nevetséges. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Bánki Erik képviselő úr, Fidesz, két percben!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Burány Sándor képviselő úr felvetésére válaszolnék, miszerint a Magyar Nemzeti Bank vezetői olyan gazdaságpolitikai szabályozó eszközök alkalmazását vezették be, amely szerinte a kormány gazdaságpolitikáját támogatja, illetve a vezetők szerinte tisztességtelen pénzeket vesznek fel.

Nos, Simor Andrásra szeretnék visszatérni. Simor András annak ellenére, hogy a Nemzeti Bank 2012-es pénzügyi terve 203 milliárd forintos hiány volt, Simor András az előző évek során is felvette folyamatosan a jutalmat, melynek köszönhetően az éves bére meghaladta a 150 millió forintot. Mondom, tette ezt mindannak ellenére, hogy a jegybankot nem tudta nyereségesen működtetni, és a veszteséget, mint ahogy a tisztelt képviselőtársaim is tudják, nem másnak, mint a magyar államháztartásnak, a magyar költségvetésnek kell pótolni. Ennek ellenére a Matolcsy György által vezetett jegybank még a 2012-es évben a 203 milliárd forintos veszteséggel szemben 23,6 milliárd forintos nyereséget tudott realizálni úgy, hogy közben a bérrendezésre is sort kerített. Hogy, hogy nem, nem a vezetők, tehát az elnök és az elnökhelyettesek bérét emelte, hanem az alkalmazottak bérét emelte annak érdekében, hogy a tehetséges munkaerőt Magyarországon tudja tartani.

Nem gondolom, hogy ez a bérpolitika támadható lenne. Az viszont mindenképpen támadható, hogy olyan esetben vesz fel egy jegybankelnök jutalmat, nem kis tételben, tehát több tíz millió forintos tételben, amikor a jegybank működése az egyébként elvárható kívánalmaknak nem tud megfelelni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Banai Péter Benő államtitkár úr jelentkezett szólásra. Tessék!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök

úr. Z. Kárpát Dániel képviselő úr olyan dolgokat említett meg, amelyek, azt gondolom, tényszerűen nem igazak. (Z. Kárpát Dániel: *Idéztem, nem említettem!*) Engedje meg, képviselő úr, hogy az áfarés kapcsán hadd hívjam fel a figyelmét az Európai Bizottság 2015 tavaszi elemzésére, amely értelmében a magyarországi áfarés már 2013-ban is kisebb volt, mint a lengyelországi, szlovákiai vagy romániai. (Z. Kárpát Dániel *közbeszól.*) Az épp már többször említett kormányzati intézkedéseknek köszönhetően ez a rés jelentősen csökkent.

Tehát azt gondolom, pont egy olyan területről beszélhetünk, ahol a magyar sikereket több ország kívánja követni, és amely intézkedések, például az online pénztárgéprendszer bevezetése vagy az EKÁER, vagy a számlaösszesítő használata pont azt célozták, hogy fehérebb legyen a gazdaság. Ezt sikerrel valósította meg a kormány. Ennek köszönhető, hogy számtalan többletkiadásnak és bevételcsökkenésnek, lásd családi adókedvezmény, megvan a fedezete. Úgyhogy e tekintetben nem tudok egyetérteni képviselő úrral abban, hogy egy túladózott gazdaságról beszélünk. Nézzünk meg, GDP-arányosan milyen mutatóink voltak 2010-ben, és jelenleg milyen mutatóink vannak. Jelentem, nincs túladóztatás. Úgy sikerült stabilizálni az államháztartást, hogy az említett mutató, GDP-arányos beszédett adók összege nem növekedett.

De akkor hadd mondjak megint konkrétumokat a családok világából. A családi kedvezmény jövőre 260 milliárd forint pluszt hagy a családoknál. A személyi jövedelemadó kulcsa csökken. Ami pedig a kkv-k adóterheit illeti, csak három dolgot hadd emeljek ki! A 2010-ben megválasztott kormány egyik első intézkedéseként a kkv-k társaságiadó-kulcsát 10 százalékra csökkentette 19 százalékról, majd később bevezette a kata, kiva kedvezményes adónemeket is. Tehát azt gondolom, hogy nemcsak a családok, hanem a kkv-k adózása igenis kedvező irányba mozdult el. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok pad-soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varju László képviselő úr, független, két percben!

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, ön is elsősorban azzal próbálkozik, hogy mindazokat beszározzák, akik szólnak az önök korrupciója ellen. Megpróbálnak felemlíteni akár 15-20 éves ügyeket, miközben nem beszélnek arról, hogy ebben az évben az önök barátai hova tüntettek el a Quaestor-vagyonból 150 milliárd forintot. Önök a felelősek ezért.

Önök a felelősek azért, hogy a trafikokból a fideszes társaiknak juttattak, például a miskolci kórház főigazgatója családjának 12 darab trafikot juttattak akkor, amikor önök egészségre, fiatalokra hivatkoznak, amikor a dohánykereskedelmet újjászervezték.

(19.50)

Önök beszélnek? Akkor, amikor Andy Vajának olyan pénzeket juttattak, és olyan lehetőséget kapott koncesszióban, amit, azt gondolom, hogy semmilyen európai országban nem lehetne megtenni, és mindent egyébként - önök pontosan tudják - offshore-cégen keresztül kilopja, kiviszi Magyarországról, és önök erre hivatkoznak. Mindezt természetesen azért tehetik meg, mert akkor, amikor tisztességes emberek a feljelentésüket megteszik, akkor az önök legfőbb ügyésze ezeknek az embereknek védőügyvédjévé válik, és ő az, aki vigyáz arra, nehogy az ehhez hasonló cselekedetekről bebizonyosodhasson az a bíróság előtt, hogy ez bűncselekmény.

Éppen ezért az ellopott törvényhozással és annak keretében mondhat ön olyanokat, aminek semmi köze nincs a valósághoz. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. (*Kész Zoltán tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP, két percben.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen. Én csak Banai államtitkár urat szerettem volna megkérdezni - amikor felmerülnek ezek az adóügyek, már Bánki Erik képviselőtársunk is említette ezeket, amelyek kis adóelkerülésekkel kapcsolatosak, amit akár kis- és közepes vállalkozásoknál önök tapasztaltak vagy a NAV tapasztalt, akkor ezekhez az ügyekhez képest, amiről most beszélünk, ezek piti adóelkerülések, kis adócsalások. Amiről beszélni kell ebben az ügyben, mondjuk, a szervezett bűnözés, aki határokon átvívelően hozott hatalmas áfacsalásokkal élelmiszert, és kikerülte ezzel az adózást; és arról kell beszélni, hogy ebben hogy volt benne intézményesítetten a NAV rendszere, hogy kik fedeztek ezeknek.

Tehát ne ezeket a kicsiket próbáljuk már meg előszedni, és arról beszélni, hogy akár az áfával, akár mással hogy próbálták kikerülgetni, mert mikor itt beszélünk, akkor a társadalomnak azon reakciójáról kell beszélnünk, hogy maga a kormányzat, a NAV, akinek feladata lenne, hogy ezt megelőzze, hogyan vesz ezekben részt, és hogyan részese mindennek a folyamatnak. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Banai Péter Benő államtitkár úr, a kormány nevében.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon röviden: először is az áfacsalásokat illetően azt gondolom, hogy a kormány büszkén állhat bárki elé. Ami a nagymértékű nemzetközi csalásokat illeti: az EKÁER rendszer pont az áruk papíron történő megutaztatását és az ebből csalt áfák csökkentését célozza; egyszer.

Képviselő úr említette Tállai miniszterhelyettes urat azzal az úgymond váddal, hogy a kormány csak

2012-től élt az egyes mezőgazdasági termékek tekintetében a fordított adózás lehetőségével. Tényszerűen el kell mondjam, hogy a 2010-ben hivatalba lépett kormány azonnal munkához kezdett ezen a téren, viszont nem szuverén tagállami hatáskör egyes termékeknél a fordított adózás bevezetése, hanem az Európai Bizottság jóváhagyását kellett kérni. Tehát bizony eltelt valamennyi idő, ameddig az Európai Bizottságtól megkaptuk a jóváhagyást, de hangsúlyozom, 2010-ben is azonnal lépett a kormány ezen a területen.

Végezetül a NAV szervezetét illető kritikákra azt el kell mondjam, hogy ha konkrét információ van, konkrét üggyel, konkrét személlyel szemben merül föl gyanú, akkor azt gondolom, mindenkinek kötelessége azt jelenteni a megfelelő hivatalos szerveknél. Én mindenkit erre biztatom. A minisztérium pedig arra törekszik, hogy a NAV minden tekintetben szabályosan végezze a munkáját, és egyébként a szervezetrendszer átalakítása, a központi felügyelet, az, hogy Tállai miniszterhelyettes úr egyben az adóhatóság átalakítását szervező kormánybiztos, azt gondolom, azt is jelzi, hogy a kormány kormányzati szinten, kormánytisztviselői szinten, vezetői szinten tartja kiemelten fontosnak a NAV minél hatékonyabb és minél tisztább működését. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Visszatérünk a képviselői felszólalásokhoz. Ezek sorában elsőként Font Sándor képviselő úr, Fidesz.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Véleményem szerint azért érdemes általunk esetleg ismert történeteket itt visszamenőleg is felemlíteni, hogy egyáltalán tisztázzuk, hogy hiteles-e az a vélekedés, az a vád, amit az ellenzék itt megpróbál a kormányoldal felé felhozni a korrupcióval kapcsolatban. Ezért nem értek egyet Varju László azon érvelésével, hogy így nincs értelme ennek a vitának. Először is az ellenzék kezdte, kezdeményezte ezt a vitát. Tudnia kellett, hogy nem maradhatnak véleményünk szerint erkölcstelen vagy netán bűnesetek fedetlenül, azaz felfedés nélkül, itt akkor ez elő fog kerülni. Két olyan esetet szeretnék felhozni, amely az általam való felvetésekre került napvilágra, és ez ügyben mind a parlament, másik esetben vizsgálóbizottság is próbált eljárni.

Az egyik ügy a Magyarországi LEADER Közhasznú Egyesület ügye. 2008-ban december 1-jén a Magyarországi LEADER Közhasznú Egyesület, ez egy civil egyesület, kéréssel fordul az FVM-hez, hogy adjanak már ugyan nekik 500 millió forintot, mert nekik nagy ötletük lenne, hogy hogyan kell a válsághelyzetet kezelni, és ezt ők akkor kommunikálnák is valamelyest.

Rendkívül erős lehetett ez a kérés egy civil szervezettől, mert ebben az időszakban az FVM 100 millió forintnál kevesebb összeget adott több mint

200 civil szervezetnek bármilyen kérés esetében. Itt egyetlenegy szervezet jön, hogy nekik 500 millió forintot adjanak. Az erő biztos, hogy vele volt ezzel az egyesülettel, mert 20 napon belül átutalták a számlájukra az 500 millió forintot. Húsz napon belül! Úgy, hogy közben egy kormányülésnek is döntenie kellett a tartalékokból való lehívásról, mert az FVM-nek ekkor már nem volt pénze, év vége felé közeledtünk. December 21-én a számláján volt a pénz ennek az egyesületnek.

Amikor elkezdtem érdeklődni: na, de ugyan miért fontos egy ilyen egyesületet ilyen mértékben támogatni, és mire is kérték ezt a pénzt, folyamatos írásbeli kérdéseimmel mintegy másfél évig foglalkoztam ezzel az üggyel, közbenső levélben Gráf miniszter úr, az agrártárca akkori minisztere rendelkezésre bocsátja a háttérszerződést. Ebben a kérelmező egyesület azt mondja, hogy ezt az 500 millió forintot úgy szeretné elkölteni, hogy megalapozó tanulmány előkészítésére 60 millió forint; honlapfejlesztés 50 millió; módszertani háttér kidolgozása 70 millió; rendelkezésre állás, konzultáció 50 millió; megyei rendezvényszervezés 100 millió; országos rendezvény lebonyolítása 20 millió; tájékoztató kiadvány készítése 60; összefoglaló tanulmány készítése 50; projektmenedzsment 40 millió forint. Rendkívül jól megfogható tételeket soroltak fel, érzékelhetően, de valahogy a szerződéskötő ezt nem érzékelte, aki aláírta a szerződést. Ez Gógös Zoltán államtitkár volt abban a pillanatban, aki végül is úgy érezte, hogy ennek a kérésnek alapja van, ezt írjuk alá. Számomra ma is kérdés, hogy miért nem Gráf József írta egyébként alá azt a szerződést, de summa summarum, Gógös Zoltán aláírja ezt a szerződést.

Egyre mélyebbre megyünk az ügyben, és szeretnénk tudni, hogy kik ennek a szervezetnek az igazi arcai, személyei. Az interpellációm során, amely szintén egy közbeeső része volt ennek a másfél éves levelezgetésnek, kiderül, hogy az interpellációm időpontjában ennek a szervezetnek az elnöke Kocsisné Rátkai Melinda, ő akkor éppen az MSZP dombóvári szervezetének volt az alelnöke; Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP Hajdú megyei listájának akkori önkormányzati jelöltje, ma már országgyűlési képviselője itt az MSZP-nek, szintén elnökségi tagja ennek az egyesületnek; Debreceni Lajos, Békéscsaba MSZP-s polgármesterjelöltje 2006-ban, szintén elnökségi tag; valamint Molnár Katalin, Nógrád megye, Kazár település MSZP-s polgármestere. Aha! Így már talán érthető, hogy mi is történhetett, hogy 20 nap alatt a kéréstől kezdve átutalásra került a pénz. Írásbeli kérdéseim sokasága következtében Gráf József sem nézhette tétlenül, hogy vajon ez így rendben van-e, Kehi-vizsgálatot kezdeményezett. Nem folytatom, a vizsgálat végeredménye, hogy mintegy 300 millió forintot nem tudtak leigazolni ennél a szervezetnél, hogy azt mire is költötték el. Kormányváltás következik be, kezdeményezzük ennek az ügynek a feltárását.

Szeretném jelezni, hogy most már a Fővárosi Ítéltáblától végzés van, mely szerint 200 millió forintnyi támogatás visszafizetésére kötelezte az egyesületet. De persze nincs miből. Ha itt lenne Bangóné Borbély Ildikó, megkérdezném, mint elnökségi vagy volt elnökségi tagot, hogy mit is csinál most ez az egyesület. Van még egyáltalán? Mire költötték el a pénzt? És a visszafizetésre van egyáltalán esély? Tartok tőle, hogy nincs esély, de hogy a bűncselekmény talán megalapozott is lehet, ezért az FM 2015 nyarán különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntette és más bűncselekmények megalapozott gyanúja miatt nyújtott be vádindítványt pótmagánvádlóként ez ügyben.

(20.00)

Jelenleg itt tart az ügy. A szereplők itt vannak, az érintettek, az aláírók, a felhasználók - Gógös Zoltán aláíró, a mögötte ülő Bangóné Borbély Ildikó felhasználó volt. A pénz, 500 millió forint, úgy tűnik, kézen-közön eltűnt.

*(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Egy másik ügy, amely szintén a kezdeményezésre került napvilágra, picivel régebbi, 2001-re nyúlik vissza, amikor a VPOP végzi a munkáját, és a Zwack Unicum Rt.-nél egy vizsgálatot kezdeményez jövedéki ügyben. Kiderül, hogy a Zwack Unicum Rt. rosszul sorolja be az egyik termékét; azt, hogy „roszszul”, nagyon erősen idézőjelbe teszem, mert ez azt jelentette, hogy a vámtarifaszám alá való soroláskor ez után a termék után neki csak 125 forint jövedéki adót kellett fizetni, viszont ha úgymond helyes vámtarifaszám alá sorolta volna be a terméket, akkor 295 forint a jövedéki adó mértéke. A vámhatóság ezt feltárja, és mintegy 2-2,5 milliárd forint adóhátralékot állapítanak meg, még büntetési tétel nélkül. Ez már azért nem semmi, mondhatnánk.

Időközben, 2002-ben Zwack Péter az SZDSZ parlamenti képviselője lesz, illetve az SZDSZ-frakció tagja lesz. Ez egy kicsit bezavar az egész eljárásba, mert maga a vámhatóság végzi az ügyet, a VPOP Vegyvizsgáló Intézetéhez kerülnek ezek a termékek, hogy tisztázzák, hogy valóban ez a szeszipari termék milyen vámtarifaszám-besorolás alá, azaz milyen adómérték-kötelezettség alá kell hogy essen. A vegyvizsgáló labor egyértelmű állítása, hogy téves volt az eddig könnyített adó alá való besorolás, a nagyobb mértékű adó alá való besorolást kell tenni.

Időközben Zwack Péter lemond parlamenti képviselőségéről, 2002. 11. hóban. Ekkor már másfél éve megy a vizsgálat, és felkerül a Pénzügyminisztérium legmagasabb szintjére az eljárás. Ebben az időben egyébként éppen Burány Sándor - aki még délután itt volt, most nincs itt - volt a Pénzügyminisztérium

politikai államtitkára. 2003 márciusában egy VPOP főigazgatói értekezlet van. Ennek a jegyzőkönyvét az a vizsgálóbizottság, amelyet vezettem, megkapta. Ebből a jegyzőkönyvből hadd idézzek! A VPOP főigazgatói értekezleten azt mondja az eljáró parancsnok: Burány úr kérése az ügyvel kapcsolatban az, hogy a kivizsgálást követően találjon valamilyen megoldást a testület, figyelemmel az ügy érzékenységre. Burány úr egyébként néhány nap múlva lemond mint politikai államtitkár a PM-nél, átmegy miniszternek egy másik tárcához, de ez már egy másik történet. Helyébe lép Veres János államtitkár úr a Pénzügyminisztériumban. Ekkor már felszínre jön a hír, hogy itt valami nincs rendben. Arnold Mihály kezdeményezi, hogy az ügyben induljon büntetőeljárás, és ezt ő mint parancsnok megírja a Pénzügyminisztérium felső vezetésének. Elutasító választ, illetve nemleges üzenetet kap. Arnold Mihály ekkor lemond egyébként, ha valaki emlékszik erre a 2003. tavaszi időszakra.

Viszont Veres Jánosék kreatívak. Megfogadják Burány Sándor tanácsát, hogy találjanak valamilyen megoldást erre az ügyre. A VPOP vegyvizsgáló laborjának technikai elemzését nem fogadja el a Pénzügyminisztérium, megmásítja, és azt mondja, hogy egyébként a Zwack Unicum Rt.-nek van igaza. Mondom, a tét nem kicsi, 2,5 milliárd forint adóhátralék, és erre jön a sokszoros büntetés még ilyenkor, ha megállapítják az adóhátralékot. A Pénzügyminisztérium felülírja az ő felügyelete alá tartozó VPOP vegyvizsgáló laborjának az elemzését, és azt mondja, hogy minden rendben volt.

De ekkor még van egy kis baj. Tudjuk, hogy minden ilyen eljárás öt évre, bizonyos esetekben még hosszabb időszakra visszamenőlegesen is ellenőrizhető, azaz feltárható. Ezért 2003 őszén egy olyan jövedékitörvény-módosítást nyújtanak be - a nagy jövedékitörvény-csomagban egy aprócska kis részt, a 21. § megnyitását -, amelyben szó szerint leírják, hogy vámtarifaszám-besorolással kapcsolatos ügyekben érintett cégek adóhátralékát, adókötelezettségét és jogkövetkezményét a törvény életbe lépése után nem lehet visszamenőlegesen vizsgálni. Itt véget ért a történet. Ilyen jogszabályalkotást - én megnéztem - 1990 óta nem láttunk, hogy maga a kormány hozott egy olyan döntést, hogy azokat, akik egyébként vélhetőleg szabálytalan eljárással adóhátralékot halmoztak fel, visszamenőlegesen úgy mentesítette, hogy ezen törvény életbe lépése miatt még azt is megtiltotta, hogy eljárást vagy bármilyen jogkövetkezményt meg lehessen állapítani. Ez a szeniális, ügyes húzás az akkori pénzügyminiszter, Veres János pénzügyminiszter államtitkárságától kormány által benyújtott indítványként érkezett a zárószavazások körébe.

No, én csak azért szerettem volna, kedves Varju László, ezt a két, általam nagyon ismert esetet fölleveníteni, hogy önöktől egy kicsit rosszul hangzik az, amikor - tudom én azt, hogy politikai célzattal, de - bennünket korrupcióval vagy korrupció gyanú-

jával próbálnak meg vádolni. Én ezekkel a tényekkel, ezekkel az esetekkel próbáltam ezt feleleveníteni, hogy hiteltelen az önök szájából ez a rágalmozási eljárás. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Gógös Zoltán képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Font Sándor sokkal óvatosabban fogalmazott, mint az engem korábban rágalmozó képviselőtársai, ezért most mondom, hogy téged nem foglak följelenteni, Sanyi. *(Derűlt-ség. - Font Sándor közbeszól.)* Mindenkit följelentetem egyébként, aki ebben az ügyben valótlanúságot állított. De azért egy dolgot tisztázzunk: valóban volt egy pótmagánvád a minisztérium részéről, mert még annyi esze sincs a jogi főosztálynak, hogy mert nem tudja, hogy közhivatal ügyészségi feladatot nem vehet át, ezért ez az ügy másodfokon is lezárásra került, de természetesen a minisztérium ellen is elindítottam az eljárást. Ugyanis ez a történet nem szólt semmi másról, mint arról, hogy megfelelő politikai lejárata legyen, ugyanis én nem gondolom, hogy a fideszes irányítás alatt levő ügyészség nem korrektül vizsgálta volna ki ezt az ügyet, és le is zárta - nem most, hanem még tavaly - bűncselekmény hiányában úgy, hogy az én nevem egyébként sehol elő se került, mert ismeretlen tettes ellen nyomoztak.

Ennek ellenére fideszes képviselőtársaim pénzmossástól kezdve engem mindennel vádoltak. Meg lehet ezt tenni egyébként, nincs ezzel gond, de azt is tudni kell, hogy ezért mindenkinek felelni kell. Hozzáteszem, én senkitől nem kértem pénzt - csak azt, hogy álljon ki, és mondja azt, hogy hazudott -, szemben azokkal, akik engem pereltek be más ügyben hitelrontásért, többek között Fazekas miniszter úr, aki első fokon el is vesztette ellenem a pert. De ha már korrupcióról beszélünk, azért elég izgalmas, hogy Fazekas miniszter urat az az ügyvéd védi, aki egyébként több tíz milliós megbízást kapott a minisztériumból. Ennyire nem kellene kicsinyesnek lenni, ugyanis nincs a koporsó után utánfutó, kedves barátaim.

Én azt gondolom, hogy a mai napnak egyértelműen sok tanulsága van; ja, és üdvözlöm szenátor asszonyt is, aki a Lockheed Martinnál járt el annak idején az ügyben, meg nagyon sok mindent tudnék én is mondani. Lehet, hogy egy-kettőt majd azért mondok, főleg a frissebbeket, mert erről még nem tud mindenki.

De azért én azt hiszem, hogy legalább annyit vonjunk már le ebből a napból, hogy azzal persze sokat ártunk magunknak meg egymásnak, hogy itt mindenki megpróbálja a másikat vádolni, de talán egyetlenegy javaslat hangzott el - és nem most először, ezt meg kell mondjam - Vona elnök úrtól, hogy

talán lehetne olyan dolgokat csinálni, amit egyébként mi is nyújtottunk be, rengeteg ügyet, hogy hogy lehetne megakadályozni a korrupciót; megakadályozni nem lehet, hozzáteszem, de legalább megfékezni, csak ha rendszerszerű a dolog, akkor nehéz. Én azt mondom, hogy tekintsük úgy ezt a mai napot, hogy mindenki jelentse föl saját magát, és indítson saját maga ellen vagyonosodási vizsgálatot. *(Magyar Zoltán tapsol.)* Most nyugodtan megteheti mindenki, vagy akár beszéljük meg, hogy egyik a másikunkat följelenti. Ugyanis szerintem annál, akinek nincs takargatnivalója, főleg olyanok, akik 25 éve a politikából élnek, és soha életükben más normális kereső foglalkozásuk nem volt, elvileg tiszta kell hogy legyen a kép. De, képviselőtársaim, amikor itt azt látjuk, meg azt látja a közvélemény, hogy felelős vezetők, mondjuk, az egymillió forintos nettó jövedelem mellett hatmilliót, meg nyolcat, meg tízet költenek, meg mikor már az ötvenedik házat építik meg veszik maguknak, akkor azért egy kicsit el kellene gondolkodni azon, hogy nem kellene ilyenkor azt mondani legalább, hogy fiúk, jó, akkor ebből és ebből van. Jó, tudjuk, jó szülők vannak, vannak barátok, akik úgy adják a kölcsönt, hogy azt nem kell visszaadni, de azért szerintem annak csak utána kellene nézni, hogy mondjuk, miből utazgatnak emberek több millió forintos koncertekre, amikor Magyarországon az embereknek a 30-40 százaléka éheznek.

(20.10)

Hogy lehet egymillió öltönyt vagy zakót kidobni a kukába, névre szóló öltönyt, ki tudja azt kidobni, képviselőtársaim? Akinek legalább 10-15 millió forint havi jövedelme van, mert annak nem számít semmi. *(Balla György: Hogy tudnak Mercedesszel járni?)* Igen, 15 évessel, ami éppen most égett el, vettem is helyette 3 millió forintos autót egyébként, csak jelzem. És meg kell mondjam, hogy én nem... Tudják, képviselőtársaim, mikor építkeztem utoljára? '78-ban. *(Dr. Vas Imre: '78-ban?)* Ha csak a saját környezetemben megnézem a politikustársaimat, hogy hány házat építenek, építettek, már akkor el kellene gondolkodni, hogy miből. Én egyébként, csak jelzem, és mondom elnök úrnak, hogy 2006-ban elterjesztették, hogy az összes föld az enyém a pápai elkerülő út mellett, nyilván tudták pontosan, hogy miről szól, ekkor én nyilvánosságra hoztam mindenkinek a vagyonyilatkozatát, még olyanok is, olyanokkal is irattam, akinek egyébként nem kellett volna, és utána is lehetett nézni, mert 0,6 hektárom volt azon az elkerülő úton, csak jelzem. De ez nyilván jó volt, értem, azt már nem mindenki látta, hogy én azt nyilvánosságra hoztam, de azt a hírt, hogy az összes föld az enyém a pápai elkerülő mellett, azt persze mindenki tudta, mert megvolt arra a média akkor, hogy ebben megtegyék a szükséges lépéseket.

Én ezt javasolom magunknak, mielőtt itt bárki bármit próbál a másik fejére olvasni, hogy szálljunk

magunkba, és indítsunk el egy ilyen eljárást. Elő kell venni minden olyan ellenzéki javaslatot, tisztelt fideszes képviselőtársaim, amely a korrupció visszaszorításáról szól, és ha nincs takargatnivalója különösen az itt jelen lévő néhány fideszesnek, akiket beküldtek ide baleknak - azért ez vegyék már tudomásul! -, azok a figurák egyébként, akik két kézzel szórják a pénzt... Én ma két hírt néztem meg: Giró-Szász Andrásnak tíz hónap alatt 171 millióval nőtt a megtakarítása. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Jól spórolt!)* Ugye? Ügyes! *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Ügyes!)* A másik: nem indítanak eljárást a Rogán szomszédja ellen, aki 600 milliós megbízást kapott, meg 9 darab trafikot még korábban. Szóval ez a probléma, képviselőtársaim, ezzel kellene foglalkozni, ezek azok az ügyek, amelyek ha nem lennének ennyire nyilvánvalóak, akkor talán kicsit nagyobb lenne a mi presztízszünk is.

Vannak itt olyan ügyek, amik előtt az ember csak áll és néz. A legutolsó ilyen ügy az MVH vezetőjének vagy elnökének a nagyinterjúja, amikor ahelyett, hogy elmagyarázta volna, hogy miért nem fizetik a területalapú támogatásokat, kiáll, és mondja, hogy neki ki kellett rúgnia az állomány felét azért, mert milyen problémák voltak. Csak egyet nem tett hozzá: hogy azt az állományt ők nevezték ki 2010-ben, és abból az állományból négy felelős vezető büntetésben van, előzetesben, újra, mert kiengedték, most újra visszavitték, miután 80 fölötti a vádlottak száma abban az ügyben, ami a maffiából következett, egy olyan maffiából, ahol a kisebb halak rájöttek, hogy ha fönt, a tetején lehet lopni, akkor meg kell próbálni alul is, és csak ilyen másfél-két milliárdot akartak lenyúlni az uniós támogatásokból; hála istennek időben jeleztük, és már nem tudtak mit csinálni, kénytelenek voltak két napon belül előzetesbe rakni őket. Tehát én azt gondolom, hogy amikor valaki, egy felelős vezető kiáll, akkor azért erre is figyeljen, hogy legalább a látszatra vigyázzon.

Amit persze végképp nem értek - itt szóba került a rendőrség, és akkor mondom itt az államtitkár úrnak -, hogy két éve zajlik egy nyomozás egy olyan ügyben, ami énszerintem nem lehet kérdés. A minisztérium akkori közig. államtitkára elintéz egy olyan ügyet, hogy a főtanácsadója krumpliját, rohadtt krumpliját, amit állami pénzen megvesznek, osszák szét a falukban, úgy, hogy már előtte osztották, mielőtt a kormányhatározat megszületett, és ez a Tartalékgazdálkodási Intézeten keresztül ment. Ez milliárdos téma, csak szeretném jelezni. Font képviselőtársam, nem láttam, hogy ebben interpellált volna vagy kérdezett volna, pedig az ön választókerületéből is nagyon-nagyon sokan jelezték, hogy rohadtt krumplit kaptak, igaz, ingyen, de hogy abból semmi vetőkrumpli nem lett, az biztos. Miért olyan bonyolult ügy ez, államtitkár úr, mit kell ezen annyit vizsgálni? Ki adta a megbízást, kinek, ki vette, honnan - aztán két éve zajlik. Ezért nem hisz senki a rendőrségnek.

Vagy mondjak egy másikat: tettünk bejelentést fiktív lakcím ügyében Nagyesztergáron, kimentek a rendőrök, már azonnal lebukott a hölgy, akinél elvileg lakott az illető, hogy ott ő soha nem látta, de be volt írva a papírjába, hogy ő itt lakik. Lezárták, nem fiktív a lakcím, jogos volt neki a földpályázata. Utána mi történt? - ez egy tiszta friss ügy, még az államtitkár úr nem tudja szerintem, de lehet, hogy tudja. Miután megnyerte a földet, úgy gondolta, hogy ő neki van egy korábbi saját, kitétte hirdetésre, eladta 12 millióért, természetesen az állam azonnal élt az elővásárlási jogával, az NFA megvette, úgy, hogy előtte ő bérelt egy másikat, majd utána ő visszabérili úgy, hogy 60 év alatt térül meg az államnak. Azért ezen el kellene gondolni, nem, államtitkár úr? Főti vállalkozóról van szó, meg lehet nézni, 12 millióért élt az NFA az elővásárlási joggal, majd ugyanannak a személynek fél éven belül visszaadta bérbe a földet, ami soha az életben vissza nem térül. Ha ez nem korrupció, akkor semmi nem korrupció!

Nagyon sok mindent tudok még mondani, de nem biztos, hogy fogok, mert elég sok időt szántam arra, hogy Font képviselőtársamnak megválaszoljak, de azért még egyet mondom, azért a Hortobágyot csak mondom. Most kiderült, hogy kerültek elő marhák meg birkák a rendszerből, csak egy baj van, államtitkár úr: hogy véletlenül a szerencsétlen birka, aki nem igazán igazodott el a földön, bekeveredett egy másik csapatba, és ott megnézték a fülszámát, és olyan fülszáma van, egy olyan cég állományában van állítólag az a birka, amely három éve nem létezik. *(Sallai R. Benedek: Ezért nem tudja a Fazekas meg-számlálni! - Derűltég a Jobbik soraiban.)* Úgyhogy ezt csak azért mondom, mert volt Kehi-vizsgálat a Hortobágyon, volt minden, látjuk, hogy a marhákat kuttyákkal üldözik, hogy tapossák le a legelőt, mert éppen egy éve senki nem járt rajta, és még attól félnek, hogy majd nem kapják meg a támogatást. Azért ezekre oda kellene figyelni, aztán nem biztos, hogy az a megoldás, hogy még mindig annak a gengszterbandának a kezében hagyom, amely egyébként jó érzékkel sikeresen megszerezte a földet, na, nem azért, mert dolgozni akar rajta, hanem azért, mert jó támogatás jár utána. Szívesen lemegyünk, akár meg is hívom, államtitkár úr, menjünk le együtt, aztán nézzük már meg ezt, mert állandóan innen, a minisztériumban üzengetnek, ön is, meg a Lázár is, ahelyett, hogy a helyszínre menne, aztán meggyőződne róla, hogy mégis hogy is néz ki a magyar valóság.

Én azt hiszem, hogy... Mindegy, van még itt vagy 15 felírva, de a bőség zavara, már reggel el is mondtam, mert kérdezte valami rádió, hogy miről fogok ma beszélni, és az a probléma, hogy a bőség zavara van. Ezt egyébként csak úgy lehet megfogni, hogyha itt mindenki vesz egy nagy levegőt, aki úgy gondolja, hogy ő tisztességes, és megpróbálják maguk közül kirekeszteni azt, aki nem az. Csak az a baj - még egyszer mondom -, hogy itt most már olyan szinten megy a tetején ennek a rendszernek a korrupció,

hogy minden kishal vérszemet fog kapni, és folyamatosan korrumpálódik.

Az államtitkár úr főosztályvezető volt a minisztériumban, akkor is történt nagyon sok minden, ugye, mi megtörtünk annak idején, nem számított, hogy milyen... *(Dr. Bitay Márton Őrs: Én?)* Nem, nem, nem, a Benőről beszélünk. És azért azt is át kellene gondolni, hogy amikor már ezermilliárdos áfacsalás van, akkor nem kellene áfát csökkenteni esetleg? Nem ugyanaz a helyzet, mint az olajszőkítésnél, államtitkár úr, hogy egészen addig csaltak az olajjal, ameddig fel nem emelték a gázolaj árához a fűtőolaj árát? Csak itt meg le kellene vinni, nem föl, hanem le, aztán nem érné meg csalni, és semmivel nem lenne kevesebb bevétele az államnak. Egyszer kell nagy levegőt venni. Csak tudja, amikor elfogják egy nagy üzletlanc partnerét Győrben, másnap meg elég ugyanannak a nagy üzletlancnak a legnagyobb áruháza az összes pénztárgépével együtt, akkor nekem azt írja a Varga miniszter úr, hogy nyomozás van, három éve, csak jelzem, és nem adhat felvilágosítást. Azért ezen is el kellene gondolkodni, hogy hogyan lehet az, hogy 26 milliárdot tudnak csalni Magyarországon úgy a cukorral, hogy egy cukorgyárunk van. Miért kell havonta váltani a vámosokat, akik ebben nyomoznak? Tud erre valaki épeszű magyarázatot adni? Nyilván azért, mert valakinek az érdeke, hogy ez így folytatódjon, és ebből igen nagy pénz van. Amiket itt önök emlegetnek, azok ilyen kisstílű, piti ügyek, itt ezermilliárdos történet van, államtitkár úr, ezermilliárdos, az áfában is meg a többiben is! Ezekkel azért kellene foglalkozni!

Úgyhogy, képviselőtársaim, volt értelme ennek a vitanapnak nyilván, és én úgy gondolom, hogy kell is ezt folytatni. De az lenne a jó, hogyha a kormánypártok tényleg belátnák, hogy az nem mehet tovább, hogy úgy fedezik le magukat, hogy nem nyomoznak, aki ellen nyomoznak, azt utána lezárja az ügyészség, hogy ő úgy gondolja, hogy mégsem, ugyan minden megtörtént, de mégse, mert ezzel csak a bűnt takarogatják. Nem gondolnám, hogy a Fidesz összes politikusa meg képviselője korrump, de legalább próbáljuk már meg közösen megakadályozni, megállítani azokat, akik azok - talán még nem késő. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban. - Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Törő Gábor képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

TÖRŐ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Először is reagálnék Sallai képviselő úr demokráciával kapcsolatos felvetésére, hogy ezentúl az ellenzék vagy a kisebbség állítson elnököt, köztársasági elnököt, vagy egyéb kinevezéseket ő hajtson végre. Azt gondolom, hogy ez egy országban sem történik így; az Amerikai Egyesült Államoknak a magyarországi

nagykövete azért nagykövet, mert ő gyűjtötte a legtöbb támogatási pénzt.

(20.20)

A földdel kapcsolatos korrupciós vádra is reagálnék egy kicsit. Azt veszem észre, hogy képviselőtársamnak az a korrupció a földértékesítésben, amelyben ő veszít vagy nem nyer.

Reagálnék Varju képviselőtársam felvetésére is. Ő a gyermekszegénységet emlegette a felszólalása kezdetén. Csak jelzem, hogy amikor ő befejezte a képviselőségét, majd pár hétre rá újrakezdté, akkor felvette a végkielégítést. Jelzem, ez nem korrupció, teljesen törvényes volt, de számomra ez már-már úgy tűnt, mint amikor Simon Gábor gyalogolt az éhségmenet élén és a szegénységről beszélt.

Amikor erre a vitanapra készültem, próbáltam kiválasztani azokat a médiában megjelent címszavakat, amelyek szinte minden sajtótermékben megjelentek. Összehasonlítottam az Indexet, az Origót, a Népszabadságot, a Magyar Nemzetet, a HVG-t, a Heti Választ, és azok a címszavak, amelyeket felsorolok, minden egyes médiumban megjelentek, pártállástól függetlenül a kötődésüket vizsgálva. Ilyen Juhász Ferenc közreműködése Fapál László lakásvásárlásában, a feketekassza a józsefvárosi MSZP-nél, több száz millió forint Simon Gábor számláján, Híszékeny Dezsőt hivatali vesztegetés elfogadásával vádolják, áron alul eladott ingatlanok Terézvárosban, négyszeres áron továbbadott kereskedelmi kirendeltség Moszkvában, a Demokratikus Koalíciónál másfél milliárdos megbízás Brüsszelből az Altusnál, hűtlen kezelés Sukorón, Vadai Ágnes honlapügye, és a Jobbiknál is, bár ők azt mondják, hogy sokszor emlegetjük, de mégiscsak magyar színekben már-már majdnem egy hazaáruló van az Európai Parlamentben, Kovács Béla *(Taps a Jobbik soraiban.)*, a Jobbik nem tudott elszámolni a közpénzekkel, az alelnök cégét cégtetemőbe fantomizálták, iráni, török és orosz üzletemberek pénze van a Jobbikban. *(Zaj a Jobbik soraiban.)* Ezek közül választottam olyat, hogy megfeleljek Sallai képviselő úrnak.

Két olyan ügyet választottam, amelyek valóban börtönt járt ügyek. Az egyik a Hunvald-ügy - tudjuk, hogy közel két évet töltött börtönben -, a másik pedig a Zuschlag-ügy. Nem rabolnám tovább képviselőtársam idejét, mivel teljesen világos, hiszen a Hunvald-ügy a nyílt színen ment le 2008 tavasza óta. Tudjuk, hogy mi történt, mit csinált 2008-ban, tudjuk, hogy mit csinált 2009-ben, tudjuk, hogy mi történt 2010-ben, milyen cégek milyen megbízásokat kaptak. De ugyanez látszott a Zuschlag-ügynél is, amely 2005-ben kezdődött, tudjuk, hogyan, hány közreműködéssel kit hallgattak ki, beleértve a miniszterelnököt, államtitkárokat, minisztereket, és azt is tudjuk, hogy 15 társával együtt indult ellenük eljárás. S mint látható, Hagyót, Zuschlagot és bűntársaikat leginkább az érdekelte, hogyan lehet minél többet kimarkolni a közösből.

Szeretném felhívni egy pozitív példával a figyelmet arra, hogyan lehet az előbbieken elmondottakkal szöges ellentétben növelni a köz vagyont, és megemlíteném azt az EKÁER-t, amelyre államtitkár úr már kitért egyszer, amely által a korrupcióval 2016-ban mintegy 60 milliárd forint többletbevételre tehet szert a magyar állam, a magyar államkassza. Azt tudom mondani, hogy ezzel összefüggésben zongorázni lehet a különbséget az ellenzék és a kormánypárt között. Ezt tudom mondani Novák Adolfnak is. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tudom, hogy nagyon késő esti órán vagyunk, de kérem, tiszteljük meg egymást azzal, hogy meghallgatjuk a másikat. Ez Novák Előd képviselő úrnak is szól.

Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Szilágyi György képviselő úr, Jobbik-képviselő-csoport. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én nem ígérem, hogy annyira magasröptű felszólalásom lesz, mint az előttem szólónak, de megpróbálom összeszedni azt, amit én gondolok erről az egész ügyről.

Tisztelt Képviselőtársaim! A korrupció mai mértékére vonatkozóan számos nemzetközi kutatás és számadat becslése áll rendelkezésünkre, amelyek valóban lehangolóak. Ennél is sokkal beszédesebb azonban a társadalom nagy részében kialakult immunitás a korrupcióról szóló hírek hallatán. Ez sajnos nemcsak hogy beszédes, hanem lesújtó is, ugyanis híven tükrözi a politika és a társadalom viszonyát. Az a jelenség, hogy lényegében nem telik el úgy hét, hogy a média ne adna számot valamely közismert élvonalbeli fideszes politikus vagy éppen Fidesz közeli üzletember - finoman fogalmazva - újabb húzásáról, odavezetett, hogy az emberek már csak tudomásul veszik ezeket a történéseket, meg sem rökönödnek rajta.

Hogy gyakorlati példákkal is éljek, már fel sem kapják a fejüket az emberek arra, hogy Andy Vajna kormánybiztos, kaszinókirály 20 milliárd forintért televíziós csatornát vásárol. Mint ahogyan azon sem csodálkoznak, hogy Mészáros Lőrinc nemcsak a gigantikus méretű termőföldjein arat, hanem az egyes közpénzből finanszírozott állami tendereken is. Sőt, meg sem lepődnek a modern kori magyar népmesén, ahol az egyszerű falusi gázszerelőből először polgármester, majd mára a száz leggazdagabb ember egyike lett, mint ahogy azon sem lepődött meg senki, amikor Rogán Antalnak hétről hétre növekedett a lakása, sorban, ahogyan újabb és újabb vagyonylatkozatokat kellett leadnia. Ilyen mértékű emelkedés csak a letelepedési kötvénypiac növekedésében volt tapasztalható az elmúlt időszakban.

Sőt, már azon sem lepődnek meg az emberek, hogy egy 1800 fős település, ahol éppen Orbán Viktor kertje mellett egy modern stadion épül, létezik a

világon, sőt nemcsak hogy egy ultramodern stadion lesz ezen az 1800 fős településen, hanem kisvasút meg Makovecz-féle kazánház is, hogy adott esetben fűteni lehessen azt a két futballpályát, amivel működni tudnak. Sőt, azon sem lepődtek meg az emberek, hogy önök bevezettek egy teljesen új korrupciós ágazatot az elmúlt öt évben, ez pedig a sportkorrupció rendszere, amelyet nagyon jól működtetnek ebben az országban. S akkor az olyan régebbi ügyekről, mint a Deutsch Tamás-féle stadionbeengedő rendszerek és kapuk, még csak nem is beszélünk.

Mindez azt jelenti, hogy az emberek mára tudomásul vették: aki Orbán Viktor haverja, annál ezek a dolgok természetesebbek. Úgy tűnik, hogy a XX. század pártjai, a Fidesz és az MSZP, az elmúlt 25 évben egymást váltogatva igyekeznek egymásra licitálni a korrupciót illetően, azt a korrupciót illetően, ami nem más - és ezt jelentsük ki -, mint közönséges és köztörvényes gazdasági bűncselekmény. A választások hevében beígért elszámoltatások azonban mind kudarcba fulladtak, emlékezzenek csak Keller Lászlóra, Papcsák Ferencre vagy éppen Budai Gyulára. Azért vallottak kudarcot ezek az emberek, mert hiába a jól csengő választási ígéret, eleve nem volt szándék a mocskos ügyek felderítése, mindkét oldal pontosan tudta, hogy a másik füle mögött is vaj van, és azt is, hogy pontosan mi. Ezért az elszámoltatásdi játék sehova nem vezetett, pusztán színjáték volt hol az egyik oldal, hol a másik oldal választóinak.

A korrupciós ügyek feltárása, a korrupció megszüntetése vonatkozásában tett ígéret és a valóság tények nemhogy nem fedik egymást, de még csak közös halmazuk sincs, sőt mára egészen odáig jutottunk, hogy már leplezni sem kívánja a kormány az egyes visszaéléseket, már a látszatra sem adnak. Beszélhetünk a trafikokról, a földről, a szerencsejátékokról, már nem számít, hogy nyilvánvalóak a családi, baráti kapcsolatok. Azt gondolják, az emberek ideig-óráig beszélnek róla, aztán továbblépnek.

Údító, de éppoly ritka példa az, amikor egy-egy botrányba került politikusnak legalább hátrább kell lépnie. Ez már részeredmény. Persze, a helyes megoldás az lenne, ha a kétes ügyletek szereplői nemcsak hátrább lépnének, hanem eltűnnének a közéletből. Ilyen például L. Simon László vagy korábban Zsiga Marcell esete. Ők azok, tudják, akik mindketten szerették a szilárd burkolatot a házaik előtt. Azonban azt kell mondjam, hogy az ő eseteik sepp a tengerben. Jelenleg is itt ül a Fidesz padsoraiban az egyik soproni trafikkirály anyukája, volt fejlesztési államtitkár, akinek hivatali idejére esett Cipruson, a Marshall-szigeteken, Gibraltáron, a Brit Virgin- és a Korall-szigeteken, illetve egyéb egzotikus országokban jegyzett, ismeretlen tulajdonosokkal bíró szervezetek több tíz milliárdos támogatása.

(20.30)

Az látszik tehát, hogy minden, de minden a mutyi körül forog, a nap 24 órájában azon fáradoznak, hogy

hogyan lehetne úgy formálni a szabályokat, úgy alakítani a folyamatokat, hogy azokkal egyesek nagyon jól járjanak. Az, hogy a társadalom többi részével mi történik, hogy a közérdek mit kívánna, az már senkit sem érdekel.

Meggyőződésem, hogy ha kimennék most a Ház elé, és megkérdeznénk tíz embert, hogy mondjon három szót, ami önökre jellemző, a tizből a három közül biztos, hogy ott lenne az, hogy önök korrumpáltak. És sajnos ez nem is fog változni.

És a legnagyobb negatívuma ennek a mai vitának az, hogy sajnos azt veszem észre önökön, hogy nem is látszik az, hogy elgondolkoznának akár csak egy pillanatra is, amikor a fejükre olvasnak ilyen botrányokat, mint a MET, Andy Vajna vagy trafikmutyi, és ennek hallatán azt mondanák, hogy ehhez én nem adom a nevem, ez tarthatatlan, meg kell szüntetni; lehet, hogy eddig így volt, de most már elég, változtassunk rajta.

Nem látom önökön a változtatási szándékot. Ennek két oka lehet: 1. vagy önök is részesülnek ezen javakból; 2. önök is beletörődtek, hogy mérhetetlen korrupció van az országban, akkor viszont nem valók képviselőknél.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Volner János képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr említette, hogy a kormány nem folyósított támogatást offshore-cégeknek, mert ezt nem is tehette. Valóban, törvényesen nem is tehette volna, azonban fölhívom államtitkár úr figyelmét 2013. március 27-én benyújtott kérdésemre, amikor 74 darab offshore-céget találtam Szilágyi György képviselőtársammal közösen végzett kutatómunkával. A 74 offshore-cég részére a magyar kormány 21 milliárd forintnyi közpénzt juttatott. Támogatta tehát az offshore-cégeket.

És a félreértések elkerülése végett olyan klasszikus offshore-helyszínekre bejegyzett cégekről beszélünk, mint a Kajmán-szigetek, Seychelles-szigetek, Gibraltár, és még folytathatnám. Tehát ebben az esetben félreértésről nem is lehet szó. Klasszikus offshore-helyszínekre bejegyzett cégeket támogatott az Orbán-kormány, miközben a kormány egyébként folyamatosan az ellenkezőjét állítja.

Megkérdeztük Lázár János miniszter urat arról, hogy kik ezeknek a cégeknek a tulajdonosai, szeretnénk mi azzal tisztában lenni, hogy kik állnak magánszemélyként ezek mögött a cégek mögött. Miniszter úr többedek nekifutásra sem válaszolt erre. Az adatokat eltitkolták, a pénzt eltették, a feljelentésünket pedig szokás szerint elutasították. Ez a helyzet sajnos.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Felszólalásra következik Szakács László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Úgy gondolom, hogy ez a vita elég komolyan méltatlan. Azért méltatlan, mert úgy gondolom, ezért tart itt a mai magyar politika, és ezért tart itt a mai magyar közélet. Mert mindenki azt hitte, hogy a korrupciós vitanap, a korrupcióról szóló vitanap arról szól, hogy mindenki fölolvassa a tartalomjegyzéket, és egy fordított nagysági versenyt fogunk majd rendezni. Ez olyan, mint a horgászverseny, csak ki fogott ki kisebbet, ugye, most itt erről van szó. Egyébként Törő Gábor képviselőtársunk meg is emlékezett róla, hogy őszintén az ellenzéknek sokkal több a sara, mint amennyi a kormánypártoknak van, és akkor ez így rendben is van.

Na, ezért van az, hogy a politikának ma Magyarországon, illetve a politikusoknak a lehető legkisebb a presztízsük. Tényállítások vannak ott, ahol csak feltételezéseknek kellene lenniük, teljesen mindegy, hogy akiről beszélünk, az itt van, nincs itt, él, hal, bűnös, nem bűnös, itt mindent kimond ez a Ház. Szépen lassan már ítéletek is születtek. Csak most mondom önöknek, ha visszaolvassák a jegyzőkönyvet, hány olyan tényállítás van, amit csak ítéletben lehetne leírni, méghozzá eljárások után, megfelelő eljárások után, ahelyett, mint amit itt önök meg mernek tenni.

Aztán nézzük azt, hogy pár éve volt, aki szavahihetetlen volt, most hirtelen szentté lett. Ez Zuschlag János, hiszen a legtöbbször hivatkoztak órá és az ő állításaira, de persze potyogtak is a szentek, mert azért Simicska Lajos, látjuk, hogy alászállt, és most már, amit ő tett, azért már nem igaz, az már nem úgy volt, és önök szerint is üldözendő ebben a dologban.

Arra gondoltam, hogy ne emeljük följobb az ingerküszöböt, és vitassuk meg azt, hogy hogyan lehet hatékonyabbá tenni az átláthatóságot, növelni a nyilvánosságot. Hogyan lehet hatékony ellenőrzési formákat, befolyásolástól való mentességet, elszámoltathatóságot csinálni ebben az országban. És akkor talán lenne értelme ezeknek a vitáknak, nem pedig a tartalomjegyzékek fölolvásásáról meg a vélt vagy valós bűnök, a vélt vagy valós tények felsorolásáról szólna egy méltatlan vitanap. Köszönöm szépen a figyelmet mindenkinek. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kétperces felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr, független. Öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ (független): A hátralévő időben, köszönöm szépen. Úgy látom, Törő Gábor képviselő úr már elmenekült, de többünket meghihetett. Szeretném tisztelettel felhívni a figyelmét, hogy ha neveket akar sorolni, akkor emlékezzen meg Varga

Tamásról meg Várhegyi Attiláról is, és utána sok mindenben képbe kerülhet. De amit viszont köszönök neki, hogy megemlítette, hogy Varju László, én, országgyűlési képviselőként, mikor az önök bánatára újra parlamenti képviselő lettem, akkor azt elfelejtette mondani képviselő úr, hogy igen, visszafizettem azt, ami egyébként a parlamentnek ebben a tekintetben járt. Köszönöm szépen. *(Balla György: De le-buktál.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a felszólalásokkal a munkánkat. Megadom a szót Pószán László képviselő úrnak, aki már normál időkeretben kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. PÓSZÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Engedtessek meg, hogy én szakpolitikusként kifejezetten az oktatás területével kapcsolatban hadd említsek meg néhány dolgot. Szakács képviselő úr azt mondta, hogy méltatlan a vita. Sok szempontból igaza van, csak nem olyan logika mentén, ahogyan érvelt. Azt gondolom, azért méltatlan, mert például az a cím, amit adtak a mai vitának, hogy a növekvő mértékű korrupció visszaszorításáról, ahogy én az oktatási felületet elnézem, azt látom, hogy 2010 után, hál' istennek, ezen a téren rendbe tettük a dolgokat. Ellenben előtte tele volt korrupciós ügyekkel.

Tessék arra gondolni, hogy a Magyar Bálint szabad demokrata miniszter úr által vezetett oktatási tárcánál miféle botrányok voltak. Ugye, kezdődött azzal, emlékeim szerint, amikor elvi döntés született arról, hogy legyen egy Habsburg-intézet, és még mielőtt megalakult volna az intézet, már 20 millió forintot egész egyszerűen odaadtak, majd' egy évvel azelőtt, hogy ténylegesen ennek a létrehozása megtörtént volna.

Vagy emlékezzünk csak arra, amikor Wagner András, szintén szabad demokrata politikus, ő vezette az OM alapkezelő igazgatóságát, akkor 2,5 milliárd forintot különítettek el arra, hogy felsőoktatási intézmények informatikai eszközparkját kell felújítani, bővíteni. Olyan megrendelőlapokat küldött ki akkor a tárca az egyetemeknek, amelyen a közbeszerzési árlistán nem szereplő, jogszerűen nem szállítható termékeket is vetetni akartak, előre feltüntetve természetesen a lehetséges szállító cégeket, illetve olyan termékeket is akartak vetetni, amelyek ingyenesen megszerezhetőek voltak.

Vagy emlékezzünk egy másikra, a Cisco-botrányra; Magyar Bálint volt szintén a miniszter. Miniszter úr, Sári Lajos helyettes államtitkár, Csepeli György, az Informatikai és Hírközlési Minisztérium politikai államtitkára akkori amerikai utazását a Cisco Systems informatikai cég fizette, és a látogatás alkalmával az Oktatási Minisztérium 70 millió forint értékű, közbeszerzés nélküli megállapodást írt alá a vállalattal. A Cisco Systems képviselője pedig helyet kapott a Sulinet-program tanácsában, abban a ta-

nácsban, ahol a technológiai fejlesztésekről születtek döntések.

Csak úgy zárójelben jegyzem meg, ahogy akkoriban valahogy egyetlenegy amerikai diplomata sem szaladgált és mondta azt, hogy borzasztó a korrupció Magyarországon. A Magyar Bálint vezette Oktatási Minisztérium volt az, amelyik bruttó 230 millió forintért vett versenyeztetés nélkül víruskereső szoftvereket.

Ugyancsak ehhez a tárcához és ehhez a miniszterhez kötődik a Sulinet-háló botránya, ahogyan a PPP-beruházások is. Ennek apropóján jöllehet mindenki elmondta akkor, és minden ésszerű és józan közgazdászlogika azt mondatta, hogy olyan szerződést megkötni, ahol a 20 éves futamidő után sem kerül egyébként az állam birtokába az adott ingatlan, egész egyszerűen nonszensz. És joggal merül fel mind a mai napig a kérdés, mert azóta sem tudunk rá válaszolni, hogy fűződött-e érdeke az állami döntéshozóknak ahhoz, hogy ilyen mértékben megrövidítsék a magyar államot.

A Sulinet Expressz botrány, azt gondolom, megint csak emlékezetes lehet jó néhány képviselőtársunknak és jó néhány, politika iránt érdeklődő embernek. 169 pályázó közül 103-at formai okokból azonnal kizártak, és volt olyan cég, ami annak dacára nyerhetett, hogy a pályázat során a felszámolási eljárás egyébként kizáró ok volt, mégiscsak indulhatott. Ennek a programnak az örve alatt jó néhány cég elavult konfigurációjú, olcsó gépeitől szabadult meg, mások pedig egész egyszerűen állami támogatással luxusbeszerzéseket bonyolítottak le.

(20.40)

Ugyancsak ennek a korszaknak és időszaknak a terméke a Nemzeti Tankönyvkiadó privatizációja. Annak a Nemzeti Tankönyvkiadónak a privatizációja, amelynek a nyertese egyébként Gyurcsány Ferenc miniszterelnök üzleti partnere, Erdős Ákos volt. 3,2 milliárd forintért szerezte meg a Nemzeti Tankönyvkiadót úgy, hogy a legmagasabb vételi ajánlat egyébként 4,2 milliárd forintot taksált. Hogy milyen rejtélyes okból kifolyólag, mindenkinek a fantáziájára bízom.

A diákigazolvány-tender ugyancsak ennek az időszaknak volt a terméke. Hasonlóképpen történt, három pályázóból kettőt kizártak, egyetlenegy maradt. Ennek az egyetlen versenyző cégnek az alvállalkozója szintén érdekes módon Erdős Ákos volt, és a diákigazolvány akkori értékének háromszorosára tett ajánlatot.

A kakaóbiztos számítógépekre szerintem mindenki emlékszik Kovács Kálmán korából: 300 millió forintért vásároltak 300 olyan számítógépet, amelyek egyébként semmilyen rendkívüli, extra dologgal nem voltak felszerelve. A beszerzést egyetlenegy szállító egy bizonyos termékére írták ki.

És 2006-2009 között emlékezzünk meg az Oktatási Minisztérium esélyegyenlőségi főigazgatójára

nak, Borovszky Tímeának a tevékenységéről is, aki egész egyszerűen az alapfeladatba tartozó feladatokat kiszervezte olyan cégekbe, amelyekben a tárca dolgozói, munkatársai vettek részt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezeknek lett vége 2010 után, és azt gondolom, hogy nyugodtan mondhatjuk, hogy az oktatási területen korrupciós ügy azóta sincs és a jövőben sem lesz.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Teleki László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy ezekre a vitanapokra nagyon nagy szükség van, mivel a közvéleményt nagyon sokszor borzolja néhány olyan korrupciós vagy korrupciós ügynek tűnő dolog, amely mindenképpen megválaszolásra kell hogy kerüljön, ha nem máshol, akkor itt, a Parlament falain belül. Amikor azt mondom, hogy nagyon fontos, akkor valóban azokat az akár a parlamenti üléstermen kívül, a folyosókon lévő beszélgetéseknek, akár pedig lakossági fórumoknak vagy éppen a közvéleménynek a hangját itt tudjuk elmondani azokról a dolgokról, amelyek borzolják a kedélyeket.

Azt gondolom, hogy bizonyára tudják és gondolhatják, hogy miért szólaltam fel: Farkas Flórián és az Országos Roma Önkormányzat ügyében. Én nem vagyok olyan szerencsés ember, mint Farkas Flórián, a Magyar Szocialista Párt frakciójában, mert hogyha annyi vagy egyetlenegy korrupciós vád lenne ellenem, akkor nekem fel kellene állnom és el kellene mondanom, hogy valóban elkövettem-e valamit vagy éppen semmit, tehát meg kellene védeni magamat. *(Balla György: Ez tényleg így ment a szociknál!)* Farkas Flórián egyedül megteheti azt ebben a parlamentben az önök támogatásával, kormánypárti támogatással, hogy nem kell megszólalnia közel egy éve, és nem kell azt mondania itt a parlamentben, hogy nem követtem el semmilyen jogsértést, ezért tehát visszautasítok minden vádat, amit az LMP, a Jobbik, az MSZP megfogalmazott az elmúlt egy évben.

Tehát azt gondolom, hogy ezért Farkas Flórián kiváltságos mindenképpen, én nem vagyok ilyen kiváltságos, és nem lennék ilyen kiváltságos a Magyar Szocialista Pártban, ahogy ismerem a pártomat *(Balla György: Féltreismerted!)*, hanem odalökne és azt mondaná, kedves képviselőtársam, hogy igen, ha hibás vagy, akkor a vétkeidért felelned kell, ha nem, akkor pedig mondd el.

Tehát én azt gondolom, hogy ha megint beleme gyünk abba, amit már nagyon sokszor elmondtam különböző felszólalásokban, akkor újra az lesz a válasz, amit egyébként az elmúlt hét végén Lázár János

miniszter úr megtett, hogy a kormány bizalmát élvezi Farkas Flórián. Viszont azt lehet látni, hogy a nép bizalmát nem élvez, mert azokat az ügyeket, amelyek az Országos Roma Önkormányzaton belül felvetődtek, azokat mindenképpen azt gondolom, hogy talán a Parlament falain kívül is meg kell hogy válaszolják, akár különböző jogi helyzetek kapcsán, mert ezt már nem lehet szó nélkül hagyni, mert gondolom, önöknek, fideszeseknek, kereszténydemokratáknak is meg kell válaszolniuk különböző lakossági fórumokon, hogy Farkas Flóriánt miért védik. Mi az oka annak, hogy ennyire tudják védeni még mindig, amikor egyébként már úgy néz ki, hogy védhetetlen, mert annyi bűnt követett el, legalábbis a sajtó és egyéb más értesülések alapján.

Mondok néhány dolgot. Az autóbérlésekkel kezdődött az a korrupciónak tűnő jelenség, hogy havonta több százezer forintért béreltek autót az Országos Roma Önkormányzatnál. Ezt már közel tíz hónapja mondjuk a patkó mindegyik oldaláról, hogy ezt ki kellene vizsgálni, meg kellene nézni, hogy valóban költöttek-e több százezer forintot havonta autóbérlésekre, méghozzá nem is a nagy kategóriájú, hanem talán kis- és középkategóriának mondható Opel Astrákra vagy Opel Corsákra volt ez a bérlés.

De továbbmennék: több tíz millió forintért rendelték meg tanulmányokat. Az Azori-szigetekre is el lehet menni tanulmányokat készíteni a romákról, meg ott is meg lehet egyébként bármit tenni büntetlenül; itt, az Országos Roma Önkormányzatnál is úgy látom, hogy nem elég még a tanulmányokból, és nem elég egyébként abból a helyzetből tanulni, amit láthatunk akár Borsodban, Szabolcsban vagy éppen az Ormánságban, hanem tanulmányokat kell készíteni arról, hogy a szegénység hogy néz ki a magyarországi romáknál.

Tehát én azt gondolom, hogy ez mindenképpen azt a jogi helyzetet és valós helyzetet vetíti fel, hogy valóban úgy bánunk-e a közpénzzel, ahogy egyébként elő van írva, hogyha nem látjuk egyébként azokat a tanulmányhalmokat, amelyek már megvannak akár az Országos Roma Önkormányzatnál, akár pedig különböző szociológiai kutatásokban, és egyébként meg az életből meríteni lehet. Tehát hogyha elmennek vidékre, éppen Szakács László képviselőtársammal az elmúlt héten az Ormánságot jártuk végig, több fórumot tartottunk, elképesztő a szegénység. Elképesztő a szegénység, és azt lehet mondani, hogy ha ehhez tanulmány kell, hogy ezt lássuk, akkor nagyon nagy a probléma.

De továbbmennék: amikor azt mondják, hogy több tíz millió forint kell számítógépek beszerzésére az Országos Roma Önkormányzatnak a „Híd a munkába” című programja keretében, akkor megkérdőjelezzük, hogy az a rengeteg számítógép, ami egyébként is már van és megvásárlásra került... - hogy hová kell újra több tíz millió forint a számítógépek beszerzésére, és valóban elköltésre került-e, illetve valóban azt a célt szolgálta-e az a pénzköltés, amit láthatunk, vagy itt is egy olyan pénzköltés volt, amely

mindenképpen nemcsak a közvéleményt, hanem a jogászok munkáját is meg fogja növelni.

Továbbmennék: azt mondják, hogy a fizetéseket megpróbálták limitálni az önkormányzása idején. Nem fogják elhinni, a sajtóértesülések alapján az Országos Roma Önkormányzatban egy szakmai vezetőnek a fizetése évi 1,2 millió forint. Még egyszer: 1,2 millió forint/hó. *(Közbeszólások a Jobbik sorából: Most évi vagy havi?)* Per hó, per hó, egy hónapban 1,2 millió forintot keres egy szakmai vezető, még egyszer mondom: 1,2 milliót.

A másik: a pénzügyi vezető ugyanitt, ezen a munkahelyen 1,4 millió forintot keres per hó. Tehát hol van az a limit, amit önkormányzat meg határozottak és megpróbáltak beszabályozni? Persze, nem kormányzati intézményről van szó, de mindenképpen azt gondolom, hogy ha ennyi pénzt ki tudnak fizetni, akkor miért nem a valós munkahelyeknek a támogatására, amely segítené a roma embereket a foglalkoztatáshoz, miért nem az egészségügybe próbálnak meg ilyen pénzeket bepumpálni az Országos Roma Önkormányzatnál, hogyha már ennyire jól állnak anyagilag, hogy ezt a dolgot megtehetik?

De továbbmennék néhány gondolattal: hogy létezik az, hogy egyetlen civil szervezet, a Lungo Drom, a Farkas Flórián által vezetett szervezet kaphatott egyedül Budapesten, a fővárosban egy olyan székházat, amelynek állítólag akár több milliárd forintos a bekerülési összege? A többi szervezet a közelébe sem jutott, nemhogy egy kis falusi közösségi háznak az átvételére, hanem a nagyvárosokban sem történt meg, de itt a Lungo Dromnak, Farkas Flóriánnak, mivel a Fidesz kegyeltje, ezért tehát ezt a lehetőséget is megadták. Kérdezném a kormánytagokat, hogy ez rendben van-e, hogy más civil szervezet nem, csak egyedül a Lungo Drom kaphatja meg ezt a jogosítványt, hogy ilyen összegben kapjon székházat Budapesten.

Persze, lehetne sorolni - ahogy többen is mondták már - a különböző olyan dolgokat, amelyek, azt gondolom, hogy mindenképpen jogosak lennének, de ha azt mondjuk, hogy a sajtóértesülések alapján, amit lehet látni és hallani, közel 5-6 milliárd forint ment el az Országos Roma Önkormányzatnál olyan dolgokra, amelyeket egyébként másra is lehetett volna költeni, akkor én azt mondom, hogy Farkas Flóriánnak, az Országos Roma Önkormányzat képviselőjének, a Lungo Dromnak azon kellett volna gondolkodni, hogy hogyan lehetne inkább az oktatásra, a foglalkoztatásra, az egészségügyre többet költeni, és nem pedig a saját meggazdagodásukra kellett volna költeni.

(20.50)

De ha néhány gondolattal még odébb mennék, akkor azt mondom, akár a gyermekéhezés felszámolására is tudtak volna segítséget adni, de mindez elmaradt Farkas Flóriánék programjában, és úgy néz

ki, az is elmarad, hogy valaha is számon kérjék, mi is történt az Országos Roma Önkormányzatnál. Egyetlenegy látunk és tudunk: igen, megvédjük Farkas Flóriánt, még akkor is, ha a közvélemény és most már talán a hatóságok is, akik vizsgálódnak, látják, hogy mégiscsak van itt valami a zavarosban, ami mindenképpen elő fog kerülni. Persze, nem szeretném megelőlegezni, hogy mi fog történni, de egyetlenegy biztos: a kormányzó pártoknak van ebben felelősségük, hogy hogyan akarják ezt a kérdést kezelni, mert ha nem kezelik, akkor szeretném azt mondani, nemcsak a Lungo-Dromra és nemcsak az Országos Roma Önkormányzatra vetül sötétség, hanem a magyarországi cigányságra, mert azt mondják, hogy a cigányokban nem lehet megbízni.

Tehát ezért van felelőssége a kormánynak, hogy nemcsak Farkas Flórián ügyében, hanem a magyarországi romák ügyében kell hogy megszólaljon, mert nem lehet, hogy egy népcsoportot próbáljanak meg elítélni csak azért, mert az Országos Roma Önkormányzatban az történik, ami történik. Én is többször megkapom az utcán, hogy: „Mit csináltak Farkas Flóriánnal, mi lesz veletek?” Nem mondhatom azt, hogy ő a Fideszben van, és ott politizál. Persze, cigány ember, de nem lehet, hogy kollektív bűnösséget tudjunk elszenvadni, csak azért, mert a kormány erőn felül megpróbálja védeni Farkas Flóriánt. Azt gondolom, mindenképpen kell hogy tegyen valamit ebben a kormányzat, illetve a kormányzó pártok, hogy szólaljon meg Farkas Flórián, hogy mit akar a korrupciós vádakkal, vagy van-e, vagy nincs korrupció az ő idején az Országos Roma Önkormányzatban. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik, illetve megadom a szót soron kívül Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A képviselő úr elfelejtette azokat az ügyeket említeni, amelyek a szocialista időszakban voltak, hiszen 2008 őszén indult eljárás Kolompár Orbán ellen. Volt olyan, amelyik egy egyesület esetében 13 millió forintos el nem számolás miatt indult *(Teleki László: Szocialista képviselő? - Gógös Zoltán: Nem volt parlamenti képviselő soha!)*, de összességében 145,5 millió forintot visszaéléssel vádolta meg a Bács-Kiskun Megyei Főügyészség nemcsak Kolompár Orbánt, de társait is. Olyan gazdasági eseményekről nyújtottak be bizonylatokat, amelyek nem valósultak meg, és így számoltak el európai uniós és költségvetési forrásokat. Végül jogosulatlan gazdasági előny megszerzése miatt *(Közbeszólások az MSZP soraiban.)*, valamint az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek megsértése miatt társtettesként és folytatólagosan 22 hónap börtönbüntetését szabott ki,

és három évre a közügyektől eltiltotta; egy másik ügyben Kolompár Orbán hasonló bűncselekmények miatt egy év és tíz hónap letöltendő börtönbüntetést kapott. Ezek olyan ügyek, amelyek az önök időszakában történtek meg, tisztelt képviselő úr, és ahol jogerős bírósági ítéletek vannak. *(Közbeszólások az MSZP soraiban.)*

Itt különböző olyan vádak hangzottak ön, amelyeknek semmifajta ügyészégi vagy bírósági irat nem alapozza meg a valóságát, ehhez képest ezek letárgyalt és marasztalást tartalmazó bírósági ítéletek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Gógös Zoltán: Mi nem takargattuk ezeket az ügyeket! - Közbeiktáltás az MSZP soraiból: Államtitkár úr, ezt úgy hívják, hogy...)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Mindenkinek megvan a hozzászólási lehetősége, tartsuk be! Fel szólalásra következik Dunai Mónika képviselő asszony, Fidesz-képviselőcsoport.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nos, a mai korrupcióellenes vitanapnak, ha más nem is, annyi értelme egészen biztosan volt, hogy a napnál is világosabban kiderült, nyilvánosságra kerül, hogy az ellenzék csak úgy hemzseg a korrupciós ügyektől. *(Derűtség az ellenzék soraiban. - Bitay Márton Örs: Nem neveléses!)*

A mai vitában esett már szó - én csak szeretném önöket emlékeztetni - a csillebérci ügyről, a Sukoró-ügyről, az SZDSZ korrupciós ügyeiről és ingatlan-ügyeiről, az olajügyekről, a brókerbotrányról, a Kulcsár-ügyet se felejtjük el, a Malév tönkretételéről, a vizitdíj-automatákról, a HospInvestről vagy éppen a Simon-ügyről, a LEADER-program visszaéléseiről, a Hajdú-Bét-botrányról, a kakaóbiztos klaviatúrák ügyéről *(Gógös Zoltán: Arról nem volt szó! - Bitay Márton Örs: Volt, csak nem figyeltetek!)* vagy éppen a Nemzeti Tankönyvkiadó kétes privatizációjáról. És a bevezetőben valóban szóba került a VIII. kerületi MSZP feketekasszaügye is.

Most ezt érdemes kiegészíteni még egy további üggyel, mégpedig amelyik a kultúra területét érinti *(Gógös Zoltán: Fekete György!)*, a Nemzeti Filmarchívum vezetői botrányára emlékezzünk csak vissza! 2007 elején maga a főszereplő, Bozók András exkultuszminiszter erősítette meg azt a hírt, hogy Gyurcsány Ferenc utasította az akkor még hivatalban lévő Bozókit, ne írjanak ki pályázatot a Nemzeti Filmarchívum vezetői posztjára, hanem maradjon ott Szabó István felesége, Gyürey Vera, akinek megbízatása egyébként akkor már lejárt volna. Szabó maga kérte Gyurcsányt, hogy intézze el ezt a kis apróságot. Nos, elintézte. Tisztelt képviselőtársaim, ez akkor így ment, el lehetett intézni csak így ügyeket.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2002 és 2010 közötti időszak tele volt korrupciós ügyekkel, ma éppen azok emelik fel szavukat a korrupció ellen, akik ki-

árusították, elherdálták az ország vagyonát. Ha azt az időszakot egyetlen képpel szeretnénk jellemezni és megjeleníteni, akkor azon a képen nem kellene mást ábrázolni mindösszesen, csak egy nokiás dobozt, vagy ha éppen nem a nokiás dobozt, akkor azt a 40 centiméteres bodrogkeresztúri kilátót, amelyet önök oda terveztek, vagy esetleg a pusztába tervezett alagutakat. Ez a három kép nagyon jól jellemezné a 2002 és 2010 közötti kormányzás korrupciós ügyeit.

Tisztelt Országgyűlés! 2010-ben a Fidesz kormányra kerülésekor azonnal, késlekedés nélkül neki látott a korrupció felszámolásához. Mi akkor zéró toleranciát hirdettünk a korrupcióval szemben: meghirdettük a közigazgatási korrupcióellenes programot, a nemzeti korrupcióellenes programot, Európa egyik legszigorúbb Btk.-ját alkottuk meg, a párt- és kampányfinanszírozást kihéberítettük, új közbeszerzési törvényt alkottunk, online pénztárgépeket vezettünk be, a nemzeti vagyontörvényt megalkottuk, a jövedelemadók területén pedig a gazdaságot kihéberítő intézkedéseket, jogszabályokat hoztunk, az EKÁER-t bevezettük, valamint kialakítottuk a nemzetbiztonsági ellenőrzés új rendszerét, az Alaptörvénybe foglaltuk az állami vagyonnal való felelős gazdálkodást, és mindezt azért tettük, mert a baloldali kormányok elvesztegették a korábbi időszakban az ország közvagyonát. Ezért kényszerült rá a jelenlegi kormány, hogy visszavásárolja a nemzetstratégiaailag kiemelt jelentőségű közműveket, amelyeket a baloldal mutyizott át a külföldi multinacionális cégeknek. Míg a baloldali kormányok alatt a közbeszerzéseket offshore-cégek nyerték rendre, az új törvény kizárta a közbeszerzésekből az offshore-cégeket. Átláthatóvá tettük a pártfinanszírozást ezen felül.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ellenzéki Képviselőtársaim! Itt ma több szó esett arról, hogy ki miről beszél, és ki mit tesz. Na most, én azt gondolom, egy parlamenti képviselőnek nemcsak az a feladata, hogy beszéljen, hanem az is, hogy törvényeket alkosson. Önök rendre nemet mondtak a Btk. szigorítására, a bűnözés visszaszorítására, a korrupcióval szembeni zéró toleranciára, az elszámoltatásra, a feketegazdaság megnyirbálására és a közpénzek szigorúbb felhasználására. Vajon miért? Mi állhat amögött, hogy önök nemmel szavaztak ezekre az intézkedésekre? Talán csak nem az, hogy ellenérdekeltek ezekben? Talán nem az, hogy van takargatnivalójuk? Erre nem én szeretném megadni a választ, hanem az önök, az MSZP volt két pártelnökétől szeretnék idézni nagyon röviden, és ezért örülök, hogy Mesterházy Attila éppen a teremben van a vita ezen szakaszában. Nos, az ő két idézetük azt bizonyítja, hogy de igen, azért nem szavazzák meg, hiszen tele vannak korrupciós ügyekkel. Azt mondta Mesterházy Attila 2013-ban a Die Welt című német lapnak, idézem: „Hatalmas gondot jelentenek szocialista párttársaim korrupciós ügyei.” Gyurcsány Ferenc pedig azt mondta szintén 2013-ban, hogy azért hagyta ott az MSZP-t, mert abban a pártban annak idején loptak. *(Gógös Zoltán:*

Csak mi feljelentettük őket is, Kolompár Orbánt is!
Köszönöm szépen a figyelmet, képviselőtársaim.
(Taps a kormánypártok soraiban.)

(21.00)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Dunai Mónikához csatlakoznék, hiszen azt mondta, hogy 2010-ben azonnal harcot indított a kormány a korrupció ellen. Hát jelzem, hogy ez a háború nagyon gyorsan elbukott. Szerintem a világtörténelem leggyorsabb ütközete volt. Mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy több elszámoltatási biztosunk volt, mint elszámoltatott politikusunk, és sajnos ez a folyamat azóta sem változott. Talán annyiban mégis csak, hogy a nokiás dobozok korszaka tényleg leköszönt. Ez a korábbi kormányokra volt jellemző. Önök egy sokkal professzionálisabb rendszert vezettek be, ahol gyakorlatilag személyeken keresztül biztosított kormány közeli csoportoknak, mondjuk ki, maffiacsaládoknak az érvényesülése.

Ángyán József óta például tudjuk, hogy hogy néz ki a kormányalakítás. Amikor a miniszterelnök tényleg csak egy szűk, meghatározott, néhány fős stáb sorsáról dönt, hogy kik kerülhetnek a kormányba, és a többieket egy-egy kormány közeli nagycsalád nevezi ki, hogy aztán a jogszabályokon keresztül és a napi információkon keresztül tudja biztosítani annak az adott érdekkörnek a gyarapodását. Kérem itt a kormány tagjait és a kormánypárti politikusokat, hogy ne nézzük le bizony a magyar embereket, hiszen amikor korrupcióról beszélünk, akkor lehet, hogy nem minden esetben a jogszabálynak megfelelő, meghatározott fogalommal gondolkodunk, hiszen önök úgy alkották meg a jogszabályokat, hogy nagyon tisztességtelen húzások is egyébként törvényesnek minősülnek. Az önök ötéves kormányzása alatt a korrupcióval gyakorlatilag egyenértékű szinonimává vált a közbeszerzés, a pályázati pénzek vagy éppen a támogatások kifejezés, és ez bizony valóban az önök érdeme.

Amikor a korrupcióról beszélünk vagy annak felszámolásáról, akkor arról is beszélünk kell, hogy az elmaradt elszámoltatás egyébként milyen bűnököt rejt, vagy egyáltalán, miért volt számukra, önök számára fontos az, hogy ez az elszámoltatás ne legyen sikeres. Beszélhetnék itt szűkebb területemről, az állami gazdaságok kérdésköréről; persze, hogy nem tudják a szocialista-liberális kormányokat elszámoltatni azzal kapcsolatban, hogy az állami gazdaságokat hogyan kótyavetyélték el, ha önök is nyakig benne vannak. Mindannyian jól emlékszünk, hogy a 12 legnagyobb állami gazdaságot még az első Orbán-

kormány nyáron, az utolsó előtti nyarán szépen privatizálta, nagy csendben, és kijátszotta a kedves kis barátaiknak. Ma már ezen érdekkörök egy része nem tartozik az önök holdudvarába, összevesztek velük, egyfajta bandaháború folyik, de ettől függetlenül, amikor ezeket az állami gazdaságokat átjátszották nekik, még nagyon jóban voltak, és ahogy hallottuk, számtalan esetben komolyan hozzájárultak a Fidesz választási sikereihez, hiszen a pártkasszába visszacsorgattak ezekből a pénzekből.

Ugyanígy nem képesek önök a Fertő tó ügyét felszámolni, ahol gyakorlatilag a komplett Fertő tavi nádast még az MSZP-SZDSZ-kormány idején átjátszották egy magánembernek örökös ingyenes nádatási joggal, majd hiába ígértek a helyieknek fűt-fát, mikor kormányra kerültek, kiderült, hogy ez a vállalkozó bizony a legutolsó választásokon már nem a baloldali kampányt finanszírozta és segítette. De beszélhetnénk a cukorgyárak esetéről is, amikor ugyan felállt egy vizsgálóbizottság, egész komoly következtetéseket le tudtunk vonni belőle, de semmiféle következménye nem lett ennek a történetnek sem, ahogy egyébként a teljes magyar élelmiszeripar elherdálásának sem.

A földpályázatokkal kapcsolatban már több személyes élményem van, hiszen időben közelebb történt. Számtalan olyan ügyet láttam én magam is, amikor bementem az NFA-hoz, kikértem a vesztes és nyertes pályázatot, és az, mondjuk, szóról szóra megegyezett. Arra lusták voltak az elején, hogy pályázatokat írjanak a haverjaiknak, egész egyszerűen egy jól sikerültet lemásoltak, majd a szubjektív pontoknál a saját barátaiknak sokkal több pontot biztosítottak. Aztán, hogy ne tudjunk az ügyek végére járni, végül hoztak egy rendeletmódosítást, ami alapján a pályázat döntésének napján postára küldték a vesztes pályázatokat, hogy még módunk se legyen összehasonlítani ezeket.

És el is jutottunk odáig, hogy földeladás kérdéskörben - ugye mai aktuális témák - az a bandaháború, ami zajlik, annak gyakorlatilag áldozatává vált a 380 ezer hektár állami tulajdonban lévő termőföld. Itt is jól látszik, hogy egy jól felkészített stratégia alapján próbálják meg a zsíros falatokat átjátszani a saját köreiknek. Én tudom, hogy sok olyan 3-5-10 hektáros terület lesz, amit valóban megszereznek majd helyben élő családi gazdálkodók, de ahogy már ma is elhangzott, azért ne nézzük egymást hülyének, 180 millió forintos területeket nem fognak ilyen gazdálkodók megvásárolni. Komoly tőke kell hozzá, és jól láthatóak azok a kormány közeli körök, akik erre rá is startoltak.

Nagyon nagy szégyennek tartom egyébként, hogy 2015-ben most ott tartunk, hogy gyakorlatilag a román korrupcióellenes mintát irigylésre méltónak tartjuk, és boldogok lennénk, ha már ott tartanánk. Azt hiszem, hogy ezt 10-15 évvel ezelőtt senki nem gondolta volna, hogy egyszer még a román lesz ebben a példa. Úgyhogy remélem, hogy ezekre majd egyszer érdemi választ kapunk, és az elszámoltatás-

hoz is hozzájárulunk. Ha más nem, akkor '18-tól egy Jobbik-kormány. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Szóba került itt ma már Siófok ügye, és ha már Siófok ügye szóba került, akkor emlékeztetném önöket, hogy az elmúlt 25 év tele volt korrupcióval. Ki emlékszik már? Emlékszünk még, de ítélet még nem született, ugye például Sukoró ügyében, de hogyha a Balaton-partra visszamegyünk, akkor az SCD-kempingek ügyét is jó lenne felvetni. Hiszen ugyan akkor szocialista kormányok voltak, de a megyei közgyűlésekben, amelyek az előadó szerepében tetszelegtek ennél az adásvételnél, bizony fideszes közgyűlési elnökök foglaltak helyet, és bizony azóta sem derült ki, hogy hogy történhetett meg az, hogy szinte az összes Balaton-parti kempinget elkótyavetyélték, azokból a több száz milliárdos beruházásokból, amelyeket ez az offshore háttérű cég ígért, azokból semmi nem valósult meg. Végül ki is szállt ebből a projektből, és óriási veszteség érte ott is a megyei önkormányzatokat ezeknek a területeknek az értékesítésével. A legértékesebb Balaton-parti területek.

A minap vitáztunk itt Witzmann Mihály képviselő úrral siófoki problémákról, de ugye ma is elhangzott már, volt egy hangfelvétel, amiről ő nem tudta bizonyítani, hogy a hangfelvételen nem ő hallható, sőt egyértelműen ő hallható, ahol arról van szó, hogy a Somi hulladéklerakós projekten keresztül hogyan fogják az ő kampányát megfinanszírozni a Közgép részéről, még annak idején 2013-ban, a 2014-es kampányban. Szóval, csupa olyan konkrét ügyet hozunk ide, beszélhetnék még akár a Club Aliga eladásáról vagy az Aranyföveny Kft.-ről, rengeteg olyan Balaton-parti ingatlanügyletről, ahol a korrupció gyanúja felmerült, amiket ugyan az ügyészség tucatjával söpört le, mondván, hogy nem történt bűncselekmény, pedig értékecsésző által bizonyítottan több százmilliós kár érte az államot. És erre önök válaszul mindig csak kovácsbélázni tudnak. Mi több tucat ügyet hozunk fel, önök egyetlen üggyel próbálnak minket ütni, teljesen szárnalmas és reménytelen módon. Mi azt mondjuk, hogy ezek az ügyek bizony rá fognak égni önökre, és ezek az ügyek fogják önöknek a 2018-as választási vereségüket okozni. Reméljük, hogy így lesz. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Felszólalásra következik Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Két percben egy-két gondolatot hadd ajánljak a képviselő urak, hölgyek figyelmébe. Na-

gyon nagy különbség van aközött, amiről önök beszélnek, és amiről mi beszélünk az ellenzék részéről. Én vállalom azt a 2013-as mondatomat, amit Dunai Mónika képviselő asszony és többen is idéztek, hogy igen, a korrupció egy mérgező valami, és az független a pártpolitikától. Azt gondolom, hogy attól, hogy egy szocialista kormány idején voltak botrányok, voltak korrupciós ügyek, ez még nem mentesíti önöket azalól, hogy a korrupciógyanús ügyeket kivizsgálják, és ha erre utaló jel van, annak tisztességgel utánajárjanak. Az nem válasz erre a kérdésre, mikor egy ilyen parlamenti vita zajlik, hogy öt éve önök kormányoznak, és azt mondják, hogy azzal ütjük ki a saját korrupciógyanús ügyeinket, hogy ráolvassuk az ellenzékre, hogy hol éppen mi történt korábban. Értem én ezt kommunikációs szempontból, hogy ez egy jó alkalom, de alapvetően azért kezdeményeztük mi ezt a vitát, mert azt szeretnénk, ha Magyarország a korrupciós index tekintetében minél jobb helyezést érne el. És tudják, egy nagy különbség van a mi kormányaink idején történt botrányok, meg az önök kormánya idején történt botrányok között, hogy a mieinknél kivizsgálták ezeket, és vannak döntések, amiről Rétvári államtitkár úr is beszélt, az önök idejében pedig folyamatosan eltussolják ezeket az ügyeket.

Én ha fideszes lennék, Simicska Lajos, Mészáros Lőrinc, Garancsi után nem mernék megszólalni a parlamentben, nemhogy az ellenzékét vádolnám azzal, hogy mit hogyan csináltak. Úgyhogy én több szerénységet várnék a fideszes képviselőktől ezeknek az oligarcháknak a háttértámogatása mellett, különösen úgy, hogy egy gázszerelő, kérem, az első 80 leggazdagabb ember között van ma Magyarországon, sőt minden évben 6-10-et tud előrelépni. Én ilyen karriert kívánok minden magyar gázszerelőnek.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

(21.10)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Itt képviselőtársunk megpróbálta a saját 2013-as mondatait magyarázni, és a bíróságokra hivatkozott, hogy a bíróságok hogyan és miként döntenek. Én csak egyetlenegy kérést intéznék a szocialista frakció jelen lévő öt képviselőjéhez: mondjanak egy olyan szocialista miniszterelnököt, aki szerint a szocialista kormány nem korrump. Mert Bajnai Gordon azt mondta, hogy a 2010 előtti korrupciós ügyekből elege volt az országnak. Gyurcsány Ferenc azt mondta, hogy azért hagyta ott a Szocialista Pártot, mert ott lopnak, és jobb, ha nem tudjuk, honnan jönnek a pénzek. *(Mesterházy Attila: Mészáros Lőrinc, Simicska!)* Med-

gyessy Péter azt mondta, hogy az SZDSZ és ezáltal a kormány tele van korrupciós ügyekkel. (*Mesterházy Attila: Mészáros Lőrinc!*)

Kedves jelen lévő szocialista Képviselő Urak! Mondjanak egy olyan szocialista miniszterelnököt, aki szerint a szocialista kormány nem korrump! (*Mesterházy Attila: Mészáros Lőrinc!*) Nincs ilyen. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok sorából. - Gőgös Zoltán: Mészáros Lőrinc... - soroljuk? Attól, hogy a Fidesz nem mondja, még azok!*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Felszólalásra következik Harangozó Gábor István képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én azt a gondolatmenetet szeretném folytatni, amit az előbb Mesterházy Attila kezdett meg, hogy van-e valami értelme ennek a mai vitának, és van-e valami értelme annak, hogy itt korrupciós ügyekről beszélünk. Az a helyzet, hogy én is kigyűjtöttem néhány példát, és azt hiszem, hogy egész hosszan tudnék konkrét korrupciós ügyekről beszélni, de nem nagyon van értelme, mert elég sokról beszélünk, és szerintem most már sikerült a politika becsületét még mélyebbre ásni, mint valaha volt, úgyhogy nem a konkrét ügyek felsorolásával akarok foglalkozni, hanem azzal, hogy milyen következménye van annak, hogyha kiderül valamilyen korrupciós ügy.

Ennek a mai vitának is valahogy úgy szólt a címe, nem fogom tudni szó szerint idézni, de a második része arról szólt, hogy a korrupciós politikusokra nézve milyen következmények vannak, arról is kellene hogy valamit itt vitázzunk. Önök beszéltek arról, hogy ha valahol a korábbi időszakban korrupciót találtak, akkor voltak szervek, amelyek annak utána jártak, és megfelelő ítéletek is születtek ebben az ügyben. De ahogy erre már egy kétperces felszólalásban utaltam, ma valami egészen mást látunk. Korrupciós ügyek tömkelege került elő itt ma is, egy nagy különbség van a korábban felmerült ügyekhez képest, hogy ezen ügyekben kivétel nélkül nem indul eljárás. Önök nemcsak hogy elássák ezeket az ügyeket, hanem mostanában valami olyan jelenség is megjelent, kísérőjelenség, amiről muszáj, hogy beszéljek itt, a parlament keretei között, főleg, amikor a korrupcióról van szó.

Visszamennek ismét a siófoki ügyekhez. Nem elég, hogy a Siófokon napvilágot látott ügyekben, kivétel nélkül a hangfelvételeken, amelyeken egyértelműen a szereplők beismerték, hogy ők beszélnek rajta, hogy ezek a beszélgetések megtörténtek, olyan súlyos közbeszerzési visszaélésekről, tiltott párttámogatásról és egyéb büncselekményekről van szó, amelyekben kivétel nélkül minden európai országban biztos, hogy legalább nyomozás indulna, és valakit felelősségre kellene vonni, hogy mégis ez hogy történhetett meg. Vagy azért kellene felelősségre

vonni a szereplőket, mert miért beszélnek hülyeségeket, vagy azért, mert amiről beszélnek, az tényszerű. Jelen esetben, ha ezen felvételeket valaki meghallgatja, vagy elolvassa azoknak a leiratát, akkor látszik, hogy nem hülyeségeket beszélnek, hanem tényszerű állításokról van szó, hiszen amikről itt beszéltek, azok a cselekmények meg is történtek. Azonban válasz nélkül marad, hiszen az ügyészség nem az ügyekben nyomoz, hanem az után nyomoz, még hozzá nagy erővel, hogy ki készítette a felvételt, és hogy hogyan került ez a felvétel napvilágra.

Ez is önmagában elég nagy probléma, de az utóbbi hetekben, ami történt, tisztelt képviselőtársaim, olyan botrány, hogy Magyarországon én nem gondoltam volna, hogy az ötvenes évek után ismét előfordulhat ilyen. Hiszen egy olyan cikk került a Facebookon publikálásra, amelyben egy siófoki állampolgár bement a könyvtárba, hogy kikutassa, a korábban hozott előterjesztésekben és meghozott döntésekben talál-e olyan visszaéléseket, ami arra utal, hogy a korábbi fideszes vezetés, ami arról híresült el, hogy mindenki korruptnak tartotta a városban, ezért is cserélték le a polgármestert, ezeknek a pletykáknak talál-e valami alapot. És ez az állampolgár publikált egy Facebook-bejegyzést, ahol egészen tényszerűen leírja, hogy mit talált, amiben leírja azt, hogy az önkormányzat - megnevezi a polgármestert is - kiírt egy pályázatot 2014. április 2-án, amiben a Mártírok útja 5-7. szám alatti ingatlanon található 66 négyzetméteres lakást kínálta értékesítésre.

És ebben a történetben az a nagyon érdekes, hogy ez az ingatlan a Beszédes József sétány, tehát a diszkó sarkán található, a kertmozával egybeépítve. Ezt az ingatlant végül is sikerült az önkormányzatnak 5 millió forintért eladni egy olyan vállalkozónak, akiről a városban mindenki tudja, hogy egy fideszes vállalkozó, minden vállalkozása a Fideszhez köthető valamilyen módon, és azt is lehet róla tudni, hogy a polgármesterrel igen jó viszonyban van. Viszont ezt nem állítja a cikk írója, csak annyit ír, hogy ez a nevén nevezett vállalkozó vitte el 5 millió forintért ezt az ingatlant, azaz 75 forintért (*sic!*) négyzetméterenként; ami egy elég gyanús történet, hiszen ezen a területen 500 ezer forint a négyzetméterár és nem 75 forint (*sic!*) az átlagár.

Erről abszolút tényszerű megállapításokat tesz, leírja azt is azon kívül, hogy ki nyert, hogy úgy értékesítették ezt az ingatlant, hogy a tulajdonos állam nem mondott le az elővételi jogáról, valamint azt állapítja meg, hogy sem a kiírásban, sem a szerződésben nincs nyoma semmilyen ingatlanbecslésnek. Tudják, mi történt ezek után? Miután megjelent ez a cikk, 42 siófoki állampolgár felháborodva, ezt az írást érdekesnek találva megosztotta a saját Facebook-profilján. Majd ezt követően mind a 42 embert, pontosabban nem mind a 42-t, csak huszonvalahányat, mert még ebből is válogattak, az ügyészség beidézte gyanúsítottként, ahol az ügyészségi meghallgatáson közbizalmas eljárást indítottak egy

bukott polgármester ügyében. Ez egy januárban publikált cikk, és még októberben bukott meg a polgármester.

Egy bukott polgármester korrupciógyanús ügyében megjelent egy cikk, és az ezt Facebook-oldalukon megosztó állampolgárokat az ügyészség becitálja közzvadás eljárásban, ahol rabosítják őket, és úgy hallgatják ki őket gyanúsítottként. Egyszerű állampolgárok mindenféle minősítést nélkülöző tényfeltáró cikket megosztanak a saját Facebook-profiljukon, és beidéznek ezeket az embereket közzvadás gyanúsított eljárásban egy olyan ügyben, ahol közszereplő közvagyonról döntött, és egyébként ma már nem közszereplő, tehát semmiképpen nem lehetne közzvadás eljárásban őket beidézni és rabosítani. Mi ez, ha nem egy ócska megfélemlítéssel ügy?!

És nem elég, hogy úgy idézték be őket, hogy először telefont kaptak a rendőrkapitányságról, nem mondták meg, hogy milyen ügyben keresik őket, csak hívták, hogy jöjjenek be, mert szeretnék őket meghallgatni. Majd amikor bementek, akkor közölték velük, hogy gyanúsított meghallgatáson vannak közzvadás-ként, és rabosítani fogják őket. Majd ezt követően, mikor rájöttek, hogy ez így nem jó, ezek után ismételtén behívták őket, és az indoklásban a következőt fogalmazták meg: „További bizonyítási eszközök beszerzése, házkutatás, további gyanúsított kihallgatások és az ezek eredményének ismeretében szükséges intézkedések foganatosítása szükséges, ami a nyomozás határidejének az ezek elvégzéséhez szükséges ideig történő meghosszabbítását tette indokolttá.” Tehát nem elég, hogy ráijesztettek ezekre az emberekre, mert merték ezt a cikket osztani a Facebook-oldalukon, hogy rabosítják őket, ott fényképezgetik, táblával a kezükben, hanem még kapnak egy indoklást is, hogy még házkutatásra is számíthatnak.

(21.20)

Amikor a védőügyvéd megkérdezte, hogy lesz-e házkutatás, nem tudott ez ügyben megnyugtató választ adni a nyomozást végző rendőr. Majd az is kiderül az ügyben, hogy nem a siófoki ügyészség nyomoz az ügyben elfogultság miatt, hanem a fonyódi vezető ügyész, az a fonyódi vezető ügyész, aki egyébként éveken keresztül kollégája volt az említett polgármester feleségének, hiszen ő Fonyódon volt bíró. Szóval, az nemcsak az eddig említett korrupciós ügyekből állapítható meg, hogy ez egy tipikus maffiaállam, hanem abból, ahogy önök működtetik ezt az államot, ezekből a megfélemlítéssel eszközökből, amelyekkel önök jól megüzenik, hogy ha valaki felmeri emelni a szavát, vagy bármit nyilvánosságra mer hozni, önök hogy hurcolják meg - ez egyszerűen elfogadhatatlan, szégyen és gyalázat! S nemhogy következménye nincs annak, ha önök közül valaki lebukik, hogy korrump volt, hanem azt hurcolják meg, az ellen indítanak eljárást, aki ezt a korrupciót napvilágra hozza, ami, tisztelt képviselőtársaim, szégyen.

Úgyhogy ha valami tanulsága kéne hogy legyen ennek a mai vitának, akkor az az, hogy túl kellene lépni ezeken a korrupciós ügyeken. El kellene fogadni azokat a javaslatokat, amelyeket számtalanszor nyújtott be újra és újra a Szocialista Párt is, hogy hogyan kellene átláthatóbbá tenni a pályázatos eljárásokat, hogyan kellene az összeférhetlenségi szabályokat szigorítani, hogyan kellene az elszámoltathatóságot javítani, például a vagyonynyilatkozat-tételi követelményeket is hogyan kellene szigorítani. *(Németh Szilárd István: Simon, Simon! - Gógös Zoltán: Rogán, Kósa!)* Azzal is egyetértünk, hogy igenis kéne a képviselők, politikusok vagyongyarapodását és akár a családtagok vagyongyarapodását is vizsgálni. Mert ha ez lenne, tisztelt képviselőtársak, akkor nem lehetne arra hivatkozniuk önöknek, amikor sorra lebuknak képviselők azzal *(Gógös Zoltán: Simont bevitték, Rogánt nem vitték sehová!)*, hogy megmagyarázhatatlan összegekből házakat építenek, luxusautókat vásárolnak, hogy családi összefogással vagy baráti kölcsönből vásárolták ezeket a házakat, ingatlanokat vagy akár nagy értékű gépkocsikat, hiszen tetelesen a családban is meg lehetne vizsgálni, hogy ennek van-e fedezete vagy nincs.

Amíg erre nem lesz bátorság, hogy ezt Magyarországon politikai erő meglépje, addig mindig ilyen ügyekről fogunk beszélni. Ezért én is egyetértünk azzal, hogy változnia kell a magyar politikának, le kell szűrni a tanulságokat. Ezt a gyalázatot, amit itt odavissza lehetett hallgatni, nem lehet tovább folytatni. Biztos voltak a múltban is hibák, és az is biztos, hogy ahogy most működik az állam, az is egy maffiaszerű működés, sokkal rosszabb, mint valaha volt. Ezt nem szabad tovább folytatni. Ezeket a közéletet kitisztító intézkedéseket, javaslatokat be kell fogadniuk önöknek, tisztelt kormánypárti képviselők, hiszen önöké a többség, meg kell szavazni, és le kell zárni a korrupció lehetőségét. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ez már a többedik ellenzéki felszólalás, amely azzal kezdődik, hogy így utólag már nem is értik, miért kezdeményezték ezt a vitánapot. Amikor itt találkoznak a saját korrupciós ügyeikkel, a saját megmagyarázhatatlan ügyeikkel, és mindegyik pártnak meg kéne mondania, hogy pontosan mi az álláspontja ezekben a kérdésekben, és egyfajta tükröt mutatnak a kormánypárti képviselők az ellenzéki képviselőknél, akkor hirtelen rájönnek arra, hogy nem is kellett volna talán ezt a vitánapot elindítaniuk, és ők is meglepődnek ennek a mostani lefolyása kapcsán. *(Gógös Zoltán: Ezt nem mondtuk!)* Tisztelt képviselő hölgyek és urak, önök kezdeményezték ezt a vitát, úgyhogy ne lepődjenek

meg, ha a valóság szembejön, és az az önök számára fájdalmas.

Harangozó képviselő úr több törvénymódosítást sorolt fel, hogy mennyi mindent kellene csinálni. De, tisztelt képviselő úr, önök háromszor voltak kormányon Magyarországon!

Kétszer feles többségük volt, egyszer kétharmados többségük. Most mondja, hogy miket kellene, kellett volna megtenni a korrupció ellen. *(Harangozó Gábor István: De most ti vagytok kormányon! Ti miért nem csináljátok?)* Ez a kormány igencsak hosszú listát sorolt fel, hogy mennyi törvényt módosítottunk, hogyan védtük a nemzeti vagyonról szóló törvényben a közösségi pénzügyeket *(Gógös Zoltán: Mégis szétlopják!)*, hogyan szigorítottuk a büntető törvénykönyvet, hogyan adtunk plusztámogatást a bíróságoknak, hogyan adtunk plusztámogatást az ügyészségnek, hogy ez a félszáz fős korrupcióellenes, korrupciót vizsgáló csapat jöjjön létre, amely nemcsak Budapesten van, de vidéki városokban is *(Gógös Zoltán: Mit vizsgál?)*, hogy hogyan biztosítottuk akár ellenőrző albizottságokban a kormánypárti többséggel a korrupciós ügyek kivizsgálását. *(Gógös Zoltán: Milyen kormánypárti többséggel?)*

És még lehetne sorolni, hogy hányféle sarkalatos és feles törvénybe raktuk be a közpénzek pontosabb védelmét, vagy akár alaptörvényi szintre emeltük azt, hogy átláthatatlan háttérű cég ne jusson állami pénzekhez. És az utóbbi fél évből is találhat törvénymódosítást, amely a körbetartozásoknak az ügyét igyekszik javítani adott esetben, bár ez a korrupcióval nem függ össze.

Rengeteg törvénymódosítást tudtunk felsorolni, ön pedig csak azt mondja, hogy mit mulasztottak el a szocialista kormányok. Ha akkor önök azt megtették volna, lehet, hogy most nem kéne olyan Kovács László-i jóslatokkal szembenézniük, amely az MSZP parlamentből való kiesését vizionálja. *(Gógös Zoltán: Mi akkor is megélnék ám, de te mit csinálsz? - Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak, Miniszterelnökség. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Az a legnagyobb probléma az MSZP-vel, hogy amikor parlamenti többsége volt, akkor semmilyen törvényt nem hozott, amikor pedig kisebbségben van, akkor minden olyan törvény elfogadását megpróbálja meggátolni, amely pont az átláthatóságot szolgálja.

Engedje meg, hogy az európai uniós források felhasználása kapcsán két dologra felhívjam a figyelmét, részben reagálva a Jobbik kérdésére is. Valóban, 2012-ig nagyon sokat beszéltek arról, hogy mennyire fontos fellépni az offshore-vállalkozások ellen bármilyen közpénzfelhasználásban. A 2012-ben

hatályba lépett Alaptörvény rendelkezik arról, hogy Magyarországon offshore-vállalkozás nem kaphat semmilyen pénzt, ami közpénz, legyen az európai uniós forrás, vagy legyen a hazai költségvetés támogatása. 2013. augusztus 12-én vette át a Miniszterelnökség a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség felügyeletét.

Ekkor döntött arról Lázár miniszter úr, hogy egy átfogó vizsgálatot rendel el minden olyan európai uniós projekt kapcsán, amely 2007 óta támogatást nyert. Ennek a vizsgálatnak az lett a vége, hogy 306 projekt esetében került megállapításra, hogy átláthatatlan tulajdonosi háttérrel rendelkező cégek jutottak ilyen forráshoz, 195 projekt esetében - 2012 előtti felhívásokról beszélünk - az erkölcsi számon kérés lehetősége a kormány kezében van, de jogi mozgástér nincs, azonban 111 esetben indult olyan szabálytalansági eljárás, amelyből eddig 81 zárult le pénzvisszaköveteléssel.

Eddig 2 milliárd forintot tudott az állam visszakövetelni, de további tízmilliárdok vannak visszakövetelés alatt, 49 döntés esetében pedig jogerős felbbevezést nyújtottak be az érintett cégek.

Tehát azt gondolom, az a rendszer, amely most az uniós források kihelyezésében lehetőséget ad arra, hogy a cég ne csak arról nyilatkozzon, hogy ő megfelel minden törvénynek, hanem tétélesen bizonyítania kell, hogy mely passzusait miért teljesíti, az egy olyan irányba mutat, amely mindenképpen a közpénzek szabályos felhasználása felé tesz lépéseket.

Egy mondattal még a közbeszerzési kérdésekre is visszatérek. Az új közbeszerzési törvény a 2016-os tavaszi direktívát megelőzően vezeti be Magyarországon elsőként az Európai Unió 28 tagállamában azokat az elvárásokat, amelyek szerint immár csökken azoknak a közbeszerzési eljárásoknak a köre, ahol háromajánlatos eljárást lehet alkalmazni, csökken azoknak a közbeszerzési eljárásoknak a köre, ahol lényegében az ajánlatkérő szándékától függ az, hogy milyen cégeket hív meg. Bárkinek, akinek kötelezettsége van a közpénzek elköltésében arra, hogy közbeszerzést alkalmazzon, lehetősége és kötelessége ezt a közbeszerzési döntőbizottság honlapján megjelentetni és minden ott jelentkező ajánlattevőtől érdemi ajánlatot kérni.

Bővülnek az összeférhetetlenségi szabályok, és nagyon fontos, hogy a nyilvánossághoz kapcsolódó adatok köre is bővül, amelynek köszönhetően, azt gondolom, a jelenlegi kormányzat nemcsak a tettek, hanem a közmegítélés szerint is egy olyan lépést tesz, ami a közpénzek szabályos felhasználását minősíti pozitív irányba. Képviselő úr, amikor önök kormányon voltak, semmit nem tettek ezért, ellenzékben pedig minden ilyen javaslatot leszavaztak. Szerintem ez mindent elmond az MSZP-ről.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót. Harangozó úr felszólalásából azt szűrtem le, hogy szíven viseli az ingatlanok sorsát, a felelős ingatlangazdálkodást. Szerettük volna, ha ugyanilyen gondossággal jár el akkor, amikor Juhász Ferenc és államtitkára jogtalanul szerzett lakást (*Gógös Zoltán: Úlj le! Mert a Budai hogy szerzett?*), kimerítve a hűtlen kezelés fogalmát. Ugyanilyen gondossággal kellett volna akkor eljárni, amikor Hiszékeny Dezső 5 millió forintot kért egy üzlethelyiség bérbeadásáért a vád szerint. (*Gógös Zoltán: Ezt te állítod?*) Ugyanilyen gondossággal kellett volna eljárni, amikor áron alul értékesítettek terézvárosi ingatlanokat.

Ugyanilyen hangosnak kellett volna lenni akkor, amikor valaki négyszeres pénzt keresett a moszkvai kereskedelmi kirendeltség továbbadásán, és az ön pártja hangosabb lehetett volna, mert ön, azt hiszem, még fiatal volt akkor, de a pártja mindenképpen hangosabb lehetett volna akkor, amikor 15 millió forintért játszották át a csillebérci üdülőkomplexumot. (*Harangozó Gábor István: A Fidesz-székházat!*)

(21.30)

Ön azt említette, hogy túl kell lépni ezeken az ügyeken. Én ezzel nem értek egyet, a kormány ezzel nem ért egyet. Amíg minden részletét meg nem ismerjük ezeknek az ügyeknek, addig a kormánynak is aktívnak kell lennie, és önöknek is segítenie kell azt, hogy tisztább képet kapjunk. A választók is joggal várják el ezt. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Novák Előd képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! A páholyunkból követtük a vitát Horváth Andrással, az adóhatóság volt munkatársával, akiben egyébként volt annyi civil kurázsi, hogy meg merte nevezni azt, hogy bizony a kormányzati körök támogatásával, a NAV asszisztálásával több ezer milliárd forintos adócsalás folyik Magyarországon.

Arra jutottunk, ahogy itt a vitát figyeltük, hogy a jelenlegi kormánypártok, mondjuk, Romániával szemben Magyarországon azért nem juttatták rács mögé a korábbi kormányok egyetlen komoly vezetőjét sem, mert félnék precedenst teremteni, és félnék, hogy egy újabb kormányváltás után könnyebb lehetőség lesz akár ügyészség által elszámoltatni, akár önmagukat. Azonban hadd nyugtassam meg önöket, hogy emiatt ne aggódjanak és emiatt ne habozzanak a kormányra már úgysem kerülő MSZP politikusbűnözőit elszámoltatni, mert ha a Jobbik kerül kormányra, akkor nem fogjuk kímélni, sőt dupla büntetéssel szeretnénk lesújtani a politikusbűnözőkre.

Mielőtt a politikusbűnözés elleni programcsomagunk közül 12 kedvenc pontomat legalább címszavakban ismertetném, előtte, ha már itt annyi anekdota elhangzott különböző kormányzati korrupciókkal kapcsolatban, két esetet, röviden: esettanulmányt hadd említsek én is, ami azért jól jelzi, hogy hogyan maradt itt el az elszámoltatás mindkét oldalra vonatkozóan. Hiszen a média rendszeresen hangos attól, a kormánypárti média, a „jó Hír TV” különösen, az állami „jó Hír TV”, ha például az MSZP-nek különböző korábbi vezetőit elítélik első vagy másodfokon, annak ellenére, hogy aztán végül jogerősen sok esetben, legtöbb esetben mégiscsak fölmentik őket.

Itt van például az MSZP egyik legnagyobb politikusbűnözője, az újbudai volt polgármester, Molnár Gyula, akit hivatali visszaélés miatt másodfokon letöltendő börtönbüntetésre ítélték, ettől volt hangos akkor a média, aztán arról már kevesebbet beszéltek, hogy harmadfokon fölmentették. Na de ki mentette föl? Az MSZP korábbi alkotmánybíró-jelöltje, immár bíróként. Hát, micsoda elszámoltatás az, ahol az ügyészség szó nélkül hagy egy ilyen egyértelműen elfogult bírói ítélezést? Hiába fordultam azonban utólag Polt Péterhez, hiába fordultam Szájer Józsefné Handó Tündéhez, az Országos Bírósági Hivatal vezetőjéhez, hogy egy ilyen egyértelmű esetben, amikor az MSZP volt alkotmánybíró-jelöltje immár büntetőbíróként menti föl a másodfokon még letöltendő börtönbüntetésre ítélt Molnár Gyulát. (*Gógös Zoltán közbeszól.*) Nem lehet mit tenni, mert Szájer Józsefné Handó Tünde szerint is rendben van a dolog. Ez az elszámoltatás? Ezek után ne csodálkozzunk, hogy természetesen komoly vezetői az MSZP-nek nem követték Zuschlag Jánost a börtönbe. Persze, volt ennek más oka is, ahogy ő elmondta, például maga a mentelmi jog kérdése, ami nemcsak az elítéléstől véd, de már attól is, hogy nyomozni lehessen politikus esetében.

Azonban két esetet ígértem, van természetesen a másik oldalon is bőven, és innen hadd hozzam, ha már itt az elmúlt időszakban Simicska-talicskával és Nyerges-vontatóval hordták szét a közpénzt, akkor hadd hozzam azt a példát, amiben abban bíznék, hogy legalább most utólag biztosítják az elszámoltatást. Simicska Lajos cégbirodalma ügyében ennek ellenére nem látunk semmilyen érdemi nyomozást. Hiába tettem feljelentést például, amikor egy hirdetmény közzététele nélküli közbeszerzési eljárásban a piaci ár nyolcszorosaért folytatható Simicska Lajos egyik reklámcége, az ő érdekeltiségébe tartozó egyik reklám cég kormánypropagandát óriásplakáton többek közt közpénzből, a piaci ár nyolcszorosaért. Az ügyészség elutasította a feljelentést, sőt, az önkormányzat törvénymódosításának, egy néhány évvel ezelőtti törvénymódosítás hatására immár jogorvoslat sem élhetünk a nyomozást megtagadó, elutasító ügyészségi határozattal szemben.

Itt tartunk tehát, és sajnos úgy tűnik, hogy a viszonyuk megromlása ellenére, mivel azok még közös

mutyik voltak, továbbra sem hajlandók elszámoltatni ezeket. Bár a napnál is világosabb, hogy mi másért szorulna ki most a közbeszerzésekből Simicska Lajos. Mi változott? Most már nem olyan jók a cégei? Teljesen nyilvánvaló, hogy csak a politikai kapcsolatok megromlása az, ami az egyértelmű statisztikák, a pályázataik elbukása mögött húzódik, mégis elszámoltatásra tulajdonképpen nem számíthatunk.

És akkor végül csak címszavakban azok a politikusbűnözés elleni programpontjaink, melyek közül vitaindító vezérszóoktatában Vona Gábor is többet elmondott. Sajnos, a vita mégsem erről szólt, ezekről a törvény módosító javaslatokról, holott nekünk, törvényhozóknak ez az elsődleges feladatunk. Nem a sárdobálás, amit itt önök folytattak, próbálva sulykolni a Kovács Béla-ügyet mindenféle bizonyíték nélkül, hanem az, hogy olyan törvényeket hozunk, ami párthovatartozásra való tekintet nélkül visszaszorítja a politikusbűnözést. És ilyen kellene hogy legyen még mindig, bár komoly sikereket értünk el a politikusbűnözés egy törvényesített, legáltalánosabb formája terén, a politikusi álláshalmozás terén, de mégis sok lépésre volna még szükség. Elég, ha csak mondjuk, hogy a Honvédelmi Minisztérium igazgatási államtitkárára gondolunk, akinek nem-hogy másod-, de harmad-, negyed- és ötödállása is van, négy állami cégben igazgatósági elnök.

Itt van tehát az álláshalmozás elleni küzdelmünk, itt van a mentelmi jog eltörlése, a politikusok által elkövetett gazdasági bűncselekmények elévülésének megszüntetése, a kommunista vezetők elszámoltatása, mert még ezzel is adós, nemhogy az elmúlt nyolc év, amit oly sokat emlegettek, bár most már lassan inkább a saját elmúlt nyolc évről kell majd beszélni.

Majd arról beszélünk mi. Mindenesetre itt van még a kommunista vezetők elszámoltatása és közéletből való kitiltása, ami szintén visszaszoríthatná, például a KISZ KB-titkár Gyurcsány Ferenc nem lehetne, mondjuk, országgyűlési képviselő, nemhogy miniszterelnök nem lehetett volna, ha lett volna rendszerváltás. És említhetnénk a titkosításokat, ami szintén nemcsak az állambiztonsági múltra, hanem az elmúlt rendszerre, az elmúlt 25 év mutyjaira is jellemző. Ezekre sem reagáltak, ezekre a felvetéseinkre is csak Kovács Béla, mint mindenre, ez volt a válasz.

Itt van még a képviselők esetleges más állampolgárságára vonatkozó nyilatkozattételi kötelezettség. Ugyanis, ha kiderül, mondjuk, korábban Simon Gáborról, hogy egy afrikai banánköztársaság állampolgárságával rendelkezik, akkor egyértelmű, hogy menekülő útvonalat épített ki. Miért, ha nem azért, mert takargatnivalója van? Ezért szeretnénk ezeket nyilvánosságra hozni.

De szeretnénk ezen túlmenően a képviselők hozzátartozóinak vagyonynyilatkozatát is nyilvánosságra hozni, amit jelenleg az Országgyűlés széfjében őriznek, kivéve a Jobbik politikusiét, hiszen mi minden hozzátartozónk, gyermekünk vagyonynyilat-

kozatát a Jobbik honlapján nyilvánosságra hozta minden országgyűlési képviselőnk. Szeretnénk rendszeres vagyongyarapodási, vagyonosodási vizsgálatot is, sajnos ez is komolyabb visszhang nélkül maradt, hacsak az MSZP-nek az ellenzékéből oly nagy szavait nem tekintjük visszhangnak. Kormányon megtehetnék volna, akkor persze nem tartották szükségesnek.

És végül a képviselőkre, ha oda eljutunk, hogy végre büntethetünk is a titkosítások feloldása, mentelmi jog eltörlése és hasonlók után, mi dupla büntetést szeretnénk és a teljes vagyonekbevitel intézményének megteremtését is. Többek közt ezért is gyűjtünk most aláírást a szavazas.jobbik.hu honlapon és szerzte az országban aláírásgyűjtő standjainkon, mert a kormányzati korrupciót nagyon nagy problémának tartjuk.

Ezért szeretnénk, ha ezt a programcsomagunkat, zárásként talán még csak a visszahívhatóság intézményét említeném, ha ezeket elfogadnák. Hiszen a Jobbiknak olyan átfogó programja van a politikusbűnözés visszaszorítására, amivel reméljük, nem kell megvárni a Jobbik kormányra kerülését, és egyet-kettőt ebből, ahogy a politikusi álláshalmozás visszaszorítását is már valamelyest, de el fog fogadni, mintegy ellenzéki javaslatra is az Országgyűlés. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Novák képviselő úr itt a volt XI. kerületi szocialista polgármester ügyét hozta föl. Tisztelt Képviselő Úr! Az a büntetőügy azért indult el, mert a Fidesz-KDNP politikusai büntetőfeljelentést tettek. Ha nem tették volna meg a feljelentést, nem indult volna el a büntetőügy. Ott volt a Jobbik is a kerületben, a Jobbik nem tett feljelentést, éppen ezért a Jobbik nem létező feljelentése nyomán nem indulhatott büntetőeljárás, csak a Fidesz-KDNP tette meg azt, amit egy politikusnak meg kellett tennie ott a kerületben. Sajnáljuk, hogy a Jobbik akkor is elmulasztotta ezt, más esetekben olyankor kiált bűncselekményt, amikor valójában nincsen, de amikor tényleges bűncselekmény van, akkor pedig elmulasztja azt, hogy feljelentést tegyen, de a Fidesz-KDNP ezt adott esetben megtette. *(Novák Előd közbeszól.)*

Ami a Simicska-plakátfelületeket illeti, szerintem a tapolcai kampányban lehet, hogy ha ön hátrafordul és valamelyik képviselőtársával egyeztet, akkor lehet, hogy több információja lesz arról, hogy ki milyen felületen kampányol és hogyan. *(Novák Előd: Piaci áron...)* Ami pedig a hozzátartozók vagyonynyilatkozatát illeti, én nem láttam, hogy a Jobbik nyilvánosságra hozta volna Kovács Béla hozzátartozóinak vagyonynyilatkozatát. Ha majd ez

megtörténik, akkor hiteles az önök követelése. Ameddig ezt csak követelik, de önmaguk nem tartják be, és mindenkire, úgy látszik, kötelezőnek gondolnák a kormánypárti sorokban, kivéve Kovács Béla esetében, addig ez, képviselő úr, hiteltelen követelés a Jobbiktól. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Novák Előd: A Jobbik honlapján fenn van minden országgyűlési képviselőé.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Vargha Tamás államtitkár úr, Honvédelmi Minisztérium. Parancsoljon, államtitkár úr!

(21.40)

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd képviselő úr felszólalásában említette a Honvédelmi Minisztérium közigazgatási államtitkárát és a Honvédelmi Minisztérium százszázalékos állami tulajdonban lévő cégét. *(Gógös Zoltán közbeszól.)* A jogszabályokat teljes mértékben betartva tölti be a közigazgatási államtitkár úr az igazgatótanácsi elnökséget, és ez az a cég, százszázalékos állami tulajdonú cég, amely a védelmi beszerzési kormányrendeletnek és a kormány döntésének megfelelő eljárásrendben jut megrendeléshez, és a legteljesebb mértékben tiszteletben tartja az Európai Unió beszerzési normáit.

Ezen kívül szeretném a tisztelt Országgyűlésnek elmondani, hogy a Transparency International 2015-ös, a magyar állami vállalatok átláthatóságára és közzétételi gyakorlatára kiterjedő vizsgálata alapján ez a tanulmány a törvénytiszteleti index alapján a maximálisan adható 100 ponttal a vállalati rangsor élére emelte a Honvédelmi Minisztérium tulajdonában lévő HM EI Zrt.-t.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Novák Előd: Őt főállása van!)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr! Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Korrupciós ügyek tekintetében azon elképesztő jelenségre is fel szeretnénk hívni a figyelmet, hogy majdnem minden országrészben ismeretesek olyan kormánypárti vagy akár korábbi szocialista polgármesterek, akik a 20 százalékos János, a 30 százalékos Béla - és a keresztneveket be lehet helyettesíteni - néven ismeretesek a környéken *(Dr. Bitay Márton Őrs: Béla, igen, jó!)*, és el kell hogy mondjuk: a visszaosztásoknak egészen szármalmas, a vadgazdaságokat érintő rendszere alakult ki Magyarországon, ami egyébként jobbikos vezetési helyhatóságoknál nem tapasztalható.

El kell hogy mondjuk, hogy mindez kiterjed nemcsak a közbeszerzésekre, de majdnem minden nagyobb építőipari beruházásra, éppen ezért a Jobbik a kormányzat figyelmébe ajánlja - nem először - azt, hogy igenis létre kellene hozni adott esetben német mintára egy olyan építésügyi hatóságot, amely a kiemelt beruházásokat automatikusan vizsgálja, de abban az esetben, hogyha a beszállítók ki nem fizetésének gyanúja merül fel, akkor hatósági eszközökkel fellépve adott esetben le is állíthatja a projektet. Nyilván nem az a célunk, hogy Magyarországon bármilyen építőipari beruházás leálljon, elmaradjanak a munkálatok, de ezen szankciónak a fenyegető ereje más nemzetgazdaságokban elegendő volt ahhoz, hogy ne merjék megtenni azt, amit mondjuk, a Megyeri híd esetében megtettek, hogy magyar beszállítókat ne fizessenek ki, magyar kivitelezőket csődbe döntsenek. Ezt szeretnénk tehát megelőzni, még két nagyon értelmes lépéssel kiegészítve.

Az egyik az lenne, hogy a piaci árak, elfogadható piaci árak tekintetében egy tól-ig határ azért legyen megszabva hasonló beruházások és adott esetben közpénzeket érintő beruházások esetén is. Nem akarunk konkrét árakat megszabni, de a piaci folyamatok által indokolható tól-ig határokat igenis, hogy azok a hatszoros-nyolcszoros-tízszeres túlárazások megszűnjenek ebben a rendszerben, amelyek fojtoztatják, bénítják a magyar gazdaságot. És - még egyszer szeretném hangsúlyozni - amellet, hogy bizonyos esetekben a meghívásos jellegű pályázatással is igenis le kell számolni, szeretnénk elérni azt, hogy a kiemelt beruházásoknál minél magasabb magyar hozzáadott érték szerepeljen *(Az elnök csenget.)*, és minél több esetben azok az automatikus vizsgálatok is lefolyjanak, amelyek egyébként ilyen esetben magyarakat kell hogy helyzetbe hozzanak, és el kell hogy töröljék ezt a korrupciós szisztémát Magyarországon. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak, Miniszterelnökség. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő úr! Az építőipari kivitelezések kapcsán nagyon fontos változás, aminek a tendenciája már megjelent az előző időszakban is, hogy ne csak az ár legyen az egyedüli szempont, amely meghatározza azt, hogy milyen vállalkozás tud építőipari munkában részt venni közpénzből, méghozzá azért ne *(Gógös Zoltán: Mert a fideszesek drágák, azért!)*, mert ha megnézzük az elmúlt évek közbeszerzési gyakorlatát, több mint 50 százalékban nagy, multinacionális cégek voltak azok, amelyek a nagy európai uniós projekteket is és a hazai kivitelezéseket is elvittek Magyarországon.

Én megértem, hogy az MSZP-nek, az LMP-nek egy idegen testtartás az, hogyha van egy kormányzat,

amely a magyar vállalkozói érdekeket próbálja képviselni. Az új közbeszerzési törvény, amelynek a módosítása az Országgyűlés előtt van, többek között arról is szól, hogy ne csak az ár legyen az egyedüli szempont, hanem olyan feltételrendszereket emeljünk be a közbeszerzési gyakorlatba, amelyek generálkivitelezőként engedik kisebb vagy közepes méretű vállalkozásoknak a munkába való involválását, hiszen azt gondoljuk, hogy mind a 19 megyében vannak olyan helyi szereplők, akik igenis képesek arra, hogy közberuházásokat, lehet, hogy nominálértéken kicsit drágábban, mint egy multinacionális cég, de a hosszú távú fenntartási költségeket is figyelembe véve mégis olcsóbban valósítsanak meg, helyi munkahelyet hozzanak létre, és olyan cégeket támogassunk, amelyek Magyarországon működnek, Magyarországon adóznak (*Z. Kárpát Dániel: Így van!*) és Magyarországon fektetnek be.

Én azt gondolom, hogy vannak olyan ügyek ebben a tekintetben, amelyekért igenis érdemes konfliktusokat vállalni, és megnézni azokat a szándékokat, amelyek egy-egy európai uniós eljárás mögött vannak, hogy mely esetekben védi az Európai Bizottság valóban az európai versenyjogi szabályokat, és mely esetekben véd különböző nemzetközi cégeket, illetve azoknak a tulajdonosi hátterét. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kétperces felszólalásra megadom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoporthoz.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Csepreghy államtitkár úrtól szeretném megkérdezni, hogy ha mi nem tettünk semmit, akkor miért törölték el azokat az összeférhetetlenségi szabályokat, amelyek az európai uniós pályázatok bírálásában, döntéseiben érintett állami vezetők cégeit kizárták a pályázatokból. Tud erre nekem válaszolni, hogy miért törölték el? A mi időnkben se ügyintézőnek, se döntéshozónak nem lehetett olyan cége, amely nem normatív támogatásra pályázott. Ezt miért törölték el, államtitkár úr? Azért, hogy akár, mondjuk, az ön főnöke magának aláírja a támogatást Gorzsán? Azért? Vagy miért törölték el? Hozzák vissza! Önök vannak többségben, meg fogjuk szavazni. A mi időnkben ez így működött. Senkinek nem volt joga pályázatokon részt venni, akinek döntési helyzete volt, még ügyintéző szintnek sem, sőt családtagoknak sem. Vegyük ezt elő, és úgy vádaskodjon, hogy először nézze meg, miről beszél! Ezt önök törölték el, és nyilván azért, mert megvolt az érdekük, hogy eltöröljék. (*Németh Szilárd István közbeszól.*)

A másik, hogy Dömötör államtitkár úrnak szeretném mondani, hogy jegyzőkönyvben van, amit mondott, ön azt állította, hogy Hiszékeny Dezső pénzt kért. (*Dr. Bitay Márton Örs: Nem ezt mondta.*) Ezt igazolnia kell. (*Dr. Bitay Márton Örs: Nem ezt mondta!*) Ezt mondta, ne mondjad, felírtam szó szerint: (*Dr. Bitay Márton Örs: Az, hogy te ezt*

írtad fel, nem jelenti azt, hogy ezt is mondta.) pénzt kért egy ingatlan... 5 milliót kért egy ingatlan... (*Dr. Rétvári Bence: Az ügyészség mondta ezt!*) Ezért a kijelentésért vállalnia kell a következményeket, vállalnia kell! (*Németh Szilárd István: Fenyegetőzöl. - Dr. Völner Pál közbeszól.*) Nem vádaskodhat senki büntetlenül! (*Közbeszólások a kormánypart pádsorokból.*)

Egyébként szeretném jelezni Novák képviselő úrnak is, hogy önt védi a mentelmi jog, hiába mondja, hogy lemond arról, nem mondhat le, mert ugyanezért a kijelentésért vállalnia kellene a Gyulával szembeni felelősséget is. (*Dr. Bitay Márton Örs: Milyen Gyula? - Közbeszólások a kormánypart pádsorokból.*)

Nem kellene ezt csinálni, kedves barátaim, kedves hölgyeim és uraim, úgyhogy, államtitkár úr, jegyzőkönyv lesz róla, világos, nyilvánvaló, ezért felelnie kell. (*Az elnök csenget.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. (*Balla György Gógös Zoltánnak: Te már csak fenyegetőzni tudsz! - Gógös Zoltán: Nem fenyegetőzöm!*)

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a felszólalásokat. Felszólalásra következik Ander Balázs képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoporthoz. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Július 24-én Baranyában bomba robbant, nem titok, Tiffán Zsolt Facebook-bejegyzéséről van szó. A veretes mondatok mögött a Jobbik súlyos bűncselekményeket gyanított, éppen ezért kiváló képviselőtársam, Szilágyi György megtette a feljelentését, amit - nem csoda - a Fővárosi Főügyészség szépen el is utasított. Ismétlés a tudás anyja, éppen ezért felolvasnám ezeket a sorokat, mit is írt Tiffán Zsolt (*Németh Szilárd István közbeszól.*), és nagyon kérem kormánypart képviselőtársaimat, hogy legalább egy ilyen politikai vitanap keretében válaszoljanak akkor itt a felmerülő kérdésekre, magyarázzák meg ezt a nagyon szégyenteljes bizonyítványt!

„...Nem tűröm el - írja Tiffán Zsolt -, hogy engem és társaimat - akik a szívünket kitettük az Ős-Dráva program sikere érdekében - nap mint nap megalázzanak! Többek között olyan politikai szereplők, akik a közéleti - elnézést, elnök úr! - kurválnodáson kívül semmihez sem értenek, és semmit nem tettek még le az asztalra. Az Ormánság asztalára. Büntetett előéletű firkászok faggatnak a hülye és aljas kérdéseikkel naponta. Ha pedig megrendelés érkezik ezekhez a bűzlő médiumokhoz - sajnos sokszor kormánypart oldalról -, ők rögtön ugranak, s ordas hazugságokat terjesztenek rólunk. Amúgy tudjuk, kik osztják az észet a megyében közülünk. Összesen két emberről van szó... Pedig nem egy pártban vannak, mégis ők osztják le a lóvét... Ha kell, a sajátjaikra törnek, csak azért, hogy mások semmit se tehessenek. Viktor! Vedd már észre! Ezek maffiózók!” Uraim, kiről van szó? (*Dr. Rétvári Bence köz-*

beszól. - Közbeszólások a kormánypárti padsorokban.) Ugye, nem Kovács Béláról? (Közbeszólás: Kiről beszél Tiffán?) Kiről beszél Tiffán? Ezt szeretnénk tudni. (Dr. Bitay Márton Örs: Mi nem tudjuk! - Gógös Zoltán: Kiről beszélés? Nyilván tudod!)

A másik nagyon fontos terület, hogy ha a mindenkori kormány el akarja kerülni a korrupció látzatát, akkor axiómaként kell elfogadni, hogy a közösségi közlekedés, benne a vasút és az ezekhez kapcsolódó tevékenységek közszolgáltatások, nem pedig a kormány közeli nagytőkések kedvenc fejőstehenei. (Z. Kárpát Dániel: Úgy van!) Amivel a jó kapcsolatokkal rendelkező hűbéresek igazán nagyot tudnak szakítani, az a többnyire fífikásan törvényesített, de attól még pofátlanul közpénzlenyúló projekt túlárazás, valamint a biztos, kockázatmentes tevékenységeknek a kiszervezése.

(21.50)

Ez utóbbihoz lenne néhány megjegyzésem egy aktuális ügy kapcsán. A kormány sokat hivatkozik a korán kelő, keményen dolgozó kisemberekre, de ha ezt komolyan gondolják és nem csupán habonyi púdernek szánják, akkor a levegőben lógó vasúti kiszervezésekkel kapcsolatosan talán illő lenne meghallaniuk a szakszervezetek tiltakozását. A Vasutasok Szakszervezete ugyanis semmilyen kiszervezést nem támogat. Ahogyan fogalmaztak, el a kezekkel a vasútőröktől, és nem adják a vasút takarítóit a fekete gazdaságnak. Teljes joggal fel vannak háborodva a kiszervezési tervek miatt. Külső, gondolom véletlenül sem baráti vállalkozók kezébe adják majd ezeket a jól fialó, a vasútörök kapcsán potom 18 milliárd forint plusz áfa összeget jelentő tevékenységeket.

A MÁV Létesítményüzemeltető és Vasútör Kft. körüli machinációk miatt több mint ötszáz dolgozó és az ő családjaik néznek bizonytalanul a jövőbe. Ők nem a húsosfazék kft. sokadik alvállalkozójának kizsákmányolt bérrabszolgájaként, hanem a vasút berkein belül szeretnének tovább dolgozni, még ha ez nem is tetszik a már a markukat dörzsölő pénzéhes cápáknak és azok MÁV-os helytartóinak, lob-bistáinak.

A Jobbik határozottan elítéli, hogy a balliberális idők továbbélő fideszes gyakorlata szerint a vasútból ismét pénzt pumpáljanak magánzsebekbe. Költői kérdés, hogy a haverokat tovább gazdagító, de az államnak és így az adófizető magyar embereknek további veszteségeket okozó pénzszivattyúkat miért nem zárják el. Mind a takarító, mind pedig a biztonsági szektorban gyakori anomália az akár száznál is több bedőlt céggel rendelkező főállású alvállalkozói fantomok jelenléte, a kaotikus foglalkoztatási rendszer, a jó politikai kapcsolatokkal rendelkező tb-csaló offshore-lovagok büntetlen garázdálkodása, a költségvetés milliárdokkal való megcsapolása, a dolgozók teljes kiszolgáltatottsága.

18 milliárd forintos kérdés, hogy miért akarnak ilyen körülmények közé taszítani újabb családokat,

miért kockáztatják azt, hogy a vasútüzem működési mechanizmusát jól ismerő, személyes vagyónvédelmi szolgáltatást biztosító szakemberek elvándoroljanak, és helyüket átvegyék a kizsigerelt, hullafáradt, alulfizetett, motiválatlan és éppen ezért éves szinten 80 százalékos fluktuációt produkáló biztonságiőrrabszolgák.

Természetesen mindez igaz a MÁV takarítóira is. Ha valakik, akkor a takarítói szektorban dolgozók biztosan tudják, milyen üres duma az, amikor azt ígérgetik, hogy betartatják a foglalkoztatási szabályokat az alvállalkozókkal. Befolyásos személyek pajzsa mögé bújva egy szűk klikk évekre szóló hatalmas és biztos pénzt lát az egészben, miközben az extraprofit jól megérdemelt fizetésemelés formájában nyugodtan maradhatnak a dolgozóknál vagy az állami tulajdonú cégnél, ahol bőven van forráshiánnyal küzdő, fejlesztésre váró terület.

A közpénzek óriási nagyságban folynak el, nem csoda, ha a Vasutasok Szakszervezete is felháborító, manipulatív és visszatartónak nevezte a most zajló kiszervezési folyamatot. Köszönöm a figyelmüket. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Banai Péter Benő államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Engedjék meg, hogy nagyon röviden először Ander Balázs képviselő úr fölvetése kapcsán reagáljak arra, hogy ha a vasútból annyira sok pénzt reálnak ki, akkor hogy létezik az, hogy az elmúlt években a vasút stabilizálta működését, sőt van olyan cég, állami cég, amely nyereséget tudott elérni. Ezek a tények, képviselő úr. Nézzük meg az összes MÁV-os cég gazdálkodását!

Ami pedig Gógös Zoltán képviselő úr fölvetését illeti az összeférhetetlenség kapcsán: engedjék meg, hogy a szövegszerű hűség kedvéért fölidézzem az államháztartási törvény 50. §-át, amely kimondja, hogy nem részesülhet költségvetési támogatásban az, aki a támogatási döntést meghozta vagy aki a támogatási döntés meghozatalában döntés-előkészítőként részt vett, az, aki a támogatási döntés időpontjában a kormány tagja, államtitkár, közigazgatási államtitkár, helyettes államtitkár, megyei közgyűlés elnöke, főpolgármester, polgármester, regionális fejlesztési ügynökség vezető tisztviselője és ezen személyek közeli hozzátartozója.

Szeretném tehát egyértelművé tenni, hogy a jogszabály definiálja a költségvetési támogatást, ebbe beletartoznak a hazai és európai uniós források is, és a jogszabály értelmében nem lehetséges közeli hozzátartozóknak támogatást nyújtani. (Gógös Zoltán: Akkor a Lázár hogy kaphatott támogatást? Vagy az L. Simon?) Képviselő úr, ön azt állította, hogy a mostani rendszerben a jogszabályok lyukat tartalmaznak lehetséges támogatásra. Én pedig azt kérem öntől,

képviselő úr, hogy ellenőrizze az államháztartási törvény vonatkozó rendelkezéseit.

Köszönöm. *(Taps a Fidesz soraiban. - Gógös Zoltán: Akkor még rosszabb a helyzet, mert nem tartjátok be a törvényt.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Gógös képviselő úr, gombnyomásra van lehetősége, és minden további nélkül szót adok. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! A Jobbik több olyan törvényjavaslatot nyújtott be az elmúlt időszakban, amivel a korrupciót lehetett volna megelőzni, de ezeket sorban nem támogatták. Ezekről Novák Előd képviselőtársam már beszélt.

Néhány dologra még szeretném felhívni a figyelmet. Itt van a parlamenti vizsgálóbizottságok kiüresítése. Ez volt az egyik legfontosabb intézmény. Amikor a rendőrség és az ügyészség már kudarcot vallott, akkor egy parlamenti vizsgálóbizottságot lehetett felállítani. Ilyen volt például az olajszökítések ügye és sok más ügy, amely bizony nem kis politikai vihart kavart. Ez is egy nagyon fontos dolog; nem kellett volna kiüresíteni a vizsgálóbizottságokat. A 2010-2014-es ciklusban talán az volt az egyetlen olyan jogszabály, amit az MSZP javasolt, önök pedig korlátozás nélkül azonnal elfogadták, hogy ha büncselekmény alapos gyanúja merül fel, szabálysértés vagy más hatósági ügy, akkor vizsgálóbizottságot nem lehet felállítani. Tehát minden olyan esetben, ami komoly ügy, ami korrupciós ügy, vizsgálóbizottság a jövőben már nem állhat fel. Ezt önök szüntették meg. Ez is a korrupció egyértelmű leplezésére irányul.

Staudt képviselőtársammal közösen nyújtottunk be képviselői indítványt, törvényjavaslatot, amely az üzleti titkot venné ki, hogy amikor közvagyonról van szó, állami pénzről van szó, önkormányzati pénzről van szó, akkor ne lehessen hivatkozni az üzleti titokra, hogy ne tudják titokban tartani a szerződéseket. Önök ezt sem szavazták meg.

Aztán itt van az ügyészség szerepe. Önök a feljelentéseknél megszüntették a panaszjog lehetőségét, elvették tőlünk a panaszjogot. Azt mondják önök, hogy miért nem jelentik föl, hát önök országgyűlési képviselők, tessenek följelentést tenni. Igen ám, de ezt első fokon azonnal meg fogják szüntetni, és mivel nem mi vagyunk a sértettek, panaszjogot nem gyakorolhatunk, mert ezt is megszüntették, csak hogy a korrupciót leplezzék.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Arról talán kevesebb szó esett a mai vita során, hogy mi lehetne az a fajta megoldás, amivel a korrupció ellen hatékonyan lehetne küzdeni. Mi a korábbi időszakban beadtunk egy olyan törvénytervezetet, amelyik a kampány- és pártfinanszírozás rendbetételét szolgálta.

Egyébként ez a javaslat szóról szóra megegyezett a Transparency International és a Freedom House Europe által elkészített és javasolt kampány- és pártfinanszírozási szabállyal. Ezt akkor kétharmados törvény lévén nem támogatta a Fidesz, pedig ezzel lehetett volna az átláthatóságért sokat tenni, és ezáltal javítani mind a kampány-, mind a pártfinanszírozás megítélését Magyarországon.

A másik olyan javaslatunk, amely szintén nem került támogatásra, egy korrupcióellenes hivatalnak a létrehozása, amelyik széles jogkörökkel rendelkezik, és tanúvédelmi bejelentő védelmi rendszer is társult volna hozzá. Ez szintén azt a célt szolgálta volna, hogy segítsük azt a folyamatot, hogy az emberek merjenek bejelentést tenni, hiszen a korrupció egy olyan témakör, ahol a közjón és a társadalmon kívül senki sem érdekelt abban, hogy kiderüljön, és a bejelentők sok esetben félnek bejelentést tenni, mert attól tartanak, hogy ezáltal saját magukat is kellemetlen helyzetbe hozzák.

Éppen ezért mi azt javasoltuk, hogy nem egy újabb terrorellenes tárcaközi bizottságra van szükség, hanem a TEK mellett sokkal inkább érdemes lenne a korrupcióellenes erőfeszítéseket erősíteni, ami természetesen olyan jogköröket is jelentett volna, olyan adatbázisokat kötött volna egybe, ami mind az APEH, mind az ügyészség, mind pedig a rendőrség különböző szerveinek az együttműködését segítette volna.

S volt egy harmadik javaslatunk is, amely a közbeszerzések átláthatóságáról szólt, aminek a lényege az lett volna, hogy a nagyobb átláthatóság, a nagyobb nyilvánosság egészen biztosan több tisztaságot is hoz. Szerintem egy ilyen hosszú vitanap konklúziójaként vagy egyfajta eredményeként egészen biztosan azt kellene elérniük a parlamenti pártoknak pártpolitikai hovatartozástól függetlenül, hogy mit lehet olyan cselekvési tervként megfogalmazni a következő idősakra, hogy lehet a jogszabályokat, a felderítő hatóságok munkáját úgy hatékonyabbá tenni, ha kell forráskiegyeztetéssel, ha kell strukturális változtatásokkal, ha kell jogszabályi változtatásokkal, amivel a felderítés hatékonyságát növelni lehet.

(22.00)

Hiszen utána, ha a felderítés sikeres, akkor lehet az igazságszolgáltatásnak eljárnia, és akkor lehet valóban hatékonyan küzdeni ezzel a jelenséggel szemben. Hiszen ez a jelenség nem csak a politikára vonatkozik. Itt a mai vitában, amennyire hallottam,

mindenk a politikai ügyeket, politikai botrányokat kavarázó ügyeket említette, és talán kevesebb szó esett a nem politikához kötődő korrupcióról, márpedig ez is létezik, nemcsak Magyarországon, hanem a világ szinte minden országában. Éppen ezért a korrupció maga egy általánosabb jelenség, mintsem hogy kormányokhoz vagy politikai pártokhoz köthetnének.

Már csak ezért is érdemes volna ezt egy átfogó kérdésként kezelni. Ezért is kellene nemcsak a politika hitelének megteremtése végett, nemcsak azért, mert ezzel forrásokat lehetne, pénzeket megtakarítani a magyar költségvetésnek és ezáltal az adófizető állampolgároknak, hanem bizony az országban meglévő, a gazdaságban, egyéb más helyen lévő korrupció ellen is lehetne ezáltal küzdeni. És ezáltal talán a tisztességes piaci magatartást, a valódi versenyt is lehetne ösztökélni.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A magam részéről annak örülnék, ha egy ilyen vitanapnak, azon kívül, hogy sárt dobáltunk egymás nyakába, annyi haszna legalább lenne, hogy minden parlamenti párt és maga a kormányzat is elgondolkodik azon, hol lehet tenni még annak érdekében, hogy Magyarországgal kapcsolatban az úgynevezett korrupciós index javuljon, és évről évre Magyarország jobb helyezést érjen el. Ha nem is rögtön a skandináv színvonalra ugranánk, de azért mégiscsak az Európai Unió átlagánál jobb eredményt tudnánk elérni. Ha lenne egy ilyen hatása ennek a vitanapnak, akkor volt értelme vitatkozni. Ha minden marad a régiben, és pusztán annyit sikerült elérni, hogy a régi, korábbi, különböző kommunikációs sémákat mindenki elmondta, és ezzel megelégedetten leülünk és hazamegyünk, akkor felesleges volt a mai vita.

Remélem, hogy az első kívánságnak lesz valamifajta fogantatója, és sikerül, ha kis lépésekben is, de haladni annak az irányába, ami arról szól, hogy korrupciómentes Magyarország. Hiszen minden politikai pártnak, minden politikusnak és minden gazdasági szereplőnek is elméletileg az kéne legyen az érdeke, hogy ez a korrupciómentes Magyarország megvalósulhasson. Én ehhez kívánok magunknak sok sikert, és remélem, hogy a következő hetekben, hónapokban láthatunk olyan kezdeményezéseket, amelyek ehhez visznek bennünket közelebb.

Egyet tudok vállalni a saját frakciónom nevében, hogy minden olyan intézkedést, ami ezt a célt szolgálja, a magunk részéről támogatni fogjuk, ahogy eddig is támogattuk az imént említett kezdeményezéseinkkel az elmúlt 6-8 évben.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Balla György: Az online pénztárgépek? - Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jó estét! Rétvári Bence államtitkár úr, parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Mesterházy képviselő úr formálisan a kormánypártokhoz, a kormánypárti képviselőkhöz beszélt, de úgy éreztem ki szavaiból, hogy egyiket sem a kormánypártoknak címezte valójában. Hiszen amit azzal kapcsolatban mondott, hogy mi lehet ennek a vitanapnak a célja, mintha inkább Tóbiás frakcióvezető úrnak címezte volna, hogy az expozéjában vagy a felvezetőben, a vezérszónoki körben milyen hangot és tónust ütött meg. Nem annyira a kormánypártoknak szól ez, úgy látom, hanem inkább az MSZP-n belül. Persze, Tóbiás frakcióvezető úr és korábban még Wekler Ferenc földjeinek és az M6-os nyomvonalának összefüggéseiről beszélt, most pedig a korrupció ellen szónokol, és a kormánypártokat vádolja. Ez nyilvánvalóan elég nagy váltás.

Ami a korrupcióellenes hivatal kérdéskörét illeti, ott sem velünk vitatkozott, tisztelt képviselő úr, úgy vettem észre, hanem Sólyom László köztársasági elnök úrral, hiszen ha jól emlékszem, a Magyar Szocialista Pártnak volt a saját idejében egy ilyen javaslata. Ezzel előállt, nagy viták voltak a Szocialista Párton belül, és bár egy törvényt elfogadtak, de azt a köztársasági elnök úr visszaküldte, és soha nem jött létre az a hivatal, amit állítólag Majtényi László alá kívántak szervezni akkor, hogy egy ilyen korrupcióellenes feltárási főhivatal létrejöhesse. Úgy látszik, az MSZP-n belül sem volt olyan mértékű ennek támogatottsága, hogy végigvitték volna a törvényhozási folyamatot. Hiszen ez nem a Fidesz-KDNP időszakában hiúsult meg, hanem szocialista időszakban hiúsult meg, hogy ez létrejöhesse.

Persze, nem a kormányzásuk első éveiben kezdték el ezt a hivatalt felállítani, hanem akkor, amikor látták, hogy lassan vége van a szocialista kormányzásnak. E kettő tehát, úgy érzem, nem is kormánypártokhoz szólt. Azt viszont kiemelném azok közül, amit képviselő úr is jelzett, vagy amikre utalt, hogy az elmúlt négy esztendővel viszont egy újítás valósult meg, amit minden ön által is idézett szervezet pozitívumként és előrehaladásként értékelt. Ez pedig az integritásirányítási rendszer bevezetése, az integritásfelelősök kijelölése, amiről a mai napon már szó is volt, ami valóban egy európai módja, egy jól bevált módja annak, hogy a korrupcióval szemben ellenállóvá tegyük a közigazgatás rendszerét. Ez egy olyan eredmény, amit minden nemzetközi szervezet elismert, és ezt tovább kell erősíteni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rig Lajos képviselő úr következik, Jobbik. Parancsoljon!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Itt a parázs vita folytán örültem, amikor az egészségügyi korrupció is szóba került. Selmeczi Gabriella képviselőtársam a HospInvest Zrt-t., ugye, erősen szocialista kötődésű

cégeként emlegette. Ez a cég MSZP-s vezetésű önkormányzatokkal szerződött, köztük az egri, a hatvani és a gyöngyösi kórházat privatizálták. Ugyanakkor nem folytatta gondolatmenetét, hiszen ennek a cégnek van egy leányvállalata is, egy párja, amelyik fideszes vezetésű önkormányzatoktól vesz át intézményeket.

A HospInvestet alapító Kollányi Gábor és Kern József újtjai 2006-ban szétváltak, az utóbbi létrehozta a Medisyst Kft.-t, amelyik Kőrmenten, Tapolcán és Mezőtúron vette át a kórházak irányítását. Mind a három településen fideszes önkormányzati képviselők szavaztak igennel. Közpénzeket sikkasztott el ez a két cég, a HospInvest, illetve a MediSyst Kft. 2010-ben megszüntették a működésüket, bírósági eljárás van - és öt éven belül született bírósági döntés? Nem! Azért, mert minden mindennel összefügg.

És nem vitte még tovább a gondolatmenetét, nem ment vissza régebbre. Az egyik első kórház-privatizációs kísérlet a Fideszhez kötődik. Akkoriban a fideszes Bartha László polgármester által vezetett szegedi önkormányzat 2000 elején határozta el, hogy pályázatot ír ki a városi rendelőintézet, kórház és gyermekkórház működtetésére. A kiválasztott cég tulajdonosai között volt Selmeczi Gabriella egykori fideszes politikai államtitkár tanácsadója. Az akkori Mikola István egészségügyi miniszter fújta le 2001. augusztus végén ezt az egész privatizációt. Azzal indokolta, hogy mesterségesen gerjesztett politikai indulatok keresztüztében ne kelljen erről határozatot hozni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az egészségügyben még lehetne sok ilyen problémát felhozni. Most elmondok egy konkrét dolgot a választókerületemből, ami nem is olyan régi, tehát nem kell 2000-2010-ig visszamenni. Ez 2015. november 2-án hangzott el Császár László, a Fidesz tapolcai szervezete elnökének szájából. Mondom, szó szerint idézem, meglehetősen az interneten: „A kerékpárút ígérete Tapolca és Balaton között több száz millió vagy akár félmilliárd forintos beruházás lenne, amit kemény kormányzati lobbizás nélkül nagyon nehéz megszerezni. Természetesen a helyi Fidesz támogatása nélkül nehéz ilyen forráshoz jutni. Ugyanez volt a korábbi időszakban. Ugyanannyit voltam ellenzéki képviselő, önkormányzati, mint városi vezető, mint amit kormányzati támogatás mellett élvezhettem. Mind a kettőt sikerült megtapasztalnom. Vannak élő tapasztalataim arról, hogy működik a rendszer támogatásügyben és egyéb ügyekben. Kormányzati lobbizás vagy támogatás nélkül ez nem működik. Tehát azt elmondhatom, bárki, aki ennek ellenkezőjét mondja, az nem mond igazat, tehát hazudik.

Most felteszem a kérdést, ő hazudott, a helyi Fidesz-elnök vagy önök. Önök kereszténydemokratának vallják magukat, keresztény embereknek állítják be magukat, akkor a Szentírásból is, ha idéznek, egyetlenegy parancsolatot tartsanak be, az a 7. parancsolat, ami úgy szól, hogy ne lopj. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kétperces hozzászólás következik. Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Csak mert fideszes képviselőtársam megszólított az online pénztárgépek kapcsán, és ettől eszembe jutott tényleg, hogy Balla György miről beszélhetett. Az online pénztárgép az adócsalások elleni eszköz. Tény és való, hogy volt korrupció, ebben önnek igaza van, mert azok, akik árulták azt a gépet, azok fideszes háttérű cégek voltak, és gond is volt vele, mert csak a haverok vihették el ezt a nagy vállalkozást. Tehát tény és való, hogy ott is fölmerült a korrupció, csak éppen nem úgy, ahogy ön ezt szeretne volna állítani.

(22.10)

Rétvári államtitkár úrnak mondanám, hogy tudja, a hozzászólása alapján egy vicc jutott az eszembe. *(Balla György: Kiváló elnök leszel újra!)* Ezt a viccet nem akarnám itt a Ház falai között elmondani, mert elnök úrnak rendre kellene utasítania, de egy harci kutyáról szól, amikor egy hölgy akar venni egy házőrző kutyát magának, és aztán adnak neki egy ilyen picit kutyát a kereskedésben, és azt mondják, hogy ez az igazi harci kutya, csak egy kulcsszót kell rá mondani, és amit kimondunk, ha azt mondjuk, hogy „harci kutya - mondjuk - asztal”, akkor széttepi a harci kutya ezt az asztalt. *(Németh Szilárd István: Erre most kíváncsi leszek!)* Na, egy kicsit ez jutott az eszembe az államtitkár úrnak a hozzászólásáról is. Mint egy igazi harci kutya... *(Dr. Rétvári Bence: Hol a vicc? Ennyit a szocialista ígéretekről, még vicc sincs!)*

Nem mondom el, mert még a végén kiutasítanak, és megvonják tőlem a szót, de tudja, államtitkár úr, azon csodálkozom, hogy szinte mindegy, hogy ki milyen hangnemben szól hozzá ebben a parlamenti vitában, ha egyszer ki van adva, hogy mit kell mondani, akkor a fideszes nem gondolkodik, hanem csak mondja, mert ez a kommunikációs séma. Hál' istennek más pártokban azért némi önálló gondolkodásra is van lehetőség. *(Németh Szilárd István: De mi a vicc vége? - Dr. Bitay Márton Örs: Mikor jön a csatánó?)*

Ha nem értette volna az államtitkár úr, hogy miről beszéltem, akkor még egyszer mondom: egy közös utat kell ebben a kérdésben keresni, mert a korrupció minden kormány idején felmerült, nemcsak a mostani, az ezt megelőző kormányok idején is. És amiről én beszéltem, az az, hogy hogyan lehet egy olyan utat közösen megtalálni *(Balla György: Te már csak tudod, kormánytag voltál!)*, hogy ezt egyszer s mindenkorra ki lehessen irtani a magyar közéletből. Nem kormánypártoknak szólt, nem ellenzéknek, mindannyiunknak szólt, hogyha nem értette volna meg, államtitkár úr, ezért megismételtem. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bana Tibor képviselő úr, Jobbik!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hallgatva a vitában elhangzó kormánypárti felszólalásokat, melyekben jórészt ugyanazokat a gondolatokat mantrázták, olyan érzésem támadt, mint ha nem is egy országban élnénk, hiszen a Fidesz-KDNP oldaláról azt hallhatuk, hogy minden rendben van Magyarországon, egyáltalán nincsen probléma az önök kormányzása idején a korrupcióval.

Ezzel szemben, hogyha visszatekintünk az elmúlt évekre, akkor láthattuk azt, hogy számtalan esetben személyre szabott törvényjavaslatok kerültek az Országgyűlés elé, és jó néhány indítvánnyal úgy kellett szembesülnünk itt a parlamentben, hogy az volt az érzésünk, hogy egyesek tollba mondták ezeket a javaslatokat, és megvolt az a szűk, önközhöz köthető kör, akik aztán részesültek ezekből a lehetőségekből. Gondolok itt Garancsi Istvánra, Csányi Sándorra, Mészáros Lőrincire, Andy Vajnára, és hosszasan folytathatnánk a sort.

A magyarok is látják, hogy burjánzik a korrupció az országban, soha nem látott méreteket öltött, és erről néhány hónappal ezelőtt már kormánypárti oldalról is értekeztek, hiszen Tiffán Zsolt fideszes képviselőtársunknak volt egy Facebook-bejegyzése, ami komoly médianyilvánosságot kapott. Amit viszont ezzel kapcsolatban fontos megjegyezni, hogy Tiffán képviselőtársunknak feljelentéstételi kötelezettsége lett volna ebben az esetben (*Szilágyi György: Így van!*), ám ezt nem tette meg. Sőt, továbbmegyek: amikor a Jobbik, nevezetesen Szilágyi György frakciótársam megtette a feljelentést, akkor ezt anélkül utasították el, hogy meghallgatták volna Tiffán Zsoltot. No, hát ennyit ér az a korrupció elleni harc, amiről önök jó néhányan beszéltek az elmúlt órák során.

Mérhetetlen arrogancia és hatalmi gőg jellemezte önöket az elmúlt években, és ez számtalan területen megnyilvánult. A trafikmutyira szeretnék kitérni, ennek is a Vas megyei vonatkozásaira.

A napnál is világosabb volt ugyanis országos szinten, hogy fideszes hátszéllel, narancsos kapcsolatrendszerrel lehetett lehetőséghez jutni, és például megyénkben, Vas megyében volt olyan eset, hogy valaki amellet, hogy Körmenten és Szombathelyen is trafikot tudott nyerni, bizony az ország más részén is, Sopronban, Budaörsön és a XI. kerületben is szerencsével járt. Ez tehát felveti azt a költői kérdést, hogy mit is jelent az önök számára a helyi vállalkozók támogatása; sokatmondó ez ebből a szempontból. De Szombathelyen is 40 helyből 31-et hét embernek osztottak ki, miközben mindössze két helyi nyert, a közeli Toronyban a polgármester lánya lett a győztes, aki nem foglalkozott ilyen termékek árusításával.

Közegen egyetlen helyi sem győzött, a nyertesek között volt szegedi és székesfehérvári lakos is,

Celldömölkön hat helyből hármat az egyik fideszes önkormányzati képviselő testvére, kettőt pedig egy volt fideszes városi képviselő nyert el, Jánosházán pedig a korábbi polgármester mellett a Vas Megyei Közgyűlés fideszes alelnökének lánytestvére vette sikerrel az akadályt. Sokatmondó egyébként, hogy az önkormányzati választásokon nem is választották már újjá a polgármestert, nyilván ebben ez a visszáság is szerepet játszhatott.

Egyet biztosra tudok ígérni, hogy ha a magyarok felhatalmazásából a Jobbik 2018-ban győzni tud, akkor nem fog elmaradni az elszámoltatás, és igenis, minden esetben meg fog történni a felelősségre vonás. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Bitay Márton Örs államtitkár úr, parancsoljon!

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak képviselő úr felszólalása okán úgy gondoltam, hogy azért érdemes, hogy a személyre szabott jogalkotásról néhány gondolatot váltsunk.

Kinek a személyének kedvez az, hogy a földbérleti díjakat nem lehet megemlíni, és ezt önök nem szavazták meg? Legyen kedves megmondani, melyik nagyüzemnek kedvez az, aki eddig keveset fizetett, most fizethetett volna többet is (*Zaj, közbeszólások a Jobbik soraiban.*), de önök egyébként ezt nem szavazták meg.

Kedves Képviselő Úr! Az a helyzet, hogy a személyre szabott jogalkotással kapcsolatban ön nem tegegy szemrehányást, mert itt volt az alkalom, de ön személy szerint nem szavazta meg azt a törvényjavaslatot, amivel lehetőség lett volna egyébként ezeknek a bérleti díjaknak a megemelésére.

Ha már szót kaptam, akkor szeretném Gyüre Csaba képviselő úrnak a figyelmébe ajánlani, hogy az ingatlan-bérbeadásokkal és egyéb kérdésekkel kapcsolatosan az önkormányzatok mit titkosítsanak és mit nem.

Én sokat dolgoztam önkormányzat mellett, és azt tudom önnek mondani, hogy egyáltalán nem célszerű egy nyilvános, nyílt eljárásban, mondjuk, egy ingatlan bérbeadása kapcsán olyan testületi ülést tartani, ahol mindenki pontosan látja, hogy ki milyen értéket tesz, mert akkor az egész bírálatnak semmilyen értelme nincsen, és nem arra ösztökéli az ott pályázni kívánókat, hogy egymásra rálicitáljanak, hogyha egy nyilvános eljárás van. Tehát nagyon helyesen az önkormányzat zárt ülést tart, és ott fogja eldönteni, hogy kinek szeretné odaadni, mert elemi érdeke ez az adófizetők szempontjából.

A trafikokkal kapcsolatban, miután többször kérték, ezért szíves figyelmükbe ajánlom, hogy van két darab büntetőügy trafikokkal kapcsolatban. Működik az ügyészség. Mondták, hogy nem működik, de működik az ügyészség. Egyik sem korrupciós ügy, ezt is szeretném a figyelmébe ajánlani, és egyik sem zárult le, nincs bírósági eljárás.

Tehát emlegethetnek önök trafikügyet, de bírósági szakaszba még nem került egyik ügy sem. Tisztelettel várjuk a bíróságnak az eljárását és természetesen a döntését is.

Köszönöm szépen. *(Szilágyi György: Tehát a bírálóbizottsággal minden rendben volt akkor! - Taps a kormányzó pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Lukács László György képviselő úr, Jobbik!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkárok Hada! Meglepő az a kép, hogy önök itt mindannyian be vannak parancsolva, be vannak vezényelve, miközben a pártnak a tagjai már elhagyták a padsorokat, nyilvánvalóan otthon kényelmesen intézik az ügyeiket, remélhetőleg nem a politikuskorrupcióval kapcsolatos ügyeiket.

Amit szeretnék mindenképpen elmondani önöknek, az egy nagyon érdekes Jász-Nagykun-Szolnok megyei helyzet, és több olyan ügy is lesz, ami előkelően reményeim szerint a következő 3-4 percben.

Az egyik ilyen az évtizedes pénzügyi csalássorozat, amely komoly fideszes szálakkal rendelkezik, és amely szülővárosomban, Karcagon történt meg, az úgynevezett Kun-Mediátor ügy. *(Dr. Rétvári Bence: Magas labda! - Zaj, közbeszólások: Marcsi néni!)* Már valakik mondják, hogy Marcsi néni, de remélem, hogy egyébként Németh képviselőtársam nem azért ismeri, mert egyébként karcagi rokonai vannak, és esetleg érintett volt ebben az ügyben. *(Németh Szilárd István: Nem nekem van vele egy házban az irodám!)*

De annyit lehet mindenképpen tudni Marcsikáról, a sufnibrókerről annyit mindenképpen lehet tudni, hogy jó kormányzati, illetve ha úgy tetszik, akkor önkormányzati és kormányzati kapcsolatokkal rendelkezett, hiszen Fazekas Sándor akkor még polgármesternek, most már egyébként miniszternek a barátságát is bírta, hiszen az ő jóvoltából bizottsági tagságban volt része, és ő volt az, akinek az utazási irodájából kisorsolták Fazekas miniszter úr lakossági fórumának a jutalmát, egy külföldi utazást is. Én úgy gondolom, hogy ennél még érdekesebb szálak is előfognak kerülni a Fidesz vonatkozásában.

Annyit kell tudni magáról az ügyről, hogy nagyjából 20 milliárd forint az a kár, amit okozott ez a cég, és tette úgy, hogy egyébként az elmúlt tíz évben nem volt pénzügyi ellenőrzés, nem volt egy olyan pénzügyi szigor, a Fidesz-kormány alatt sem volt ez a pénzügyi szigor, amellyel le lehetett volna leplezni az ott zajló pénzügyi műveleteket. Nem volt az a pénzügyi ellenőrző szerv, de az a bank sem, ami jelzett volna, hogy egyébként azokon a számlákon 20 milliárd forintnyi összegek mozognak.

A másik nagyon érdekes Jász-Nagykun-Szolnok megyei ügy természetesen a földesurak, illetve a földes oligarchák esete. Elég, hogyha önöknek egy

olyan régóta ismert nevek mondok *(Dr. Bitay Márton Örs: Sallai Róbert Benedek!)*, és nyilvánvalóan nem Fazekas miniszter úrnak a kedvenceivel, Fazekas Szabolccsal vagy például a Hubai családdal kívánok foglalkozni, hiszen ők zseboligarchák ahhoz képest, amit a Kékessy család, illetve amennyit a Garancsi-érdekeltség jelent, méghozzá Tiszaigar és Tiszaszőlős környezetében. Csak ők közel több ezer hektáron gazdálkodnak és az állami pályázati földekben is 70 hektárt meghaladóan kerültek bérleti pozícióba.

Nos, ebben egy érdekes személyre szeretném felhívni a figyelmüket. Ma ugyanis sokan emlegették ezt a Hunvald-ügyet. A Hunvald-ügyben volt a Kékessy családhoz köthető szál is, méghozzá az a Lipcsey György, akit talán államtitkár úr ismerni is fog, hiszen az Agrármarketing Centrumnak jelenleg az egyik vezérigazgató-helyettese, és ez a Lipcsey úr volt egyébként, aki korábban nem ilyen neves pozíciókban, székekben ücsörgött, hanem a vádlottak padját nyomta a Hunvald-ügyben, méghozzá gyakorlatilag előkelő pozícióban.

Azóta természetesen az ügyből őt valamilyen módon tisztázták; az elszámoltatás során természetesen vannak elkallódó és könnyen elvarrható szálak, ügy tűnik, ő ezt gyarapította.

(22.20)

De még érdemes lenne azt megemlíteni mindenképpen, amire majd azért választ fogunk várni - hiszen Pócs János képviselő úr mindig harcosan kiáll mindenfajta korrupciós ügy ellen -, hogy pont az ő önkormányzati hivatalába lett bejegyezve az a cég, amelyet Eszosznak hívnak, amely egy szövetkezet, és amely 2,6 milliárd forintot nyert el támogatásban, amiből, úgy tűnik, egymilliárd forint környéki összeggel nem tud elszámolni.

Nos, lehet, hogy úgy néz ki, hogy egyébként Pócs volt polgármester úrnak a szomszédos irodájában zajlottak egyébként az üzérkedések, tehát mindenképpen neki is elő kellene jönnie azzal, hogy mit tud a Jászapátiba telepített Eszoszról, és a Jászapátiban garázdálkodó, de egyébként egész Kelet-Magyarországon garázdálkodó Eszoszról. Érdekes lenne meghallgatni őt, hogy mi történt az ő dolgozószobájának talán túloldalán, ahol az Eszosz tevékenykedett.

Ezek az önök korrupciós ügyei, ezek azok a közpénzeket érintő, súlyos ügyek, amelyek a Jász-Nagykun-Szolnok megyeieknek is a vállát nyomják. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bitay Márton Örs államtitkár úr, parancsoljon!

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. A képviselő úrnak szeretnék reagálni. Először is: a

pénzügyi szervezetek ellenőrzésével kapcsolatos, illetőleg az ellenőrzések szigorításával kapcsolatos törvényjavaslatot önök nem szavazták meg. Ezt csak azért mondom, hogy nyilván talán az is hozzájárulhatott volna annak elkerüléséhez, ha valaki csalárd módon szeretne pénzügyi tevékenységet folytatni.

Azzal kapcsolatosan, hogy amikor Fazekas miniszter úr polgármester volt, az önkormányzati döntések vonatkozásában ki hogyan tudott bérleményhez jutni: nem tudom, szerintem személyesen is meg kellene tőle kérdezni, hogy hogy létezik az, hogy tizenévvvel ezelőtt nem tudta, hogy tavaly el fog lopni Marcsika ennyi pénzt brókerbotrányokkal, és hogy létezik az, hogy ő nem látta tizenévre előre, amikor az önkormányzat egyébként egy javaslatra a polgármester aláírásával bérbe adott egy ingatlant.

De én is kérdezhetsz öntől, hogy ha jól tudom, ön is abban az ingatlanban vagy valahol annak az ingatlanban a részeként került valamilyen bérleti viszonyba, és nyilvánvalóan nem tesszük föl azt a kérdést, hogy most akkor önnek is valami köze van a brókerbotrányhoz. Tehát azért, mert tíz évvel ezelőtt... *(Közbeszólások és derűtség a Jobbik sorában.)* Ja, tegyük föl? *(Közbeszólások a Jobbik sorában. - Az elnök csenget.)* Feltesszük! Jó. Feltesszem akkor nagyon szívesen ezt a kérdést is önnek, ha már a Jobbik frakciója kéri.

Amit még szintén szeretnék említeni, hogy az Agrármarketing Centrum nem a Földművelésügyi Minisztériumhoz tartozik, ez a felkészültséghez hozzátartozik az ön felszólalása kapcsán, tehát fogalmam sincs, hogy oda kit neveznek ki vagy kit nem, nem mi döntünk az Agrármarketing Centrumról.

Egyébként, ha jól figyeltem, azt mondta, hogy egy több ezer hektáron gazdálkodó gazdasági társaság nyert 70 hektárt. Nem tudom, hogy ebben milyen óriási probléma lenne. Az említett cég, arra emlékszem, hogy a birtoktestek közül majdnem mindegyiknél egyedül pályázott. Én azt gondolom, hogy az önmagában nem probléma, ha valaki nyer 70 hektárt azzal a tevékenységgel, amit ők folytatnak.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. No kérem, tisztelt Országgyűlés, megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Verseny van önök között teljesen. Volner János képviselő úr, Jobbik!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. A mai vitanap tanulsága, az első és legfontosabb az, hogy a zárzó idejére, a vita végére több államtitkár maradt bent, mint fideszes képviselő. Ez azt jelzi, hogy a kormányzat nagyon komolyan készült erre a számára rendkívül érzékeny kérdésre, számított az Orbán-kormány arra, hogy a Jobbik konkrét példákon keresztül be fogja mutatni a fideszes korrupció rendszerét Magyarországon.

Ezeknek a példának egész sorozatát hoztuk ide, konkrét példákkal szemléltettük azt, hogy hogyan működik a rendszer, és konkrét példákon keresztül értettük meg azt, hogy egy rendszerszerű működtetése zajlik itt Magyarországon a korrupciónak. Nem elszigetelt esetekről van szó, hanem egy központilag szervezett, nagyon sokszor maffiaszerű szervezetséget mutató állami apparátus működéséről, amit maga a törvényalkotás fideszes többsége segít át a különböző zökkenőkön, segít helyzetbe hozni, segít hozzájutni ahhoz a pénzhez, ami az emberek zsebéből, az adófizetőktől származik.

Nagyon fontos tanulság volt az is, hogy nemcsak azon keresztül juthat pénzhez egy vállalkozás, hogy megsegítik itt az Országgyűlésben, közbeszerzéseket nyerne, különböző állami támogatásokhoz jutnak hozzá, hanem Magyarországon a korrupciónak kialakult az a rendszere is, hogy egyes gazdasági ágazatokba, például a dohánytermékek forgalmazásába, a szerencsejátékokba - és még lehetne hosszasan sorolni - beavatkozik a kormányzati hatalom, az ott levő vállalkozásoktól, amelyek piaci viszonyok között működnek, elveszi a megrendelések lehetőségét, magát a piacot, majd pedig újraosztja azt a Fidesz közeli barátok, ismerősök, haverok között.

Így alakul ki, hölgyeim és uraim Európa szívében, egy több mint ezeréves állam területén egy afrikai banánköztársaságra jellemző társadalmi viszony, ahol van egy diktátor, ahol újra lehet osztani a pénzeket, meg lehet azt oldani, hogy korrump módon gyakorlatilag kifosszák az országot, és pártkötődés alapján kerüljön minden egyes forint oda, ahova a kormányzat szánja. Nem kis részben egyébként a magyar politikánál ez jelenti az európai uniós csatlakozás legfőbb vonzerejét, a kormány is ezeket a pénzeket szereti elosztani, ezek fölött szeret diszponálni, ez jelenti a hatalma forrását, és megjegyzem egyébként, ez jelenti annak a médiahatalomnak is a forrását, amely úgy jön létre, hogy a politika által biztosított pénzek teremtik meg a médiabirodalom lerakásának alapját, és a terjeszkedés fő irányait is ez jelöli ki.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valószínűleg az ellenzéki pártok hasonló eredményre fognak jutni a mai vita összegzésekképpen, és én is azért tudom nagyon röviden ezt megtenni, mert részben a részletekről képviselőtársaim már beszéltek, részben pedig én azt gondolom, hogy az, amit a vezérszónoki felszólalásban frakcióvezető úr és jómagam elmondtunk, most ebben a vitában bizonyosságot is nyert.

Bizonyosságot nyert az, hogy ez a bűnözési forma, ez a korrupciós rendszer, ami ma az országban

működik, minőségileg és mennyiségileg egészen más, mint ami bármikor az elmúlt 25 évben működött. Volt korrupció az elmúlt 25 évben, és bárki is lesz kormányon, azt most megmondom előre - ahogy a bűnözésről is úgy általában -, hogy lesz is állami korrupció a következő 25 évben is és az azt követő 25-ben is. Nem ez a kérdés.

Az a kérdés, hogy ennek milyen a minősége és a mennyisége. Amikor önök arról beszélnek és olyan példákat hoznak, hogy pár százezer forintot ki és hogyan síbolt el, az se jó, és azt is üldözni kell, de amikor ezzel párhuzamba azt lehet állítani, hogy 3000 milliárd forintokat vagy akár csak sok milliárd forintokat állami szervezetrendszeren belül, állami koordinációval, adóhatósági közreműködéssel hogy lehetett lenyúlítani, amikor azt látjuk, hogy egy egész állami apparátus, egy egész állami rendszer arra épül, hogy a korrupciót elősegítse és koordinálja, akkor itt azt lehet mondani, hogy ez egy lényegesen veszélyesebb forma, mint amit bármikor mi akár maffiaként is ismertünk.

Ugyanis nem arról van szó - és ez itt a lényege a dolognak -, hogy van egy valamilyen színvonalú állami működés, és az államapparátusba beférkőznek korrump politikások, akik mondjuk, akár egy szervezett bűnözői csoporttal kapcsolatban állnak. Hanem arról van szó, hogy - ahogy, azt hiszem, én fogalmaztam - maga a miniszterelnök a keresztapa, a kormányban pedig ül a sok rokon, meg helyi szinten is természetesen a kicsit távolabbi rokonok. Ez a működési forma, nem mondom, hogy egyedülálló a világban, mert mondjuk, Oroszországban például és más szerencsétlenebb sorsú államokban még megtalálható, sajnos, Magyarországon is.

Volt sok javaslatunk - és erről Mesterházy Attila képviselőtársam beszélt -, amelyek a korrupció visszaszorítását tűzték ki célul. Volt ilyen, amikor kormányoztunk, és volt ilyen, amikor ellenzékben voltunk egyaránt.

De egyet látni kell, amellet, hogy ezek mellett szeretnénk továbbra is kitartani és kiállni, és továbbra is arra buzdítjuk a kormányt és a kormánypártokat, hogy támogassák ezeknek a javaslatoknak az elfogadását, egyet látni lehet és kell: ha ezek meg is valósulnak, akkor - hogy fogalmazzak - a felszín fogják karcolni, azért, mert egy normális állami működés esetén, amely nem a korrupcióra épül, ezek hatékony eszközök lehetnek. Itt azonban az én megítélésom szerint egyetlenegy dolog lehet hatékony, és ez a kormányváltás.

(22.30)

Egyetlenegy dolog lehet hatékony: ha ezt a korrump kormányt, ezt a korrump rendszert leváltják a választópolgárok. Mi mindenesetre ezért fogunk dolgozni, és azt gondolom, az ellenzéki pártok többsége is vagy talán mindegyik ezért fog tenni.

Összefoglalva tehát, tisztelt képviselőtársaim, amit eddig sejtettünk és gondoltunk erről az állami

korrupcióról, az ebben a vitában beigazolódtott, annak ellenére, hogy egyébként természetesen kölcsönösen jó sok mocskot sikerült egymásra hánynunk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsorai-ban. - Dr. Rétvári Bence: Ti javasoltátok!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ott folytatom, ahol Bárányi képviselő úr abbahagyta, hogy jó sok mocskot sikerült egymásra hányni. Én nyilvánvalóan nagy érdeklődéssel figyeltem a versenyt, hogy ki tud a másikra több lopást felhozni, és mik az érveik önöknek a történetekkel kapcsolatban, amik az elmúlt öt évben történtek az országban.

Volt szempont az, hogy mennyi pénzt loptak, tehát maga a mennyiség. Az szemléletes, hogy önök elmondanak százmillió nagyságrendeket, míg itt, amiket az ellenzék emleget, a legkisebb is többmilliárdos nagyságrend. Ha összegben önök versenyezni akarnak az MSZP-vel, nagyon-nagyon nyeresre állnak, tehát ezzel biztatom önöket, jó úton haladnak, hogy ebből simán győzelemmel jöjjenek ki.

Abban, hogy kinek volt több korrupciós ügye és hány nevet tudtak említeni, én nagyon-nagyon szomorúan láttam, hogy nem nagyon voltak kreatívak, ugyanazt a pár ügyet tudták említeni, talán éppen csak Kovács Bélát nem mondták. Vagy mondták azt is? Nem tudom. *(Közbeszólások, köztük: Az is volt!)* Tehát egyedül azt nem hallottam, de egyébként nagyon-nagyon szűk merítésből tudtak hozni, pedig lett volna több. Ha nekem az lett volna a dolgom, hogy az MSZP-t szedjem elő, azért az interneten még van jócskán ügy, tehát ebben megint csak nyeresre állnak.

És abban, hogy kik védik be jobban a párttársait, kik azok, akik nem akarnak szembesülni a saját tevékenységükkel, megint nyeresre áll a Fidesz-kormányzat és a Fidesz-KDNP, mert addig, amíg el tudják mondani, hogy hány MSZP-s politikus ellen indult eljárás, addig nem tudjuk elmondani azt, hogy hány fideszes ellen, mert úgy bevédik őket, és a főügyészség úgy dolgozik, hogy nem nagyon látunk semmi olyasmit, hogy ebben eredmény lenne.

Azt gondolom, nem lenne szégyen az önök részéről, ha nem vennének részt ebben a buliban, és önök nem lennének részesei ennek, akkor simán felismernék azt, hogy a magyar társadalomban ez egy valós jelenség. Ha elismerték volna ezen a vitánapon, hogy ez a magyar társadalomnak egy valós problémája, mi elhittük volna azt, hogy itt többük esetleg nem érintett ebben. De a gond az, hogy tarkatják ezt, letagadják magát a problémát, pedig a probléma kezelésének a legelső módja az lenne, hogy elismerni ezt a hibát, és felismerni magát a problémát. Miután ezt nem tették meg a mai napon, sajnos azt kell hogy mondjam, nem tették meg az első lépést még a korrupció felszámolására Magyarországon. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Ismét megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. Ezzel a képviselői felszólalások végére értünk. Most megadom a szót Dömötör Csabának, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának, 20 perces időkeretben. Felhívom a figyelmét, hogy nem köteles felélni ezt a húsz percet. *(Derűltség.)* Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm, hogy felhívta erre a figyelmemet, igyekszem figyelembe venni, valószínűleg a tisztelt Ház legnagyobb örömére.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A mai vitanappal kapcsolatban három alapvető elvárásunk lehetett: egyrészt kellett arról beszélnünk, hogy honnan indult ez a kormány 2010-ben; másrészt joggal várta el mindenki, hogy beszéljünk a kormány korrupcióellenes intézkedéseiről; harmadrészt - mivel ezt a mai nap is bizonyítja - az ellenzék tele van korrupciós ügyekkel, és a magyarok joggal várják el, hogy tisztán lássunk ezekben az ügyekben.

Mindenki emlékezhet rá, hogy 2010-ben a hivatalba lépő kormány milyen áldatlan állapotokkal szembesült. Szinte hihetetlen, hogy az a baloldal próbál korrupcióval vádaskodni, amelyik elherdálta az ország vagyonát, és maga is egyé vált a korrupcióval. *(Gógös Zoltán a mennyezet felé mutatva: Aj, jó masszív épület ez!)* Maga Mesterházy Attila is úgy fogalmazott korábban - ma ezt az idézetét mintha elfelejtette volna -, hogy súlyos gondot jelentenek az MSZP korrupciós ügyei. *(Mesterházy Attila: Államtitkár úr, pont fordítva mondta!)* A Die Weltnek adott interjújában mondta ezt. *(Mesterházy Attila: Pont fordítva! Nem hallja?)*

Gyurcsány Ferenc - aki egyébként bántóan hiányzik a mostani vitából, minden bizonnyal volna mit mondania - azt állította, hogy azért jött el az MSZP-ből, mert ott loptak. *(Közbeszólások az ellenzék soraiban. - Az elnök csenget.)*

Nem tudjuk eldönteni, hogy melyik lehet a szocialista ámokfutás legkifejezőbb szimbóluma: a taxis pénzes zacskója, a Zuschlag-féle pártszéf *(Dr. Bárándy Gergely: Ti fizettétek Zuschlagot!)*, a pusztába épített alagutak, a 40 centiméteres kilátó, a dombokat átszelő völgyhíd vagy talán a kutyafitnesscentrum, Hagyó Miklós párizsija, de az is lehet, hogy simán csak egy nokiás doboz? Nem tudjuk. Egy biztos: a 2010-ben hivatalba lépő kormány zéró toleranciát hirdetett a korrupcióval szemben. *(Derűltség és folyamatos közbeszólások az ellenzék soraiban.)* 2011-ben a jelenlegi kormánytöbbség volt az, amelyik az Alaptörvénybe foglalta az állami vagyonnal való felelős gazdálkodást, és tette mindezt azért, mivel a baloldali kormányok elvesztegették a magyar közvagyonot. *(Harangozó Gábor István tapsol.)* Ezt a vagyont azóta a jelenlegi kormány már jórészt visszaszerezte. Ezen túlmenően az új közbeszerzési

törvény kizárta a közbeszerzésből az offshore-cégeket *(Mesterházy Attila: Amit visszavontak!)*, sőt az Orbán-kormány megszigorította a korrupciós bűncselekményre vonatkozó büntetési tételeket. Ne feledjük el, hogy ez a kormány volt az, amely 25 éves örökséget törlesztett azzal, amikor átláthatóbbá tette a pártfinanszírozást: az új pártfinanszírozási szabályoknak köszönhetően minden párt egyenlő eséllyel indul, és nem függ külső forrásoktól. Olyan intézkedések ezek, amelyek hatékony eszköznek bizonyulnak a korrupcióellenes küzdelemben. *(Dr. Bárándy Gergely: Ezt megcáfolta még a Választási Bizottság is! - Az elnök csenget.)*

Mindeközben egyre-másra derülnek ki a súlyos részletek a 2002 és 2010 közötti kormányzati időszakból: igen, az ellenzék tele van korrupciós ügyekkel. Jól bizonyítja ezt, hogy a napokban Juhász Ferencet két évre ítélték hűtlen kezelés miatt, egy volt miniszterről van szó *(Gógös Zoltán: Nem jogerősen!)*; négy év börtönre és vagyonelkobzásra ítélték tavaly jogerősen Wieszt Jánost, az MSZP újbudai frakcióvezetőjét *(Mesterházy Attila: Várhegyi Attila?)*; hat évet töltött börtönben a szocialista ifjúsági szervezet egyik vezetője, Zuschlag János. *(Gógös Zoltán: Utána meg finanszíroztátok!)* Mindannyian emlékszünk erre, ezek a tények.

Az pedig mindannyiunk közös érdeke, hogy a többi ügyben is tisztán láthasson végre a magyar közvélemény, még akkor is, ha Gógös Zoltán vádaskodik, illetve fenyeget. Így mindannyiunk közös érdeke, hogy igen, megtudjuk, Hiszékeny Dezső hogyan is járt el az iroda bérlete ügyében. Szeretnénk tisztán látni abban, hogy Vona Gábor pontosan mit is értett az alatt, hogy Kovács Béla ügyében hallott elbizonytalanító dolgokat. Mindenkinek joga van tudni, került-e a Jobbikhoz Kovács Bélán keresztül a pártkasszába, és egyáltalán hány Kovács Béla van még a Jobbikban. *(Közbeszólások az ellenzék soraiban, köztük Harangozó Gábor István: Ilyen börtöntagítót hol lehet kapni?)* Nem mellékes kérdés az sem, hogyan értette Sneider Tamás azt *(Az elnök csenget.)*, hogy egy kampányfőnöknek maffiózókkal is jóban kell lennie.

A választók joggal várnak arra is választ, hogy hogyan került több száz millió forint Simon Gábor bankszámlájára. Gógös Zoltánnak köszönhetően most már azt is tudjuk, hogy házi őrizetben van. *(Gógös Zoltán: Nem abban van, lakhelyelhagyási!)* Szeretnénk mi is megtudni azt, amit valószínűleg már Mesterházy Attila is tud. *(Közbeszólások. - Az elnök csenget.)* Az is minden bizonnyal közös érdekünk, hogy megtudjuk, mit tesz a józsefvárosi feketekassza ügyében a szocialista vezetés, és egyáltalán hány szocialista feketekassza van még az országban, nem 2010 előtt, hanem most. *(Mesterházy Attila: Nálatok legalább egy van, Simicskánál!)*

Tisztelt Ház! Hét órát ültünk itt, de egyetlen őszinte *(Az elnök csenget.)*, feltáró véleményt sem hallottunk ezekről az ellenzéki padsorokból. Harangozó képviselő úr azt mondta, túl kell lépni ezeken a

dolgokon, Gógös Zoltán szerint pedig piti kis ügyekről van szó. Tisztelt Ház! Nem, ezek nem piti ügyek, a választók joggal várják el, hogy tisztán lássunk ezekben az ügyekben. Szeretnénk, ha az ellenzék is zéró toleranciát hirdetne a korrupcióval szemben, a kormány partner lesz ebben. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorában. - Gógös Zoltán: Mészáros Lőrinc? - Közbekiáltások és taps az MSZP soraiból: Bravó! Bravó!)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Örülök, hogy mindenki örül; annak együtt örülünk, hogy a politikai vitát ezennel lezártak nyilvánítom.

Most pedig a napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk, tisztelt Országgyűlés, így aztán a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr, független. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Örülhetünk mindannyian annak, hogy elérkezett az a pillanat, hogy beszélhetünk a 2016. év egyik, az állami vezetők számára talán legörömtelibb ügyéről, ami arról szól, hogy néhány héttel ezelőtt úgy döntött a Fidesz a kormány javaslatára, hogy az állami vezetők részére ötmillió forintos havi bér lesz a lehetőségük. Miközben most az államtitkár urak egymásnak nagyon gratuláltak abban, hogy milyen remekül helytálltak a korrupció elleni csatában, és minderről pedig, a lényegről és például erről az ügyről, amiről most szöveg, nem tudnak vagy nem akarnak beszélni, az emberek, az utca embere az utcán sétálva vagy felnevet kínjában, vagy pedig sírni tudna azon, hogy tulajdonképpen a minimálbért, a létminimumot el sem érő bérből kell neki megélni, és ehhez képest az állami vezetők havi ötmillió forintos alapbérben részesülhetnek.

Azt persze értem én, hogy lassan már nem lesz, aki vállalja azt a felelősséget, hogy ezzel a Fidesz-kormányval együttműködjön, ezért nagyon meg kell fizetni őket, hogy ez bekövetkezhesen. Ilyen körülmények között fognak majd ők dolgozni.

(22.40)

De mindenesre egészen biztos, hogy az Orbán-kormány számára megint az volt a legfontosabb, hogy a saját emberei gazdagodjanak az állampolgárok adóbefizetéseiből. Már csak azért is így van ez, mert a négymillió magyar állampolgár, aki eközben kevesebb pénzért dolgozik, mint a létminimum, a tőlük elvont és a vállalkozóktól elvont adók azok, amelyek fedezik mindezt, amiről én most beszélek. És felhívom a figyelmet arra, hogy 2016-ban ilyen vár az emberekre, ez a folytatás vár az emberekre, és néhány vezetőre pedig ilyen kiemelt bérezés.

De ennek azért vannak következményei is, és van olyan helyzet, amit, azt gondolom, hogy még

érdemes bemutatni. Többek között az alacsony minimálbérnek köszönhetjük azt, hogy drámai mértékű az elvándorlás ebből az országból. Olyan állapotban van az ország, amikor az emberek a számláikat alig tudják kifizetni, hangsúlyozom, az állami vezetők ötmillió forintos havi fizetéséhez képest, és ezen számlák kifizetésére is alig kerülhet sor.

A magyarok hónapról hónapra élnek, több száz ezer reggeltől estig dolgozó magyar ember kevesebbet keres, mint amennyi a létminimum. A kormány most abból a pénzből osztogat egyébként a saját környezetébe most bevonzott vagy korábban bekerült emberek között, amit az állampolgárokat foglalkoztató vállalkozóktól vesz el. A környező országok felmérését figyelembe véve vagy az ottani adatokat is figyelembe véve sem jó a helyzet, hiszen Magyarország világrekorder a minimálbért terhelő adók tekintetében is. 33 vizsgált országból nálunk a legmagasabb. Aki Magyarországon minimálbért keres, az majdnem kétszer annyit adózik, mint Hollandiában vagy Belgiumban, illetve háromszor annyi adót fizet, mint amennyit Angliában kellene. Éppen ezért a Demokratikus Koalíció szerint nem a fideszes állami vezetők, hanem a minimálbért dolgozók fizetését kell megemelni. Mi azt gondoljuk, hogy nem kér a fideszes kevesek országából a magyar nép, ahol a magyar sokaság azért fizet adókat, hogy a kevesek ötmillió forintos fizetését megkaphassák. Nem a kétmillió forintot kell önöknek felemelni ötmillió forintra, hanem a 70 ezer forintból kell 90 ezer forintot csinálni.

Azt hiszem, hogy az Orbán-kormány bukása kell ahhoz, hogy ez a gondolkodás megváltozzon, és amennyiben ez megtörténik, akkor egyértelmű lehet, hogy megélhetést, biztonságot kell hirdetni Magyarországon. A Demokratikus Koalíció egyébként ezt teszi, és éppen ezért mondjuk azt, hogy a minimálbért fel kell emelni, évek alatt el kell juttatni oda, hogy fokozatosan legyen lehetőség legalább a létminimum szintjéig elérni, és ehhez nem mód az, hogy a kormány megszünteti a létminimum-számítást azért, hogy megszabaduljon egy ilyen kínzó kérdéstől. Önöknek felelniük kell az ötmillió forintos havi fizetésekért. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári államtitkár úr most kíván reagálni erre? Jó, mert benyomta a gombot, gondoltam, megkérdezem én háromnegyed 11-kor. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Reagálni kívánok, ha nem is hosszan. Az OECD nemrég tette közzé azt a kutatását, amely Magyarországot is görcső alá helyezte, és megállapította, hogy az elmúlt négy évben, tehát 2010 és 2014 között nem volt másik olyan OECD-ország, ahol olyan mértékben emelkedett volna a minimálbér, mint Magyarországon. 43 százalékkal emelkedett ugyanis Magyar-

országban a minimálbér mértéke. Az egyik legnagyobb mértékű béremelkedést pontosan a minimálbéren foglalkoztatottak könnyelvehették el. Nyilván főleg akkor, ha gyermeket is nevelnek, hiszen akkor esetükben a nettó és a bruttó kereset egybeesik. Sem adót, sem járulékot nem kell hogy fizessenek. Ez jóval magasabb még annál is, mint amit általában béremelés-ként elkönnyelhettek a Magyarországon dolgozók, hiszen ha ezt anélkül nézem, hogy a családi adókedvezményt beszámítanám, akkor ez egy 10 százalékos körüli érték, és nyilvánvalóan a családi adókedvezmény még erre rá is tesz. Ha pedig a nyugdíjasokat nézem, akkor náluk 8,6 százalékos vásárlóerő-bővülést láthatunk. Így tehát mind a nyugdíjasok számára, mind a gyermeket nevelők számára, mind a gyermeket nem nevelő dolgozók számára, de leginkább a minimálbéren foglalkoztatottak számára ez egy korábban nem látott emelkedést jelent.

Ha megnézzük azt, hogy a Fidesz-KDNP-s időszakokban mennyivel emelkedett a minimálbér összege és az MSZP időszakában, amikor még ön is kormánypárti képviselő volt, akkor azt láthatjuk, hogy míg az első Orbán-kormány alatt körülbelül évi hétezer forinttal, a második Orbán-kormány alatt évi hatezer forinttal emelkedett a minimálbér összege, addig az MSZP-SZDSZ-időszakban háromezer forinttal sem emelkedett évente a minimálbér összege. Tehát azt a konklúziót vonhatjuk le, hogy a legkevesebbet keresők számára mindig jobboldali, polgári, kereszténydemokrata kormány alatt növekszik a minimálbér összege. A legkevesebbet keresőkön a minimálbér eszközével a legtöbbet a jobboldali kormányok segítettek, a szocialista időszakban pedig fele ekkora sem volt az a növekedés, amit a minimálbért keresők könnyelvehettek. Köszönöm szépen. *(Font Sándor tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következő napirend utáni felszólalónk Witzmann Mihály képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Szerencsére örömmel mondhatom, hogy már többször volt alkalmam felszólalni itt a tisztelt Házban a Balaton térségét érintő kérdésekben. Hát ezen szokásomnak megfelelően, ezúttal egy kifejezetten örömteli témában szeretném ismét megtenni ezen a késői órán. Ugyanis a délbalaton vasútfejlesztés első szakaszának a közel-múltbeli ünnepélyes átadása kapcsán ismét egy sikeresen befejezett és talán nyugodtan mondhatjuk, hogy egy régóta várt fejlesztésről van lehetőségem számot adni.

Az Új Széchenyi-terv támogatásával a Lepsény és Szántód-Kőröshegy állomások között megújult, 32 kilométeres vasúti pályaszakaszt a múlt héten, november 17-én délután hivatalosan is átadhattuk. A beruházás mintegy 30 milliárd forintból, kiemelt kormányzati projektként valósult meg a Balaton déli

partján, amelynek 85 százalékát uniós, 15 százalékát pedig hazai források biztosították.

A Balaton déli partján végigfutó vasútvonal terve már az 1848-49-es forradalom és szabadságharc előtt is napirenden volt, végül azonban csak 1861-ben kerülhetett sor a megépítésére. Ez egyébként a XIX. század végével egy óriási fejlődést hozott a Balaton partján, a déli partján is, ahol villák, panziók, szállodák, üdülőtelepek és gyógyvízzel rendelkező helynek minősített települések, településképek alakulhattak ki.

A Budapest-Nagykanizsa között húzódó, az úgynevezett 30-as vasútvonal hazánk egyik legforgalmasabb és mind a mai napig egyik leginkább leterheltebb vasúti szakasza, amelynek állapota az utóbbi évtizedekben sajnos jelentősen leromlott. A fejlesztés, mondhatjuk, hogy mindenképpen idő- és szükségyszerű volt, hiszen a most felújított 32 kilométeres szakaszon átfogó pályarekonstrukcióra utoljára mintegy ötven esztendővel ezelőtt kerülhetett sor.

A délbalaton vasútvonal említett szakaszának felújítása a térségben élők és az oda látogató vendégek számára egyaránt nagy jelentőséggel bír, ugyanis a szerelvények a korábbi 60, illetve 80 kilométer/óra helyett újra 100 kilométer/órás vagy afeletti sebességgel közlekedhetnek, ezáltal pedig jelentős menetidő-csökkenéssel lehet számolni, amely nagyban növeli az utazóközönség komfortérzetét is.

A sebesség növekedését és a menetidő csökkenését jól mutatja, hogy a fejlesztésnek köszönhetően a Budapest–Siófok között megtett vasúti utazás korábbi, közel kétórás időtartama mostantól 1 óra 15 perc körüli értékre csökkenhetett. A modern és esztétikus pályaszakasz láttán büszkén mondhatjuk, hogy egy XXI. századi technológiával megépített XXI. századi modern infrastruktúra jött létre a Balatonnál.

A projekt keretein belül négy kilométernyi zajvédő fal és 17 kilométernyi zaj- és rezgéscsökkentett sínágyzat került telepítésre, továbbá több kilométeren át a második vágánypár kialakítása is megtörténhetett. Az állomásokon pedig úgynevezett magasperonok létesültek, amelyek nemcsak esztétikusak, hanem a biztonságos fel- és leszállást is szolgálják. A közlekedésbiztonság javítása és egy vonzó városközponti kép kialakítása volt a célja a Siófokon megépített új aluljárónak és a Zamárdiban létrejött új közlekedési csomópontnak is. A projekt révén kerülhetett sor a balatonvilágosi vasúti átjáró megújítására és a mellette húzódó löszfal támfalakkal történő megerősítésére is.

Az említett átjáró forgalomba helyezéséhez szükséges engedélyezési eljárás várhatóan heteken belül lezárul. Az Aligai úti vasúti aluljáró felújítása szintén befejeződött, a műtárgy alatti újraaszfaltozott szakaszon zavartalan a közúti forgalom. A 2014 szeptemberében indított beruházás egy év és két hónap alatt készült el, és nem csupán esztétikumában jelent szemet gyönyörködtető látványt, hanem jelentősen növeli a biztonságot és az utasbarát szol-

gáltatások révén emeli az utazók komfortérzetét, és mindezekon felül nagyban hozzájárulhat a térség gazdaságának élénkítéséhez és a turisztikai ágazat további erősödéséhez egyaránt.

(22.50)

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy igazán jó hír a Balaton térsége számára, hogy a most elkészült beruházással a vasútfejlesztésnek azonban még koránt sincs vége, ugyanis a kormány által a napokban elfogadott, a balatoni térség intenzív, integrált és komplex fejlesztését szolgáló több mint 300 milliárd forintos program következtében a délbalatoni vasútfelújítás a Szántód-Kőröshegy és Balatonszentgyörgy állomások közötti, körülbelül mintegy 53 kilométer hosszúságú szakasz felújításával tovább folytatódhat. Az előzetes tervek szerint Magyarország kormánya ennek a projektnek a megvalósítására mintegy 44 milliárd forint támogatást biztosít, és a beruházás előreláthatóan 2018. év végéig be is fejeződhet.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy az általam imént említett vasúti fejlesztések is egyértelműen igazolják, hogy most valóban olyan kormánya van az országnak, amely a balatoni térséget végre nem csupán fejőstehénnek, hanem komoly stratégiai partnerének, sőt szövetségesének tekinti. Balatoni emberként és a térség országgyűlési képviselőjeként pedig őszintén hiszem, hogy ezek a beruházások megfelelő módon fogják szolgálni a Balatonnál élőket, és örömet szerezhetnek a térségbe majd ide látogató vendégek számára is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a KDNP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lukács László György képviselő úr a következő felszólaló, Jobbik. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt időszakban elég sokat beszéltünk róla, hiszen az egészségügy egyik legfontosabb és legégetőbb problémája az orvoshiány kérdése. Ezen belül is talán az első hely, ahol találkozunk az emberek az égető orvoshiánnyal, az maga az alapellátás, a házi orvosok, a házi gyermekorvosok, illetve az alapellátásban dolgozó fogorvosok hiánya, hiszen ezek azok az első egészségügyi ellátópontok, ahová általában az emberek elmennek, így az ottani égető humánerőforráskrizissel találkozunk legelőször.

Azt is tudjuk, hogy Magyarországon egyelőre még nem kiugróan alacsony egyébként az egy főre jutó orvosok száma, de folyamatosan csökken; és ami még rosszabb statisztikai eredmény vagy még rosszabb adat, az pedig az, hogy előregedőben van a korfájuk, egy meglehetősen rossz képet mutat. És ez sajnos a házi orvosokat is egyre jobban, sőt, ha úgy

tetszik, a klinikumban dolgozó orvosokat még jobban meghaladó módon érinti.

A betöltetlenség megakadályozására egyébként az Országos Alapellátási Intézet, illetve a kormány most már két éve egy olyan eszközzel próbálkozott meg, ami egy praxispályázatot jelent, amely egyrészt magához a letelepedéshez, magához a praxisvásárláshoz is nyújt pénzügyi segítséget, ezzel próbálja orvosolni azokat a problémákat, amelyek, ha úgy tetszik, most már évtizedes problémák, mert bizony vannak olyan területek, és ilyen például a baranyai Nemeske is, amelynek a körzete egy vegyes körzet, tehát ez azt jelenti, hogy gyermek, illetve felnőtt házi orvosi körzet is. 2001. április 1-je óta betöltetlen. De hasonló cipőben jár a Borsod megyei Hernádvécsce vagy például választókerületemben, Jász-Nagykun-Szolnok megyében Kenderes vegyes körzete is, amely szintén 2005 óta, tehát most már tíz éve betöltetlen. Nem is azt mondhatjuk, hogy tartósan betöltetlen, hanem lassan már örökre betöltetlen, ha úgy tetszik, ez a körzet. Ez pedig az ottani lakosoknak nyilvánvalóan egy nagyon hátrányos eredmény.

Mindenesetre az OAI-n, az Országos Alapellátási Intézetben keresztül megtekinthető azoknak a betöltetlen praxisoknak a listája, ami jelenleg 238-ra rúg. Ezt próbálta tehát a kormány csökkenteni egy erre a célra szánt forrással, egy pályázati kerettel, ami 750 millió forint volt összességében ebben az évben. De az előző évben is működött ez, akkor egy 500 milliós kerettel, akkor sajnos csak 38 helyet sikerült betölteni a minisztérium szerint. Egyébként más források szerint 41 házi orvosi praxist töltöttek be abban az évben, tehát nyilvánvaló, mindenképpen a minisztériumi adatokat kell irányadónak tekinteni. De ha itt van államtitkár úr, akkor például ezekben tiszta vizet önthetünk a pohárba, hogy akkor mely számok a valóságok, illetve az ez évre tekintettel esetleg valamilyen más választ is tud adni.

Ha az ez évről beszélünk, akkor már említettem, hogy most már 750 millió forint áll rendelkezésre, de sajnos az eredmények még most sem javultak azzal a mértékkel, hogy azt mondhatnánk, hogy a betöltetlen praxisokat sikerült felszámolni. Sajtóértesülések szerint 29 házi orvosi pályázatot fogadtak be. Ezzel azért egy kicsit ellentmondóan hangzott el az egészségügyért felelős új államtitkár szájából, hogy 80 pályázatot fogadtak be. Nyilvánvalóan a két szám nem ugyanaz, mert az egyik egy beérkezett pályázati tömeget jelent, a másik egy sikeres pályázatot. Tehát míg a sajtóértesülések 29-ről, addig az államtitkár 80-ról beszélt. De természetesen, mivel október 31-éig kellett beérkezni ezeknek a pályázatoknak, így én úgy gondolom, hogy a végeredményt egyelőre nem lehet tudni. De talán államtitkár úr most meg tudja mondani, és akkor nem kell olyan írásbeli kérdéssel fordulni a minisztériumhoz, mint amivel október elején fordultam már a minisztériumhoz, amiben megerősítették azokat a számokat, és megerősítették azt az elképzelést és helyzetet, miszerint tényleg komoly hiány áll fenn házi orvosokból, és

önmagában azt is megerősítették ezzel, hogy egy program nem elég a helyzet kezelésére.

Éppen ezért a Jobbik Magyarországért Mozgalom még a múlt évben is benyújtotta azt az egyébként most már a kormány által 2016-ra a költségvetésbe is beiktatott rendelkezést, mely szerint helyi iparűzésiadó-mentességet kíván adni az önkormányzatok részére, hogy az önkormányzatok ezt a kedvezményt felajánlják a házi orvosoknak. Ezzel, úgy gondolom, hogy sok önkormányzat élni fog, meg is indultak az első hírek, hogy az önkormányzatok élnek ezzel. Én magam is bátorítom az önkormányzatokat, hogy merjenek az alapellátásban dolgozóknak segíteni ezzel. De természetesen gondolkodni kell olyan külön pályázati rendszerekről is, amely szintén a Jobbik felvetése volt, melyben a helyi iparűzésiadó-mentességet mintegy keretként biztosítják az iparűzési adó összegére, amelyből nem készpénzben adják oda, hanem lepályázható, megpályázható eszközökben, felújítási keretekben. De beszélhetünk olyan új fejadászati módszerekről is, amelyben ingatlant, helyben lakást, illetve valamilyen felújított ingatlant ajánlanak az orvosok részére.

Mindesetre egy dolgot le kell szögezni: a kormány intézkedései talán csak az első lépések, és továbbra is gondolkodnia kell a kormánynak, hogyan lehet betölteni a most közel 200 ezres számú (sic!) betöltetlen praxist.

Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári államtitkár úr reagál.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Még akár frakciótársai kormánypropagandával is megvédolhatnák képviselő urat, mert olyan szépen sorolta a kormányzat eredményeit.

Sokan tudják, hogy az egyik legnagyobb ketyegő bomba vagy probléma az egészségügy területén pontosan az elöregedő házi orvosok kérdése, illetve a házi orvosok praxisok betöltetlensége. Jelen pillanatban körülbelül 200 praxis van valóban, ahogy képviselő úr is mondta, amelyik betöltetlen. Ez nyilvánvalóan, ha a teljes ellátást nézem, akkor ahhoz képest nem túl nagy, de ettől függetlenül mutatja, hogy ez évről évre növekvő probléma, és minél inkább meg kell előzni. Éppen ezért a kormány lépett is, és már a tavalyi évben is meghirdette először a legalább 12 hónapja, tehát legalább egy éve betöltetlen házi orvosok praxisok esetében azt a támogatási programot, amire ahogy ön is mondta, 38-an jelentkeztek, ennyien kapták meg.

Így a betöltetlen praxisoknak 20 százalékát sikerült a tavalyi évben betölteni. Ez összességében 413 millió forint támogatást jelentett. Egy-egy praxisért praxisonként nettó 6 és 10 millió forint közötti összeget kaphatnak a pályázó házi orvosok, ezt

az összeget szabadon felhasználhatják bármire. De úgy látszik, ez többeket ösztönzött arra, hogy pályázzanak.

Idén is meghirdette az OEP, most már egy nagyobb összeggel, 500 millió forintos értékben, szintén egy éve betöltetlen praxisok esetében. Az ellátandó lakosság számának 1000 felnőttet vagy 500 gyermeket kellett meghaladnia, és nyilvánvalóan előny volt, hogyha régebb óta nem volt betöltve az a praxis. Idén is 6 és 10 millió forint közötti vissza nem térítendő, nettó összegű, szabadon felhasználható támogatást vehettek igénybe.

Emellett van egy másik támogatási programunk, és ennek a kettőnek az összeadása okozza azt a számbeli bizonytalanságot, amit képviselő úr mondott, hiszen van praxisvásárlási programja is a kormánynak. Ebben maximum 4 millió forint támogatást lehet kérni. Ez viszont kötött, a praxisjog megvásárlására kell fordítani. Itt azok élveznek előnyt, akik nyugdíjas korú házi orvostól vásárolják meg a praxisukat. Ez az, ami segített idén is azoknak, akik ilyen szeretnének maguknak vásárolni. Itt négy éven keresztül kell vállalni ebben az esetben is, hogy az illető házi orvos praxist tovább fogja vinni.

A '16-os költségvetésben is szerepel újabb ilyen összeg, hiszen láthatjuk, hogy tavalyról az idei évre megduplázódott a jelentkezők száma, tehát most már nem a 20 százalékát, hanem további 40 százalékát tudjuk betölteni a betöltetlen házi orvos praxisoknak ezzel a támogatási formával. Ez azt jelenti, hogy már 60 százaléka a problémának két év alatt megoldhatóan látszik. De természetesen, ahogy újabb és újabb praxisokat hagynak föl, nyilván, akik már nagyon idősek, így ezt a programot folytatni kell, tehát két év után nem lehet feltétlenül abbahagyni, hanem folytatni kell.

És az is fontos a házi orvosok pályája vonzóbbá tételére szempontjából, hogy az idei költségvetésben 10 és a jövő évben még plusz 10 milliárd forint áll rendelkezésre a házi orvosok számára, szintén havi körülbelül 130 ezer forint értékben. Maguk a házi orvosok dönthetik el, hogy mire használják, ezzel a praxisuk jövedelmezőkészségét növelik, vagy az alkalmazottakra, felszerelésre fordítják. Ők maguk döntenek el, hogy mire használják föl, de az állam garantálja ezt, pontosan azért, mert mi a megelőzésben, az alapfokú ellátásnak a megerősítésében hiszünk, a szűrőprogramok mellett tettük le a voksunkat.

(23.00)

Ennek az alapvető feltétele az, hogy mindenhol legyen házi orvos, és megbecsült pálya legyen a házi orvosok pályája. Ezért fogadtuk el ezeket a több irányból is a házi orvos praxisokat megerősítő anyagi jellegű intézkedéseket. Bízunk benne, hogy ez azt a negatív folyamatot, amelyről ön is beszélt, én is beszéltem, meg tudja állítani és meg tudja fordítani, erre a jelek igencsak pozitívak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik, tessék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elnök urat is beleértve hét képviselő tartózkodik most a teremben, amikor egy nagyon fontos, a címből is kiderülő kérdésről kívánok pár gondolatot megosztani.

Amikor az áradat megállításáról beszélünk, többféle áradatra gondolhatunk. Egyrészt a határainkat kívülről érőre, másrészt nyilvánvaló módon egy Magyarországról történő kiáramlás is zajlik ezzel párhuzamosan, harmadik veszélyként pedig kvóta vagy visszatoloncolás alapján egy Nyugat-Európából induló népvándorlásra is felkészülhetünk. E kérdések kezelését helyel-közzel megtárgyaljuk itt, a parlamentben. Nem értünk egyet a megoldásokban, de az kézenfekvő, hogy valamire el kell indulni.

Ugyanakkor az is látható, hogy bármilyen irányba indulunk, semmit nem fog érni hosszú távon a cselekvésünk, ha Magyarországon a megdőlt korlát nem sikerül kiegyenesíteni. Ezért remélem, hogy az államtitkár úr is el tud bennünket igazítani, vagy majd valaki, aki válaszol erre a kérdésre azt illetően, hogy mégis hogyan képzel el Magyarországon a népesebbi egyensúly helyreállítását a jelenlegi kormányzat.

Az látható, ne vitassuk el tőle, ne legyünk ellen-drukkerek, hogy igen komoly pénzüsségeket sikerült családi adókedvezményben vagy egyéb formában juttatni a családoknak. Mégis azt látjuk, hogy egy nagyon sajnálatos folyamat következett be. Huszonégy hónapnyi lassú, igaz, hogy hibahatáron belüli, de az élve születések számát tekintve emelkedés után, 24 hónap után újfent sajnálatos csökkenéssel kell szembenéznünk, méghozzá az oda csoportosított milliárdok ellenére.

Éppen ezért adódik a kérdés: mit tervez a kormányzat ezen a területen? S ha már a migrációs kérdéskört idecitoljuk, nem véletlenül tesszük, hiszen a közelmúltban a Belügyminisztérium kvázi megrendelésére a Tudományos Akadémia mintegy 30 szakértője, valódi kiváló szaktekintélyekről beszélünk, jogászok, közgazdászok, mások, összeállítottak egy olyan tanulmányserűséget, amely komolyan foglalkozott a migráció kérdésével.

Számomra elképesztő módon azonban, pontosan a nemzeti érdekekkel ellenkezőnek ható módon arra próbáltak utalni, hogy valamifajta letelepedési stratégiát kellene kidolgozni migráns tömegek számára, mint ha a népesebbi hiányunkat azzal lehetne pótolni, hogy idegenből hatalmas néptömegeket idehoznak és letelepítenek. Egészen elképesztő módon, a kormányzat retorikájával tökéletesen szembenemő módon sikerült tehát egy cselekvési tervet letenniük, amely kimondottan arról szól, hogy különböző ösztönzők rendszerével ezeket az érkező embereket a lehető legnagyobb tömegben itteni letelepedésre kell rábírnunk. Nyilvánvaló módon ebből az értelmezésből az következik, hogy vonatkozhat ez a

visszatoloncoltakra vagy akár a kvóta szerint ideküldöttekre.

Éppen ezért mondjuk mi, jobbikosok, hogy zéró toleranciát gyakorolunk mindenféle külső letelepedési kísérlet kapcsán. De el kell mondanunk, eredményre csak akkor juthatunk, ha Magyarország saját reprodukcióját képes valamilyen úton-módon elérni. Nagyon érdekes demográfiai felvetések láttak napvilágot az utóbbi időben. Az egyik szerint, ha csak 20 ember tekintetében 3 embernél tudjuk eltérni, hogy 5-6-7 gyermekes családban tudjon élni hosszú távon, az az 1,3-es születési rátát gyakorlatilag háromtizeddel is fel tudná nyomni akár 1,6-1,7-ig hosszú távon. Lehet, hogy ez csak játék a számokkal, viszont hosszú távon valóban ezen múlik, hogy lesz-e, ha nem is fenntartható, de működőképes nyugdíjrendszerünk, hogy lesz-e elég magyar adófizető Magyarországon és egyáltalán képesek leszünk-e benépesíteni a magyar vidéket és nyilván a magyar városokat is ebből következően, vagy pedig majd jönnek mások, akik megpróbálják ezt benépesíteni.

Éppen ezért bírjuk arra a kormányzatot, hogy bár a családi otthonteremtési kedvezménnyel, egyéb eszközserűségekkel látszólagos kedvezményeket gyakorol és ezek mérhető kedvezmények a szerencsebb helyzetben lévő családok számára, azért a költségvetésből kiderül, hogy 2015-ben alig 300 bérlakás építésére biztosított forrást országosan. Amikor azt látjuk, hogy elszabadulnak az albérletárak, hogy nagyon sok fiatal azért megy külföldre, mert nem tud leválni a családról, nem tud önálló életteret kialakítani, akkor az okok között azt is látjuk, hogy nincs egy átgondolt otthonteremtési és bérlakásépítési programja a kormányzatnak. Emellett pusztán anyagi ösztönzőkkel, és ilyenekkel, amilyenek most vannak, nem lehet megoldani a népesebbi válságot sem, hiszen hosszú távon tervezhető jövőképet kell felrajzolni ezen emberek számára.

Azt is el kell mondanunk, hogy nagyon-nagyon rossz a kisugárzása annak, ha valamely minisztérium megrendelésére akadémiai részvétellel nem a saját reprodukcióját helyreállításáról születnek tanulmányok, hanem idegenek kívülről történő tömeges betelepítéséről. Főleg akkor rossz ennek az aurája, ha a Jobbik mellett most már, kicsit megkésve bár, de nagyon helyes módon, a kormányzat is annak érdekében agitál, hogy ne jöjjenek külföldről ide letelepedni emberek, hiszen Magyarországnak a saját reprodukcióját önnön erejéből kell megoldania. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári államtitkár úr fog reagálni.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Röviden reagálnék a három fő vonulatra, amit ön mondott, tisztelt képviselő úr.

Az első a gyermekvállalás ösztönzése. Csak egy szegmenst hadd emeljek ki önnek, hiszen nyilván

beszélhetnék nagyon hosszan a családi típusú adókedvezményről, járulékkedvezményről, szocpolról és még sok minden másról. De hadd emeljek ki egyet! Ami a népesedési statisztikákban látható, ön is utalt rá, hogy az 1,2-ről 1,4-re emelkedett a termékenységi arányszám. Ennyi gyermek jut egy szülőképes korú nőre, ami örvendetes, hiszen egy olyan csúcsot, olyan növekedést állítottunk fel, amire nem nagyon volt példa a 80-as évek eleje óta, nem volt példa arra, hogy ilyen mértékben növekedjen most már tartósan a termékenységi arányszám és a gyermekek születési száma Magyarországon.

Ugyanakkor azt látjuk, hogy ami viszont visszaesik, ha a képet részleteire bontom, az a kétgyermekes családok aránya. Tehát egygyermekes családok vannak, három- és többgyermekesek vannak, de valahogy a kétgyermekes családok száma esett vissza. Ez azért fontos, mert ha valaki háromgyermekes lesz, előtte logikusan nyilván kétgyermekesnek kell lennie, tehát testvért kell adni az első gyereknek mint legnagyobb ajándékot. Éppen ezért fontos a kormány számára, hogy a második gyermek vállalását fokozottan ösztönözze. Ezért fogadtuk el a jövő évi adótörvényben, a költségvetési törvényben, hogy a második gyermek után járó adókedvezménynek az összegét négy év alatt a duplájára emeljük. Bízunk benne, hogy ezzel is tudjuk ösztönözni a második gyermek vállalását.

Ön bérlakásépítési programról beszélt, képviselő úr. A kormány egy lépéssel tovább van már ezen. A családi otthontermelési kedvezmény keretében már több ezer család számára az idei évben is fogunk tudni biztosítani olyan otthontermelési kedvezményt 0,5 és 3 millió forint közötti összeggel - körülbelül 6 ezer családdal kapcsolatban a szerződéskötések már elindultak -, amely vissza nem térítendő támogatás. Ez nem bérléthez, hanem tulajdonhoz juttatja a családokat, hiszen nyilvánvalóan ahhoz, hogy valaki gyermeket tudjon vállalni, a gyermekszoba kialakításához is pluszforrásokra van szükség. A CSOK pont ebben tud segíteni a családoknak. A jövő évi költségvetésben 12 milliárd forint szerepel erre a célra, amit a családok a legrugalmasabban, a saját céljaiknak, a saját élethelyzetüknek megfelelően tudnak alkalmazni. Ebben bízunk, hogy tulajdont adunk az embereknek, a családoknak. Azt szeretnénk, ha a saját tulajdonukban levő lakásban élhetnének.

A harmadik része a bevándorlás, a betelepítés kérdésköre. A képviselő úr is hallhatta a hírekben, olvashatta az interneten, hogy két héttel ezelőtt zajlott Budapesten a Budapesti Demográfiai Fórum 18 különböző országból érkező résztvevőkkel, miniszterekkel, államtitkárokkal, helyettes államtitkárokkal, szakértőkkel egyaránt. Észak-Amerikától Törökorszáig sok ország, számtalan európai ország is képviseltette magát. Egyértelmű volt az az álláspont, hogy a demográfia kérdését sokkal magasabb szintre kell emelni a politikában, legfőképp az európai politikában. Hiszen bár a brit miniszter, David Cameron

minisztere is elbüszkélkedett, hogy miféle intézkedéseket hoztak pontosan azért, hogy több brit gyerek szülessen Nagy-Britanniában, de azt is elmondta, hogy az európai uniós vagy az egyéb nemzetközi mérőszámok, mérési módszerek alkalmatlanok arra, hogy mérjék az intézkedések hatásait. Éppen ezért ők sajátokat dolgoztak ki.

Abban szinte minden európai uniós képviselő, politikus egyetértett, hogy az Unióban ez egyáltalán nem téma. Sok minden más kérdés téma, de a demográfia, a népesedés nem téma, nem mernek ezzel foglalkozni az európai politikusok. Nekünk, magyar politikusoknak és másoknak is, akik a többi országból ezen a demográfiai fórumon részt vettek, ez az egyik közös feladatunk, hogy elérjük, az Unió végre merjen ezzel a kérdéskörrel foglalkozni. A politikai korrektség beszédtemáin ez nem belül, hanem azon kívül volt, erről nem mertek beszélni, nem volt meg hozzá a szókészletük vagy a bátorságuk.

Éppen ezért azt szeretnék elérni főleg a közép-európai országok, de más országok kereszténydemokrata vagy a népesedést fontosnak tartó politikusai is, hogy erről uniós szinten is essék szó, hiszen az egész kontinens problémájáról beszélünk. Ez nem Magyarországon probléma, ez Európában probléma, hiszen a számítások szerint a század végére 15 százalékkal fog csökkenni az európai népesség. Miközben Európában a népesség 15 százalékkal csökken, aközben Afrikában 3,8-szeresére nő, tehát 380 százalékra nő a népesség.

(23.10)

Ez egy óriási hatást fog generálni, nyilvánvalóan a sűrűbben benépesült részről a ritkábban népesülő európai részre egy szívó hatást gyakorol. Mi azt gondoljuk, hogy nem ez Európa jövője, hanem a jó demográfia, a jó népesedéspolitikai Európa jövője, nem pedig a népvándorlás, nem a betelepítés. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkári Kar! Megállapítom a jegyzőkönyvbe, hogy az ellenzék kétharmados többséggel van jelen a parlamentben, és így aztán nyugodt lelkiismerettel elkezdem, hogy megemlékezzek Al Gore volt egyesült államokbeli alelnöknek a könyvéről, előadás-sorozatáról és filmjéről, ami gyakorlatilag már egy tíz évvel megelőzően felhívta a figyelmet arra, hogy milyen globális válsághoz vezethet a klímaváltozás.

Az elmúlt napok drámai eseményei után, amelyek megrendítették az egész világot, és amelyek miatt nem lehet elégszer kifejezni együttérzésünket és szolidaritásunkat a francia néppel csakúgy, mint

az orosz áldozatok vagy az Európában mostanában vagy szerte a világon más áldozatok hozzátartozóival kapcsolatban sem, november 30-ától a világ újra Párizsra kell hogy figyeljen, hiszen november 30-a és december 21-e között a világ vezetői, szakértői az éghajlatváltozás megfékezésével kapcsolatos konferenciát bonyolítanak le a francia fővárosban, és megpróbálják azokat az önmérséklő önvállalásokkal megvalósuló környezetvédelmi vállalásokat megtenni, amelyek az adott országok gazdaságának károsanyag-kibocsátásával és mindennapi életvitelével kapcsolatban megteremtenék a lehetőségét egy olyan jövőnek, hogy a jelen évszázad végére ne következzen be egy plusz 3 fokos vagy akár csak 2 fokos átlagos felmelegedés, hiszen annak a beláthatatlan következményei számos egyéb társadalmi hatással is járnak, és újrarajzolhatják a világtérképet. Minderről azért fontos beszélni a drámai események kapcsán, hiszen ha ránézünk jelen pillanatban a világra, és megnézzük azt, hogy a világ különböző részein az ivóvízhez való hozzáférés lehetőségei hogyan csökkentek az elmúlt évtizedekben, akkor szembesülnünk kell azzal, hogy a migrációs folyamat, a menekültáradat nagyban összefügg azzal a klímaválsággal, ami kialakulóban van a világban.

Örömmel tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Fenntartható fejlődés bizottsága felkérését kapott a Föld Barátai nevezetű nemzetközi szervezet magyar képviselőitől, a Magyar Természetvédők Szövetségétől arra, hogy ezen a héten a „Párizs felé” címmel megrendezett szemléletformáló programon vegyen részt a bizottság, és meghívást kaptunk a Kossuth térré, hogy valamilyen formában csatlakozzunk ezekhez az üzenetekhez, amelyeket az MTVSZ aktivistái begyűjtöttek.

A Magyar Természetvédők Szövetsége tagszervezeteivel együtt, egyetemi klubokkal együttműködésben információs és fotóüzenő akciónapokat szerveztek, és több száz, pontosabban több mint ötszáz magyar állampolgár adott üzenetet a klímacsúcsra a világ vezetői részére, hogy miért szükséges és miért kell megteremteni a világon a klímabarátabb gazdaságot, és miért fontos az, hogy ennek a kampánynak a keretében a lehető legtöbb szó essen a valódi energiaforradalomról és a helyi közösségekről, amelyek a klímátárgyalásokon nem tudnak ugyan részt venni, de szervezettségükkel és munkájukkal jelentős mértékben hozzá tudnának járulni a világon egy pozitív változáshoz. Ezek a fotóüzenetek egy fotókönyv formájában kerültek létrehozásra, és csütörtökön itt, a Parlament előtt vehetjük át ezeket az üzeneteket. Nyilvánvalóan nemcsak az a fontos, hogy az Országgyűlés szakbizottságaként átvegyem ezt, hanem fontos lenne, hogy a kormányból a lehető legtöbb szakpolitikus is képviseltesse magát, és főleg, hogy ezek az üzenetek eljussanak azokhoz a magyarországi diplomatakhöz és külképviseleti munkatársakhoz, akik a párizsi klímacsúcsra hazánkat képviselni fogják.

Ennek a lehetőségére szerettem volna felhívni a figyelmet napirend utáni felszólalásommal, mert

gyakorlatilag Magyarország ugyan sokszor azt mondhatja, hogy kifejezetten eredményes a klímaváltozással szembeni küzdelemben, a károsanyag-kibocsátás visszaszorításában, viszont Magyarország pont olyan helyzetben van, hogy mindezzel az iparágának jelentős részeit elvesztette, és az a fejlődési arány, amelyben jelen pillanatban tart, sajnos ellentétes azokkal az elvárásokkal, amelyeket a klímacsúcsra vállalnia kell hazánkknak is.

Éppen ezért nagy tisztelettel kérem az Országgyűlés tagjait és a kormány képviselőit, hogy tiszteljék meg csütörtökön a Magyar Természetvédők Szövetségének rendezvényét itt a Kossuth téren, és ezeket a fotóüzeneteket, amelyeket honfitársaink üzennek a klímacsúcs résztvevőinek, segítsenek tolmácsolni. Erre kérném tisztelettel önöket, megköszönve a szót tisztelettel az elnök úrnak. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ikotity István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, az LMP képviselője következik. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! A Fidesz-kormány 2010-ben hangzatos érvekkel igyekezett megmagyarázni, miért jó, hogy több évtizedes munka eredményét sutba dobva integráció címén múlt századi szintre fokozza le a környezetvédelem ügyét és intézményrendszerét. De legalább vette volna komolyan az integrációt, és tudná érvényesíteni a kormányzásban! Miközben a mutyizás már valóban minden döntésüket áthatja, az egészségiünk megőrzését szolgáló intézkedésekre ez egyáltalán nem igaz. Pontosan tudható például, hogy a légszennyezés milyen ártalmas az egészségre, és az is, hogy nagyobb városainkban ez jelentős problémát jelent.

Az Országos Környezet-egészségügyi Intézet már 2005-ben tanulmányban foglalta össze kutatási eredményeit a szálló por 10 mikrométer alatti frakciója egészségkárosító hatásairól Budapest és néhány vidéki város, mint például Miskolc, Győr, Pécs, Eger és Komló tekintetében a 2002. év vonatkozásában. Megállapították, hogy ha a rövid távú csúcskoncentráció értékét 20 mikrogramm/köbméter alá tudnák csökkenteni, akkor Budapesten 170, vidéki városokban összesen 108 ember életét lehetne megmenteni az összhalálozás tekintetében, illetve Budapesten 91, a többi városban 59 szív- és érrendszeri halálesetet lehetne elkerülni évente. A PM10 tartós hatásának csökkentése esetén még sokkal nagyobb eredményeket lehetne elérni. Ha az éves átlagkoncentrációt 20 mikrogramm/köbméterre sikerülne csökkenteni, Budapesten 1937, vidéken összesen 1072 halálesetet lehetne elkerülni. És akkor a többi légszennyező anyag, mint a kén-dioxid, a nitrogén-oxidok, szén-monoxid, ózon, ólom s a többi hatásairól nem is beszéltünk.

Az elmúlt időkben ismét szmogriadót kellett elrendelni a fővárosban, Pécsen veszélyes, további kilenc városban: Vác, Kazincbarcika, Sajószent-

péteren, Nyíregyházán, Debrecenben, Sopronban, Ajkán és Veszprémben pedig egészségtelen volt a levegő-egészségügyi helyzet a magas szállópor-koncentráció miatt. 11 város pedig: Százhalombatta, Miskolc, Salgótarján, Eger, Szolnok, Szeged, Győr, Esztergom, Tatabánya, Székesfehérvár és Dunaújváros, ezek a települések kifogásolt minősítést kaptak. Pedig a probléma számos módon orvosolható lenne, például ha végre valóban támogatná a kormány az energiatakarékossági és -hatékonysági beruházásokat, amilyen az épületek szigetelése vagy a korszerű fűtőberendezések, és akkor nemcsak mintegy 40 százalékos energiatakarékosság, de a sokkal kisebb szennyezőanyag-kibocsátás is biztosítható lenne; ha végre érdemben támogatná a közösségi közlekedést, a megbízható, minőségi iskolába és munkába járást, a helyi és az agglomerációs járatokat egyaránt; ha a települések fejlesztése során figyelembe vennék a várostervezés és -üzemeltetés alapvető környezeti szempontjait, amilyen például az átszellőzés, a nyelőkcapacitások, a véderdők, a parkok vagy a köztisztaság; ha legalább több mobil mérőállomással rendelkeznenek, hogy a mostaninál árnyaltabb képet kaphassunk a levegő tisztaságáról.

Engedjék meg, hogy egy példát említsek végül! Győr keleti területén óriási iparterület épült ki az elmúlt húsz évben. Az ipari rész a város és az attól keletre eső mintegy 10 ezer fő lakosságú Győrszentiván közé lett telepítve. Mivel Győrben - ahogy annyi más helyen Magyarországon - az uralkodó szélirány nyugat-északnyugati, az ipari terület káros kibocsátásai éppen erre a győrszentiváni városrészre érkeznek. Az iparterület elhelyezése tehát Győrszentiván szempontjából nem volt túl szerencsés, de az itt lakók legalább rendszeres tájékoztatást kaphatnának a levegő minőségéről. Ám a város két mérőállomása a belvárosban van, a győrszentiváni terület levegőminőségét azok alapján nyilván nem lehet megállapítani.

Az LMP felszólítja a kormányt, hogy hagyja végre egy kis friss levegőhöz jutni az embereket, gondoskodjon a levegő tisztaságára vonatkozó rendszeres tájékoztatásról éppúgy, mint a légszennyezés érdemi csökkentéséről. Köszönöm a figyelmüket. (Taps.)

(23.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom képviselő urat, hogy a kormány nevében a Földművelésügyi Minisztérium írásban fog reagálni.

Most pedig Kész Zoltán független képviselő úr következik. Parancsoljon!

KÉSZ ZOLTÁN (független): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt LMP-s Képviselőtársaim! Köszönöm, hogy megtisztelnek figyelmükkel ezen a késői órán.

Két évvel ezelőtt Majtényi László, az egykori adatvédelmi biztos Stadinger Istvánhoz, a kommunista pártállam utolsó házelnökéhez hasonlította Kövér Lászlót, az Országgyűlés mai elnökét. A ha-

sonlat azonban sántított, hiszen Stadingeren 1989-ben nyíltan gúnyolódhatott az állami rádiókabaré, ezzel szemben az évente 80 milliárd forintot benyelő közmédiának csúfolt agyomosodában nem lehet viccet elsütni a házelnökről, sőt kellemetlen kérdést sem lehet feltenni neki. Emlékszik valaki olyan interjúra, amelyben őt vagy a kormányfőt riporterek állították volna keresztútúbe? Mikor volt ilyen? Hány éve? Vitakozott-e Orbán Viktor bárkivel azóta, hogy 2006-ban legyőzték egy tévévitában? Kik ők, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy cinikusan megszüntethetik a vitát, a politikusi vélemények ütköztetését Magyarországon?

Az Országgyűlés elnöke most éppen az RTL Klubot tiltotta ki az Országgyűlésből. Na de holnap kit fog? Hamar eljőhet az idő, hogy az M1 néven futó bakiparadé és a baráti kazahsztáni és orosz állami tévé maradhat csak, hiszen ők tudják maguktól is, hogy mit szabad mondani. A kitiltást megelőzte egy szégyenteljes jelenet, amikor a miniszterelnök pökhendi sajtósa az Országgyűlési Őrséggel dobatta ki a munkáját végző stábot a parlamentből. Aki nem a tenyerükből eszik, az számukra automatikusan üldözendő. Idejutott, idejuttatta hazánkat a Fiala Demokraták Szövetsége. Az eset sajnos nem egyedi. Egyenesen az Orbán-rendszerből következik a kizárólagosság, a más nézetek elfojtása, a könyörtelen médiamonopólium, amelybe nem fér bele sem a kérdés, sem a vita, sem az ellenvélemény. Ők csak így tudnak létezni.

A parlament súlya lassan olyan az ország sorsának irányításában, mint a hatvanas-hetvenes években volt, és bizonyára lesznek még ülészakok, de hát ötven éve is voltak ülészakok. Kevesen emlékeznek arra, hogy a jogállam első éveiben, 1990 körül még a fotósok itt dolgozhattak középen az ülésteremben, ahonnan a házelnök ma már vasra verve hurcoltatná ki őket, ha véletlenül felbukkannának. Sok fotó készült akkoriban, láthattuk a képviselőket közlő, nem úgy, ahogy a mai propagandaminiszter akarja őket láttatni. Persze, az akkori képviselőket is zavarta egy idő után a nagy médianyilvánosság, ezért a sajtó munkájának nehezítése még a demokratikus időkben elkezdődött, de a sajtószabadság kizorításának kétes dicsősége a magyar parlamentből az Orbán-rendszerhez köthető.

Tisztelt Képviselőtársaim! Világos, hogy a mai helyett tisztességes és méltányos házszabályra és a médiát érintő egyszerű, rugalmas szabályokra van szüksége a parlamentnek. A jogszerű hatalomgyakorlás nem rend, nem konzervatív tempó, hanem kommunista logikán alapuló önkény. Tudja ezt Orbán Viktor és Kövér László is, ők mégis ezt az utat választották, mert rendszerük csak ezen az úton tartható fenn, parlamenten kívül és belül egyaránt. Ezért a hatalom nem elégszik meg az ezermilliárdos nagyságú állami propagandapénzek pártcélú lenyúlásával. A maradék felületeket is el akarják lehetetleníteni, kizárni és megszüntetni, ahol nem az ő végtelenített propagandáját visszhangozzák. A különadók

és egyéb furfangos trükkök rendszere mind egy célt szolgál: ha még nem lehet hatósági úton bezárni egy szerkesztőséget - mint Orbán kedvenc törökországi önkényuralmi rendszerében -, akkor meg kell venni vagy ki kell szorítani, esetleg ki kell rúgatni a főszerkesztőt. Ugyanakkor hírigazgatóvá, az állami televízió vezető komisszárává lehet emelni azt a hírhamisítót, akiről immár a bíróság is kimondta, hogy hírhamisító. De hát éppen ettől ideális médiakáder, nem kérdez, csak teszi a dolgát.

A mai állami média nem a kommunista rendszer végső időszakára emlékeztet, hanem annak az első évtizedeire. Ezért meggyőződése, hogy az idős Stadinger István ma már joggal kikérné magának, ha Kövér Lászlóhoz hasonlítanák, hiszen a Kádár-rendszer utolsó fél évtizedében minden tekintetben nagyobb volt a sajtószabadság, mint napjainkban.

Tisztelt fideszes Képviselőtársaim! Bár önöket ez a tény nyilván a legkevésbé sem zavarja, Orbán Viktor és Kövér László 1988 és 1990 között nem az

állampárt, hanem csak azok vezetői ellen küzdött. Orbán Vikornak egy baja volt a rendszerrel, hogy nem ő vezette. Amint erre lehetősége nyílt, olyan állami párt-médiabirodalmat épített fel, amely Kim Dzsongun ízlésétől sem állna távol. A határ számára is a csillagos ég! Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Úr! Tájékoztatom, hogy a kormány nevében a Belügyminisztérium írásban fog reagálni.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az őszi ülészak **következő ülésére** várhatóan 2015. november 30-án kerül sor.

Megköszönöm munkájukat, az **ülést bezárom**. Jó éjszakát kívánok mindenkinek.

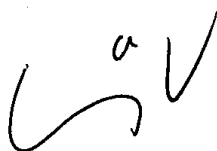
(Az ülés 23 óra 25 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Ikotity István s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUROTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)